

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2024. december 4.
(OR. en)

2022/0396(COD)

PE-CONS 73/24

ENV 357
MI 354
ENT 79
IND 183
CONSOM 135
COMPET 361
AGRI 260
FOOD 51
CODEC 879

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/... RENDELETE**

(…)

**a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904
irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C 228., 2023.6.29., 114. o.

² Az Európai Parlament 2024. április 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) A termékeknek megfelelő csomagolásra van szükségük annak érdekében, hogy védve legyenek, és könnyen el lehessen szállítani őket a gyártás helyétől a felhasználás vagy fogyasztás helyére. A csomagolások belső piacán jelen lévő akadályok felszámolása kulcsfontosságú a termékek belső piacának működéséhez. A fragmentált szabályozás és a nem egyértelmű követelmények bizonytalanságot okoznak, és többletköltségeket rónak a gazdasági szereplőkre.
- (2) A Bizottságnak (Eurostat) a 2010-2021-es időszakra vonatkozó csomagolásihulladék-statisztikája azt mutatja, hogy a csomagolás nagy mennyiségű elsődleges nyersanyagot (primer anyagok) használ fel. Az Unióban felhasznált műanyagok 40 %-a és papír 50 %-a csomagolás céljából kerül felhasználásra, és a csomagolás teszi ki a települési szilárd hulladék 36 %-át. A keletkező csomagolás magas és folyamatosan növekvő mennyisége, továbbá az újrahasználat és a gyűjtés alacsony szintje, valamint a nem megfelelő újrafeldolgozás jelentős akadályokat gördít a karbonszegény és körforgásos gazdaság megvalósítása elé. E rendeletnek ezért a csomagolás teljes életciklusára kiterjedően szabályokat kell megállapítania, hozzájárulva a nemzeti intézkedések harmonizálása révén a belső piac hatékony működéséhez, megelőzve és csökkentve ugyanakkor a csomagolás és a csomagolási hulladék által a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat. Azáltal, hogy a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben³ meghatározott hulladékhierarchiával (a továbbiakban: hulladékhierarchia) összhangban álló intézkedéseket állapít meg, e rendeletnek hozzá kell járulnia a körforgásos gazdaságra való átálláshoz.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

- (3) A 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ követelményeket állapít meg a csomagolásra vonatkozóan, amelyek a csomagolás összetételére, valamint újrahasználható és hasznosítható jellegére vonatkoznak (a továbbiakban: alapvető csomagolási követelmények), továbbá hasznosítási és újrafeldolgozási célértékeket határoz meg a tagállamok számára.
- (4) A Bizottság 2014-ben a 94/62/EK irányelvvel kapcsolatos célravezetőségi vizsgálat keretében javasolta a csomagolás jobb környezeti teljesítményének elérése szempontjából kulcsfontosságú eszköznek tekintett alapvető csomagolási követelmények kiigazítását, hogy az említett követelményeket konkrétabbá és könnyebben végrehajthatóvá tegyék, valamint szigorítsák.
- (5) A Bizottság 2019. december 11-i közleményében meghatározott európai zöld megállapodással összhangban, a Bizottság 2020. március 11-i közleményében meghatározott, a tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési tervben (a továbbiakban: a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv) kötelezettségvállalás szerepel a csomagolásra vonatkozó alapvető követelmények megerősítésére annak érdekében, hogy 2030-ra minden csomagolás újrahasználható vagy újrafeldolgozható legyen, valamint arra, hogy más intézkedéseket is fontolóra vegyenek a (túl)csomagolás és a csomagolási hulladék csökkentése, a csomagolás újrahasználatára és újrafeldolgozhatóságára tervezés előmozdítása, a csomagolóanyagok összetettségének csökkentése, valamint a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó követelmények bevezetése érdekében. A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv az élelmiszer-hulladék csökkentésének szükségességére is rámutat. A Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy értékeli egy olyan uniós szintű címkézés megvalósíthatóságát, amely megkönnyíti a csomagolási hulladék forrásnál történő megfelelő elkülönítését.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

- (6) A műanyag a leginkább karbonintenzív csomagolóanyag, és – a fossziliztüzelőanyag-felhasználás szempontjából – a műanyag hulladék újrafeldolgozása körülbelül ötször jobb, mint az energetikai hasznosítással történő égetés. Amint az a Bizottság 2018. január 16-i közleményében meghatározott, a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégiában is szerepel, a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv kötelezettségvállalást tartalmaz az újrafeldolgozott műanyagok felhasználásának növelésére és a műanyagok fenntarthatóbb használatához való hozzájárulásra. Az uniós költségvetés és a saját források rendszere hozzájárul a műanyag csomagolási hulladékból származó szennyezés csökkentéséhez. Az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat⁵ 2021. január 1-jétől olyan nemzeti hozzájárulást vezetett be, amely arányos az egyes tagállamokban nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék mennyiségével. Az említett saját forrás az egyszer használatos műanyagtermékek fogyasztásának csökkentésére, az újrafeldolgozás előmozdítására és a körforgásos gazdaság fellendítésére irányuló ösztönzők részét képezi.
- (7) A Tanács – a „Helyreállítás a körforgásos és zöld gazdaság jegyében” című, 2020. december 11-én elfogadott következtetéseiben – hangsúlyozta, hogy a 94/62/EK irányelv felülvizsgálata során a rendelkezéseket aktualizálni kell, valamint megállapítani konkrétabb, hatékonyabb és könnyebben végrehajtható intézkedéseket a következők érdekében: a fenntartható csomagolás ösztönzése a belső piacon és a csomagolás összetettségének minimalizálása, a gazdaságilag megvalósítható megoldások ösztönzése, a csomagolás újrahasználatosságának és újrafeldolgozhatóságának javítása, valamint a csomagolóanyagokban – különösen az élelmiszer-csomagolóanyagokban – jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagok minimalizálása. A Tanács hangsúlyozta továbbá, hogy 94/62/EK irányelv felülvizsgálata során rendelkezni kell a csomagolás könnyen érthető módon történő címkézéséről is, hogy tájékoztassák a fogyasztókat a csomagolás újrafeldolgozhatóságáról és arról, hogy az újrafeldolgozás megkönnyítése érdekében hol kell megválni a csomagolási hulladéktól.

⁵ A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).

- (8) A körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési tervről szóló, 2021. február 10-i európai parlamenti állásfoglalás⁶ megismételte azt a célkitűzést, hogy 2030-ig minden csomagolásnak újrahasználhatónak vagy gazdaságilag életképes módon újrafeldolgozhatónak kell lennie, és felszólította a Bizottságot, hogy terjesszen elő a 94/62/EK irányelv felülvizsgálatára vonatkozó jogalkotási javaslatot, amely hulladécsökkentési intézkedéseket és célértékeket, valamint ambiciózus alapvető követelményeket tartalmazna a túlzott csomagolás csökkentése – az e-kereskedelemben is –, a csomagolás újrafeldolgozhatóságának javítása és összetettségének minimalizálása, az újrafeldolgozott tartalom növelése, a veszélyes és káros anyagok fokozatos kivezetése, valamint az újrahasználat előmozdítása érdekében.
- (9) E rendelet kiegészíti az (EU) 2024/1781 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁷, amely nem foglalkozik a csomagolással mint külön termékkategóriával. Azonban emlékeztetni kell arra, hogy bizonyos termékek csomagolása tekintetében az (EU) 2024/1781 rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok további vagy részletesebb követelményeket állapíthatnak meg, különösen a csomagolás minimálisra csökkentésével kapcsolatban, amennyiben a termékek tervezése vagy újratervezése kisebb környezeti hatással járó csomagolást eredményezhet.

⁶ HL C 465., 2021.11.17., 11. o.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1781 rendelete (2024. június 13.) a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási keretének létrehozásáról, az (EU) 2020/1828 irányelv és az (EU) 2023/1542 rendelet módosításáról, valamint a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1781, 2024.6.28., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

- (10) Ezt a rendeletet az Unióban forgalomba hozott valamennyi csomagolásra és minden csomagolási hulladékra alkalmazni kell, függetlenül a csomagolás típusától és a felhasznált anyagtól. A jogi egyértelműség érdekében a csomagolás fogalmának a 94/62/EK irányelv szerinti meghatározását a lényeg megváltoztatása nélkül át kell strukturálni. A fogyasztói csomagolás, a gyűjtőcsomagolás és a szállítási csomagolás fogalmát külön-külön meg kell határozni. El kell kerülni a terminológia megkettőzését. E rendeletben ezért a fogyasztói csomagolás elsődleges csomagolásnak, a gyűjtőcsomagolás másodlagos csomagolásnak és a szállítási csomagolás harmadlagos csomagolásnak felel meg.
- (11) A poharak, ételtároló edények, szendvicstasakok vagy egyéb olyan cikkek, amelyek csomagolási funkciót tölthetnek be, nem tekintendők csomagolásnak, ha azokat arra tervezték és szánták, hogy a végső forgalmazó üresen értékesítse őket. Az ilyen cikkek csak akkor tekintendők csomagolásnak, ha az értékesítés helyén történő megtöltésre tervezték és szánták őket, amely esetben „eladáshelyi csomagolásnak” minősülnek, vagy ha azokat a végső forgalmazó élelmiszerrel és itallal megtöltve értékesíti, feltéve, hogy csomagolási funkciót látnak el.
- (12) Az elsődleges termelés csomagolásának fogalommeghatározása nem vonhatja maga után az e rendelet alapján csomagolásnak minősülő termékek körének bővülését. Az említett fogalommeghatározás bevezetésének és a „gyártó” fogalommeghatározásában való használatának biztosítania kell, hogy e rendelet értelmében az ilyen típusú csomagolást első alkalommal forgalmazó természetes vagy jogi személy minősüljön gyártónak, és nem az ilyen fajta csomagolást használó primer szektorbeli vállalkozások, mint például a mezőgazdasági termelők.

- (13) Az a cikk, amely egy termék szerves részét képezi, és amely egy termék tartásához, megtámasztásához vagy megóvásához szükséges annak teljes élettartama alatt, és amennyiben az említett cikk valamennyi elemét együttesen történő felhasználásra, fogyasztásra vagy elhelyezésre szánják, nem tekinthető csomagolásnak, mivel funkciója szervesen kapcsolódik ahhoz, hogy a termék részét képezi. Tekintettel azonban a fogyasztók személtelhelyezési magatartására a tea- és kávéfilterek, valamint a kávé- vagy teakészítő rendszerek egyadagos egységei vonatkozásában, amelyekről a gyakorlatban a termékmaradvánnyal együtt válnak meg, ami a komposztálható és újrafeldolgozható anyagáramok szennyeződéséhez vezet, az említett konkrét cikkeket csomagolásként kell kezelni. Az említett megközelítés összhangban van a 2008/98/EK irányelv 22. cikkében előírt, a biohulladék elkülönített gyűjtésének fokozására irányuló célkitűzéssel, és biztosítja az életciklus végével kapcsolatos pénzügyi és üzemeltetési kötelezettségek koherenciáját. A közvetlenül a termékre felvitt festékek, tinták, bevonatok, lakkok és ragasztóanyagok nem tekinthetők csomagolásnak. Azonban a közvetlenül a termékre akasztott vagy rögzített címkéket – beleértve a gyümölcsökre és zöldségekre rögzített tapadós címkéket is – csomagolásnak kell tekinteni, mivel bár a címkén lévő ragasztó ragadós, maga a címke nem. Továbbá, ha egy adott anyag a csomagolási egység csupán jelentéktelen részét alkotja, és semmi esetben sem haladja meg a csomagolási egység teljes tömegének 5 %-át, az ilyen csomagolási egység nem tekinthető kompozit csomagolásnak. A kompozit csomagolás e rendeletben foglalt fogalommeghatározása nem mentesítheti a részben műanyagból készült egyszer használatos csomagolást – a küszöbértéktől függetlenül – az (EU) 2019/904 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁸ követelményei alól.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/904 irányelve (2019. június 5.) egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről (HL L 155., 2019.6.12., 1. o.).

- (14) A csomagolást csak akkor lehet forgalomba hozni, ha az megfelel az e rendeletben vagy az e rendelet alapján meghatározott fenntarthatósági és címkézési követelményeknek. A csomagolást akkor kell forgalomba hozottnak tekinteni, amikor a csomagolást első alkalommal forgalmazzák az uniós piacon, ami azt jelenti, hogy azt az előállító vagy az importőr kereskedelmi tevékenység keretében forgalmazás, fogyasztás vagy felhasználás céljából – akár ellenérték fejében, akár ellenérték nélkül – rendelkezésre bocsátja. Így a releváns követelmények alkalmazásának kezdőnapja előtt az uniós piacon már forgalomba hozott csomagolásnak és a forgalmazók – köztük a kiskereskedők és nagykereskedők – készleteinek nem kell megfelelniük az e rendeletben vagy az e rendelet alapján meghatározott fenntarthatósági és címkézési követelményeknek.
- (15) A hulladékhierarchiával és a legjobb általános környezeti eredmény elérését célzó életciklus-szemlélettel összhangban az e rendeletben előírt intézkedéseknek a forgalomba hozott csomagolás térfogatban és tömegben kifejezett mennyiségének csökkentésére, a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére kell irányulniuk, különösen a csomagolás minimálisra csökkentése, a szükségtelen csomagolás elkerülése és a csomagolás fokozott újrahasználatára révén. Ezen túlmenően az e rendeletben előírt intézkedéseknek arra kell irányulniuk, hogy növeljék az újrafeldolgozott tartalom felhasználását a csomagolásban – különösen a műanyag csomagolásban, ahol nagyon alacsony szintű az újrafeldolgozott tartalom – a magas színvonalú újrafeldolgozási rendszerek megerősítésével, ezáltal növelve az újrafeldolgozási arányokat valamennyi csomagolás esetében, és javítva a keletkező másodlagos nyersanyagok minőségét, csökkentve ugyanakkor a hasznosítás és a végső ártalmatlanítás egyéb formáit.

- (16) A hulladékhierarchiával összhangban, amely a hulladéklerakókon keresztül történő ártalmatlanítást a legkevésbé előnyös megoldásnak tekinti, az e rendeletben meghatározott intézkedéseknek azt kell célozniuk, hogy csökkenjen a lerakókban elhelyezett csomagolási hulladék mennyisége.
- (17) A csomagolást úgy kell megtervezni, előállítani és forgalmazni, hogy lehetővé tegyék annak a lehető legtöbb alkalommal történő újrahasználatát vagy magas színvonalú újrafeldolgozását, valamint a minimálisra csökkentsék a környezetre gyakorolt hatását a teljes életciklusa során és azon termékek életciklusa során, amelyekhez a csomagolást tervezték. Az említett célkitűzés elérése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az újrahasználat során leggyakrabban használt csomagolási formákra vonatkozóan az újrahasználható csomagolás forgási ciklusai minimális számának meghatározása tekintetében.
- (18) A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv és „A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia a toxikus anyagoktól mentes környezetért” című, 2020. október 14-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia) célkitűzéseivel összhangban, továbbá a vegyi anyagok életciklusuk során történő megfelelő kezelésének, valamint a toxikus anyagoktól mentes és körforgásos gazdaságra való átállásnak a biztosítása érdekében, és figyelembe véve a csomagolás jelentőségét a mindennapi életben, szükséges, hogy e rendelet foglalkozzon a csomagolás által az emberi egészségre, a környezetre, valamint a tágabb értelemben vett fenntarthatósági teljesítményre a teljes életciklusa során – ideértve a körforgásosságot is – gyakorolt azon hatásokkal, amelyeket az aggodalomra okot adó anyagok jelenléte eredményez a csomagolás teljes életciklusa során, az előállítástól a felhasználásig és az életciklus végéig, beleértve a hulladékgazdálkodást is.

- (19) Figyelembe véve a tudományos és technológiai fejlődést, a csomagolást úgy kell megtervezni és előállítani, hogy annak összetételében korlátozzák bizonyos nehézfémek és más, aggodalomra okot adó anyagok jelenlétét. Amint az a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiában is szerepel, az aggodalomra okot adó anyagokat minimálisra kell csökkenteni, és amennyire csak lehet, helyettesíteni kell, a nem alapvető társadalmi felhasználásra szánt legkárosabb vegyi anyagokat fokozatosan kivezetve, különösen a fogyasztási cikkekben. Ennek megfelelően minimálisra kell csökkenteni az aggodalomra okot adó anyagokat csomagolóanyag vagy csomagolás-összetevők alkotóelemeiként annak biztosítása céljából, hogy a csomagolás, valamint a csomagolásból újrafeldolgozott anyagok ne gyakoroljanak semmilyen káros hatást az emberi egészségre vagy a környezetre az életciklusuk során.
- (20) A per- és polifluor-alkil anyagok (PFA-anyagok) csoportjába több ezer olyan szintetikus vegyi anyag tartozik, amelyet az Unióban és a világ többi részén is alkalmazási formák széles körében, elterjedten használnak. A PFA-anyagok mennyiségét tekintve, az élelmiszerrel érintkező anyag és csomagolás a legrelevánsabb szegmensek egyike. Az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi PFA-anyag vagy maga is nagyon perzisztens, vagy a környezetben nagyon perzisztens PFA-anyagokká bomlik. Ha kimondottan azokat az emberi egészséggel kapcsolatos végpontokat vizsgáljuk, amelyek hosszú ideig tartó humán expozíciót követően a legnagyobb aggodalomra okot adónak tekinthetők – azaz a karcinogenitást, a mutagenitást, a reprodukív toxicitást, beleértve a szoptatásra vagy a szoptatás által gyakorolt hatásokat is, valamint a specifikus célszervi toxicitást –, nagyszámú PFA-anyag ezen végpontok közül legalább egy tekintetében osztályozva van. A PFA-anyagok fizikai jellemzői, különösen a perzisztenciájuk, és az egyes PFA-anyagok esetében azonosított egészségügyi hatások alapján a PFA-anyagok veszélyt jelentenek a környezetre és az emberi egészségre.

- (21) A PFA-anyagok előfordulása az élelmiszerrel érintkező anyagokban elkerülhetetlenül az emberek PFA-anyagoknak való expozíciójához vezet. Tekintettel arra, hogy a PFA-anyagokkal összefüggő veszélyek küszöbérték nélküliek, az élelmiszerrel érintkező anyagokban megtalálható PFA-anyagoknak való expozíció elfogadhatatlan kockázatot jelent az emberi egészségre. Ennélfogva az élelmiszerrel érintkező csomagolásban előforduló PFA-anyagokkal kapcsolatban korlátozást kell bevezetni. A más uniós jogi aktusokban a PFA-anyagok használata tekintetében megállapított korlátozásokkal való átfedések elkerülése érdekében a Bizottságnak értékelnie kell az élelmiszerrel érintkező csomagolásban előforduló PFA-anyagok e rendeletben megállapított ezen korlátozása módosításának vagy visszavonásának szükségességét.
- (22) A biszfénol-A (BPA) olyan vegyület, amelyet élelmiszerrel érintkezésbe kerülő anyagok, így például újrahasználható műanyag konyhai eszközök vagy konzervdobozok belső felületeinek előállítása során használnak, főként védőréteggént. A BPA-nak való expozíció, amely a BPA élelmiszerekbe és italokba történő kioldódása, majd ezt követően a fogyasztók általi felvétele révén történhet, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) 2023-ban közzétett értékelése szerint akár alacsony szinten is kockázatot jelenthet a fogyasztókra nézve.
- (23) A BPA-val kapcsolatban az élelmiszerrel érintkező anyagokról szóló 1935/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹ alapján a Bizottságra ruházott hatáskörökkel összhangban végzett, folyamatban lévő eljárás fényében várhatóan 2024 vége előtt a BPA használatára vonatkozó korlátozás elfogadására kerül sor. A BPA használatára vonatkozó korlátozás az elfogadását követően – egy 18 hónapos általános átmeneti időszak mellett – alkalmazandó lesz valamennyi élelmiszercsomagolásra és egyéb, élelmiszerrel érintkező anyagokra.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 1935/2004/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2004.11.13., 4. o.).

- (24) A Bizottság 2021. május 12-i közleményében meghatározott, „Út a szennyezőanyag-mentes levegő, víz és talaj felé” című uniós cselekvési tervvel összhangban az uniós szakpolitikáknak azon az elven kell alapulniuk, hogy a forrásnál preventív intézkedéseket kell megtenni. A Bizottság a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiában hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az 1907/2006/EK¹⁰ és az 1272/2008/EK¹¹ európai parlamenti és tanácsi rendeletet mint a vegyi anyagok uniós szabályozásának sarokköveit, továbbá azokat a vegyi anyagok értékelésére és kezelésére vonatkozó koherens megközelítésekkel kell kiegészíteni a meglévő ágazati jogban. A csomagolásban vagy a csomagolás-összetevőkben jelen lévő anyagok ezért már a forrásnál korlátozás alá esnek, és azokkal elsősorban az 1907/2006/EK rendelet foglalkozik az említett rendelet VIII. címe alatt megállapított szabályokkal és eljárásokkal összhangban, az emberi egészség és a környezet védelme érdekében, az anyag életciklusának valamennyi szakaszában, beleértve a hulladék állapotot is. Ennélfogva emlékeztetni kell arra, hogy az 1907/2006/EK rendelet olyan korlátozások elfogadására vagy módosítására alkalmazandó, amelyek a csomagolásban vagy a csomagolás-összetevőkben való felhasználás céljából előállított, vagy ezek előállítása során felhasznált anyagokra, valamint a csomagolásban vagy a csomagolás-összetevőkben jelen lévő anyagok forgalomba hozatalára vonatkoznak. Az 1935/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó csomagolás tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet célja biztosítani a csomagolt élelmiszerek fogyasztóinak magas szintű védelmét. Továbbá lehetséges, hogy a csomagolásban, a csomagolás-összetevőkben vagy a csomagolási hulladékban lévő anyagokra más uniós jogi aktusokban meghatározott korlátozások is vonatkoznak, így például az (EU) 2019/1021 európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹² a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokra vonatkozóan megállapított korlátozások és tilalmak.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1021 rendelete (2019. június 20.) a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról (HL L 169., 2019.6.25., 45. o.).

- (25) Az élelmiszerrel érintkező anyagokra és cikkekre alkalmazandó, az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében és az 1935/2004/EK rendeletben foglalt korlátozásokon túlmenően, a következetesség érdekében helyénvaló fenntartani a csomagolásban vagy a csomagolás-összetevőkben jelen lévő ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm szintjére vonatkozó jelenlegi korlátozásokat.
- (26) A csomagolásban vagy a csomagolás-összetevőkben jelen lévő ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm koncentrációi tekintetében fennálló derogációk feltételeit a 94/62/EK irányelv alapján elfogadott 2001/171/EK bizottsági határozat¹³ és 2009/292/EK bizottsági határozat¹⁴ állapítja meg, és azokat e rendelet keretében fenn kell tartani. Azonban a műszaki és tudományos fejlődés figyelembe vétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el az említett fémek bármelyikére vonatkozóan az e rendeletben meghatározott koncentrációk csökkentése tekintetében, vagy azon feltételek meghatározása tekintetében, amelyek mellett az említett fémek koncentrációinak összege nem alkalmazandó az újrafeldolgozott anyagokra, vagy a zárt és ellenőrzött láncot alkotó termékfolyamatokra, vagy bizonyos csomagolási típusokra vagy csomagolási formákra. A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia alapján elvileg a veszélyes anyagokra vonatkozó azonos koncentrációkat kell alkalmazni a primer anyagokra és az újrafeldolgozott anyagokra. Azonban fennállhatnak rendkívüli körülmények, amikor szükséges lehet az eltérés az említett elvtől. Az említett rendkívüli körülményeknek, amelyek indokolják az elsődleges nyersanyaghoz képest eltérő koncentrációkat az újrafeldolgozott anyagokra vonatkozóan, eseti elemzésen kell alapulniuk. Az ólom, a kadmium, a higany és a hat vegyértékű króm koncentrációi tekintetében a meglévő mentességek módosításakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az említett elvet.

¹³ A Bizottság 2001/171/EK határozata (2001. február 19.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban az üvegsomagolásra vonatkozó eltérés feltételeinek meghatározásáról (HL L 62., 2001.3.2., 20. o.).

¹⁴ A Bizottság 2009/292/EK határozata (2009. március 24.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott nehézfém-koncentráció határértéktől a műanyag rekeszek és a műanyag raklapok esetében való eltérés feltételeinek meghatározásáról (HL L 79., 2009.3.25., 44. o.).

- (27) A PFA-anyagokra vonatkozó korlátozás sérelme nélkül – e rendelet nem biztosíthat lehetőséget korlátozások bevezetésére egyes anyagok használatára vonatkozóan kémiai biztonsági vagy élelmiszer-biztonsági okokból, kivéve, ha elfogadhatatlan kockázat áll fenn az emberi egészségre vagy a környezetre nézve, beleértve – de nem kizárólag – az ólomra, a kadmiumra, a higanyra és a hat vegyértékű krómra vonatkozó azon korlátozásokat is, amelyeket a 94/62/EK irányelv alapján már megállapítottak, és amelyeket e rendelet keretében továbbra is fenn kell tartani, tekintve, hogy az ilyen korlátozásokkal más uniós jogi aktusok keretében foglalkoznak. Mindazonáltal – elsősorban nem kémiai vagy élelmiszer-biztonsági okokból – e rendeletnek korlátozást kell lehetővé tennie a csomagolásban és a csomagolás-összetevőkben jelen lévő vagy azok gyártási folyamatai során felhasznált azon anyagokra vonatkozóan is, amelyek kedvezőtlenül hatnak a csomagolás fenntarthatóságára, különösen annak körforgásos jellegét, újrahasználatát vagy újrafeldolgozását illetően.

- (28) Az olyan csomagolás, amelyet azzal a céllal terveztek, hogy a csomagolási hulladékká válását követően újrafeldolgozzák, az egyik leghatékonyabb mód a csomagolás körforgásos jellegének javítására, valamint a csomagolás újrafeldolgozási arányának és az újrafeldolgozott tartalom csomagolásban való felhasználásának növelésére. Az ipar – önkéntes ipari rendszerek révén – és néhány tagállam a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak modulációja céljából számos csomagolási forma esetében a csomagolás-újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumokat állapított meg. A belső piacon fennálló akadályok megszüntetése és az iparág számára egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, továbbá a csomagolás fenntarthatóságának ösztönzése céljából fontos kötelező követelményeket megállapítani a csomagolás újrafeldolgozhatósága tekintetében azáltal, hogy harmonizálják a csomagolás újrafeldolgozhatóságának értékelésére vonatkozó kritériumokat és módszertant az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó, uniós szintű módszertan alapján. A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben meghatározott célkitűzés elérése érdekében 2030-ig valamennyi csomagolásnak gazdaságilag életképes módon újrafeldolgozhatónak kell lennie. Az újrafeldolgozható csomagolást az anyagában történő újrafeldolgozás céljára kell tervezni, és hulladékká válásakor elkülönítetten gyűjthetőnek, konkrét hulladékáramok szerint válogathatónak – anélkül, hogy ez befolyásolná más hulladékáramok újrafeldolgozhatóságát –, továbbá nagy léptékben újrafeldolgozhatónak kell lennie. A csomagolási újrafeldolgozhatóságot – a II. mellékletben felsorolt csomagoláskategóriák tekintetében – újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozatokban kell kifejezni 2030-tól az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok alapján, és 2035-től mind az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó, mind a nagy léptékben újrafeldolgozott jellegre vonatkozó kritériumok alapján, továbbá A., B. vagy C. fokozatban kell kifejezni. Az említett fokozatú csomagolást újrafeldolgozhatónak kell tekinteni, és következésképpen lehetővé kell tenni a forgalomba hozatalát. A C. fokozatot el nem érő csomagolást műszakilag nem újrafeldolgozhatónak kell tekinteni, és az ilyen csomagolás forgalomba hozatalát korlátozni kell. Azonban a csomagolásnak csak 2030. január 1-jétől kell megfelelnie az említett kritériumoknak annak érdekében, hogy a gazdasági szereplőknek elegendő idejük legyen alkalmazkodni. 2038. január 1-jétől a csomagolásnak legalább a B. fokozatot el kell érnie ahhoz, hogy forgalomba lehessen hozni.

- (29) Az anyagában történő újrafeldolgozás e rendeletben szereplő fogalommeghatározásának ki kell egészítenie az „újrafeldolgozás” és az „anyagában történő hasznosítás” 2008/98/EK irányelvben szereplő fogalommeghatározását. Az anyagában történő újrafeldolgozás körforgásban tartja az erőforrásokat az anyaggazdaságban, és ezért nem terjedhet ki a hulladék biológiai kezelésére. Az anyagában történő újrafeldolgozás fogalommeghatározása nem érintheti a tagállamok számára e rendelet alapján meghatározott újrafeldolgozási célértékek kiszámítását. Az említett célértékek és azok kiszámítása az „újrafeldolgozás” 2008/98/EK irányelvben foglalt fogalommeghatározásán alapul.
- (30) A magas színvonalú újrafeldolgozás olyan újrafeldolgozott anyagokat eredményez, amelyek minősége – a megőrzött műszaki jellemzőik alapján – egyenértékű az eredeti anyag minőségével, vagy meghaladja azt, és amelyek elsődleges nyersanyagok helyettesítésére használhatók csomagolások vagy hasonló alkalmazások esetében. Az újrafeldolgozott anyag többször is újrafeldolgozható. A magas színvonalú újrafeldolgozott nyersanyagok előállításának lehetővé tétele érdekében döntő fontosságú a csomagolási hulladékot megfelelően válogatva gyűjteni. Az anyagában történő újrafeldolgozás és a magas színvonalú újrafeldolgozás között az a különbség, hogy az anyagában történő újrafeldolgozás során anyagokká dolgozzák fel a csomagolóanyagot, míg a magas színvonalú újrafeldolgozás során olyan minőségű anyagokká dolgozzák fel a csomagolóanyagot, hogy az említett anyagokat ugyanolyan minőségi fokozatban lehet felhasználni csomagolás céljára vagy egyéb olyan alkalmazások céljára, ahol az újrafeldolgozott anyag minősége fennmarad.

- (31) Az a tény, hogy elvégezték az újrafeldolgozásra tervezés értékelését, önmagában nem biztosítja a csomagolás újrafeldolgozását a gyakorlatban. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni egy egységes módszertan és egy olyan felügyeletilánc-mechanizmus létrehozása céljából, amely biztosítja, hogy ténylegesen sor kerüljön a csomagolási hulladék nagy léptékű újrafeldolgozására, bevett, legkorszerűbb elkülönített gyűjtési folyamatok és operatív környezetben bevált, bevett válogatási és újrafeldolgozási eljárások alapján.
- Következésképpen, 2035-től új értékelést kell végezni a minden egyes csomagoláskategória esetében ténylegesen újrafeldolgozott anyag mennyisége – azaz tömege – alapján, az e rendeletben meghatározott módszertan és küszöbértékek szerint. A nagy léptékben újrafeldolgozott jellegre vonatkozó küszöbértékeket az újrafeldolgozott anyagok éves mennyiségére vonatkozó, e rendeletben meghatározott célérték figyelembevételével kell meghatározni. A tagállamoktól elvárt, hogy nyomon követés céljából 2030-ig jelentsék a Bizottságnak a csomagolási hulladék csomagoláskategóriánként újrafeldolgozott mennyiségeire vonatkozó első adatokat. A gyártóknak – kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek egyéni teljesítése esetén –, az említett kötelezettségek teljesítésével megbízott gyártói felelősségi szervezeteknek vagy – ha a csomagolásihulladék-gazdálkodás megszervezéséért hatóságok a felelősek – a csomagolásihulladék-gazdálkodással foglalkozó szereplőknek gondoskodniuk kell arról, hogy a csomagolási hulladékot elkülönítetten gyűjtsék, válogassák, és hogy az anyagot telepített infrastruktúrában újrafeldolgozzák, olyan bevett eljárásokat alkalmazva, amelyek működési környezetben beváltak, továbbá az előállító számára biztosítaniuk kell minden olyan műszaki dokumentációt, amely tanúsítja, hogy sor kerül a csomagolás nagy léptékű újrafeldolgozására.

- (32) A csomagolás újrafeldolgozhatóságát biztosító, csomagolástervezésre vonatkozó harmonizált szabályok megállapítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében: az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok és az újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozatok megállapítása, annak megállapítása, hogy miként kell teljesíteni az újrafeldolgozhatósági teljesítményértékelést és kifejezni annak eredményeit, minden egyes csomagoláskategóriának a vonatkozó újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozatoknak való megfelelésére vonatkozó feltételek leírásának megállapítása, a gyártók által a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiknek való megfelelés céljából fizetendő pénzügyi hozzájárulások modulálására vonatkozó keret megállapítása, valamint e rendelet kapcsolódó mellékleteinek módosítása.
- (33) A csomagolás terén az innováció ösztönzése érdekében lehetővé kell tenni, hogy az olyan csomagolás esetében, amely a csomagolás alapvető funkciójának jelentős javulását eredményező innovatív jellemzőkkel rendelkezik, és amely bizonyítható környezeti előnyökkel jár, további idő álljon rendelkezésre az újrafeldolgozhatósági követelmények teljesítésére. Az innovatív jellemzőket – különösen az új anyagok használatát illetően – indokolni kell, és az újrafeldolgozási pálya tervezett kialakítását ismertetni kell a csomagolást kísérő műszaki dokumentációban. Ezeket az információkat szükség szerint fel kell használni többek között az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumokról szóló, végrehajtási jogi aktusok módosítására. A gazdasági szereplőnek az innovatív csomagolás forgalomba hozatala előtt értesítenie kell erről a Bizottságot és az illetékes hatóságot.

- (34) Az emberek és az állatok egészségének és biztonságának védelme érdekében, a csomagolt termékek jellege és a kapcsolódó követelmények miatt az újrafeldolgozhatósági követelmények nem lehetnek kötelezően alkalmazandók – a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁵ és az (EU) 2019/6 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁶ összhangban – azon közvetlen csomagolásra, amely közvetlenül érintkezik a gyógyszerrel, valamint az említett jogalkotási aktusokban meghatározott külső csomagolásra, amennyiben az ilyen csomagolásnak különös követelményeknek kell megfelelnie a gyógyszer minőségének megőrzése érdekében.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/6 rendelete (2018. december 11.) az állatgyógyászati készítményekről és a 2001/82/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4., 2019.1.7., 43. o.).

Ezen kívül, az újrafeldolgozhatósági követelmények nem lehetnek kötelezően alkalmazandók az (EU) 2017/745 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ hatálya alá tartozó orvostechnikai eszközök és az (EU) 2017/746 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ hatálya alá tartozó in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközök kontaktszenzitív műanyag csomagolására, a 609/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁹ hatálya alá tartozó, csecsemők és kisgyermekek számára készült élelmiszerek és speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek kontaktszenzitív műanyag csomagolására, valamint a veszélyes áruknak a 2008/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek²⁰ megfelelő szállítására használt csomagolásra. A könnyű fából, parafából, textilből, gumiból, kerámiából vagy porcelánból készült fogyasztói csomagolásokat szintén mentesíteni kell, mivel az említett anyagokat nagyon kis mennyiségben hozzák forgalomba, vagyis az egyes kategóriák az uniós piacon forgalomba hozott csomagolás tömegének kevesebb mint 1 %-át teszik ki. A pénzügyi hozzájárulásoknak a kiterjesztett gyártói felelősségnek megfelelő megfizetési kötelezettségére nem vonatkozhat az említett mentesség.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechnikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és a 93/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 609/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a csecsemők és kisgyermekek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerekről, továbbá a 92/52/EGK tanácsi irányelv, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 181., 2013.6.29., 35. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/68/EK irányelve (2008. szeptember 24.) a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.).

- (35) Egyes tagállamok a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak modulálása révén ösztönzik a csomagolás újrafeldolgozhatóságát. Az ilyen nemzeti szintű kezdeményezések szabályozási bizonytalanságot teremthetnek a gazdasági szereplők számára, különösen azok számára, akik több tagállamban bocsátanak rendelkezésre csomagolást. Ugyanakkor a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak modulálása hatékony gazdasági eszköz a fenntarthatóbb csomagolás tervezésének ösztönzésére, ami könnyebben újrafeldolgozható csomagolást eredményez, miközben javítja a belső piac működését. Ezért harmonizálni kell a kiterjesztett gyártói felelősségi díjaknak az újrafeldolgozhatóság értékelése során megszerzett újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozat alapján történő modulálására vonatkozó kritériumokat, anélkül, hogy sor kerülne e díjak tényleges összegének meghatározására. Mivel a kritériumoknak kapcsolódniuk kell a csomagolás újrafeldolgozhatóságára vonatkozó kritériumokhoz, helyénvaló felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy ezeket a harmonizált kritériumokat ugyanakkor fogadja el, mint a csomagolás újrafeldolgozásra tervezésének az egyes csomagoláskategóriákra vonatkozó részletes kritériumait.

- (36) A csomagolás körforgásos jellegének biztosítása érdekében a csomagolást úgy kell megtervezni és előállítani, hogy lehetőség legyen az elsődleges nyersanyagokat fokozott mértékben helyettesíteni újrafeldolgozott anyagokkal. Az újrafeldolgozott anyagok fokozott használata támogatja az újrafeldolgozott anyagok jól működő piacai jellemezte körforgásos gazdaság fejlődését, csökkenti az elsődleges nyersanyagok használatához kapcsolódó költségeket, függőségeket és kedvezőtlen környezeti hatásokat, és lehetővé teszi az anyagok erőforrás-hatékonyabb felhasználását. A különböző csomagolóanyagokat tekintve a műanyag csomagolás terén a legalacsonyabb szintű az újrafeldolgozott anyagok használata. Annak érdekében, hogy ezen aggályokat a legmegfelelőbb módon kezeljék, növelni kell az újrafeldolgozott műanyagok használatát azáltal, hogy kötelező célértékeket állapítanak meg a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozóan, a különböző műanyag csomagolási alkalmazások kontaktszenzitivitásától²¹ függően különböző szinteken, és biztosítják, hogy az említett célértékek 2030-ra kötelező erejűvé váljanak. A csomagolóanyagok egyre inkább körforgásos jellegének biztosítása érdekében 2040-től kezdve magasabb célértékeket kell alkalmazni.

²¹ A kontaktszenzitív csomagolás a következő jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek műanyag csomagolását jelenti: az Európai Parlament és a Tanács 1831/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról (HL L 268., 2003.10.18., 29. o.), az Európai Parlament és a Tanács 1935/2004/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról (HL L 338., 2004.11.13., 4. o.), az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.), az Európai Parlament és a Tanács 1223/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a kozmetikai termékekről (HL L 342., 2009.12.22., 59. o.), az (EU) 2017/745 rendelet, az (EU) 2017/746 rendelet, az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/4 rendelete (2018. december 11.) a gyógyszeres takarmányok előállításáról, forgalomba hozataláról és felhasználásáról, a 183/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 90/167/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4., 2019.1.7., 1. o.), az (EU) 2019/6 rendelet, a 2001/83/EK irányelv és a 2008/68/EK irányelv.

- (37) A fapépesítési folyamatból keletkező papíryanag nem tekinthető a műanyag e rendelet szerinti fogalommeghatározása alá tartozónak.
- (38) Az emberek és az állatok egészsége magas szintű védelmének az uniós joggal összhangban történő biztosítása, továbbá az ellátás biztonságát, valamint a gyógyszerek és az orvostechnikai eszközök biztonságát fenyegető kockázatok elkerülése érdekében ki kell zárni a műanyag csomagolás bizonyos típusait a minimális újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó kötelezettség alól. A műanyag csomagolás említett típusai a következők: a 2001/83/EK irányelvben és az (EU) 2019/6 rendeletben meghatározott közvetlen csomagolás, az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó orvostechnikai eszközök tekintetében kontaktszenzitív műanyag csomagolás, az (EU) 2017/746 rendelet hatálya alá tartozó in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközök tekintetében kontaktszenzitív csomagolás, a 609/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó, a csecsemők és kisgyermekek számára készült élelmiszerek és speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek tekintetében kontaktszenzitív műanyag csomagolás. Az említett kizárást az (EU) 2019/6 rendeletben és a 2001/83/EK irányelvben meghatározott, emberi felhasználásra szánt gyógyszerek és állatgyógyászati készítmények külső csomagolására is alkalmazni kell azokban az esetekben, amikor a gyógyszer, illetve a gyógyászati készítmény minőségének megőrzése érdekében a csomagolásnak meg kell felelnie bizonyos követelményeknek.
- (39) Annak érdekében, hogy teljesíteni lehessen az e rendeletben az újrafeldolgozott tartalom integrálására vonatkozóan meghatározott célértékeket, a Bizottságnak legkésőbb 3 évvel e rendelet hatálybalépését követően értékelést kell közzétennie, amelyben megvizsgálja a bioalapú műanyag csomagolás technológiai fejlettségének és környezeti teljesítményének aktuális állását, és adott esetben fenntarthatósági követelményeket és célértékeket tartalmazó jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie.

- (40) A belső piaci akadályok megelőzése és e rendelet hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a gazdasági szereplőknek gondoskodniuk kell arról, hogy a csomagolás műanyag része az e rendeletben említett csomagolástípusonként és csomagolási formánként, valamint előállító üzemenként és előállítási évenként bizonyos százalékos minimumarányban tartalmazzon fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalmat.
- (41) Az előállító üzem számítási alapként való alkalmazása némi rugalmasságot biztosít a csomagolások előállítói számára az újrafeldolgozott tartalom százalékos minimumarányának elérése tekintetében. Az előállító üzemre való hivatkozást úgy kell érteni, hogy az csak arra az egy ipari létesítményre vonatkozik, ahol a csomagolást előállítják.
- (42) A gazdasági szereplőket ösztönözni kell arra, hogy növeljék a csomagolás műanyag részének újrafeldolgozott tartalmát. Ennek eléréséhez az egyik eszköz a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak modulálásának biztosítása a csomagolás újrafeldolgozott tartalmának százalékos aránya alapján. A díj modulálásának ezekben az esetekben az ilyen csomagolásban található újrafeldolgozott tartalom kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó közös szabályokon kell alapulnia. Ezzel összefüggésben lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy fenntartsák az újrafeldolgozott anyagokhoz előzetes és méltányos hozzáférést biztosító meglévő rendszereiket annak érdekében, hogy teljesíteni tudják az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó minimális célértékeket, feltéve, hogy e rendszerek megfelelnek e rendeletnek. Továbbá, piaci árakon elsőbbségi hozzáférést kell biztosítani az újrafeldolgozott anyagokhoz, és azon újrafeldolgozott anyagok mennyiségének, amelyekhez elsőbbségi hozzáférést biztosítottak, meg kell felelnie az érintett tagállam területén a gazdasági szereplő által egy meghatározott időkereten belül forgalmazott csomagolás mennyiségének.

- (43) A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladék hasznosításából nyert újrafeldolgozott tartalom százalékos arányának – csomagolástípusonként és csomagolási formánként átlagosan számítva előállító üzemenként és előállítási évente, figyelembe véve ugyanakkor az újrafeldolgozási folyamat környezeti hatását – kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó szabályok végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása, valamint a műszaki dokumentáció formátumának meghatározása érdekében.
- (44) Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a műanyagok magas színvonalú újrafeldolgozásának belső piacát és a másodlagos nyersanyagok felhasználását, a forgalomba hozott csomagolás műanyag részének – az e rendeletben említett csomagolástípusonként és csomagolási formánként, valamint előállító üzemenként és előállítási évenként számítva – bizonyos százalékos minimumarányban tartalmaznia kell fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalmat. A csomagolástípus alatt azt kell érteni, hogy a csomagolás mely domináns polimerből készül, míg a csomagolási forma alatt egy adott csomagolási egység méretét és alakját kell érteni.

- (45) A környezet és az emberi egészség védelmének magas szintje – különösen a levegőbe, a vízbe és a talajba történő kibocsátási szinteket tekintve – számos okból szükséges. Először is, az éghajlatváltozás határokat nem ismerő, globális jelenség, és nincsen közvetlen kapcsolat annak hatásai és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás forrása között: előfordulhat, hogy alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátású országokban az éghajlatváltozás hatásai a globális üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz való egyedi hozzájárulásukkal aránytalan mértékben érezhetők. Másodszor, a vízrendszerek – például óceáni áramlatok által – összeköttetésben vannak egymással, és a múltbéli tapasztalatok alapján a bolygó egyik részén történő szennyezés – beleértve a műanyag hulladék általi szennyezést is – más óceánokra és kontinensekre is széles körben áterjedhet. Harmadszor, a talajba történő kibocsátásoknak nemcsak helyi, hanem országhatárokon áterjedő hatásuk is lehet, különösen, ha az említett kibocsátások bekerülnek a vízfolyásokba. Az újrafeldolgozott tartalom műanyag csomagolásban történő használatának ösztönzése azon a feltevésen alapul, hogy maga az újrafeldolgozott tartalom előállítása környezeti szempontból fenntartható módon történt, a szénlábnyom csökkentése és a körforgásos gazdaság ösztönzése céljából. Ennek érdekében biztosítékokat kell bevezetni annak garantálására, hogy az a mód, ahogyan az újrafeldolgozott tartalmat előállították, ne semlegesítse az ilyen újrafeldolgozott tartalom későbbi műanyag csomagolásban való használatából származó környezeti előnyöket. Ezért mind az EU-ban gyártott, mind az importált műanyag csomagolás tekintetében megkülönböztetésmentes módon foglalkozni kell a kapcsolódó környezeti aggályokkal. E célból az Unióba érkező behozatalra a kibocsátás és az elkülönített gyűjtés, valamint az újrafeldolgozási technológia fenntarthatósági kritériumainak tekintetében egyenértékű feltételeknek kell vonatkozniuk.

- (46) A műanyag hulladék elkülönített gyűjtése alapvető fontosságú, mivel közvetlen pozitív hatást gyakorol a gyűjtési arányra, a gyűjtött anyagok minőségére és az újrafeldolgozott anyagok minőségére. Lehetővé teszi a magas színvonalú újrafeldolgozást, és felfrisseníti a jó minőségű másodlagos nyersanyagok elterjedését. Az „újrafeldolgozó társadalom” felé való közeledés segít elkerülni a hulladékképződést, és ösztönzi a hulladék erőforrásként történő felhasználását, elkerülve ugyanakkor az erőforrásoknak a hulladékhierarchia alacsonyabb szintjein történő bezáródását, amely hátrányos hatást gyakorol a környezetre, és figyelmen kívül hagyja a környezeti szempontból megfelelő hulladékgazdálkodást. Az elkülönített gyűjtés elkerüli továbbá a veszélyes és nem veszélyes hulladék keveredését, biztosítva a hulladék és a hulladékszállítás biztonságosságát, és elkerüli a szennyezést, amint azt nemzetközi szabályok – így például a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló, 1989. március 22-i bázeli egyezmény²², az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezménye²³, a hulladékok és más anyagok lerakásából eredő tengeri szennyeződések megelőzéséről szóló, 1972. december 29-én Londonban kelt egyezmény és annak 1996. évi jegyzőkönyve, valamint az 1978. évi jegyzőkönyvvel módosított, a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló, 1973. november 2-i nemzetközi egyezmény (MARPOL-egyezmény) V. melléklete – is előírják.

²² HL L 39., 1993.2.16., 3. o.

²³ HL L 179., 1998.6.23., 3. o.

- (47) Továbbá az ENSZ Környezetvédelmi Programjának égisze alatt működő, a többek között a tengeri környezetben előforduló műanyagszennyezésről szóló, jogilag kötelező erejű nemzetközi eszköz kidolgozásával foglalkozó kormányközi tárgyalóbizottság (a továbbiakban: a műanyagszennyezéssel foglalkozó kormányközi tárgyalóbizottság) különböző ülésein tartott nemzetközi szintű megbeszélések megmutatták, hogy nemzetközi szinten fokozni kell a műanyagok elkülönített gyűjtésére vonatkozó, a környezeti hatásuk korlátozását és a körforgásos gazdaság előmozdítását célzó intézkedéseket a hulladékképződés megelőzése és a természeti források kiaknázásának csökkentése érdekében. Megmutatták a szerződő felek arra irányuló akaratát is, hogy ilyen irányú intézkedéseket fogadjanak el. A nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló, 1979. november 14-én Genfben kelt egyezmény²⁴ megköveteli az egyezmény feleitől, hogy védjék a környezetet a levegőszennyezéssel szemben, és kíséreljék meg korlátozni – és amennyire lehet – fokozatosan csökkenteni és megelőzni a levegőszennyezést, többek között a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezést. A határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló, 1992. március 17-én Helsinkiben kelt egyezmény²⁵ értelmében a felek kötelesek intézkedéseket hozni a vízszennyezés országhatárokon áterjedő hatásainak megelőzése, ellenőrzése és csökkentése céljából. Az ENSZ Környezet és Fejlődés Konferenciáján elfogadott, 1992. évi riói nyilatkozattal összhangban elviekben a szennyezőnek kell viselni a szennyezés költségeit. Ezért az olyan ipari tevékenységeknek, mint a műanyag újrafeldolgozása, együtt kell járniuk a szennyezés megelőzésére és csökkentésére irányuló intézkedésekkel.

²⁴ HL L 171., 1981.6.27., 13. o.

²⁵ HL L 186., 1995.8.5., 44. o.

- (48) A fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított anyagok használatának ösztönzésére irányuló környezetvédelmi célkitűzés teljesüléséhez arra van szükség, hogy a műanyagok újrafeldolgozása az abból eredő szennyezés minimálisra csökkentésével történjen. Amennyiben ez nem történik meg, az újrafeldolgozás során kibocsátott ipari szennyező anyagok csökkentenék vagy semmissé tennék az újrafeldolgozott műanyag használatának ösztönzésben rejlő környezeti hozzáadott értéket. A fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladék újrafeldolgozása során használt technológiák vonatkozásában fenntarthatósági kritériumokat kell kidolgozni. E kritériumoknak biztosítaniuk kell a környezet és az emberi egészség védelmének magas szintjét, különösen a levegőbe, a vízbe és a talajba történő kibocsátásokat és az erőforrás-hatékonyságot tekintve. E célból a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a műanyag hulladék újrafeldolgozása során használt technológiák vonatkozó fenntarthatósági kritériumok megállapítása tekintetében. Ennek megfelelően az újrafeldolgozást környezetvédelmi szempontból megfelelően kell végezni, úgy, hogy az az újrafeldolgozási eljárás és az újrafeldolgozott termékek magas színvonalát eredményezze, valamint szigorú előírásokat biztosítson az újrafeldolgozási ágazatban. Az újrafeldolgozási technológia – és következésképpen az újrafeldolgozott anyag – megfelelő szintű fenntarthatóságának biztosításával környezetileg felelős intézkedéssé válik az újrafeldolgozott tartalom használatának ösztönzése a műanyag csomagolásban. A műanyag szennyezéssel foglalkozó kormányközi tárgyalóbizottság ülésein folytatott megbeszélések során a résztvevők azt is hangsúlyozták, hogy biztosítani kell, hogy az újrafeldolgozási technológiák környezetvédelmi szempontból megfelelően működjenek.

- (49) A fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított, valamely harmadik országban újrafeldolgozott vagy begyűjtött újrafeldolgozott tartalom esetén alkalmazott szabályok egyenértékűségének – többek között harmadik fél általi ellenőrzés útján történő – értékelésére, ellenőrzésére és tanúsítására szolgáló módszertannak biztosítania kell a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét, kiváltképp a levegőbe, vízbe és talajba történő kibocsátások szintjét illetően, figyelembe véve a következőket: annak szükségessége, hogy biztosított legyen az újrafeldolgozás környezetvédelmi szempontból megfelelő módon történő végzése, a magas színvonalú újrafeldolgozás biztosításának lehetősége, az újrafeldolgozó ágazatra vonatkozó minőségi előírások szintje, valamint az erőforráshatékonyság szintje. E megfontolások kulcsfontosságúak az erőforrások körforgásos jellegének megvalósításához, ezáltal csökkentve az azon természeti erőforrásokra nehezedő nyomást, amelyek kimerülhetnek. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az említett módszertan megállapítása céljából.
- (50) Az újrafeldolgozott műanyagot tartalmazó, élelmiszerrel érintkező anyagoknak meg kell felelniük az (EU) 2022/1616 bizottsági rendeletben²⁶ meghatározott követelményeknek, amelyek az újrafeldolgozási technológiákra vonatkozó követelményeket is magukban foglalnak. A műanyag csomagolást illetően – kivéve, ha az adott csomagolás polietilén-tereftalátból (PET) készült – helyénvaló az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó kapcsolódó követelmények alkalmazásának kezdőnapja előtt kellően hosszú idővel újraértékelni az ilyen műanyag csomagoláshoz szükséges megfelelő újrafeldolgozási technológiák rendelkezésre állását. Az említett értékelésnek ki kell terjednie az ilyen technológiák releváns uniós szabályok szerinti engedélyezésének állására és az ilyen technológia gyakorlati alkalmazására is. Az említett értékelés alapján bizonyos kontaktszenzitív műanyag csomagolások esetében szükség lehet eltéréseket biztosítani az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó követelményektől, vagy módosítani az e rendeletben megállapított kivételek jegyzékét. Ennek érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el.

²⁶ A Bizottság (EU) 2022/1616 rendelete (2022. szeptember 15.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő, újrafeldolgozott műanyagokról és műanyag tárgyokról, valamint a 282/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 243., 2022.9.20., 3. o.).

- (51) Valamely konkrét, újrafeldolgozásra szánt műanyag hulladék olyan, esetlegesen elégtelen kínálatához kapcsolódó kockázatok figyelembe vétele érdekében, amely túlzottan magas árakhoz vagy az egészségre, a biztonságra és a környezetre gyakorolt káros hatásokhoz vezethet, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalom százalékos minimumarányának kiigazítása tekintetében. Egy ilyen, felhatalmazáson alapuló jogi aktus indokoltságának értékelése során a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a természetes és jogi személyek által benyújtott, megfelelően megindokolt kérelmeket.
- (52) A műanyagtól eltérő anyagok, így például az üveg vagy az alumínium esetében nyilvánvaló az a tendencia, hogy az elsődleges nyersanyagot újrafeldolgozott anyagokkal váltják fel, és e tendencia a jogi és a gazdasági környezet fejlődése, valamint a fogyasztók elvárásai miatt várhatóan folytatódni fog. Mindazonáltal a Bizottságnak szorosan nyomon kell követnie az újrafeldolgozott tartalom használatát a nem műanyagból készült csomagolóanyagokban, és értékelnie kell, hogy helyénvaló-e olyan további intézkedéseket – többek között célértékek meghatározását – javasolni, amelyek célja az újrafeldolgozott tartalom használatának növelése a nem műanyagból készült csomagolásban.

- (53) A biohulladék-áram gyakran hagyományos műanyagokkal szennyezett, és az anyagában történő újrafeldolgozási áramok gyakran komposztálható műanyagokkal szennyezettek. Ez a keresztszennyeződés erőforrás-pazarláshoz és alacsonyabb minőségű másodlagos nyersanyagokhoz vezet, és azt a forrásnál meg kell akadályozni. Az említett aggodalomra figyelemmel, hogy a tagállamoknak meg kell határozniuk a megfelelő hulladékgazdálkodást a területükön a komposztálható csomagolások tekintetében. Mivel a komposztálható műanyag csomagolás esetében a helyes hulladékelhelyezési út egyre kevésbé egyértelmű a fogyasztók számára, a komposztálható műanyag csomagolás használatára vonatkozóan indokolt és szükséges világos és közös szabályokat megállapítani, csak akkor kötelezővé téve e csomagolás használatát, ha az egyértelmű előnyökkel jár a környezetre vagy az emberi egészségre nézve. Ilyen előnyök állnak fenn különösen, ha a komposztálható csomagolás segíti a biohulladék gyűjtését vagy elhelyezését, például olyan termékek esetében, ahol a tartalom és a csomagolás elkülönítése különösen bonyolult (ilyenek például a teafilterek).

- (54) A biológiailag lebomló műanyag polimerekből készült csomagolási alkalmazások korlátozott köre tekintetében kimutatható környezeti előnnyel jár az olyan komposztálható csomagolás használata, amely szabályozott körülmények között kerül be a komposztáló üzemekbe, köztük az anaerob lebontást végző létesítményekbe. Továbbá, amennyiben egy tagállam alkalmazza a 2008/98/EK irányelv 22. cikke (1) bekezdésének második albekezdését, és az említett tagállamban rendelkezésre állnak megfelelő hulladékgyűjtési rendszerek és hulladékkezelési infrastruktúrák, rugalmasságot kell biztosítani az említett tagállam számára annak eldöntéséhez, hogy engedje-e olyan komposztálható csomagolásoknak a területén első alkalommal történő forgalmazását kávé-, tea- vagy más italkészítő rendszerek egyadagos egységei számára, amelyek nem fém csomagolóanyagból állnak, valamint nagyon könnyű műanyag hordtasakoknak, könnyű műanyag hordtasakoknak, továbbá egyéb olyan csomagolásnak a saját területén első alkalommal történő forgalmazását, amelyre e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt elő volt írva, hogy komposztálható legyen. A fogyasztók körében a helyes hulladékelhelyezési móddal kapcsolatos félreértések elkerülése érdekében, és figyelembe véve a szén-dioxid-kibocsátás körforgásosságának környezeti előnyét, minden egyéb csomagolásnak anyagában történő újrafeldolgozáson kell átesnie, és az ilyen csomagolásokat úgy kell kialakítani, hogy ne befolyásolják más hulladékáramok újrafeldolgozhatóságát.
- (55) Ezenkívül a biológiailag lebomló hulladék nem eredményezheti szennyező anyagok jelenlétét az előállított komposztban. Az EN 13432:2000 harmonizált szabványt („Csomagolás – A komposztálással és biológiai lebomlással hasznosítható csomagolás követelményei – Vizsgálati program és a csomagolás végleges elfogadásának értékelési feltételei”) felül kell vizsgálni a komposztálási idő, a szennyezettség megengedett szintje és a mikroműanyagok kibocsátására vonatkozó korlátozások tekintetében, hogy lehetővé váljon az említett anyagok biohulladék-kezelő létesítményekben történő megfelelő feldolgozása. Emellett az Unióban hasonló szabványt kell létrehozni a házi komposztálásra vonatkozóan is.

- (56) Amint az a 2022. november 30-i bizottsági közleményben foglalt „A bioalapú, biológiailag lebomló és komposztálható műanyagokra vonatkozó uniós szakpolitikai keret”-ben bemutatásra került, az ipari komposztálásra vonatkozó szabványoknak való megfelelés nem jelenti azt, hogy a lebomlás házi komposztálás során is végbemegy. Az ipari komposztálás esetében a szükséges feltételek a magas hőmérséklet és a magas páratartalom. A házi komposztálás esetében – amelyet magánszemélyek végeznek, akár közösségekbe szerveződve is – a tényleges feltételek nagyban függenek a helyi éghajlati viszonyoktól és a fogyasztói gyakorlatoktól. A házi komposztálás során ezért fennáll annak a kockázata, hogy a biológiai lebomlás lassabban megy végbe, mint ipari komposztálás esetén, vagy akár nem is fejeződik be. Így különösen a műanyag csomagolás házi komposztálását csak konkrét alkalmazások esetében és egyedi helyi feltételek között, a releváns hatóságok felügyelete mellett lehet fontolóra venni.
- (57) Amennyiben ez indokolt és helyénvaló egyrészt a komposztálható műanyagok elhelyezését befolyásoló technológiai és szabályozási fejlemények miatt, másrészt azon meghatározott feltételek mellett, amelyek biztosítják, hogy az ilyen anyagok használata előnyös legyen a környezetre és az emberi egészségre nézve, a Bizottságnak adott esetben jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie azon csomagolások jegyzékének módosítása céljából, amelyek komposztálása megengedett.

- (58) Rendelkezni kell arról, hogy a komposztálható csomagolásra vonatkozó, e rendelet szerinti követelmények tekintetében a megfelelőségértékelés megkönnyítése érdekében azon komposztálható csomagolások esetében, amelyek összhangban vannak az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁷ szerint elfogadott harmonizált szabványokkal, vélelmezni kell a megfelelőséget. Annak megállapításakor, hogy a vélelmet alkalmazni kell-e, figyelembe kell venni az említett követelmények részletes műszaki előírásait, összhangban a legújabb tudományos és technológiai fejleményekkel. A paramétereknek – köztük a komposztálási időknél és a szennyeződés megengedett szintjeinek – tükrözniük kell a biohulladék-kezelő létesítmények tényleges feltételeit, beleértve az anaerob lebontási folyamatokat is. Az ipari komposztálásra vonatkozó jelenlegi szabvány nem vehető figyelembe a megfelelőség vélelmének alapjaként, mivel az említett szabványt felül kell vizsgálni és fel kell váltani egy aktualizált változattal. Azonban addig is, amíg nem áll rendelkezésre új vagy aktualizált harmonizált szabvány, a jelenlegi szabványt iránymutatásként használni lehet. A házilag komposztálható csomagolást illetően a Bizottságnak adott esetben kérnie kell EN szabványok kidolgozását.
- (59) Az élelmiszerrel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő vagy az élelmiszerrel már érintkező minden csomagolásnak, így a komposztálható csomagolásnak is meg kell felelnie az 1935/2004/EK rendeletben meghatározott követelményeknek. Adott esetben lehetővé kell tenni az élelmiszerrel érintkező anyagokra vonatkozó uniós jogi aktusok értelmében előírt dokumentáció és információk felhasználását az e rendelet értelmében előírt információk és dokumentáció részeként.

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

- (60) A csomagolást úgy kell kialakítani, hogy minimálisra csökkenjen a térfogata és tömege, és lehetővé váljon az újrafeldolgozás, megtartva ugyanakkor a csomagolási funkciók ellátására való képességét. Az előállítónak az e rendeletben felsorolt teljesítménykritériumok alapján értékelnie kell a csomagolást. Tekintettel e rendelet azon célkitűzésére, hogy csökkentse a csomagolást és a csomagolásihulladék-képződést, és javítsa a csomagolás körforgásos jellegét a belső piacon, helyénvaló további kiegészítésekkel bővíteni és tovább pontosítani a jelenlegi kritériumokat, valamint szigorítani azokat. Ezért módosítani kell a csomagolás teljesítményére vonatkozó kritériumok jegyzékét, amelyet az EN 13428:2004 harmonizált szabvány – „Csomagolás – Külön követelmények a gyártásra és összetételre – Megelőzés anyagfelhasználás-csökkentéssel” – tartalmaz. Azonban a jelenlegi EN 13428:2004 szabvány használható mindaddig, amíg nem áll rendelkezésre új vagy aktualizált harmonizált szabvány. Bár a marketing és a fogyasztói elfogadottság továbbra is releváns a csomagolás kialakítása szempontjából, ezek – önmagukban indokolva a csomagolás tömegének és térfogatának növelését – nem vehetők fel a teljesítménykritériumok közé.

Ez azonban nem veszélyeztetheti az olyan kézműves és ipari termékekre, valamint élelmiszerekre és mezőgazdasági termékekre vonatkozó termékleírásokat, amelyek be vannak jegyezve és oltalom alatt állnak a kulturális örökség és a hagyományos know-how védelmére irányuló uniós célkitűzés részeként a földrajzi jelzések uniós oltalmi rendszerének keretében, többek között a bor tekintetében az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁸, a szeszes italok tekintetében az (EU) 2019/787 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁹, vagy a kézműves és ipari termékek tekintetében az (EU) 2023/2411 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁰ keretében, vagy amelyek az (EU) 2024/1143 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³¹ említett minőségrendszerek hatálya alá tartoznak.

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/787 rendelete (2019. április 17.) a szeszes italok meghatározásáról, leírásáról, megjelenítéséről, jelöléséről, a szeszes italok elnevezésének használatáról az egyéb élelmiszerek megjelenítése és jelölése során, a szeszes italok földrajzi jelzéseinek oltalmáról, a mezőgazdasági eredetű etil-alkohol és desztillátumok használatáról az alkoholtartalmú italokban, valamint a 110/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 130., 2019.5.17., 1. o.).

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2411 rendelete (2023. október 18.) a kézműves és ipari termékek földrajzi jelzéseinek oltalmáról, valamint az (EU) 2017/1001 és az (EU) 2019/1753 rendelet módosításáról (HL L, 2023/2411, 2023.10.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1143 rendelete (2024. április 11.) a borokra, a szeszes italokra és a mezőgazdasági termékekre vonatkozó földrajzi árujelzőkről, valamint a hagyományos különleges termékekről és a mezőgazdasági termékek minőségére utaló választható kifejezésekről, az 1308/2013/EU, az (EU) 2019/787 és az (EU) 2019/1753 rendelet módosításáról, továbbá az 1151/2012/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1143, 2024.4.23., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

Nem veszélyeztetheti továbbá a csomagolás azon kialakításait, amelyek formatervezési mintákra vagy védjegyekre vonatkozó uniós vagy nemzeti jog szerint, vagy valamely tagállamban hatállyal bíró nemzetközi megállapodások értelmében oltalomban részesülnek. Az ilyen csomagolások kivételként való kezelése csak annyiban indokolt, amennyiben a csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó új szabályok oly módon befolyásolják a csomagolás alakját, hogy a védjegy már nem alkalmas arra, hogy az azzal megjelölt árut más vállalkozások áruitól megkülönböztesse, és a formatervezési minta már nem tudja megőrizni annak új és egyedi jellemzőit. A visszaélés kockázatának elkerülése érdekében a kivétel csak azon védjegyekre és formatervezési mintákra alkalmazható, amelyek ... [e rendelet hatálybalépésének napja] előtt már oltalom alatt álltak. Másrészt az újrafeldolgozhatóság, az újrafeldolgozott tartalom felhasználása és a csomagolás újrahasználata indokoltá teszi a csomagolás tömegének vagy térfogatának növelését, és azokat fel kell venni a teljesítménykritériumok közé. A kettős falakkal, álaljzatokkal és egyéb olyan jellemzőkkel rendelkező olyan csomagolások, amelyek célja kizárólag a termék érzékelt térfogatának növelése, nem hozhatók forgalomba, mivel az ilyen csomagolás nem felel meg a csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó követelménynek. Ugyanezen szabályt kell alkalmazni a felesleges csomagolásra is, amelyre nincs szükség a csomagolási funkcionalitás biztosításához.

- (61) A csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó követelményeknek való megfelelés érdekében különös figyelmet kell fordítani az üres tér korlátozására gyűjtőcsomagolás és szállítási csomagolás esetén, beleértve az e-kereskedelmi csomagolást is.

- (62) A csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó, e rendelet szerinti követelmények tekintetében a megfelelőségértékelés megkönnyítése érdekében rendelkezni kell arról, hogy azon csomagolások esetében, amelyek megfelelnek az 1025/2012/EU rendelettel összhangban elfogadott harmonizált szabványoknak, vélelmezni kell a megfelelőséget abból a célból, hogy az említett követelmények tekintetében részletes műszaki előírásokat fogalmazzanak meg, és mérhető tervezési kritériumokat állapítsanak meg, ideértve adott esetben a konkrét csomagolási formák maximális tömegére vagy üres tereire vonatkozó határértékeket, valamint a csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó követelményeknek megfelelő alapértelmezett, szabványosított csomagolási kialakításokat.
- (63) A csomagolás körforgásos jellegének és fenntartható használatának előmozdítása érdekében ösztönözni kell az újrahasználatos csomagolást és az újrahasználati rendszereket. E célból tisztázni kell az újrahasználatos csomagolás fogalmát, és biztosítani kell, hogy az ne csak a csomagolás kialakításához kapcsolódjon, hanem az e rendeletben meghatározott minimumkövetelményeknek megfelelő újrahasználati rendszerek létrehozásához is. A csomagolás kialakításának a lehető legnagyobb számú forgási ciklust kell lehetővé tennie, valamint biztosítani kell a biztonsági, minőségi és higiéniai követelmények fenntartását a kiürítés, kirakodás, újratöltés vagy újrarakodás során. Az újrahasználatos csomagolásra vonatkozó, e rendelet szerinti követelmények tekintetében a megfelelőségértékelés megkönnyítése érdekében rendelkezni kell arról, hogy azon csomagolások esetében, amelyek megfelelnek az 1025/2012/EU rendelettel összhangban elfogadott harmonizált szabványoknak, vélelmezni kell a megfelelőséget abból a célból, hogy az említett rendelet alapján részletes műszaki előírásokat fogalmazzanak meg, és megállapítsák az újrahasználatos csomagolás kritériumait és formátumait, ideértve az utak vagy forgási ciklusok minimális számát, a szabványosított kialakításokat és az újrahasználati rendszerekre vonatkozó követelményeket, higiéniai követelményeket is beleértve.

- (64) Tájékoztatni kell a fogyasztókat, és lehetővé kell tenni számukra a csomagolási hulladék elhelyezését. E célból helyénvaló a hulladék válogatásához a csomagolás anyagösszetételén alapuló és a hulladéktárolókon elhelyezendő megfelelő címkékkel összekapcsolt harmonizált címkézési rendszert létrehozni. A címkék kialakításánál irányadó tényező kell, hogy legyen annak szükségessége, hogy az ilyen harmonizált címkézési rendszert valamennyi polgár – függetlenül a körülményeitől, így például az életkorától és a nyelvtudásától – felismerje. Egy ilyen rendszer piktogramokkal, nyelvi elemek minimális használatával valósítható meg. Az ilyen kialakítás az egyébként felmerülő fordítási költségek minimálisra csökkentését is szolgálná.
- (65) A válogatás alapvető lépés ahhoz, hogy biztosítani lehessen a csomagolás körforgásos jellegének fokozását. Ösztönözni kell a válogatási kapacitások különösen technológiai innovációk révén történő javítását annak érdekében, hogy lehetővé lehessen tenni a hatékonyabb válogatást és ezáltal az újrafeldolgozásra szánt alapanyagok minőségének javítását.

- (66) Annak érdekében, hogy a fogyasztók könnyebben tudják válogatni és elhelyezni a csomagolási hulladékot, harmonizált szimbólumrendszert kell bevezetni, és e szimbólumokat fel kell tüntetni csomagoláson és a hulladéktárolókon egyaránt, ezáltal lehetővé téve, hogy a fogyasztók a hulladék megfelelő elhelyezése céljából a szimbólumokat meg tudják feleltetni egymással. A szimbólumoknak lehetővé kell tenniük a megfelelő hulladékgazdálkodást azzal, hogy tájékoztatást nyújtanak a fogyasztók számára az ilyen csomagolás komposztálási tulajdonságairól. Az ilyen tájékoztatásnak különösen el kell kerülnie a fogyasztók megtévesztését a komposztálható csomagolást illetően, amely mint olyan házi komposztálásra nem alkalmas, csak iparilag szabályozott körülmények között komposztálható. Az ilyen tájékoztatásnak ezért meg kell előznie, hogy a komposztálható csomagolást eldobják a természetben. Az említett megközelítés javítani fogja a csomagolási hulladék elkülönített gyűjtését, ami a csomagolási hulladék jobb minőségű újrafeldolgozásához vezet, továbbá a csomagolási hulladék-gyűjtési rendszerek bizonyos szintű harmonizációját hivatott bevezetni a belső piacon. Az e rendelet hatálybalépését követően bevezetett kötelező visszaváltási díjas rendszerekhez kapcsolódó szimbólumokat szintén harmonizálni kell. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára annak előírását, hogy a nemzeti jog alapján létrehozott visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó csomagolásokon már e rendelet hatálybalépését megelőzően ilyen harmonizált címkéket alkalmazzanak. Tekintettel arra, hogy a szállítási csomagolás gyűjtésére nem a települési hulladék gyűjtésére szolgáló rendszereken keresztül kerül sor, az említett szimbólumok használatát – az e-kereskedelmi csomagolás kivételével – a szállítási csomagolások esetében nem kell kötelezővé tenni.

- (67) A csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó címkézést nem kell kötelezővé tenni, mivel az említett információ nem kritikus fontosságú a csomagolás életciklus végi megfelelő kezelésének biztosításához. Azonban az előállítóknak teljesíteniük kell az e rendelet szerinti, újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékeket, és dönthetnek úgy, hogy az említett információt feltüntetik a csomagoláson a fogyasztóknak az újrafeldolgozott tartalomról való tájékoztatása céljából. Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen információ közlésére Unió-szerte harmonizált módon kerüljön sor, az újrafeldolgozott tartalmat jelző címkét harmonizálni kell.
- (68) A csomagolás bioalapúműanyag-tartalmát sem kell kötelezően címkézni, mivel a bioalapú műanyagoknak számos feltételnek meg kell felelnie ahhoz, hogy garantálható legyen a fenntarthatósága, és több tudományos bizonyítékra van szükség annak biztosítására, hogy a bioalapú műanyag használata a teljes életciklusa során összhangban legyen a körforgásos gazdaságnak a bioalapú, biológiailag lebomló és komposztálható műanyagokra vonatkozó uniós szakpolitikai keretről szóló, 2022. november 30-i bizottsági közleményben meghatározott elveivel. Azonban az előállítók dönthetnek úgy, hogy feltüntetik az említett információt a csomagoláson annak érdekében, hogy tájékoztassák a fogyasztókat az adott csomagolás bioalapúműanyag-tartalmáról. Annak biztosítására, hogy az ilyen információ közlésére Unió-szerte harmonizált módon kerüljön sor, a bioalapúműanyag-tartalmat jelző címkét harmonizálni kell.

- (69) Az újrahasználató csomagolást illetően a végfelhasználóknak az újrahasználatosságról, az újrahasználati rendszerek rendelkezésre állásáról és gyűjtési csatornák elhelyezkedéséről történő tájékoztatása céljából az ilyen csomagoláson QR-kódot vagy más szabványosított, nyílt, digitális adathordozót kell feltüntetni, ami elérhetővé teszi ezeket az információkat. A QR-kódnak vagy az adathordozónak olyan információval kell szolgálnia, amely megkönnyíti a csomagolás nyomon követését, valamint az utak és a forgási ciklusok kiszámítását, vagy azok átlagának megbecslését, ha az említett számítások nem kivitelezhetők. Az említett címkének a rendszerüzemeltetővel nem rendelkező, nyitott láncú rendszerek esetében önkéntesnek kell lennie. Ezenkívül az újrahasználató fogyasztói csomagolást egyértelműen azonosítani kell az értékesítés helyén.
- (70) El kell kerülni, hogy a csomagoláson túlzottan sok címke legyen. Ennek érdekében, amennyiben más uniós jogi aktusok előírják, hogy a csomagolt termékre vonatkozó információkat digitális formában, adathordozón keresztül kell rendelkezésre bocsátani, a csomagolásra vonatkozóan e rendelet értelmében előírt információkat és a csomagolt termékre vonatkozóan más uniós jogi aktus értelmében előírt információkat ugyanazon az adathordozón keresztül kell hozzáférhetővé tenni. Ennek az adathordozónak meg kell felelnie az e rendelet vagy más alkalmazandó uniós jogszabály szerinti követelményeknek. Így különösen, amennyiben a csomagolt termék az (EU) 2024/1781 rendelet vagy más, digitális termékútlevélet előíró uniós jogszabály hatálya alá tartozik, az említett digitális termékútlevélet az e rendelet szerinti releváns információk biztosítására is fel kell használni. Amennyiben a csomagolás aggodalomra okot adó anyagokat tartalmaz, azt a Bizottság által elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott szabványosított, nyílt, digitális jelölési technológia alkalmazásával kell megjelölni. Ezen információnak biztosítania kell, hogy a hulladékkezelők hozzáférjenek a csomagolás kémiai összetételére vonatkozó, releváns információkhoz annak érdekében, hogy a hulladékhierarchiának megfelelően meghatározzák a legmegfelelőbb hulladékgazdálkodási opciót, ezáltal előmozdítva a csomagolás körforgásos jellegét.

- (71) E rendelet célkitűzései megvalósításának elősegítése érdekében a fogyasztókat védeni kell a csomagolás jellemzőire és az olyan, életciklus végi megfelelő kezelésére vonatkozó félrevezető és megtévesztő tájékoztatással szemben, amelyre vonatkozóan e rendelet alapján harmonizált címkéket hoztak létre. Lehetővé kell tenni, hogy a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerbe tartozó csomagolások egy vonatkozó szimbólum segítségével azonosíthatók legyenek azon terület egészében, amelyen az említett rendszer alkalmazandó, annak jelzése érdekében, hogy a gyártó teljesíti a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeit. Az ilyen azonosítás csak QR-kód vagy egyéb szabványosított, nyílt, digitális jelölési technológia segítségével valósítható meg. Az említett szimbólumnak világosnak és egyértelműnek kell lennie a fogyasztók számára a csomagolás újrafeldolgozhatóságát illetően.
- (72) A kötelező visszaváltási díjas rendszerekbe tartozó csomagolást olyan címkével kell ellátni, amely tájékoztatja a fogyasztókat arról, hogy az ilyen csomagolás a rendszerbe tartozik, és hogy ezért a csomagolást olyan specifikus gyűjtési csatornákon keresztül kell begyűjteni, amelyeket a nemzeti hatóságok e célból engedélyeztek. Az említett címkének a Bizottság által létrehozott harmonizált uniós címkének kell lennie. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára annak előírását, hogy a nemzeti jog alapján létrehozott visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó csomagolásokon már e rendelet hatálybalépését megelőzően ilyen harmonizált címkéket alkalmazzanak.

- (73) A 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³² olyan „biztonsági hálóként” működik, amely valamennyi ágazatban magas szintű fogyasztóvédelmet biztosít, kiegészítve az ágazat- vagy termékspecifikus uniós jogban a részletesebb követelményeket, kivéve az említett irányelv és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok sajátos vonatkozásait szabályozó egyéb uniós szabályok közötti ütközés esetén, amely esetben az utóbbiaknak kell irányadónak lenniük az említett sajátos vonatkozásokkal kapcsolatban. Az (EU) 2024/825 európai parlamenti és tanácsi irányelv³³ úgy rendelkezik, hogy az olyan önkéntes fenntarthatósági címke feltüntetése, amely nem felel meg bizonyos követelményeknek, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősül.

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

³³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/825 irányelve (2024. február 28.) a 2005/29/EK és a 2011/83/EU irányelv módosításáról, a fogyasztók zöld átállásban való szerepvállalásának a tisztességtelen gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb védelem és a hatékonyabb tájékoztatás révén történő növelése tekintetében (HL L, 2024/825, 2024.3.6., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

- (74) A címkézési követelmények végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni, hogy tovább javítsa a hulladékválogatást, megállapítsa a csomagolás anyagösszetételének azonosítására és az aggodalomra okot adó anyagok – szabványos, nyílt, digitális technológiák révén történő – azonosítására vonatkozó módszertant, valamint harmonizált címkét és előírásokat és formátumot határozzon meg az e rendeletben a csomagolásra és a hulladéktárolókra vonatkozóan megállapított címkézési követelményeket illetően. Az említett előírások kidolgozása során a Bizottságnak a nyelvi elemeket a minimumra kell korlátoznia, és figyelembe kell vennie a rendelkezésre álló tudományos vagy egyéb műszaki információkat, beleértve a releváns nemzetközi szabványokat is. A visszaváltási díj összegének tagállamok közötti esetleges eltéréseit figyelembe kell venni a visszaváltási díjas rendszerbe tartozó csomagolások harmonizált címkézésének kialakításakor. Tekintettel az új rendszerre, a 97/129/EK bizottsági határozatot³⁴ ... [e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított 42 hónappal]-án/-én kezdődő hatállyal hatályon kívül kell helyezni, és annak tartalmát bele kell foglalni a végrehajtási jogi aktusba.
- (75) A gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy a csomagolás megfeleljen az e rendeletben foglalt követelményeknek. E megfelelés biztosítása érdekében, a szállítói láncban betöltött szerepükhöz mértén megfelelő intézkedéseket kell hozniuk, hogy biztosítsák a csomagolás belső piacon való szabad mozgását, és javítsák a csomagolás fenntarthatóságát.

³⁴ A Bizottság 97/129/EK határozata (1997. január 28.) a csomagolóanyagok azonosítási rendszerének a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében történő meghatározásáról (HL L 50., 1997.2.20., 28. o.).

- (76) Az előállító – mivel részletes ismeretekkel rendelkezik a tervezési és gyártási eljárásról – van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy elvégezze az e rendeletben előírt megfelelőségértékelést. Az e rendelet szerinti megfelelőségértékelésnek ezért kizárólagosan az előállító kötelezettségének kell maradnia.
- (77) Biztosítani kell, hogy a csomagolás vagy a csomagolóanyagok beszállítói az előállító rendelkezésére bocsássanak minden olyan információt és dokumentációt, amelyre a csomagolás és a csomagolóanyagok megfelelőségének igazolásához szüksége van. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell rendelkezésre bocsátani.
- (78) A belső piac működésének védelme érdekében biztosítani kell, hogy a harmadik országokból az uniós piacra belépő csomagolás megfeleljen ennek a rendeletnek, akár önálló csomagolásként, akár egy csomagolt termékhez kapcsolódóan importálják. Így különösen biztosítani kell, hogy az előállítók az említett csomagolás tekintetében lefolytassák a megfelelő megfelelőségértékelési eljárásokat. Az importőröknek ezért biztosítaniuk kell, hogy az általuk forgalomba hozott csomagolás megfeleljen az említett követelményeknek, valamint hogy az előállítók által elkészített dokumentáció vizsgálat céljából az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére álljon.
- (79) Csomagolás forgalomba hozatalakor minden importőrnek fel kell tüntetnie a csomagoláson az importőr nevét, bejegyzett kereskedelmi nevét vagy bejegyzett védjegyét és postai címét, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – azt az elektronikus kommunikációs lehetőséget, amelyen keresztül kapcsolatba lehet vele lépni. Ez alól kivételeket kell biztosítani azokban az esetekben, amikor a csomagolás nem teszi lehetővé az ilyen információk feltüntetését.

- (80) Mivel a forgalmazó a csomagolást azt követően forgalmazza, hogy azt az előállító vagy az importőr forgalomba hozta, kellő körültekintéssel kell eljárnia az e rendeletben foglalt alkalmazandó követelményekkel kapcsolatban. A forgalmazónak biztosítani kell továbbá, hogy a csomagolás általa történő kezelése ne befolyásolja hátrányosan a csomagolás e követelményeknek való megfelelését.
- (81) A forgalmazókat és az importőröket – mivel a piachoz közel állnak, és fontos szerepet töltenek be a csomagolás megfelelőségének biztosításában – be kell vonni az illetékes nemzeti hatóságok által ellátott piacfelügyeleti feladatokba, és a forgalmazóknak és importőröknek készen kell állniuk az azokban történő aktív részvételre, továbbá az említett hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk az érintett csomagolásra vonatkozó minden szükséges információt.
- (82) Előállítónak kell tekinteni minden olyan importőrt vagy forgalmazót, amely vagy forgalomba hoz csomagolást a saját neve vagy védjegye alatt, vagy a már forgalomba hozott csomagolást oly módon módosítja, amely érintheti az e rendeletnek való megfelelést, és vállalnia kell az előállító kötelezettségeinek teljesítését.
- (83) A csomagolás teljes szállítói láncban való nyomonkövethetősége megkönnyíti a piacfelügyeleti hatóságok azon feladatát, hogy felkutassák azokat a gazdasági szereplőket, amelyek a követelményeknek nem megfelelő csomagolást hoztak forgalomba vagy forgalmaztak. A gazdasági szereplőknek ezért bizonyos ideig meg kell őrizniük az ügyleteikre vonatkozó adatokat.

- (84) A túlzott mennyiségű csomagolási hulladék-képződés problémája nem kezelhető teljes mértékben a csomagolás kialakítására vonatkozó kötelezettségek megállapításával. Bizonyos csomagolástípusok esetében az üres tér arányának csökkentésére vonatkozó kötelezettségeket kell előírni azon gazdasági szereplők számára, akik megtöltik vagy más módon használják az ilyen csomagolást. A termékek végső forgalmazók vagy végfelhasználók részére történő rendelkezésre bocsátásához használt gyűjtő-, szállítási és e-kereskedelmi csomagolás esetében az ürestér-arány nem haladhatja meg az 50 %-ot. Az említett kötelezettség nem alkalmazandó az újrahasználatos csomagolásra. A hulladékhierarchiával összhangban és a csomagolással kapcsolatos innovációnak a csomagolási hulladék csökkentése céljából történő előmozdítása érdekében lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztói csomagolást e-kereskedelmi csomagolásként használó gazdasági szereplők mentesüljenek az említett kötelezettség alól. Az ürestér-arány kiszámítására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében végrehajtási hatáskört kell ruházni a Bizottságra, hogy megállapítsa az annak kiszámítására vonatkozó módszertant.
- (85) A belső piacon a környezetvédelem magas szintjének, valamint az élelmiszer-biztonság és élelmiszer-higiénia magas szintjének biztosítása, továbbá a csomagolási hulladék-megelőzésre vonatkozó célértékek elérésének elősegítése érdekében nem lehet forgalomba hozni felesleges vagy elkerülhető csomagolást. Az ilyen csomagolási formák jegyzékét e rendelet tartalmazza. A Bizottságnak iránymutatásokat kell közzétennie, amelyek részletesebb magyarázattal szolgálnak e jegyzéket illetően, többek között a csomagolásra vonatkozó példák és a korlátozások alóli mentességekre vonatkozó iránymutatás nyújtásával.

- (86) A csomagolás körforgásos jellegére és fenntartható használatára irányuló cél elérése érdekében korlátozni kell annak kockázatát, hogy az újrahasználatként forgalmazott csomagolást a gyakorlatban nem használják újra, és biztosítani kell, hogy a fogyasztók visszaváltsák az újrahasználatos csomagolást. E cél elérésének legmegfelelőbb módja az újrahasználatos csomagolást használó gazdasági szereplők kötelezése arra, hogy biztosítsák az újrahasználati rendszer bevezetését, lehetővé téve ezáltal az ilyen csomagolások forgását, körforgását és ismételt felhasználását. Annak érdekében, hogy maximalizálni lehessen e rendszerek előnyeit, minimumkövetelményeket kell megállapítani a nyitott láncú és a zárt láncú rendszerekre vonatkozóan. Az újrahasználatos csomagolás műszaki dokumentációjában igazolni kell az ilyen csomagolás valamely újrahasználati rendszernek való megfelelését. Az újrahasználati rendszerek méretüket és földrajzi lefedettségüket tekintve eltérőek lehetnek, a kisebb helyi rendszerektől az olyan nagyobb rendszerekig, amelyek egy egész vagy akár több tagállam területére is kiterjedhetnek.
- (87) Az újrahasználatos csomagolásnak biztonságosnak kell lennie a felhasználói számára. Ezért a termékeiket újrahasználatos csomagolásban kínáló gazdasági szereplőknek gondoskodniuk kell arról, hogy az újbóli felhasználás előtt az újrahasználatos csomagolást újrakondicionálási eljárásnak vessék alá, amelyre vonatkozóan követelményeket kell megállapítani.
- (88) Az újrahasználatos csomagolás a 2008/98/EK irányelv 3. cikke 1. pontjának értelmében vett hulladékká válik, amikor attól birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles. Az újrakondicionálási eljárásnak alávetett újrahasználatos csomagolás általában nem minősül hulladéknak.

- (89) A hulladékmegelőzés ösztönzése érdekében be kell vezetni az „újratöltés” új fogalmát. Az újratöltés olyan egyedi hulladékmegelőzési intézkedésként értendő, amely beleszámít az e rendeletben meghatározott megelőzési célértékek teljesítésébe, és szükséges ahhoz.
- (90) Amennyiben a gazdasági szereplők felajánlják a termékek újratöltés útján történő megvásárlásának a lehetőségét, biztosítaniuk kell, hogy újratöltő állomásaik a fogyasztók egészségének és biztonságának garantálása érdekében megfeleljenek bizonyos követelményeknek. Ebben az összefüggésben, amikor a fogyasztók saját tárolóedényeiket használják, a gazdasági szereplőknek tájékoztatást kell nyújtaniuk az ilyen tárolóedények biztonságos újratöltésének és használatának feltételeiről. Az újratöltés ösztönzése érdekében a gazdasági szereplők nem biztosíthatnak ingyenes csomagolást vagy olyan csomagolást, amely nem képezi részét egy újratöltő állomásokon működő visszaváltási díjas rendszernek. A gazdasági szereplőket mentesíteni kell a felelősség alól az olyan élelmiszer-biztonsági problémákkal kapcsolatban, amelyek a fogyasztók által biztosított tárolóedények használatából eredhetnek.

- (91) Az egyszer használatos csomagolások növekvő arányának és a keletkező csomagolási hulladék növekvő mennyiségének csökkentése érdekében kvantitatív újrahasználati célértékeket kell meghatározni a csomagolásra vonatkozóan azokban az ágazatokban, amelyekről megállapításra került, hogy a legnagyobb potenciállal rendelkeznek a csomagolási hulladék csökkentése terén, nevezetesen az elvitelre szánt élelmiszerek és italok, a nagy méretű háztartási készülékek és a szállítási csomagolások tekintetében. Ennek megállapítása olyan tényezőkön alapult, mint a meglévő újrahasználati rendszerek, a csomagolás használatának szükségessége és a funkcionális követelmények teljesítésének lehetősége a megtartás, a tisztaság, az egészség, a higiénia és a biztonság tekintetében. Figyelembe vették a termékeknek, valamint azok gyártási és forgalmazási rendszereinek a különbségeit is. E célértékek teljesítése során a termék teljes életciklusa alatt elért környezeti előnyöket kell figyelembe venni. A célértékek meghatározása várhatóan támogatni fogja az innovációt, és növelni az újrahasználató csomagolás és az újratöltési megoldások arányát. A szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazat létesítményein belül kiadott és elfogyasztott élelmiszerek és italok esetében nem engedélyezhető az egyszer használatos műanyag csomagolás. A fogyasztók számára mindig biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy újrahasználató tárolóedényekben vagy saját tárolóedényeikben vásároljanak meg elvitelre élelmiszereket és italokat, és ezt olyan feltételek mellett tehessék, amelyek nem kevésbé kedvezőek, mint az egyszer használatos csomagolásban kínált élelmiszerekre és italokra vonatkozók. Az élelmiszereket vagy italokat elvitelre értékesítő gazdasági szereplőknek lehetőséget kell biztosítaniuk a fogyasztók számára arra, hogy a megvásárolt élelmiszereket vagy italokat saját tárolóedényeikben vigyék el, és lehetőséget arra, hogy újrahasználató csomagolásban vásároljanak élelmiszereket és italokat.
- (92) Bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy egy megújítható 5 éves időszakra mentesítsék a gazdasági szereplőket az újrahasználatra vonatkozó kötelezettségek alól. Az említett feltételeknek a mentesítést adó tagállamban meglévő magas újrafeldolgozási arányokon és az alkalmazandó hulladékmegelőzési arányokon – ideértve a 2028-ra megvalósítandó 3 %-os első köztes hulladékmegelőzési arányt is –, valamint egy vállalati hulladékmegelőzési és újrafeldolgozási tervnek a gazdasági szereplő általi elfogadásán kell alapulniuk.

- (93) Az e rendelet szerinti, bizonyos csomagolási formák használatára vonatkozó korlátozások hatálya alá tartozó csomagolások forgalomba hozatalát olyan szállítóeszközök – így például légi járművek, repülőgépek, vonatok, üdülőhajók, kompok, jachtok és hajók – céljára, amelyek határokon átnyúló forgalomban üzemelnek, és ahol a fedélzeten étkeztetési szolgáltatások állnak rendelkezésre, úgy kell értelmezni mint az említett csomagolással együtt történő utazást az Unióba vagy az Unión belül. Az Unión belüli utazást olyan helyzetként kell értelmezni, ahol a közlekedési jármű az Unióban található kiindulási helyről az Unióban található célállomásra érkezik.
- (94) Az újrahasználatra vonatkozó célértékeket – azok hatékonyságának növelése, valamint a gazdasági szereplőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében – a gazdasági szereplőknek kell teljesíteniük. Az italokra vonatkozó újrahasználati célértékek esetében az újrahasználati célértékeket azon végső forgalmazóknak kell teljesíteniük, amelyek fogyasztói csomagolásban bocsátanak rendelkezésre italokat. Bizonyos italoknak, amelyek romlandónak tekinthetők, mert érzékenyek a baktériumok vagy élesztők által okozott mikrobiológiai romlásra, különleges aszeptikus technológiára van szükségük a megromlástól való védelmükhöz, hosszú eltarthatósági idő biztosítása mellett. Ezért a tejet és más romlandó italokat mentesíteni kell a csomagolás-újrahasználati célértékek teljesítésének kötelezettsége alól. A célértékeket újrahasználható csomagolás esetében egy újrahasználati rendszer keretében történt értékesítés, eladott térfogat vagy tömeg százalékában, vagy szállítási csomagolás esetében a felhasználások számának százalékában kell kiszámítani. A célértékeknek anyagsemlegesnek kell lenniük. Az újrahasználati célértékek megvalósítását szolgáló egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a célértékek kiszámításának módszertana tekintetében.

- (95) Bizonyos esetekben nem szükséges az egyszer használatos szállítási csomagolási formák használata, mivel számos jól működő újrahasználatos alternatíva létezik. Az ilyen alternatívák hatékony módon történő alkalmazásának biztosítása érdekében helyénvaló előírni a gazdasági szereplők számára, hogy a termékeknek ugyanazon gazdasági szereplő különböző telephelyei közötti, illetve a gazdasági szereplő és a kapcsolt vagy partnervállalkozások közötti szállítása során kizárólag újrahasználatos szállítási csomagolást használjanak az olyan csomagolási formák tekintetében, mint a raklapok, az összehajtható műanyag dobozok, a műanyag rekeszek, a köztes ömlesztettáru-tartályok – mind a merevek, mind a rugalmasak –, vagy a hordók. Ugyanezen okokból ugyanez a kötelezettség az egy tagállamon belül termékeket szállító gazdasági szereplőkre is alkalmazandó. Egyes szállítási vagy fogyasztói csomagolástípusok esetében nem választhatók újrahasználatos alternatívák. Ez a helyzet a kartondobozok esetében, ahol a forgási ciklusok száma nagyon alacsony, és bizonyos kontaktszenzitív termékekhez használt csomagolások esetében, amelyek a felhasználások között speciális mosást igényelnek. Ezért az ilyen csomagolást mentesíteni kell a szállítási csomagolásra és a termékek szállítására használt fogyasztói csomagolásra vonatkozó újrahasználati célértékek teljesítésének kötelezettsége alól.

- (96) Az újrahasználati és újratöltési célértékek elérése kihívást jelenthet a kisebb gazdasági szereplők számára. Ezért bizonyos gazdasági szereplőket mentesíteni kell a csomagolás-újrahasználati célértékek teljesítésének kötelezettsége alól, ha egy bizonyos térfogatnál kevesebb csomagolást hoznak forgalomba, és megfelelnek a mikrovállalkozásnak a 2003/361/EK bizottsági ajánlás³⁵ ... [e rendelet hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó változatában foglalt fogalommeghatározásának, vagy ha a végső forgalmazó bizonyos alapterülethatárt el nem érő eladótérrel rendelkezik. Az említett célokból a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az eladótér-küszöbérték módosítása, a végső forgalmazók csoportosulási megállapodásaira alkalmazandó részletes feltételek és jelentéstételi követelmények megállapítása, a gazdasági szereplők mentesítéséhez szükséges méretküszöbérték módosítása, valamint bizonyos egyéb gazdasági szereplőkre vagy az újrahasználati vagy újratöltési célértékek hatálya alá tartozó meghatározott csomagolási formákra vonatkozó további mentességek azon esetekre való megállapítása tekintetében, amikor különös gazdasági nehézségek, súlyos higiéniai, élelmiszer-biztonsági vagy környezetvédelmi problémák akadályozzák az említett célértékek elérését.
- (97) Annak érdekében, hogy ellenőrizni lehessen az újrahasználati célértékeknek való megfelelést, az érintett gazdasági szereplőknek jelentést kell tenniük az illetékes hatóságok számára. A gazdasági szereplőknek a 2030-as naptári évtől kezdődően minden egyes naptári évre vonatkozóan jelenteniük kell a releváns adatokat. Ezeket az adatokat a tagállamoknak nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenniük.
- (98) Mivel a gazdasági szereplők több különböző csomagolási formát használhatnak, az újrahasználati célértékek elérését a forgalmazott élelmiszerek vagy italok teljes mennyisége alapján – adott esetben az értékesítési egységek összes számára, illetve az élelmiszerek tömegére vagy az italok térfogatára vonatkoztatva – kell kiszámítani.

³⁵ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

- (99) Tekintettel a műanyag hordtasakok felhasználásának továbbra is magas szintjére, az erőforrások nem hatékony felhasználására és a hulladékelhagyási potenciáljukra, helyénvaló fenntartani a műanyag hordtasakok felhasználásában tartós csökkentést elérni célzó rendelkezéseket, amint azt az (EU) 2015/720 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel³⁶ módosított 94/62/EK irányelv már megállapította. Tekintettel a műanyag hordtasakokra jelenleg vonatkozó széttartó megközelítésekre és korlátozott jelentéstételi követelményekre, nehéz megállapítani, hogy a tagállamok által a felhasználás csökkentése érdekében hozott intézkedések teljesítették-e az ilyen tasakok felhasználásának „tartós” csökkentésére irányuló célkitűzést, illetve hogy nem eredményezték-e más típusú műanyag hordtasakok felhasználásának a növekedését. Ezért szükséges összehangolni a műanyag hordtasakok felhasználásában elért tartós csökkentés fogalommeghatározását, és közös célértéket kitűzni, valamint új jelentéstételi követelményeket bevezetni.
- (100) Tekintettel a műanyag hordtasakokról szóló 2021-es értékelő tanulmány – amelynek címe: „Felmérő tanulmány a hulladékkeletkezés megelőzésére és a műanyag hordtasakokról szóló irányelv végrehajtására irányuló további uniós intézkedések megvalósíthatóságának értékeléséről. II. rész: A műanyag hordtasakokról szóló irányelv végrehajtása” – eredményeire, további intézkedéseket kell hozni a könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának csökkentése, valamint a nagyon könnyű műanyag hordtasakokkal és az 50 mikronnál nagyobb falvastagságú műanyag hordtasakokkal való esetleges helyettesítésük hatásainak a felmérése érdekében.

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/720 irányelve (2015. április 29.) a 94/62/EK irányelvnek a könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának csökkentése tekintetében történő módosításáról (HL L 115., 2015.5.6., 11. o.).

- (101) Mivel a nagyon könnyű, 15 mikronnál kisebb falvastagságú műanyag hordtasakok nagy valószínűséggel hulladékká válnak, és hozzájárulnak a tengeri szennyezéshez, – a szigorúan szükséges felhasználások kivételével – intézkedéseket kell hozni forgalomba hozataluk korlátozására. Ezek a műanyag tasakok nem hozhatók forgalomba ömlesztve árusított élelmiszerek csomagolásaként, kivéve higiéniai okokból, illetve nedves ömlesztett élelmiszerek, például nyers hús, hal vagy tejtermékek csomagolására.
- (102) Annak érdekében, hogy tartósan csökkenjen területükön a könnyű műanyag hordtasakok fogyasztása, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy olyan intézkedéseket fogadjanak el, amelyekbe beletartoznak az ilyen típusú műanyag hordtasakok betiltása, nemzeti csökkentési célértékek végrehajtása, gazdasági eszközök fenntartása vagy bevezetése, valamint egyéb forgalmazási korlátozások, feltéve, hogy ezen intézkedések arányosak és megkülönböztetéstől mentesek. Az ilyen intézkedések eltérőek lehetnek a következők függvényében: a könnyű műanyag hordtasakok környezeti hatása hasznosításuk és ártalmatlanításuk során, komposztálási tulajdonságaik, tartósságuk vagy konkrét rendeltetésük. Feltéve, hogy a műanyag hordtasakokra vonatkozóan e rendeletben meghatározott célkitűzések megvalósulnak, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az említett hordtasakokra vonatkozó rendelkezéseket az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások útján hajtsák végre.
- (103) A műanyag hordtasakok használatának csökkentése nem vezethet az egyéb csomagolóanyagokból készült tasakokkal való helyettesítésükhöz. A Bizottságnak nyomon kell követnie az egyéb csomagolóanyagok használatát, és javaslatot kell tennie az ilyen csomagolóanyagok felhasználásának csökkentésére vonatkozó célértékekre és adott esetben intézkedésekre.

- (104) Az e rendeletben vagy az e rendelet alapján megállapított fenntarthatósági követelmények hatékony és harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében az e követelményeknek való megfelelést olyan megbízható, pontos és reprodukálható módszerekkel kell mérni, amelyek figyelembe veszik az általánosan elismert legkorszerűbb módszereket.
- (105) Annak biztosítása érdekében, hogy a belső piacon ne legyenek a kereskedelem útjában álló akadályok, uniós szinten harmonizálni kell a csomagolás fenntarthatóságára, így többek között a csomagolásban jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagokra, a komposztálható csomagolásra, a csomagolás minimálisra csökkentésére, az újrahasználható csomagolásra és az újrahasználati rendszerekre vonatkozó követelményeket. Rendelkezni kell arról, hogy az ilyen követelmények tekintetében – ideértve a vizsgálati, mérési vagy számítási módszereket – a megfelelőségértékelés megkönnyítése érdekében vélelmezni kell a megfelelőséget azon csomagolások és csomagolt termékek esetében, amelyek megfelelnek az 1025/2012/EU rendelettel összhangban az említett követelmények részletes műszaki előírásainak megfogalmazása céljából elfogadott harmonizált szabványoknak.
- (106) Harmonizált szabványok hiányában – például, ha a harmonizált szabvány létrehozásában indokolatlan késedelmek mutatkoznak – tartalékmegoldásként közös előírásokat kell használni az előállító fenntarthatósági követelményeknek való megfelelési kötelezettsége teljesítésének megkönnyítése érdekében. Emellett lehetővé kell tenni közös előírások használatát akkor is, ha a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkének (5) bekezdésével összhangban korlátozta vagy visszavonta a releváns harmonizált szabványokra történő hivatkozásokat. A Bizottság által végrehajtási jogi aktusok útján elfogadott közös előírásoknak való megfelelés esetén szintén vélelmezni kell a megfelelőséget.

- (107) A közös előírások használata egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni abból a célból, hogy a fenntarthatósággal, a címkézéssel és az újrahasználati rendszerekkel kapcsolatos követelményekre vonatkozó közös előírásokat meghatározza, módosítsa vagy hatályon kívül helyezze, valamint hogy vizsgálati, mérési vagy számítási módszereket fogadjon el. A végrehajtási jogi aktusok tervezetének elkészítésekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a releváns szervek és szakértői csoportok álláspontjait, és konzultációt kell folytatnia valamennyi releváns érdekelt féllel.
- (108) Az egyéb uniós jogszabályokkal való összhang biztosítása érdekében a megfelelőségértékelési eljárásnak az e rendeletben foglalt belső gyártásellenőrzési modulnak kell lennie, amely a 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban³⁷ foglalt modulokon alapul.
- (109) A csomagoláson feltüntetett CE-jelölés nem jelezheti azt, hogy a csomagolás megfelel e rendelet követelményeinek, hanem adott esetben csak azt, hogy a csomagolt termék megfelel a termékekre vonatkozó uniós jognak. A termékekre vonatkozó uniós jogszabályok általában azt írják elő, hogy a termékekre vonatkozó CE-jelölést magán a terméken vagy annak csomagolásán kell feltüntetni. Annak előírása, hogy a csomagoláson található CE-jelölés igazolja az e rendelet követelményeinek való megfelelést, zavart és félreértéseket okozhat azzal kapcsolatban, hogy a jelölés magára a csomagolásra vagy a csomagolt termékekre vonatkozik-e, és végső soron bizonytalanságokhoz vezethet az érintett csomagolt termékek tényleges biztonságát és megfelelőségét illetően.
- (110) Az EU-megfelelőségi nyilatkozattal kell igazolni azt, hogy valamely termék csomagolása megfelel e rendelet követelményeinek.

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

- (111) Az előállítóknak EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell készíteniük, amely tájékoztatást nyújt a csomagolás e rendeletnek való megfeleléséről. Lehetséges, hogy az előállítókat más uniós jogszabályok is kötelezik arra, hogy készítsenek EU-megfelelőségi nyilatkozatot. Az információkhoz piacfelügyeleti célból való hatékony hozzáférés biztosítása érdekében egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell készíteni valamennyi releváns uniós jogi aktus tekintetében. A gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív teher csökkentése érdekében lehetővé kell tenni, hogy az említett egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozat a releváns egyedi megfelelési nyilatkozatokból összeállított dokumentáció legyen.
- (112) Az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁸ keretét biztosít a termékek piacfelügyeletéhez, valamint a harmadik országokból származó termékek ellenőrzéséhez. Az említett rendeletnek alkalmazandónak kell lennie az e rendelet hatálya alá tartozó csomagolásra is annak biztosítása érdekében, hogy azon csomagolások esetében, amelyek az Unión belül szabadon mozoghatnak, teljesüljenek azok a követelmények, amelyek a közérdek – például az emberi egészség, a biztonság és a környezet – magas szintű védelmét biztosítják.
- (113) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körültekintő, hatékony és észszerű hasznosítása, a körforgásos gazdaság elveinek előmozdítása, a megújuló energia használatának fokozása, az energiahatékonyság növelése, az Unió importerőforrásoktól való függőségének csökkentése, új gazdasági lehetőségek biztosítása és a hosszú távú versenyképességhez való hozzájárulás érdekében javítani kell az Unióban folytatott hulladékgazdálkodást. Az erőforrások hatékonyabb felhasználása ezenkívül jelentős nettó megtakarítást hozna az uniós vállalkozások, közigazgatási szervek és fogyasztók számára, miközben csökkentené a teljes éves üvegházhatásúgáz-kibocsátást.

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfeleléséről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

- (114) A 94/62/EK irányelvben meghatározott, a csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó követelmények és célkitűzések ellenére a csomagolásihulladék-képződés abszolút értékben és egy főre vetítve is nőtt, és a tendenciák a csomagolások újrahasználatának és újratöltésének további meredek visszaesését jelzik, amit felerősít az útközbeni – „on-the-go” – fogyasztás és az e-kereskedelem növekedése. A termékek, az anyagok és a fogyasztási szokások alakulásával jelentős mértékben fokozódott az egyszer használatos csomagolások, különösen az egyszer használatos műanyagok használata. Ez összefügg a kiskereskedelmi környezettel, a nagyobb forgalmazási hálózatokkal, a termékek nagy sebességű csomagolósorokon való gyártásával és csomagolásával, amelyek együttesen lefelé irányuló nyomást gyakorolnak az újrahasználat és az újratöltés piacára.
- (115) Annak nyomon követése és ellenőrzése érdekében, hogy a gyártók és a gyártói felelősségi szervezetek eleget tesznek-e a termékeikből származó hulladékok gyűjtésével és kezelésével kapcsolatos, a kiterjesztett gyártói felelősség keretében fennálló kötelezettségeknek, a tagállamoknak ki kell jelölniük egy vagy több illetékes hatóságot.
- (116) A hulladékmegelőzési és újrafeldolgozási célértékek tagállamok általi jobb, időszerűbb és egységesebb végrehajtásának biztosítása, valamint bármely végrehajtási hiányosság előrejelzése érdekében korai előrejelző rendszert kell fenntartani a hiányosságok észlelése és a célértékek teljesítésének határideje előtt történő fellépés lehetővé tétele céljából. E rendszer kiterjesztése, amely rendszer a 94/62/EK irányelv értelmében az újrafeldolgozási célértékek elérésére terjedt ki, magában kell, hogy foglalja a tagállamok által 2030-ig, 2035-ig és 2040-ig elérendő csomagolásihulladék-csökkentési célértékeket is.

- (117) Mivel a csomagolás és a csomagolási hulladék kezelése általában véve a hulladékgazdálkodás fontos eleme, a tagállamoknak külön fejezetet kell szentelniük ennek a kérdésnek a 2008/98/EK irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítése során készített hulladékgazdálkodási tervekben. A hulladékképződés megelőzésére és az újrahasználatra vonatkozó intézkedéseket fel kell venni a 2008/98/EK irányelv alapján előírt hulladékmegelőzési programokba. Az említett fejezeteket bele kell foglalni a hulladékgazdálkodási tervekbe és a hulladékmegelőzési programokba a 2008/98/EK irányelv alapján előírt, következő rendszeres értékelésük részeként vagy korábban.
- (118) E rendelet a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékgazdálkodási szabályokra és általános elvekre épül.
- (119) Az erőforrás-hatékonyság javításának és a hulladék környezeti hatása csökkentésének leghatékonyabb módja a hulladékmegelőzés. Ezért fontos, hogy a gazdasági szereplők megfelelő intézkedéseket hozzanak a hulladékkeletkezés csökkentésére a következők révén: a túlzott csomagolásnak és bizonyos csomagolási formák használatának a megszüntetése, a csomagolás élettartamának meghosszabbítása, a termékek vagy az értékesítési stratégiák oly módon történő újratervezése, hogy semmilyen vagy kevesebb csomagolást lehessen használni – ideértve az ömlesztett értékesítést is –, továbbá az egyszer használatos csomagolásról az újrahasználatos csomagolásra való áttérés.

- (120) A teljes csomagolási hulladék-képződés ambiciózus és tartós csökkenésének megvalósítása érdekében 2030-ig elérendő hulladékmegelőzési célértékeket kell meghatározni az egy főre jutó csomagolási hulladék csökkentése tekintetében. A csomagolási hulladék 2018-hoz képest 5%-os csökkentése célértékének 2030-ig történő elérése Unió-szerte 2030-ban átlagosan mintegy 19 %-os általános abszolút csökkentést jelentene a 2030-as alapforgatókönyvhöz képest. Annak biztosítása érdekében, hogy a csökkentési erőfeszítések 2030 után is folytatódjanak, 2035-re 2018-hoz képest 10 %-os csökkentési célértéket kell meghatározni; ez a becslések szerint 29 %-kal csökkenti a csomagolási hulladékot a 2035-ös alapforgatókönyvhöz képest. 2040-re 2018-hoz képest további 15 %-os csökkentést is meg kell határozni; ez a becslések szerint 37 %-kal csökkenti a csomagolási hulladékot a 2040-es alapforgatókönyvhöz képest. A tagállamok abban való támogatása érdekében, hogy elérjék a csomagolási hulladék-megelőzési célértékeket, végrehajtási hatáskört kell ruházni a Bizottságra, hogy megállapítsa a turizmusban a 2018-as bázisévhez képest bekövetkező növekedés vagy csökkenés figyelembevételét célzó korrekciós tényezőt. Mivel a kereskedelmi és ipari csomagolási hulladék képződése nem kapcsolódik a háztartások fogyasztásához, az egy főre vetített hulladékmegelőzési célértékek nem alkalmazhatók egy az egyben a kereskedelmi és ipari csomagolási hulladéokra. Lehetővé kell tenni, hogy azon tagállamok, amelyek eltérő rendszert hoztak létre egyrészt a háztartási, másrészt az ipari és kereskedelmi csomagolási hulladékokkal való gazdálkodásra, megőrizhessék sajátos rendszerüket.

- (121) Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok a hulladékmegelőzési célértékeket olyan gazdasági eszközökkel és egyéb intézkedésekkel érik el, amelyek ösztönzik a hulladékhierarchia alkalmazását – beleértve a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereken keresztül végrehajtandó intézkedéseket –, valamint az újrahasználati rendszerek létrehozásának és hatékony működtetésének előmozdításával, továbbá a gazdasági szereplők ösztönzésével arra, hogy további újratöltési lehetőségeket kínáljanak a végfelhasználóknak. Az ilyen intézkedéseket az e rendelet szerinti, a csomagolás és a csomagolási hulladék csökkentésére irányuló egyéb intézkedésekkel – így például a csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó követelményekkel, az újrahasználati célértékekkel és az újratöltési kötelezettségekkel, a térfogat-küszöbértékekkel és a könnyű műanyag hordtasakok felhasználásában tartós csökkentést elérni célzó intézkedésekkel – párhuzamosan és azokon felül kell elfogadni. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – az EUMSZ-ben megállapított általános szabályok betartása mellett és e rendelettel összhangban eljárva – elfogadjanak olyan rendelkezéseket, amelyek túlmutatnak az e rendeletben meghatározott hulladékmegelőzési minimális célértékeken. Ilyen intézkedések végrehajtásakor a tagállamoknak tisztában kell lenniük a nehezebből a könnyebb csomagolóanyagokra való átállás kockázatával, és előnyben kell részesíteniük az említett kockázatot minimalizáló intézkedéseket.

- (122) A szennyező fizet elv – amely az EUMSZ 191. cikkének (2) bekezdésében kerül kifejezésre – végrehajtása érdekében helyénvaló a csomagolási hulladék-gazdálkodással kapcsolatos kötelezettségeket a gyártókra terhelni. E célból e rendelet a 2008/98/EK irányelvben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatározott követelményekre épít annak biztosítása érdekében, hogy a gyártói felelősségi rendszer teljes mértékben fedezze a csomagolással kapcsolatos hulladékgazdálkodási költségeket, és megkönnyítse az illetékes hatóságok által végzett megfelelő ellenőrzéseket. E rendelet arra törekszik, hogy egyértelműen meghatározzon csomagolási egységenként egy gyártót, legyen szó üres csomagolásról vagy termékeket tartalmazó csomagolásról. Általános szabályként a gyártó az a gazdasági szereplő kell, hogy legyen, amely egy adott tagállamban letelepedett előállítóként, importőrként vagy forgalmazóként az említett tagállam területéről és ugyanezen a területen forgalmaz csomagolt termékeket. Ebbe beletartozik minden olyan, értékesítésre, fogyasztásra vagy felhasználásra irányuló felkínálás, amely tényleges rendelkezésre bocsátást eredményezhet. Tehát amennyiben egy vállalat csomagolt terméket vásárol egy másik, a vállalat elhelyezkedése szerintitől eltérő tagállamból vagy egy harmadik országból, és az említett csomagolt terméket az elhelyezkedése szerinti tagállamban rendelkezésre bocsátja, az említett vállalatot kell a gyártónak tekinteni, mivel ez az első vállalat, amely a csomagolt terméket az említett tagállam területén forgalmazza. Az online platformokat illetően a termék első eladásra kínálását kell a gyártó fogalom meghatározása értelmében rendelkezésre bocsátásnak tekinteni. Azonban az értékesítési helyen szállítási csomagolást, elsődleges termelés csomagolását vagy eladáshelyi csomagolást – akár egyszer használatos csomagolásként, akár újrahasználatos csomagolásként – töltő kisvállalkozások szükségtelen adminisztratív terheinek minimálisra csökkentése érdekében az ilyen csomagolás azon előállítóját, forgalmazóját vagy importőrét kell gyártónak tekinteni, amely első alkalommal bocsátja rendelkezésre a csomagolást a tagállam területéről, mivel az említett gazdasági szereplő képes a legjobban megfelelni a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek.

- (123) Ugyanakkor amennyiben a csomagolást vagy a csomagolt terméket távollevők között kötött szerződés útján bocsátják közvetlenül a végfelhasználó rendelkezésére, a gyártó más tagállamban vagy harmadik országban letelepedett gazdasági szereplő is lehet. Ilyen esetekben, amennyiben a gyártó letelepedési helye egy másik tagállamban található, a gyártónak a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőt kell kineveznie azon tagállamban, amelyben a végfelhasználó található. Lehetővé kell tenni, hogy azokban az esetekben, amikor egy gyártó letelepedési helye egy harmadik országban található, a tagállamok szintén előírassák a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselő kötelező kinevezését annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek alóli kibújás kockázatát. A szennyező fizet elv tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségnek való megfelelés összefüggésében biztosítani kell a bizonyosságot azt illetően, hogy milyen gyártó felelős a csomagolási hulladékért, kiváltképp a „logisztikai vállalatok” esetében. A logisztikai vállalatok olyan vállalatok, amelyek harmadik országokból importált árukat fogadnak, és amelyek az importált áruk tekintetében kezelési tevékenységeket végeznek (pl. kicsomagolják és az ügyfelek kéréseinek eleget téve kisebb formátumokba vagy mennyiségekbe csomagolják át), mielőtt az árukat az eredeti szállítási csomagolás nélkül, illetve az eredeti szállítási csomagolás egészében vagy annak egy részében elküldik az ügyfeleknek, akár ugyanazon tagállamon belül vagy egy másik tagállamba. Ilyen esetekben azonosítani kell azon eredeti szállítási csomagolás gyártóját, amely egy harmadik országból érkezik, a logisztikai vállalatnál marad, és így az Unióban hulladékká válik. A logisztikai vállalat jellemzően nem válik az áruk tulajdonosává, de a harmadik országokból érkező, általa a tevékenységei során kezelt csomagolás tekintetében gyártónak kell tekinteni.

- (124) Az e rendelet és a 2008/98/EK irányelv nyomán a gyártókat terhelő költségeken túlmenően megmarad a tagállamok azon lehetősége, hogy a tisztítási tevékenységekből – többek között az elhagyott hulladékban jelen lévő csomagolási hulladék szállításából és ezt követő kezeléséből – eredő szükséges költségeket az azon csomagolással összefüggő teljes hulladékgazdálkodási költség részeként fedezzék, amely a kiterjesztett gyártói felelősség hatálya alá tartozik. Az említett költségek nem haladhatják meg az említett szolgáltatások költséghatékony módon történő nyújtásához szükséges költségeket, és azokat átlátható és megkülönböztetéstől mentes módon kell megállapítani az érintett szereplők között.
- (125) Annak nyomon követése érdekében, hogy a gyártók eleget tesznek-e a valamely tagállam piacán általuk első alkalommal forgalmazott csomagolásból – vagy csomagolt termékek nem végfelhasználóként történő kicsomagolásából – származó hulladékok kezelésének biztosítására vonatkozó pénzügyi és szervezési kötelezettségeiknek, minden egyes tagállamban az illetékes hatóságnak nyilvántartást kell létrehoznia és vezetnie, és a gyártókat kötelezni kell arra, hogy nyilvántartásba vetessék magukat.
- (126) A nyilvántartásba vétel megkönnyítése érdekében Unió-szerte a lehető legnagyobb mértékben harmonizálni kell a gyártókra vonatkozó nyilvántartásba vételi követelményeket, különösen arra való tekintettel, hogy a gyártók különböző tagállamokban forgalmaznak csomagolást. A nyilvántartásba vételi követelmények végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy meghatározza a nyilvántartásba vétel és a nyilvántartásba történő bejelentés formátumát, továbbá meghatározza a megadandó adatok részletességét, valamint a benyújtott információ tárgyát képező csomagolástípusokat és anyagkategóriákat.

- (127) A szennyező fizet elvvel összhangban alapvető fontosságú, hogy az uniós piacon csomagolást és csomagolt termékeket forgalomba hozó vagy nem végfelhasználóként csomagolt termékeket kicsomagoló gyártók – az e-kereskedelemben működő szereplőket is beleértve – felelősséget vállaljanak az említett csomagolás és az említett csomagolt termékek életciklus végi kezeléséért. A 94/62/EK irányelvben előírtaknak megfelelően 2024. december 31-ig kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket kell létrehozni, mivel e rendszerek a legmegfelelőbb eszközök az említettek eléréséhez, és kedvező környezeti hatással járhatnak a csomagolási hulladék képződésének csökkentése, valamint a csomagolási hulladék gyűjtésének és újrafeldolgozásának növelése révén. A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek kialakítása, hatékonysága és a gyártók felelősségi köre tekintetében jelentős különbségek vannak. Ezért a 2008/98/EK irányelvben megállapított, kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó szabályokat általánosságban alkalmazni kell az e rendelet hatálya alá tartozó gyártók kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereire, és azokat további konkrét rendelkezésekkel kell kiegészíteni, amennyiben az szükséges és helyénvaló. Például, a csomagolási hulladék elkülönített gyűjtésének elősegítése érdekében a gyártóknak kell finanszírozniuk a hulladéktárolók címkézését. Az ilyen kötelezettség összhangban áll a szennyező fizet elvvel és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozóan a 2008/98/EK irányelvben megállapított általános minimumkövetelményekkel.
- (128) A kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek tekintetében e rendelet a 2008/98/EK irányelvhez képest *lex specialis*-nak minősül. Ez azt jelenti, hogy az e rendeletben foglalt, a kiterjesztett gyártói felelősséggel kapcsolatos rendelkezéseknek kell irányadónak lenniük az említett irányelv bármely, azokkal ütköző rendelkezésével szemben. Ez az elv vonatkozik például a gyártók nyilvántartásba vételére, a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak modulálására és a jelentéstételre vonatkozó követelményekre.

- (129) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a gyártók pénzügyi hozzájárulásainak modulálására az e rendelettel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapítandó harmonizált újrafeldolgozhatósági követelmény mellett más kritériumokat is alkalmazzanak, például az újrafeldolgozott tartalomra, az újrahasználatosságra, a veszélyes anyagok jelenlétére vonatkozó, vagy a 2008/98/EK irányelvvel összhangban álló más kritériumokat.
- (130) Lehetővé kell tenni a gyártók számára, hogy a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket kollektíven teljesítsék, a nevükben felelősséget vállaló gyártói felelősségi szervezetek révén. A gyártóknak, illetve a gyártói felelősségi szervezeteknek tagállami engedéllyel kell rendelkezniük, és dokumentumokkal kell igazolniuk többek között azt, hogy rendelkeznek a kiterjesztett gyártói felelősséggel járó költségek fedezéséhez szükséges pénzügyi eszközökkel. Lehetővé kell tenni, hogy a gyártók egyéni megfelelés és a gyártói felelősségi szervezetek kollektív megfelelés tekintetében történő engedélyezésére vonatkozó adminisztratív és eljárási szabályok megállapítása során – az egyéni gyártókra nehezedő adminisztratív teher korlátozása érdekében – a tagállamok eltérő eljárásokat vezessenek be az egyéni gyártók és a gyártói felelősségi szervezetek tekintetében. A tagállamok több gyártói felelősségi szervezetet is engedélyezhetnek, mivel a köztük folyó verseny nagyobb fogyasztói előnyöket eredményezhet. Lehetővé kell tenni, hogy az illetékes hatóság költségalapú és arányos díjakat számítson fel a gyártóknak vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével megbízott gyártói felelősségi szervezeteknek az e kötelezettségek teljesítésére vonatkozó engedélyezési eljárásért.

- (131) Azokban az esetekben, amikor egy gyártói felelősségi szervezet által felszámított kiterjesztett gyártói felelősségi díj állami bevételnek minősül – mint az állam által működtetett gyártói felelősségi szervezetek esetében –, továbbá azon költségvetési szabályok betartása érdekében, amelyek értelmében az állami bevételeknek pontos adatokon kell alapulniuk, lehetővé kell tenni a tagállam számára, hogy előírja, a gyártó évi egy alkalomnál gyakrabban nyújtsa be a jelentéstételhez szükséges információkat a nyilvántartásért felelős illetékes hatósághoz. Mivel az állam által működtetett gyártói felelősségi szervezetek nem rendelkeznek képviselt gyártó általi megbízással, az ilyen megbízásokra vonatkozó, e rendeletben előírt követelmények nem alkalmazandók.

- (132) E rendeletben meg kell határozni, hogy az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³⁹ – többek között annak 30. cikke (2) és (3) bekezdésében – a kereskedők nyomonkövethetőségével kapcsolatban megállapított kötelezettségeket hogyan kell alkalmazni az olyan online platformokat üzemeltető szolgáltatók esetében, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződéseket kössenek az Unióban tartózkodó fogyasztók számára csomagolást kínáló gyártókkal, az e rendelet alapján létrehozott gyártói nyilvántartások összefüggésében. E rendelet alkalmazásában bármely olyan gyártót, amely – függetlenül attól, hogy letelepedési helye egy tagállamban vagy egy harmadik országban található-e – távollevők között kötött szerződések útján közvetlenül kínál csomagolást valamely tagállamban tartózkodó fogyasztóknak, úgy kell tekinteni, hogy a kereskedőnek az (EU) 2022/2065 rendelet szerinti fogalom meghatározása alá tartozik. A kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségekből való jogosulatlan előnyszerzés megelőzése érdekében meg kell határozni, hogy az online platformokat üzemeltető szolgáltatóknak hogyan kell teljesíteniük az említett kötelezettségeket a csomagolások gyártóinak e rendelet alapján létrehozott nyilvántartásai tekintetében. Ezzel összefüggésben, amennyiben az (EU) 2022/2065 rendelet III. fejezete 4. szakaszának hatálya alá tartozó, online platformot üzemeltető szolgáltatók lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződéseket kössenek a gyártókkal, az (EU) 2022/2065 rendelettel összhangban és a szolgáltatásaik igénybevételének fogyasztók számára való lehetővé tételét megelőzően tájékoztatást kell kapniuk az említett gyártóktól az e rendeletben meghatározott kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek való megfelelésükről. A csomagolást online értékesítő kereskedők nyomonkövethetőségére vonatkozó szabályokra az (EU) 2022/2065 rendeletben meghatározott végrehajtási szabályok vonatkoznak.
- (133) A jogosulatlan előnyszerzés hasonló nemkívánatos esete fordulhat elő a logisztikai szolgáltatókkal kapcsolatban. E rendelet célja, hogy megelőzze az ilyen jogosulatlan előnyszerzést az (EU) 2022/2065 rendeletben az online platformot üzemeltető szolgáltatók tekintetében követetthez hasonló megközelítés útján.

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).

- (134) Az e rendelet alapján létrehozott gyártói nyilvántartást az (EU) 2022/2065 rendelet alkalmazásában közérdekű nyilvántartásnak kell tekinteni. Az olyan online platformokat üzemeltető szolgáltatóknak tehát, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződéseket kössenek a gyártókkal, az (EU) 2022/2065 rendelettel összhangban a legjobb tudásuk szerint törekedniük kell annak értékelésére, hogy az érintett gyártók által megadott információk megbízhatók és teljesek-e, mindenekelőtt a szabadon elérhető hivatalos online adatbázisok és online interfészek használatával vagy ellenőrzésével, vagy az érintett kereskedőktől megbízható alátámasztó okmányok bekérésével. Ami a gyártói nyilvántartásban nyilvánosan elérhető adatokat illeti, az (EU) 2022/2065 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében vett, legjobb tudás szerinti törekvés rendszerint megkívánja a gyártó által megadott információk leellenőrzését a gyártói nyilvántartásban nyilvánosan elérhető adatokkal. Így különösen ez akkor alkalmazandó, ha egy tagállam online interfészt hozott létre az e rendeletnek megfelelő automatizált adategyeztetésre.
- (135) A gyártókra – a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (4) bekezdésének a) pontjában említett költségek mellett – e rendelet alapján kivetett pénzügyi hozzájárulások nem sérthetik az online piacterek és a gyártók között létrejött önkéntes megállapodásokat, amennyiben az online piactér írásbeli megbízás útján vállalja a gyártó nevében, hogy viseli e költségek egészét vagy azok egy részét.

- (136) A tagállamoknak rendelkezniük kell a kiterjesztett gyártói felelősség végrehajtására szolgáló intézkedésekről, a csomagolási hulladék elkülönített gyűjtésére vonatkozó szabályokról és a hulladéktárolók címkézésére vonatkozó szabályokról, amennyiben e rendelet nem rendelkezik az említett intézkedések és szabályok teljes mértékű harmonizálásáról. Továbbá, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a 2008/98/EK irányelvvel és e rendelettel összhangban további követelményeket írjanak elő a kiterjesztett gyártói felelősség végrehajtása tekintetében, feltéve, hogy az ilyen intézkedések nem keletkeztetnek akadályokat a belső piacon. E rendelet nem szabályozza, hogy melyik szereplő felelős a csomagolási hulladék begyűjtéséért, és nem szabályoz a csomagolási hulladék begyűjtésére vonatkozó, egyéb nemzeti szerződéses megállapodásokat.
- (137) A tagállamoknak úgy kell felállítaniuk a csomagolási hulladék visszaváltására és gyűjtésére szolgáló rendszereket, hogy a csomagolási hulladékot a hulladékhierarchiának megfelelően a legmegfelelőbb hulladékgazdálkodási alternatívához irányítsák. A rendszereknek nyitva kell állniuk valamennyi érdekelt fél, különösen a gazdasági szereplők és a közigazgatási szervek részvétele előtt. A rendszereket a környezet és a fogyasztók egészségének, biztonságának és higiénijának figyelembevételével kell létrehozni. A visszaváltási és gyűjtési rendszereknek hozzáférhetőnek és alkalmazhatónak kell lenniük az importált termékek csomagolása tekintetében is megkülönböztetéstől mentes rendelkezések alapján.
- (138) Néhány tagállam a 94/62/EK irányelv 7. cikkének a nemzeti jogba való átültetése során már létrehozhatott olyan elkülönített hulladékgyűjtési és újrafeldolgozási rendszereket, amelyek a releváns nemzeti engedélyek és szerződéses megállapodások alapját képezik. Lehetővé kell tenni az említett tagállamok számára, hogy folytassák az említett rendszerek használatát, feltéve, hogy azok megfelelően végrehajtják az e rendelet szerinti kötelezettségeket.

- (139) A tagállamoknak hozniuk kell az olyan újrafeldolgozást előmozdító intézkedéseket is, amely megfelel a releváns ágazatokban az újrafeldolgozott anyagok felhasználására vonatkozó minőségi előírásoknak. Az említett kötelezettség különösen releváns a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmának százalékos minimumaránya tekintetében.
- (140) A csomagolás gyűjtése döntő fontosságú lépés a csomagolás körforgásos jellegének biztosítása és a másodlagos nyersanyagok erős piacának biztosítása felé. A kötelező gyűjtési arány megállapítása ösztönzőleg hat a hatékony és célzott nemzeti szintű gyűjtési rendszerek kialakítására, és növelni hivatott a válogatott és potenciálisan újrafeldolgozott hulladék mennyiségét.
- (141) Már beigazolódott, hogy jól működő visszaváltási díjas rendszerekkel nagyon magas gyűjtési arány és magas színvonalú újrafeldolgozás érhető el, különösen az itálpalackok és -dobozok esetében. Az (EU) 2019/904 irányelvben az egyszer használatos műanyag itálpalackok elkülönített gyűjtésére vonatkozóan meghatározott célérték elérésének támogatása, a fém italtárolók gyűjtési arányának további fokozása és magas színvonalú újrafeldolgozásának megvalósítása érdekében helyénvaló, hogy a tagállamok visszaváltási díjas rendszereket hozzanak létre. Az említett rendszerek hozzá fognak járulni a zárt láncú újrafeldolgozásra alkalmas, jó minőségű másodlagos nyersanyagok kínálatának növeléséhez, és csökkenteni fogják az elhagyott hulladékká vált italtárolók mennyiségét.

- (142) A visszaváltási díjas rendszereket kötelezővé kell tenni az egyszer használatos műanyag italpalackok és fém italtárolók tekintetében. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy egyéb termékek más csomagolásait vagy az egyéb anyagokból készült csomagolásokat – különösen az egyszer használatos üvegpalackokat – is felveszik az említett rendszerekbe. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az egyszer használatos csomagolási formák – különösen az egyszer használatos üveg italpalackok – visszaváltási díjas rendszerei ugyanúgy elérhetőek legyenek az újrahasználatos csomagolások tekintetében, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható. Fontolóra kell venniük visszaváltási díjas rendszerek létrehozását az újrahasználatos csomagolások számára is. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy – az EUMSZ-ben megállapított általános szabályok betartása mellett és e rendelettel összhangban eljárva – olyan rendelkezéseket fogadjanak el, amelyek túlmutatnak az e rendeletben meghatározott minimumkövetelményeken, így például előírják a vendéglátóipari egységekben történő fogyasztás esetén a visszaváltási díj felszámítását az értékesítés helyén, vagy valamennyi végső forgalmazó számára azon kötelezettséget, hogy – függetlenül az általuk forgalmazott csomagolás anyagától és formájától, vagy az eladóterük alapterületétől – átvegyék a visszaváltási díjas csomagolást.
- (143) E rendeletnek figyelembe kell vennie az Unióban létező visszaváltási díjas rendszerek sokféleségét, és biztosítani kell, hogy semmi ne akadályozza az említett rendszerekben tett technológiai fejlesztéseket mindaddig, amíg azok megfelelnek a gyűjtési arányok növelésére és a jobb minőségű újrafeldolgozás biztosítására vonatkozó követelményeknek és kritériumoknak.
- (144) Tekintettel a termékek jellegére, valamint a gyártási és értékesítési rendszereik közötti különbségekre, a visszaváltási díjas rendszerek azonban nem lehetnek kötelezőek a borok, az ízesített borászati termékek és a borhoz hasonló termékek, a szeszes italok, valamint az 1308/2013/EU rendelet I. mellékletének XVI. részében felsorolt tej és tejtermékek csomagolása tekintetében. Azonban a tagállamok létrehozhatnak az ilyen italok csomagolására, valamint egyéb italok és nem italok csomagolására is kiterjedő visszaváltási díjas rendszereket.

- (145) 2029. január 1-jére az egyszer használatos műanyag italpalackok és az egyszer használatos fém italtárolók tekintetében működő minden visszaváltási díjas rendszernek meg kell felelnie az e rendeletben megállapított általános minimumkövetelményeknek, kivéve az e rendelet hatálybalépése előtt létrehozott azon visszaváltási díjas rendszereket, amelyek 2029. január 1-jére teljesítik az elkülönített gyűjtésre vonatkozó 90 %-os célértéket. Az említett követelmények segíteni fognak a nagyobb egységesség és magasabb visszaváltási arányok elérésében a tagállamokban. A követelmények meghatározására az érdekelt felek véleményei, szakértői elemzések és a meglévő visszaváltási díjas rendszerek bevált gyakorlatai alapján került sor. A követelményeket úgy alakították ki, hogy lehetővé tegyék az innovációt, bizonyos szintű rugalmasságot biztosítva ugyanakkor a helyi körülményekhez való alkalmazkodáshoz.
- (146) A jelentős mértékű határokon átnyúló üzleti tevékenységet bonyolító régiókkal rendelkező tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a visszaváltási díjas rendszerek kijelölt gyűjtőpontokon lehetővé tegyék az érintett tagállamok visszaváltási díjas rendszereiből származó csomagolás gyűjtését, és törekedniük kell arra, hogy lehetővé tegyék a visszaváltási díj visszaadását.
- (147) Lehetővé kell tenni, hogy azok a tagállamok, amelyek 2026-ban visszaváltási díjas rendszer alkalmazása nélkül 80 %-os gyűjtési arányt érnek el a megcélzott csomagolástípusok tekintetében, kérhessék, hogy ne kelljen visszaváltási díjas rendszert létrehozniuk.
- (148) Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok dönthessenek úgy, hogy – figyelembe véve a releváns nemzeti közigazgatási egységeket és a tengerentúli területek sajátos helyzetét – a visszaváltási díjas rendszert szubnacionális szinten valósítják meg, amennyiben bizonyítják e rendszer környezeti és gazdasági teljesítményét, valamint az egyszer használatos műanyag italpalackokra és fém italtárolókra vonatkozóan az e rendeletben meghatározott 90 %-os gyűjtési aránnyal való teljes összhangját.

- (149) A csomagolási hulladék-képződés megelőzését célzó konkrét intézkedésként a tagállamoknak aktívan ösztönözniük kell az újrahasználati és újratöltési megoldásokat. Támogatniuk kell az újrahasználati és újratöltési rendszerek létrehozását, továbbá nyomon kell követniük azok működését és a higiéniai előírásoknak való megfelelését. Ajánlott, hogy a tagállamok további intézkedéseket hozzanak, például az újrahasználatos csomagolási formákra kiterjedő visszaváltási díjas rendszereket hozzanak létre, gazdasági ösztönzőket alkalmazzanak, vagy olyan követelményeket állapítsanak meg, amelyek értelmében a végső forgalmazóknak az újrahasználati célértékek és újratöltési kötelezettségek hatálya alá tartozó termékektől eltérő termékek bizonyos százalékát újrahasználatos csomagolásban vagy újratöltés útján kell rendelkezésre bocsátaniuk, feltéve, hogy az ilyen követelmények nem fogják az egységes piac széttagoltságát és kereskedelmi akadályok kialakulását eredményezni.
- (150) A gyűjtésre, a válogatásra, a töltők számára történő újraelosztásra és a tisztításra vonatkozó követelmények teljesen más jellegűek az egyszer használatos csomagolásra vonatkozó visszaváltási díjas rendszerek, illetve a visszaváltási díjalapú újrahasználati rendszerek esetében. Ezért a visszaváltási díjas rendszerekre vonatkozó minimumkövetelményeket nem lehet alkalmazni a visszaváltási díjalapú újrahasználati rendszerekre. Ehelyett az újrahasználati rendszerekre sajátos követelményeket kell alkalmazni.
- (151) A 94/62/EK irányelvet módosította az (EU) 2018/852 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁰, amely a tagállamok számára 2025-ig és 2030-ig elérendő újrafeldolgozási célértékeket határoz meg. Az említett célértékeket és a kiszámításukra vonatkozó szabályokat fenn kell tartani. Elismerve ugyan az újrafeldolgozási célértékek tekintetében minden egyes tagállam eltérő kiindulási pontját, és bár e rendelet intézkedéseket javasol az említett célértékek elérésének megkönnyítésére, bizonyos feltételek mellett mégis lehetővé kell tenni a 2030-as újrafeldolgozási célértékek elérésére vonatkozó határidők elhalasztását. Azonban a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elutasítson egy tagállam által benyújtott, felülvizsgált végrehajtási tervet.

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/852 irányelve (2018. május 30.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2018.6.14., 141. o.).

- (152) A 94/62/EK irányelv előírja a Bizottság számára, hogy vizsgálja felül a csomagolásra vonatkozó 2030-as újrafeldolgozási célértékeket azok fenntartása vagy adott esetben növelése érdekében. Mindazonáltal még nem célszerű módosítani a 2030-ra meghatározott célértékeket, mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy egyes tagállamoknak még a jelenlegi célértékek elérése is nehézséget okoz. Ezért olyan intézkedéseket kell bevezetni, amelyek arra ösztönzik az előállítókat, hogy több újrafeldolgozható csomagolást hozzanak forgalomba, és ezáltal segítsék a tagállamokat az újrafeldolgozási célértékek elérésében. A jövőben a csomagolásra és a csomagolási hulladék újrafeldolgozási áramaira vonatkozóan részletesebb adatokat kell jelenteni a Bizottságnak. Az említett adatok jelentése lehetővé teszi majd a Bizottság számára, hogy felülvizsgálja a célértékeket, és fenntartsa vagy növelje azokat. A csomagolás újrafeldolgozhatóságának javítását célzó intézkedések hatásának figyelembevétele érdekében a felülvizsgálatra nem kerülhet sor e rendelet tervezett általános értékelése előtt, azaz a rendelet hatálybalépését követő 7 éven belül. Az említett felülvizsgálat során figyelmet kell fordítani a jelenlegi célértékeknél részletesebb új célértékek bevezetésének a lehetőségére is.

- (153) Az újrafeldolgozási célértékek kiszámításának az újrafeldolgozásba bekerülő csomagolási hulladék tömegén kell alapulnia. A tagállamoknak biztosítaniuk kell az újrafeldolgozott csomagolási hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságát és pontosságát. Általános szabályként az újrafeldolgozottnak tekintendő csomagolási hulladék tömegének tényleges mérését akkor kell elvégezni, amikor a csomagolási hulladék bekerül az újrafeldolgozási műveletbe. Az adminisztratív teher mérséklése érdekében azonban szigorú feltételek mellett és az általános szabálytól eltérve, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét valamely válogatási művelet kimenetének mérése alapján állapítsák meg, amit korrigálni kell a hulladék újrafeldolgozási műveletekbe való bekerülése előtt bekövetkező átlagos veszteségi ráták figyelembevételével. Az azt megelőzően bekövetkező anyagveszteséget, hogy a hulladék – például válogatási vagy más előzetes művelet következtében – bekerült az újrafeldolgozási műveletbe, nem kell beleszámítani az újrafeldolgozottként jelentett hulladék mennyiségébe. Ezeket a veszteségeket elektronikus nyilvántartások, műszaki előírások, a különböző hulladékáramok átlagos veszteségrátáinak kiszámítására vonatkozó részletes szabályok vagy más egyenértékű intézkedések alapján lehet megállapítani. A tagállamoknak a Bizottság részére a hulladék-újrafeldolgozásra vonatkozó adatok kíséretében benyújtott minőség-ellenőrzési jelentésekbe bele kell foglalniuk az ilyen intézkedésekre vonatkozó információkat. Az átlagos veszteségrátákat lehetőleg az egyes válogatási létesítmények szintjén kell meghatározni, és össze kell kapcsolni a hulladékok különböző főbb típusaival, a különböző forrásokkal – mint például háztartások vagy kereskedelem –, a különböző gyűjtési rendszerekkel és a válogatási folyamatok különböző típusaival. Az átlagos veszteségrátákat kizárólag olyan esetekben lehet alkalmazni, amikor nem állnak rendelkezésre más megbízható adatok, különösen a hulladékszállítással és -kivitellel összefüggésben. Az anyagok tömegében – a csomagolási hulladékot ténylegesen termékekké vagy anyagokká átalakító, az újrafeldolgozási művelet részét képező fizikai vagy kémiai átalakítási folyamatok miatt – bekövetkező veszteséget nem kell levonni az újrafeldolgozottként jelentett hulladék tömegéből.

- (154) Amennyiben az újrafeldolgozási arány számítását biológiailag lebomló csomagolás aerob vagy anaerob kezelésére alkalmazzák, az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő hulladékmennyiséget újrafeldolgozottnak lehet tekinteni, feltéve, hogy az ilyen kezelés olyan outputot eredményez, amelyet újrafeldolgozott terméként vagy anyagként kell használni. Míg az ilyen kezelés outputja leggyakrabban komposzt vagy fermentátum, más outputot is figyelembe lehet venni, feltéve, hogy az a biológiailag lebomló, kezelt csomagolási hulladék mennyiségéhez viszonyítva összevethető mennyiségű újrafeldolgozott tartalommal bír. Más esetekben – az újrafeldolgozás fogalommeghatározásával összhangban – a biológiailag lebomló csomagolási hulladék olyan anyagokká történő átalakítása, amelyeket tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására használnak, amelyeket ártalmatlanításra kerülnek, vagy amelyeket – az újrafeldolgozáson kívül – bármely, a hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben kell felhasználni, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehető figyelembe.
- (155) Amennyiben a csomagolásihulladék-anyagok a tényleges átalakítás előtti előkészítő művelet eredményeként megszűnnek hulladék lenni, azokat újrafeldolgozottként kell beszámítani, feltéve, hogy azokat – akár eredeti céljukra, akár más célra – termékekké vagy anyagokká történő, későbbi átalakításra szánják. A hulladékstátusz megszűnésével érintett azon anyagok, amelyeket tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására kell felhasználni, amelyeket lerakóban kell elhelyezni vagy ártalmatlanítani kell, vagy amelyeket – az újrafeldolgozáson kívül – bármely, a hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben kell felhasználni, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.

- (156) Az újrafeldolgozott tartalom százalékos arányának kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertan meghatározásakor a Bizottságnak értékelnie kell a rendelkezésre álló újrafeldolgozási technológiákat, figyelembe véve azok gazdasági és környezeti teljesítményét, beleértve a kimenet minőségét, a hulladék rendelkezésre állását, a szükséges energiát, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat és más releváns környezeti hatásokat. A Bizottságnak továbbá figyelembe kell vennie, hogy milyen potenciál rejlik az ilyen technológiákban arra, hogy azokat a környezetbarát jellegre vonatkozó megtévesztő állítások céljára használják fel.
- (157) Olyan csomagolási jellemzőkre vonatkozó állítások, amelyeket illetően e rendelet jogi követelményeket határoz meg – mint például az újrafeldolgozhatóság, az újrafeldolgozott tartalom szintje és az újrahasználhatóság –, csak az e rendeletben meghatározott alkalmazandó minimumkövetelményeken túlmutató csomagolási tulajdonságokkal kapcsolatban és az e rendelet keretében meghatározott módszertanokkal és szabályokkal összhangban tehetők. Az ilyen állításoknak meg kell jelölniük azt is, hogy a csomagolási egységre, a csomagolási egység egy részére vagy a gazdasági szereplő által forgalomba hozott valamennyi csomagolásra vonatkoznak-e.
- (158) A tagállamoknak joguk kell, hogy legyen arra, hogy figyelembe vegyék a hulladék égetése után elkülönített fémek újrafeldolgozását az elégetett csomagolási hulladék arányában, feltéve, hogy az újrafeldolgozott fémek megfelelnek az (EU) 2019/1004 bizottsági végrehajtási határozatban⁴¹ megállapított bizonyos minőségi kritériumoknak.

⁴¹ A Bizottság (EU) 2019/1004 végrehajtási határozata (2019. június 7.) a hulladékokkal kapcsolatos adatoknak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően való kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok megállapításáról és a C(2012)2384 bizottsági végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 163., 2019.6.20., 66. o.).

- (159) Újrafeldolgozásra szánt csomagolási hulladék Unióból történő kivitele esetén az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴² és az (EU) 2024/1157 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴³ alkalmazandó.
- (160) Mivel az újrahasználat azt jelenti, hogy nem hoznak forgalomba új csomagolást, a forgalomba hozott újrahasználató fogyasztói csomagolást és az újrahasználatra megjavított facsomagolást figyelembe kell venni a csomagolás újrafeldolgozására vonatkozó célértékek elérése szempontjából. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy éljenek az említett lehetőséggel, hogy az újrafeldolgozási célértékek kiigazított szintjét úgy számítsák ki, hogy az első alkalommal forgalomba hozott és egy újrahasználati rendszeren belül újrahasznált újrahasználató fogyasztói csomagolások átlagos részarányából – az előző három évet tekintve – legfeljebb 5 százalékpontot vesznek figyelembe.

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

⁴³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1157 rendelete (2024. április 11.) a hulladékszállításról, az 1257/2013/EU és az (EU) 2020/1056 rendelet módosításáról, valamint az 1013/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1157, 2024.4.30., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).

- (161) A gyártókat és a gyártói felelősségi szervezeteket aktívan be kell vonni a végfelhasználók – különösen a fogyasztók – tájékoztatásába a csomagolási hulladék-megelőzéssel és -gazdálkodással kapcsolatban. Az említett tájékoztatásnak ki kell terjednie a csomagolás újrahasználati lehetőségeire vonatkozó intézkedések rendelkezésre állására, a csomagoláson elhelyezett címkék jelentésére és a csomagolási hulladéktól való megváltásra vonatkozó egyéb utasításokra. A gyártóknak és a gyártói felelősségi szervezeteknek tájékoztatniuk kell továbbá a fogyasztókat arról, hogy a komposztálhatóként jelölt csomagolás azt jelenti, hogy a csomagolás iparilag szabályozott körülmények között, biohulladék-kezelő létesítményekben komposztálható, és házi komposztálásra nem alkalmas. A csomagolás nem válhat elhagyott hulladékká. A gyártóknak arról is tájékoztatást kell nyújtaniuk, hogy a végfelhasználók fontos szerepet játszanak a környezetvédelmi szempontból optimális csomagolási hulladék-gazdálkodás biztosításában. A végfelhasználók tájékoztatása és a csomagolásra vonatkozó jelentéstétel során korszerű információs technológiákat kell alkalmazni. A tájékoztatást vagy klasszikus eszközökkel, így például beltéri és kültéri plakátok vagy a közösségi médiában folytatott kampányok formájában, vagy innovatívabb eszközökkel – így például weboldalakhoz a csomagoláson elhelyezett QR-kódokkal biztosított hozzáféréssel – kell nyújtani.
- (162) A házon kívüli elkülönített gyűjtés fontos elemet jelent ahhoz, hogy növelni lehessen a csomagolások gyűjtési arányát, és javítani lehessen azok körforgásos jellegét. A tagállamok és a gazdasági szereplők számára lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztók tartózkodási helyéhez és szokásaihoz igazodó egyedi intézkedéseket hozzanak a házon kívüli elkülönített gyűjtésre vonatkozóan.

- (163) A tagállamoknak minden naptári évre vonatkozóan tájékoztatniuk kell a Bizottságot az újrafeldolgozási célértékek eléréséről. A könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának csökkentését célzó intézkedések hatékonyságának értékeléséhez a nagyon könnyű műanyag hordtasakok, a könnyű műanyag hordtasakok, a vastag műanyag hordtasakok és a nagyon vastag műanyag hordtasakok felhasználására vonatkozó adatokat is be kell jelenteni annak megállapítása érdekében, hogy nőtt-e ezen tasakok felhasználása a könnyű műanyag hordtasakok csökkentésére irányuló intézkedések hatására. A nagyon vastag műanyag hordtasakok éves felhasználására vonatkozó adatok szolgáltatásának fakultatívnak kell lennie a tagállamok számára. Annak érdekében, hogy értékelni lehessen, hogy a tagállamok által létrehozandó kötelező visszaváltási díjas rendszerek hatékonyak-e, vagy hogy indokoltak-e a tagállamok által biztosított, az említett rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség alóli mentességek, fontos a tagállamok általi jelentéstétel útján információkat szerezni a visszaváltási díjas rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség hatálya alá tartozó csomagolások gyűjtési arányára vonatkozóan.
- (164) A nagy léptékben újrafeldolgozott jelleg értékelésére szolgáló módszertan megállapítása érdekében a tagállamoknak emellett évente jelentést kell tenniük az újrafeldolgozott csomagolási hulladék csomagoláskategóriánkénti mennyiségéről, valamint a tagállam területén első alkalommal forgalmazott vagy egy nem végfelhasználó gyártó által kicsomagolt csomagolás csomagoláskategóriánkénti mennyiségéről. A Bizottságnak az említett adatokat összesítenie kell és közzé kell tennie a nagy léptékben újrafeldolgozott csomagolási hulladék éves alakulásának nyomon követése érdekében.
- (165) A tagállamoknak elektronikus úton kell jelenteniük az adatokat a Bizottság részére, minőség-ellenőrzési jelentéssel együtt. Ezenkívül az újrafeldolgozási célértékekre vonatkozó adatokat jelentésnek kell kísérnie, amely ismerteti a csomagolási hulladék hatékony minőség-ellenőrzési és nyomonkövetési rendszerének létrehozása érdekében tett intézkedéseket.

- (166) A jelentéstételi kötelezettségek végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni abból a célból, hogy szabályokat állapíthasson meg az újrafeldolgozási célértékek elérésére vonatkozó adatok kiszámítására és ellenőrzésére, a visszaváltási díjas rendszerbe tartozó csomagolások elkülönített gyűjtésének arányára, valamint a nagy léptékű újrafeldolgozás értékelésére szolgáló módszertan megállapításához szükséges adatokra vonatkozóan. Az említett végrehajtási jogi aktusnak tartalmaznia kell továbbá a keletkezett csomagolási hulladék mennyiségének meghatározására vonatkozó módszertant, valamint meg kell állapítania az adatok benyújtásának formátumát. Meg kell állapítania a könnyű műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználásának kiszámítására vonatkozó módszertant is, és az említett adatok benyújtásának formátumát, mivel az említett adatok szükségesek a műanyag hordtasakokkal kapcsolatos érdemi követelmények nyomon követésének és teljes körű végrehajtásának támogatásához, különösen a műanyag hordtasakok különböző kategóriáira vonatkozó, lebontott és kötelező adatok biztosításához. Az említett végrehajtási jogi aktusnak fel kell váltania a 2005/270/EK bizottsági határozatot⁴⁴ és az (EU) 2018/896 bizottsági végrehajtási határozatot⁴⁵.
- (167) Az ahhoz való hozzájárulás érdekében, hogy a tagállamok és a Bizottság nyomon követhessék az e rendeletben meghatározott célkitűzések végrehajtását, a tagállamoknak csomagolási adatbázisokat kell létrehozniuk, és biztosítaniuk kell az említett adatbázisok megfelelő működését.

⁴⁴ A Bizottság 2005/270/EK határozata (2005. március 22.) az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelve szerinti adatbázisrendszerre vonatkozó formátumok létrehozásáról (HL L 86., 2005.4.5., 6. o.).

⁴⁵ A Bizottság (EU) 2018/896 végrehajtási határozata (2018. június 19.) a könnyű műanyag hordtasakok éves felhasználásának számítási módszeréről és a 2005/270/EK határozat módosításáról (HL L 160., 2018.6.25., 6. o.).

- (168) A fenntarthatósági követelmények tényleges érvényesítése alapvető fontosságú a tisztességes verseny biztosításához, valamint annak biztosításához, hogy megvalósuljanak az ettől a rendeletről várt előnyök, és a rendelet hozzájáruljon az Unió éghajlatvédelmi, energetikai és körforgásos jellegre vonatkozó célkitűzéseinek eléréséhez. Ezért az illetékes hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy minden évben legalább az EU-megfelelőségi nyilatkozatok egy része pontosságának az ellenőrzését elvégezzék. Az uniós piacra belépő termékek piacfelügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó horizontális keretet meghatározó (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendeletet alkalmazni kell azon csomagolásokra, amelyekre vonatkozóan e rendelet alapján fenntarthatósági követelmények kerülnek meghatározásra. Az (EU) 2019/1020 rendeletben megállapított piacfelügyeleti mechanizmus meghatározza a termékek forgalmazásához kapcsolódó piacfelügyeleti követelményeket, és biztosítéki mechanizmusokról rendelkezik az e rendeletnek a csomagolás forgalomba hozatala tekintetében való megfelelés ellenőrzése céljából.
- (169) Csomagolás csak akkor hozható forgalomba, ha nem jelent ismert kockázatot a környezetre és az emberi egészségre nézve. A piacfelügyeleti erőfeszítések összpontosítása érdekében, a kockázatot jelentő csomagolás fogalmát e rendelet alkalmazásában úgy kell meghatározni, mint olyan csomagolás, amely kedvezőtlen hatással lehet a környezetre vagy a releváns követelmények által védett egyéb közérdekekre azáltal, hogy nem felel meg valamely fenntarthatósági követelménynek, vagy azért, mert a felelős gazdasági szereplő nem tesz eleget valamely fenntarthatósági követelménynek.

- (170) Rendelkezésre kell állnia egy olyan eljárásnak, amelynek keretében az érdekelt felek tájékoztatást kapnak a kockázatot jelentő csomagolással kapcsolatban tervezett intézkedésekről. Ennek az eljárásnak lehetővé kell tennie továbbá, hogy a tagállami piacfelügyeleti hatóságok – a releváns gazdasági szereplőkkel együttműködve – már korai szakaszban fellépjenek az ilyen csomagolás vonatkozásában. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak megállapítása céljából, hogy a nem megfelelő termékek tekintetében hozott nemzeti intézkedések indokoltak-e. A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, amennyiben – a környezet vagy az emberi egészség védelmével kapcsolatos, kellően indokolt esetekben – rendkívül sürgős okokból ez szükséges.
- (171) A piacfelügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell azzal a joggal, hogy a gazdasági szereplők számára előírják korrekciós intézkedés megtételét vagy azon megállapításra alapozva, hogy a csomagolás nem felel meg a fenntarthatósági és címkézési követelményeknek, vagy arra, hogy a gazdasági szereplő megsértette a csomagolás forgalomba hozatalára vagy forgalmazására vonatkozó egyéb szabályokat. A korrekciós intézkedés meghozatalára vonatkozó, a gazdasági szereplőkre háruló követelmény végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak eldöntése céljából, hogy egy adott nemzeti intézkedés indokolt-e vagy sem.

- (172) Az emberi egészséggel kapcsolatos aggályok esetén a piacfelügyeleti hatóság nem értékelheti a csomagolóanyagból származó, az emberek vagy az állatok egészségét érintő kockázatot, ha az átkerül a csomagolóanyag csomagolt tartalmába, hanem figyelmeztetnie kell az említett kockázatra vonatkozó ellenőrzések végzésére illetékes és az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁶, az (EU) 2017/745, az (EU) 2017/746 és az (EU) 2019/6 rendelet vagy a 2001/83/EK irányelv alapján kijelölt hatóságokat.

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

(172) A közbeszerzés az uniós GDP 14 %-ának felel meg. A klímasemlegesség elérésére, az energia- és erőforrás-hatékonyság javítására, valamint a közegészséget és a biológiai sokféleséget védő körforgásos gazdaságra való átállásra vonatkozó célkitűzésekhez való hozzájárulás érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni abból a célból, hogy az adott esetben előírja a 2014/24/EU⁴⁷ és a 2014/25/EU⁴⁸ európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők számára, hogy a közbeszerzéseiket igazítsák hozzá bizonyos kötelező zöld közbeszerzési minimumkövetelményekhez, amelyeket az e rendelet alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban kell meghatározni. Az önkéntes megközelítéshez képest a kötelező követelményeknek maximalizálniuk kell a közkiadások ösztönző hatását a jobb teljesítményű csomagolás iránti kereslet növelése érdekében. A követelményeknek átláthatónak, objektívnek és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok a közbeszerzési követelményeikben műszaki előírásokra, kiválasztási kritériumokra vagy szerződésteljesítési feltételekre hivatkozzanak, és az említett követelményeknek nem szükséges kumulatívnak lenniük. Lehetővé kell tenni az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők számára, hogy – az EUMSZ-ben megállapított általános szabályok betartása mellett és e rendelettel összhangban eljárva – olyan rendelkezéseket fogadjanak el, amelyek túlmutatnak az e rendeletben meghatározott zöld közbeszerzési minimumkövetelményeken.

⁴⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁴⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

- (174) A belső piac működésének védelme és az egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében biztosítani kell, hogy a harmadik országokból az uniós piacra belépő csomagolás megfeleljen ennek a rendeletnek, akár önálló csomagolásként, akár egy csomagolt termékhez kapcsolódóan importálják. Így különösen biztosítani kell, hogy az előállítók az említett csomagolás tekintetében lefolytassák a megfelelő megfelelésgértékelési eljárásokat. A piacfelügyeleti hatóságok és a gazdasági szereplők közötti piaci együttműködésnek elsőbbséget kell élveznie. Ezért az (EU) 2019/1020 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt hatóságok beavatkozásainak – noha ezek az uniós piacra belépő bármely csomagolásra vonatkozhatnak – elsősorban a piacfelügyeleti hatóságok által hozott tiltó intézkedések hatálya alá tartozó csomagolásra kell összpontosulniuk. Amennyiben ilyen tiltó intézkedéseket hoznak, és a tiltó intézkedések nem korlátozódnak a nemzeti területre, a piacfelügyeleti hatóságoknak közölniük kell az uniós piacra belépő csomagolás ellenőrzésére kijelölt hatóságokkal az ilyen nem megfelelő csomagolás határokon történő azonosításához szükséges adatokat, beleértve a csomagolt termékekre és a gazdasági szereplőkre vonatkozó információkat, hogy lehetővé váljon az uniós piacra belépő termékek kockázatalapú megközelítése. Ilyen esetekben a vámügyintézés arra fog irányulni, hogy e csomagolást azonosítsák és megállítsák a határokon.

- (175) Az Unió külső határain zajló ellenőrzési folyamat optimalizálása és tehermentesítése érdekében lehetővé kell tenni a piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszer (a továbbiakban: ICSMS) és a vámügyi rendszerek közötti automatizált adattovábbítást. Kétféle adattovábbítást kell megkülönböztetni azok céljait tekintve. Először is, a piacfelügyeleti hatóságok által valamely nem megfelelő csomagolás azonosítása nyomán hozott tiltó intézkedéseket az ICSMS-nek továbbítani kell a vámhatóságokhoz a külső határokon történő ellenőrzés elvégzése céljából kijelölt hatóságok általi felhasználásra az olyan csomagolás azonosítása érdekében, amelyre az ilyen tiltó intézkedések alkalmazandók. Az említett első típusú adattovábbításokhoz az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet⁴⁹ 36. cikkében meghatározott elektronikus vámügyi kockázatkezelési rendszert kell használni, a vámügyi kockázatkezelési környezet jövőbeli változásának sérelme nélkül. Másodszor, ha a vámhatóságok nem megfelelő csomagolást azonosítanak, esetkezelésre lesz szükség többek között a felfüggesztésről szóló értesítéseknek, az illetékes hatóságok által megfogalmazott állásfoglalásoknak és a vámhatóságok által hozott intézkedések eredményeinek a továbbításához. Az ICSMS és a nemzeti vámrendszerek közötti, említett második típusú adattovábbításokat az uniós egyablakos vámügyintézési környezet támogatja.
- (176) A piacfelügyeleti hatóságok és a vámhatóságok közötti kommunikációs célú összekapcsolás végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra, hogy meghatározza az eljárási szabályokat és a végrehajtási intézkedések részleteit, beleértve a funkciókat, az adatalemeket és az adatkezelést, valamint a személyes adatok kezelésére, a titoktartásra és az adatkezelésre vonatkozó szabályokat az említett összekapcsolás tekintetében.

⁴⁹ A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

- (177) Az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy az említett konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁵⁰ megállapított elveknek megfelelően kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a rendelkezésre álló tudományos vagy egyéb műszaki információkat, beleértve a releváns nemzetközi szabványokat is.
- (178) Az e rendelettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁵¹ megfelelően kell gyakorolni.
- (179) Annak biztosítása érdekében, hogy az (EU) 2019/904 irányelvben foglalt termékkövetelmények ellenőrizhetők és végrehajthatók legyenek, valamint hogy azok megfelelő piacfelügyelet hatálya alá tartozzanak, az (EU) 2019/1020 rendeletet módosítani kell, hogy a hatálya kiterjedjen az (EU) 2019/904 irányelvre. A műanyag italpalackok újrafeldolgozottműanyag-tartalmára vonatkozó követelményekkel kapcsolatos rendelkezéseket és a kapcsolódó jelentéstételi kötelezettségeket 2030. január 1-jétől törölni kell az (EU) 2019/904 irányelvből, mivel ezt a kérdést kizárólag e rendelet szabályozza.

⁵⁰ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁵¹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (180) E rendelet általános szabályokat állapít meg, amelyek valamennyi csomagolásra alkalmazandók. Azonban az (EU) 2019/904 irányelv hatálya alá tartozó, bizonyos egyszer használatos műanyagtermékek – így például a műanyag hordtasakok, italtartó poharak, ételtároló edények és italtárolók, többek között a palackok – csomagolásnak tekintendők. Az (EU) 2019/904 irányelv e rendelethez képest *lex specialis*-nek minősül. Az (EU) 2019/904 irányelv és e rendelet közötti ütközés esetén az (EU) 2019/904 irányelvnek kell irányadónak lennie az alkalmazási körén belül. Az (EU) 2019/904 irányelv előírja a tagállamok számára, hogy hozzanak intézkedéseket – többek között forgalmazási korlátozásokat – bizonyos egyszer használatos műanyagtermékek fogyasztásának csökkentése érdekében. Az ilyen forgalmazási korlátozásokat kell alkalmazni, és azoknak kell irányadónak lenniük az e rendeletben foglalt bármely, azokkal ütköző rendelkezésekkel szemben. E rendelet korlátozza az V. mellékletének 3. pontjában felsorolt műanyagtermékek forgalomba hozatalát, míg az (EU) 2019/904 irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy meghozzák a szükséges intézkedéseket az ilyen egyszer használatos műanyagtermékek fogyasztása csökkentésének elérése érdekében. Mivel az (EU) 2019/904 irányelv szerinti nemzeti végrehajtási intézkedések kevésbé korlátozóak lehetnek, mint a forgalomba hozatal tilalma, e rendeletnek kell irányadónak lennie az (EU) 2019/904 irányelvvel szemben a csomagolás fogalommeghatározása alá tartozó ilyen termékek tekintetében az egyszer használatos műanyag csomagolás csökkentésének előmozdítása és az egyszer használatos műanyag csomagolás környezetben előforduló mennyiségének csökkentése érdekében. Következésképpen a tagállamok nem fogadhatnak el mentesítést az expandált polisztirolból készült csomagolás forgalomba hozatalára vonatkozó, az (EU) 2019/904 irányelvben foglalt tilalom alól. Ennek rögzítése érdekében az (EU) 2019/904 irányelvet megfelelően módosítani kell.
- (181) Mivel e rendelet 2030. január 1-jét megelőzően nem szabályozza a csomagolás műanyag részének újrafeldolgozott tartalmát, az (EU) 2019/904 irányelvben foglalt, a műanyag italpalackok újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó követelményekről szóló rendelkezéseknek az említett dátumig hatályban kell maradniuk.

- (182) A forgalomba hozott csomagolásba vetett közbizalom növelése érdekében – különösen ami a fenntarthatósági követelményeknek való megfelelést illeti – a nem megfelelő csomagolást forgalomba hozó vagy a kötelezettségeiket nem teljesítő gazdasági szereplőket szankcióknak kell alávetni. Ezért szükséges, hogy a tagállamok nemzeti jogukban hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítsanak meg e rendelet be nem tartása esetére.
- (183) Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 19. cikkének (1) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy biztosítsanak olyan jogorvoslati lehetőségeket, amelyek alkalmasak az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosítására, ideértve a tagállami bíróságokat is. E tekintetben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett személyek – így például olyan természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek panaszt vagy bejelentést tettek egy csomagolás akár önálló csomagolásként, akár egy csomagolt termékhez kapcsolódóan e rendeletnek való állítólagos meg nem felelésével kapcsolatban – hozzáférjenek az igazságszolgáltatáshoz, összhangban azon kötelezettségekkel, amelyeket a tagállamok a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én Aarhusban kelt egyezmény⁵² (a továbbiakban: az Aarhusi Egyezmény) részes feleiként vállaltak.
- (184) A Bizottságnak el kell végeznie e rendelet értékelését. A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás (22) bekezdése értelmében az említett értékelésnek a hatékonyság, az eredményesség, a relevancia, a koherencia és az uniós hozzáadott érték öt kritériumán kell alapulnia, és alapot kell nyújtania a lehetséges további intézkedések hatásvizsgálatához. A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának e rendelet végrehajtásáról, valamint annak a termékek környezeti fenntarthatóságára és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról.

⁵² HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

- (185) Elegendő időt kell biztosítani a gazdasági szereplők számára ahhoz, hogy kiigazítsák működésüket annak érdekében, hogy teljesítsék kötelezettségeiket, és megfeleljenek e rendelet követelményeinek. Hasonlóképpen, elegendő időt kell biztosítani a tagállamok számára ahhoz, hogy közigazgatási intézkedéseket fogadjanak el az engedélyezési eljárásoknak az illetékes hatóságok általi megszervezésére vonatkozóan, fenntartva ugyanakkor a folytonosságot a gazdasági szereplők számára, továbbá, hogy létrehozzák az e rendelet alkalmazásához szükséges közigazgatási infrastruktúrát. E rendelet alkalmazását ezért el kell halasztani egy olyan időpontig, ameddig az említett előkészületek észszerűen véglegesíthetők. Különös figyelmet kell fordítani annak elősegítésére, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások (kkv-k) megfeleljenek az e rendelet szerinti kötelezettségeiknek és követelményeknek, többek között a Bizottság által a gazdasági szereplők – a kkv-kra fókuszálva – általi megfelelés megkönnyítése céljából nyújtandó iránymutatás révén.
- (186) Az említett kötelezettségvállalások teljesítése és a csomagolásra vonatkozó ambiciózus, ám harmonizált keret létrehozása érdekében rendeletet kell elfogadni, amely meghatározza a csomagolásra vonatkozó követelményeket annak teljes életciklusára kiterjedően. A 94/62/EK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (187) A 94/62/EK irányelvet e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától hatályon kívül kell helyezni. Azonban a zökkenőmentes átmenet és a folytonosság biztosítása érdekében mindaddig, amíg a Bizottság nem fogad el új szabályokat e rendelet alapján, valamint az Unió saját forrásai rendszerének a műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forrás tekintetében történő alkalmazása folytonosságának biztosítása érdekében az említett irányelv szerinti, a címkézéssel, az újrafeldolgozási célértékekkel és az adatok Bizottságnak történő továbbításával kapcsolatos bizonyos kötelezettségeknek egy bizonyos ideig hatályban kell maradniuk.

- (188) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a csomagolás környezeti fenntarthatóságának javítását és a csomagolás belső piacon való szabad mozgásának biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

- (1) E rendelet a csomagolás teljes életciklusára vonatkozó követelményeket állapít meg a környezeti fenntarthatóság és a címkézés tekintetében, hogy lehetővé tegye a csomagolás forgalomba hozatalát. Megállapít követelményeket továbbá a kiterjesztett gyártói felelősségre, a csomagolási hulladék-megelőzésre – így például a szükségtelen csomagolás csökkentésére és a csomagolás újrahasználatára vagy újratöltésére –, valamint a csomagolási hulladék gyűjtésére és kezelésére – ideértve az újrafeldolgozást is – vonatkozóan.
- (2) E rendelet hozzájárul a belső piac hatékony működéséhez azáltal, hogy harmonizálja a csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó nemzeti intézkedéseket a kereskedelmet gátló akadályok, valamint a versenytorzulás és a versenykorlátozás Unión belüli elkerülése érdekében, miközben a környezetvédelem magas szintje alapján megelőzi vagy csökkenti a csomagolás és a csomagolási hulladék által a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat.
- (3) E rendelet hozzájárul a körforgásos gazdaságra való átálláshoz és a klímasemlegességnek az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁵³ meghatározottak szerint legkésőbb 2050-ig történő eléréséhez azáltal, hogy a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiával (a továbbiakban: hulladékhierarchia) összhangban álló intézkedéseket állapít meg.

⁵³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

2. cikk

Hatály

- (1) E rendelet valamennyi csomagolásra alkalmazandó, függetlenül a felhasznált anyagtól, valamint valamennyi csomagolási hulladékra, függetlenül attól, hogy az ilyen csomagolást az iparban, egyéb feldolgozóipari tevékenység során, a kiskereskedelemben vagy az értékesítésben, irodákban, szolgáltatásokban vagy háztartásokban használják-e, vagy az ilyen csomagolási hulladék a felsoroltakból származik-e.
- (2) E rendelet a 2008/98/EK irányelv veszélyeshulladék-gazdálkodásra vonatkozó rendelkezéseinek, valamint a csomagolásra vonatkozó uniós szabályozási követelményeknek – így például a csomagolt termékek biztonságára, minőségére, az egészség védelmére és a higiéniaira vonatkozó követelményeknek –, továbbá a szállítási követelményeknek a sérelme nélkül alkalmazandó. Azonban, amennyiben e rendelet valamely rendelkezése ütközik a 2008/68/EK irányelvvel, a 2008/68/EK irányelv az irányadó.

3. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) E rendelet alkalmazásában:
 1. „csomagolás”: olyan cikk – függetlenül attól, hogy milyen anyagokból készül –, amelyet arra szánnak, hogy egy gazdasági szereplő termékek tartására, megóvására, kezelésére, szállítására vagy bemutatására használja egy másik gazdasági szereplő vagy egy végfelhasználó számára, és amely funkciója, anyaga és kialakítása alapján csomagolási forma szerint megkülönböztethető, ideértve a következőket:
 - a) olyan cikk, amely egy termék tartásához, megtámasztásához vagy megóvásához szükséges annak teljes élettartama során – anélkül, hogy a termék szerves részét képezné –, és amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy elhelyezésre szánnak;

- b) az a) pontban említett cikk olyan összetevője és kiegészítő eleme, amely a cikk szerves részét képezi;
 - c) az a) pontban említett cikk olyan kiegészítő eleme, amely közvetlenül a termékre van akasztva, vagy ahhoz van kapcsolva, és amely csomagolási funkciót lát el, anélkül, hogy a termék szerves részét képezné, és amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy elhelyezésre szánnak;
 - d) az értékesítés helyén – a termék kiadásához – történő megtöltésre tervezett és szánt cikk, amelyre „eladáshelyi csomagolásként” is hivatkoznak;
 - e) az értékesítés helyén értékesített és megtöltött, vagy az értékesítés helyén történő megtöltésre tervezett és szánt, és csomagolási funkciót ellátó eldobható cikk;
 - f) áteresztő tea-, kávé- vagy egyéb italtasak, vagy teát, kávé vagy egy másik italt tartalmazó, használat után megpuhuló, egyszer használatos egység, amelyet a termékkel együtt történő használatra és elhelyezésre szánnak;
 - g) tea-, kávé- vagy egyéb italkészítő rendszer nem áteresztő egyadagos egysége, amelyet gépben történő felhasználásra szánnak, és amelyet a termékkel együtt használnak fel és helyeznek el;
2. „hulladék”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti hulladék; az újrakondicionálásra megküldött újrahasználható csomagolás nem minősül hulladéknak;

3. „elviteles csomagolás”: olyan eladáshelyi csomagolás, amelyet személyzettel ellátott értékesítési helyeken töltenek meg olyan italokkal vagy fogyasztásra kész ételekkel, amelyeket szállításra és más helyen történő, további előkészítést nem igénylő, azonnali fogyasztásra csomagolnak, és amelyeket jellemzően a csomagolásból fogyasztanak el;
4. „elsődleges termelés csomagolása”: a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁵⁴ meghatározottak szerinti elsődleges termelésből származó feldolgozatlan termékek csomagolásaként történő használatra tervezett és szánt cikk;
5. „fogyasztói csomagolás”: oly módon képzett csomagolás, hogy az termékekből és csomagolásból álló értékesítési egységet alkot a végfelhasználó számára az értékesítés helyén;
6. „gyűjtőcsomagolás”: oly módon képzett csomagolás, hogy az meghatározott számú értékesítési egység egy csoportját alkotja az értékesítés helyén, függetlenül attól, hogy az értékesítési egységek ezen csoportját ilyen formában értékesítik-e a végfelhasználók részére, vagy a polcok feltöltésének megkönnyítésére szolgál-e az értékesítés helyén, vagy készlet-nyilvántartási vagy forgalmazási egység képzésére szolgál-e, és amelyet a termékről a termék tulajdonságainak megváltoztatása nélkül lehet eltávolítani;
7. „szállítási csomagolás”, oly módon képzett csomagolás, hogy az megkönnyíti egy vagy több értékesítési egységnek vagy értékesítési egységek egy csoportjának a kezelését és szállítását annak érdekében, hogy megelőzze a termék kezelésből és szállításból keletkező károsodását, a közúti, vasúti, vízi és légi közlekedési konténerek kivételével;

⁵⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

8. „e-kereskedelmi csomagolás”: olyan szállítási csomagolás, amelyet termékeknek internetes vagy egyéb távértékesítés keretében a végfelhasználó számára történő szállítására használnak;
9. „forgalmazás”: az uniós piacon valamely csomagolás – akár üresen, akár termékkel együtt – kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen;
10. „forgalomba hozatal”: a csomagolás – akár üresen, akár termékkel együtt – első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
11. „forgalmazás a tagállam területén”: a tagállam területén valamely csomagolás – akár üresen, akár termékkel együtt – kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen;
12. „gazdasági szereplő”: az előállító, a beszállító, az importőr, a forgalmazó, a meghatalmazott képviselő, a végső forgalmazó és a logisztikai szolgáltató;
13. „előállító”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely csomagolást vagy csomagolt terméket állít elő; azonban:
 - a) a b) pontra is figyelemmel, amennyiben egy természetes vagy jogi személy csomagolást vagy csomagolt terméket a saját neve vagy védjegye alatt terveztet vagy gyártat – függetlenül attól, hogy a csomagoláson vagy a csomagolt terméken bármely egyéb védjegy is látható-e –, az „előállító” az említett természetes vagy jogi személy;

- b) amennyiben a csomagolást vagy a csomagolt terméket a saját neve vagy védjegye alatt terveztető vagy gyártató természetes vagy jogi személy a mikrovállalkozásnak a 2003/361/EK ajánlás ... [e rendelet hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó változatában foglalt fogalommeghatározása alá tartozik, és azon természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a csomagolást a saját neve vagy védjegye alatt terveztető vagy gyártató természetes vagy jogi személy számára leszállítja, ugyanazon tagállamban található, az „előállító” a csomagolást leszállító természetes vagy jogi személy;
14. „távollevők között kötött szerződés”: a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵⁵ 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződés;
15. „gyártó”: bármely előállító, importőr vagy forgalmazó, akire vagy amelyre – az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül, ideértve a távollevők között kötött szerződéseket is – a következők valamelyike alkalmazandó:
- a) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban letelepedett, és az említett tagállam területéről és ugyanazon területen első alkalommal forgalmaz szállítási csomagolást, eladáshelyi csomagolást vagy elsődleges termelés csomagolását, akár egyszer használatos csomagolásként, akár újrahasználatos csomagolásként; vagy

⁵⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

- b) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban letelepedett, és az említett tagállam területéről és ugyanazon területen első alkalommal forgalmaz az a) pontban említettektől eltérő csomagolásba csomagolt termékeket; vagy
 - c) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban vagy harmadik országban letelepedett, és egy másik tagállam területén első alkalommal forgalmaz közvetlenül végfelhasználók számára szállítási csomagolást, eladáshelyi csomagolást vagy elsődleges termelés csomagolását, akár egyszer használatos csomagolásként, akár újrahasználatos csomagolásként; vagy
 - d) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban vagy harmadik országban letelepedett, és egy másik tagállam területén első alkalommal forgalmaz közvetlenül végfelhasználók számára a c) pontban említettektől eltérő csomagolásba csomagolt termékeket; vagy
 - e) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban letelepedett, és csomagolt termékeket nem végfelhasználóként kicsomagol, kivéve, ha egy másik személy az a), a b), a c) vagy a d) pontban meghatározottak szerinti gyártó;
16. „beszállító”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely csomagolást vagy csomagolóanyagot szállít egy előállító részére;
17. „importőr”: az Unióban letelepedett bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik országból származó csomagolást hoz forgalomba;

18. „forgalmazó”: az előállítótól vagy az importőrtől eltérő bármely természetes vagy jogi személy a szállítói láncban, aki vagy amely csomagolást forgalmaz;
19. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az előállítótól írásbeli megbízást kapott arra, hogy az e rendelet szerinti előállítói kötelezettségek tekintetében meghatározott feladatokkal kapcsolatban az említett előállító nevében eljárjon;
20. „a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely azon tagállamban telepedett le, ahol a gyártó első alkalommal forgalmaz csomagolást vagy csomagolt termékeket a tagállam területén, vagy ahol csomagolt termékeket nem végfelhasználóként kicsomagol, de amely nem a gyártó letelepedési helye szerinti tagállam vagy harmadik ország, és akit vagy amelyet a gyártó a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban kinevezett az említett gyártó e rendelet VIII. fejezete szerinti kötelezettségeinek teljesítésére;
21. „végső forgalmazó”: az a természetes vagy jogi személy a szállítói láncban, aki vagy amely – többek között újrahasználat útján – csomagolt termékeket szállít a végfelhasználó részére, vagy aki vagy amely újratöltés útján megvásárolható termékeket szállít a végfelhasználó részére;
22. „fogyasztó”: bármely olyan természetes személy, aki a kereskedelmi, ipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célokból jár el;

23. „végfelhasználó”: az Unióban lakóhellyel rendelkező vagy letelepedett bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely számára egy terméket vagy fogyasztóként, vagy szakmai végfelhasználóként ipari vagy szakmai tevékenységei körében forgalmaztak, és aki vagy amely az említett terméket a neki kiszállított formában már nem forgalmazza tovább;
24. „kompozit csomagolás”: olyan csomagolási egység, amely két vagy több különböző, a fő csomagolóanyag tömegének részét képező, és egymástól kézi erővel szét nem választható, és ezért egyetlen, szétválaszthatatlan egységet képező anyagból áll, kivéve, ha az anyagok egyike a csomagolási egységben jelentéktelen mennyiségben fordul elő, és semmi esetre sem teszi ki a csomagolási egység össztömegének több mint 5 %-át, valamint kivéve a címkéket, bevonatokat, festékeket, tintákat, ragasztóanyagokat és lakkokat; ez nem érinti az (EU) 2019/904 irányelvet;
25. „csomagolási hulladék”: minden olyan csomagolás vagy csomagolóanyag, amely hulladék, a gyártási maradékok kivételével;
26. „a csomagolási hulladék megelőzése”: olyan intézkedések, amelyeket még azelőtt hoznak meg, hogy a csomagolás vagy csomagolóanyag csomagolási hulladékká válna, és amelyek csökkentik a csomagolási hulladék mennyiségét úgy, hogy kevesebb csomagolásra legyen szükség, vagy egyáltalán ne legyen szükség csomagolásra a termékek tartásához, megóvásához, kezeléséhez, szállításához vagy bemutatásához, a csomagolás újrahasználatához kapcsolódó, valamint a csomagolás élettartamának a csomagolás hulladékká válását megelőzően történő meghosszabbítására irányuló intézkedéseket is beleértve;
27. „újrahasználat”: bármely olyan művelet, amelynek révén az újrahasználható csomagolást több alkalommal újra felhasználják ugyanazon célra, amelyre tervezték;
28. „egyszer használatos csomagolás”: olyan csomagolás, amely nem újrahasználható csomagolás;

29. „forgási ciklus”: az a ciklus, amelyet az újrahasználható csomagolás azzal a termékkel együtt, amelynek a tartására, megóvására, kezelésére, szállítására vagy bemutatására szolgál, megtesz attól az időponttól, amikor először kerül forgalomba addig az időpontig, amikor készen áll arra, hogy újrahasználgják egy újrahasználati rendszerben azzal a céllal, hogy egy másik termékkel együtt ismét végfelhasználók rendelkezésére bocsássák;
30. „út”: a csomagolás útja a feltöltéstől vagy berakodástól a kiürítésig vagy kirakodásig, forgási ciklus részeként vagy önmagában;
31. „újrahasználati rendszer”: olyan – ösztönzőkkel kombinált – szervezési, műszaki vagy pénzügyi intézkedések, amelyek vagy zárt, vagy nyílt láncú rendszerekben lehetővé teszik az újrahasználatot, ilyen például a visszaváltási díjas rendszer, amely biztosítja, hogy a csomagolást újrahasználat céljából gyűjtik össze;
32. „újrakondicionálás”: az újrahasználható csomagolás működőképességének a csomagolás újrahasználat céljából történő helyreállításához szükséges, a VI. melléklet B. részében felsorolt bármely művelet;
33. „újrátöltés”: az a művelet, amellyel a végfelhasználó vagy a végső forgalmazó a végfelhasználó által a végső forgalmazótól vásárolt egy vagy több termékkel feltölt egy csomagolási funkciót betöltő tárolóedényt, amely vagy a végfelhasználó tulajdonát képezi, vagy amelyet a végfelhasználó megvásárolt a végső forgalmazó értékesítési helyén;
34. „újrátöltő állomás”: olyan hely, ahol a végső forgalmazó újrátöltés útján megvásárolható termékeket kínál végfelhasználók részére;
35. „szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazat”: a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozásának NACE Rev. 2. rendszere szerinti szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási tevékenységek;

36. „eladótér”: az eladásra kínált áruk kiállítására, az ilyen áruk kifizetésére, valamint a vevők általi bejárásra és tartózkodásra szolgáló terület, amely azonban nem foglalja magában a nyilvánosság számára nem hozzáférhető területeket – így például a tárolóterületeket –, sem az olyan egyéb területeket, ahol nincsenek kiállítva termékek, így például az autóparkolókat; az e-kereskedelmi csomagolással összefüggésben a tárolóterületet és a kiadóteret eladótérnek kell tekinteni;
37. „újrafeldolgozásra tervezés”: a csomagolás – beleértve a csomagolás egyes összetevőit is – oly módon történő megtervezése, amely bevett, és működési környezetben bevált gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási eljárások útján biztosítja a csomagolás újrafeldolgozhatóságát;
38. „újrafeldolgozhatóság”: a csomagolás tervezési összeegyeztethetősége a hulladékgazdálkodással és -feldolgozással, ami az elkülönített gyűjtésen, a külön hulladékáramokba történő válogatáson, a nagy léptékű újrafeldolgozáson és az újrafeldolgozott anyagoknak elsődleges nyersanyagok helyettesítésére való felhasználásán alapul;
39. „nagy léptékben újrafeldolgozott csomagolási hulladék”: olyan csomagolási hulladék, amelyet telepített infrastruktúrában elkülönítetten gyűjtenek, majd válogatnak és dolgoznak fel újra, olyan bevett, és működési környezetben bevált eljárások felhasználásával, amelyek biztosítják, hogy a II. melléklet 2. táblázatában felsorolt minden egyes csomagoláskategóriában az újrafeldolgozott anyag éves mennyisége uniós szinten legalább 30 % legyen a fa, valamint legalább 55 % minden más anyag esetében; a nagy léptékben újrafeldolgozott csomagolási hulladék magában foglalja az Unióból hulladékgazdálkodási céllal exportált olyan csomagolási hulladékot, amelynek esetében úgy tekinthető, hogy az teljesíti az 53. cikk (11) bekezdésében foglalt követelményeket;

40. „anyagában történő újrafeldolgozás”: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékanyagokat átalakítják anyagokká, akár az eredeti, akár más célokra, kivéve a hulladék biológiai kezelését, a szerves anyagok feldolgozását, az energetikai hasznosítást, valamint az üzemanyagként vagy feltöltési műveletekhez felhasználandó anyagokká történő feldolgozást;
41. „magas színvonalú újrafeldolgozás”: bármely olyan újrafeldolgozási eljárás, amely olyan újrafeldolgozott anyagokat eredményez, amelyek minősége – a megőrzött műszaki jellemzők alapján – egyenértékű az eredeti anyagok minőségével, és amelyeket elsődleges nyersanyagok helyettesítésére használnak csomagolások vagy más olyan alkalmazások esetében, ahol az újrafeldolgozott anyag minősége fennmarad;
42. „csomagoláskategória”: az anyag és az egyedi csomagoláskialakítás együttese, amely – a technika mindenkori állásának megfelelő bevett, és működési környezetben bevált gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási eljárások alapján – meghatározza az újrafeldolgozhatóságot, és amely releváns az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok meghatározása szempontjából;
43. „integrált összetevő”: olyan csomagolás-összetevő – függetlenül attól, hogy ugyanazon anyagból van-e, mint a csomagolási egység fő része, vagy elkülönül-e attól –, amely szerves részét képezi a csomagolási egységnek és működésének, amelyet nem kell leválasztani a csomagolási egység fő részéről a csomagolási egység funkciójának biztosításához, és amelytől jellemzően a csomagolási egység fő részével egyidejűleg válnak meg, bár nem feltétlenül ugyanazon elhelyezési út révén;

44. „különálló összetevő”: olyan csomagolás-összetevő – függetlenül attól, hogy ugyanazon anyagból van-e, mint a csomagolási egység fő része –, amely elkülönül a csomagolási egység fő részétől, amelyet teljesen és véglegesen le kell választani a csomagolási egység fő részéről, és amelytől jellemzően a csomagolási egység fő része előtt és attól külön válnak meg; beleértve az olyan csomagolás-összetevőket is, amelyek a szállítás vagy a válogatás során egyszerű mechanikai igénybevétel hatására különválhatnak egymástól;
45. „csomagolási egység”: olyan egység, amely magában foglal minden integrált vagy különálló összetevőt, és egy egészként olyan csomagolási funkciót szolgál, mint például a termékek tartása, megóvása, kezelése, átadása, tárolása, szállítása vagy bemutatása, és amely magában foglalja a gyűjtőcsomagolás vagy szállítási csomagolás önálló egységeit, amennyiben azoktól az értékesítés helyére való megérkezés előtt válnak meg;
46. „innovatív csomagolás”: olyan csomagolástípus, amelyet új anyagok felhasználásával állítanak elő, és amely a csomagolás funkcióinak – így például a termékek tartásának, megóvásának, kezelésének vagy szállításának – jelentős javulását eredményezi és bizonyítható általános környezeti előnyökkel jár, az olyan csomagolás kivételével, amely meglévő csomagolás olyan módosításának az eredményeként jön létre, amelynek fő célja termékek bemutatásának és forgalmazásának a javítása;
47. „másodlagos nyersanyagok”: újrafeldolgozási eljárások során nyert olyan anyagok, amelyek átestek valamennyi szükséges ellenőrzésen és válogatáson, és helyettesíthetnek elsődleges nyersanyagokat;

48. „fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladék”: olyan hulladék, amely műanyag, és amely kereskedelmi tevékenység keretében forgalmazás, fogyasztás vagy harmadik országbeli felhasználás céljából – akár ellenérték fejében, akár ellenérték nélkül – forgalomba hozott vagy szolgáltatott műanyag termékekből keletkezett;
49. „kontaktszenzitív csomagolás”: olyan csomagolás, amelyet az 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵⁶, az 1935/2004/EK rendelet, a 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵⁷, az 1223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵⁸, az (EU) 2017/745 és az (EU) 2017/746 rendelet, az (EU) 2019/4 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵⁹ és az (EU) 2019/6 rendelet vagy a 2001/83/EK irányelv, a 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶⁰ vagy a 2008/68/EK irányelv hatálya alá tartozó termékek esetében történő felhasználásra, vagy az (EU) 2023/1809 bizottsági határozat⁶¹ 1. és 2. cikkében meghatározott termékek esetében történő felhasználásra szánnak;

⁵⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1831/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról (HL L 268., 2003.10.18., 29. o.).

⁵⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).

⁵⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1223/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a kozmetikai termékekről (HL L 342., 2009.12.22., 59. o.).

⁵⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/4 rendelete (2018. december 11.) a gyógyszeres takarmányok előállításáról, forgalomba hozataláról és felhasználásáról, a 183/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 90/167/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4., 2019.1.7., 1. o.).

⁶⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/46/EK irányelve (2002. június 10.) az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 183., 2002.7.12., 51. o.).

⁶¹ A Bizottság (EU) 2023/1809 határozata (2023. szeptember 14.) a nedvszívó higiéniai termékek és az újrahasználatos menstruációs kelyhek uniós öko címkéjének újrafeldolgozott odaítélésére vonatkozó kritériumok megállapításáról (HL L 234., 2023.9.22., 142. o.).

50. „komposztálható csomagolás”: olyan csomagolás, amely iparilag szabályozott körülmények között biológiailag lebomlik, vagy amely képes biológiai bomlásra ilyen körülmények között – ideértve az anaerob bomlás révén történő lebomlást –, de nem feltétlenül házi komposztálási környezetben, szükség esetén fizikai kezeléssel kombinálva, aminek eredményeként a csomagolás végül szén-dioxiddá – vagy oxigén hiányában metánná –, valamint ásványi sókká, biomasszává és vízzé alakul át, és amely nem akadályozza vagy veszélyezteti az elkülönített gyűjtést, valamint a komposztálási és az anaerob bomlási folyamatot;
51. „házilag komposztálható csomagolás”: olyan csomagolás, amely képes az ipari méretű komposztáló létesítményeken kívüli, nem szabályozott körülmények között történő biológiai lebomlásra, és amelynek komposztálási folyamatát magánszemélyek végzik saját felhasználásra szánt komposzt előállítására céljából;
52. „műanyag”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 5. pontjában meghatározottak szerinti polimerből álló anyag, amelyhez adalékanyagokat vagy egyéb anyagokat adhattak, és amely a csomagolás fő szerkezeti alkotóelemeként funkcionálhat, kivéve a kémiaiilag nem módosított természetes polimereket;
53. „bioalapú műanyagok”: biológiai erőforrásokból – így például biomassza-alapanyagból, szerves hulladékból vagy melléktermékekből – készülő műanyagok, függetlenül attól, hogy biológiailag lebomló vagy biológiailag nem lebomló műanyagokról van-e szó;

54. „egyszer használatos műanyag italpalackok”: az (EU) 2019/904 irányelv mellékletének F. részében felsorolt italpalackok;
55. „műanyag hordtasakok”: olyan, műanyagból készült, fogófüllel ellátott vagy fogófül nélküli hordtasakok, amelyeket a termékek értékesítésének helyén biztosítanak a fogyasztók részére;
56. „könnyű műanyag hordtasakok”: olyan műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 50 mikronnál kisebb;
57. „nagyon könnyű műanyag hordtasakok”: olyan műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 15 mikronnál kisebb;
58. „vastag műanyag hordtasakok”: olyan műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 50 és 99 mikron között van;
59. „nagyon vastag műanyag hordtasakok”: olyan műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 99 mikronnál nagyobb;
60. „hulladéktárolók”: hulladék tárolására és gyűjtésére használt tárolók, például konténerek, gyűjtőedények és zsákok;
61. „visszaváltási díj”: meghatározott pénzüsszeg, amely nem része a csomagolt vagy töltött termék árának, és amelyet egy adott tagállamban a visszaváltási díjas rendszer keretébe tartozó csomagolt vagy töltött termék megvásárlásakor a végfelhasználótól beszednek, majd visszafizetnek, amikor a végfelhasználó vagy bármely más személy visszaviszi a visszaváltási díjas csomagolást az erre a célra létrehozott gyűjtőhelyre;

62. „visszaváltási díjas rendszer”: olyan rendszer, amelyben visszaváltási díjat számítanak fel a végfelhasználónak az említett rendszer keretébe tartozó csomagolt vagy töltött termék megvásárlásakor, majd visszafizetik azt a visszaváltási díjas csomagolásnak a nemzeti hatóságok által e célra engedélyezett gyűjtési csatornák egyikén keresztül történő visszavitelekor;
63. „műszaki előírás”: valamely termék, folyamat vagy szolgáltatás által teljesítendő műszaki követelményeket előíró dokumentum;
64. „harmonizált szabvány”: az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. pontjának c) alpontjában meghatározott szabvány;
65. „megfelelőségértékelés”: azon eljárás, amely kimutatja, hogy teljesítették-e az e rendeletben előírt, a csomagolással kapcsolatos fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási követelményeket;
66. „gyártói felelősségi szervezet”: olyan jogi személy, amely pénzügyi vagy pénzügyi és működési szempontból több gyártó nevében megszervezi a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítését;
67. „életciklus”: a csomagolás életútjának egymást követő és egymással összefüggő szakaszai, amelyek nyersanyagbeszerzésből vagy nyersanyagok természeti erőforrásokból történő előállításából, előfeldolgozásból, előállításból, tárolásból, értékesítésből, használatból, javításból, újrahasználatból, valamint az életciklus végéből állnak;
68. „kockázatot jelentő csomagolás”: olyan csomagolás, amely azzal, hogy nem felel meg az e rendeletben vagy az e rendeleten alapján meghatározott, a 62. cikk (1) bekezdésében felsorolt követelményektől eltérő valamely követelménynek, káros hatást gyakorolhat a környezetre, az egészségre vagy az említett követelmény által védett egyéb közérdekekre;

69. „súlyos kockázatot jelentő csomagolás”: olyan, kockázatot jelentő csomagolás, amelynek esetében a releváns meg nem felelés vagy a kapcsolódó kár mértéke – az idevágó értékelés alapján – a piacfelügyeleti hatóságok gyors beavatkozását követeli meg, beleértve azon eseteket is, amikor a meg nem felelés hatásai nem azonnaliak;
70. „online platform”: az (EU) 2022/2065 rendelet 3. cikkének i) pontjában meghatározott online platform;
71. „közbeszerzési szerződések”: az esettől függően a 2014/24/EU irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározottak szerinti vagy a 2014/25/EU irányelvben említettek szerinti közbeszerzési szerződések.

A „hulladékgazdálkodás”, a „gyűjtés”, az „elkülönített gyűjtés”, a „kezelés”, az „újrahasználatra való előkészítés”, az „újrafeldolgozás” és a „kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer” fogalom meghatározása a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 9., 10., 11., 14., 16., 17., illetve 21. pontjában foglaltak szerint alkalmazandó.

A „piacfelügyelet”, a „piacfelügyeleti hatóság”, a „logisztikai szolgáltató”, a „korrekciós intézkedés”, a „kockázat”, a „visszahívás” és a „forgalomból történő kivonás” fogalom meghatározása az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 3., 4., 11., 16., 18., 22., illetve 23. pontjában foglaltak szerint alkalmazandó.

Az „aggodalomra okot adó anyag” és az „adathordozó” fogalom meghatározása az (EU) 2024/1781 rendelet 2. cikkének 27., illetve 29. pontjában foglaltak szerint alkalmazandó.

- (2) A csomagolásnak az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének 1. pontjában foglalt fogalom meghatározása alá tartozó cikkek tájékoztató jellegű listáját az I. melléklet tartalmazza.

4. cikk
Szabad mozgás

- (1) Csomagolás kizárólag akkor hozható forgalomba, ha megfelel e rendeletnek.
- (2) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják az e rendelet 5–12. cikkében vagy 5–12. cikke alapján meghatározott fenntarthatósági, címkézési és tájékoztatási követelményeknek megfelelő csomagolások forgalomba hozatalát.
- (3) Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy az e rendeletben meghatározottakon túl nemzeti fenntarthatósági követelményeket vagy tájékoztatási követelményeket tartanak fenn vagy vezetnek be, az említett követelmények nem ütközhetnek az e rendeletben megállapított követelményekkel, és a tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják az e rendeletnek megfelelő csomagolás forgalomba hozatalát az említett nemzeti követelményeknek való meg nem felelés miatt.
- (4) Kereskedelmi vásárokon, kiállításokon és hasonló rendezvényeken a tagállamok nem akadályozhatják meg olyan csomagolás bemutatását, amely nem felel meg ennek a rendeletnek, feltéve, hogy jól látható jelzés egyértelműen utal arra, hogy az ilyen csomagolás nem felel meg e rendeletnek, és hogy az nem eladható mindaddig, amíg nem biztosították a megfelelőségét.

II. fejezet

Fenntarthatósági követelmények

5. cikk

A csomagolásban jelen lévő anyagokra vonatkozó követelmények

- (1) A forgalomba hozott csomagolást úgy kell előállítani, hogy minimálisra csökkenjen az aggodalomra okot adó anyagok – mint a csomagolóanyag vagy bármely csomagolás-összetevő alkotóelemei – jelenléte és koncentrációja, tekintettel többek között azoknak a kibocsátott anyagoknak és a hulladékgazdálkodás eredményeként keletkező bármely anyagban – így például másodlagos nyersanyagokban, salakban vagy végső ártalmatlanításra szánt egyéb anyagban – való jelenlétére, valamint a mikroműanyagok miatt a környezetre gyakorolt káros hatásra.
- (2) A Bizottság nyomon követi az aggodalomra okot adó anyagok jelenlétét a csomagolásban és a csomagolás-összetevőkben, és adott esetben megteszi a releváns nyomonkövetési intézkedéseket.

A Bizottság 2026. december 31-ig – az Európai Vegyianyag-ügynökség segítségével – jelentést készít az aggodalomra okot adó anyagoknak a csomagolásban és a csomagolás-összetevőkben való jelenlétéről annak meghatározása érdekében, hogy ezek milyen mértékben befolyásolják kedvezőtlenül az anyagok újrahasználatát és újrafeldolgozását, illetve milyen mértékben hatnak ki a kémiai biztonságra. A Bizottság az említett jelentésben felsorolhatja a csomagolásban és a csomagolás-összetevőkben jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagokat, és feltüntetheti, hogy ezek milyen mértékben jelenthetnek elfogadhatatlan kockázatot az emberi egészségre és a környezetre nézve.

A Bizottság a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az e rendelet 65. cikkében említett bizottságnak, abban ismertetve a megállapításait, valamint megfelelő nyomonkövetési intézkedéseket mérlegel, a következőket is ideértve:

- a) az 1907/2006/EK rendelet 68. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett eljárások alkalmazása új korlátozások elfogadása céljából a csomagolóanyagokban jelen lévő olyan, aggodalomra okot adó anyagok esetében, amelyek mindenekelőtt az emberi egészségre vagy a környezetre hatnak ki;
- b) az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok részeként korlátozások meghatározása e rendelet 6. cikkének (4) bekezdésével összhangban az olyan, aggodalomra okot adó anyagok esetében, amelyek kedvezőtlenül befolyásolják az anyagok újrahasználatát és újrafeldolgozását abban a csomagolásban, amelyben jelen vannak.

Ha egy tagállam úgy ítéli meg, hogy valamely anyag kedvezőtlenül befolyásolja az anyagok újrahasználatát és újrafeldolgozását abban a csomagolásban, amelyben jelen van, ezt az információt 2025. december 31-ig továbbítja a Bizottságnak és az Európai Vegyianyag-ügynökségnek, valamint hivatkozik a releváns kockázatértékelésekre vagy más releváns adatokra, amennyiben azok rendelkezésre állnak.

- (3) A tagállamok felkérhetik a Bizottságot arra, hogy a 6. cikk (4) bekezdésének a) pontja alapján olyan okokból is mérlegelje azon aggodalomra okot adó anyagok felhasználásának a korlátozását, amelyek potenciálisan kedvezőtlenül érintik az anyagok újrahasználatát és újrafeldolgozását azon csomagolásban, amelyben jelen vannak, elsősorban az említett anyagok kémiai biztonságához kapcsolódó okoktól eltérő okokból. A tagállamok az ilyen kérelmekhez jelentést csatolnak, amelyben azonosítják az anyagokat és dokumentálják azok felhasználásait, valamint ismertetik, hogy az anyagok csomagolásban való felhasználása – az elsősorban a kémiai biztonságához kapcsolódó okoktól eltérő okokból – miként akadályozza az újrafeldolgozást. A Bizottság értékeli a kérelmet, és az említett értékelés eredményeit bemutatja a 65. cikkben említett bizottságnak.

- (4) Az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében a vegyi anyagokra vonatkozóan meghatározott korlátozások, illetve adott esetben az 1935/2004/EK rendeletben az élelmiszerrel érintkező anyagokra és tárgyakra vonatkozó korlátozások és külön intézkedések sérelme nélkül a csomagolásban vagy a csomagolás-összetevőkben jelen lévő anyagokból származó ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm koncentrációinak összege nem lehet több, mint 100 mg/kg.
- (5) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-tól/-től nem hozható forgalomba élelmiszerrel érintkező olyan csomagolás, amely a következő határértékekkel egyenlő vagy azokat meghaladó koncentrációban per- és polifluorozott alkil anyagokat (PFA-anyagok) tartalmaz, amennyiben az ilyen koncentrációban PFA-anyagokat tartalmazó csomagolás forgalomba hozatala más uniós jogi aktus alapján nem tilos:
- a) 25 ppb bármely PFA-anyag esetében, a PFA-anyagok célzott elemzésével mérve (a polimer PFA-anyagok nem számítanak bele az értékbe);
 - b) 250 ppb a PFA-anyagok összege esetében, a PFA-anyagok összegének célzott elemzésével mérve, adott esetben a prekursorok előzetes lebomlásával (a polimer PFA-anyagok nem számítanak bele az értékbe); és
 - c) 50 ppm PFA-anyagok esetében (beleértve a polimer PFA-anyagokat is); ha az összes fluortartalom meghaladja az 50 mg/kg értéket, az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 9., 11., illetve 13. pontjában meghatározott gyártónak, importőrnek, illetve továbbfelhasználónak kérésre igazolást kell szolgáltatnia az e rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 13., illetve 17. pontjában meghatározott előállító, illetve importőr számára a vagy PFA-anyagok, vagy nem PFA-anyagok tartalmaként mért fluormennyiségről annak érdekében, hogy az utóbbiak elkészítsék az e rendelet VII. mellékletében említett műszaki dokumentációt.

„PFA-anyagok”: minden olyan anyag, amely legalább egy teljesen fluorozott metil (CF_3 -) vagy metilén ($-\text{CF}_2$ -) szénatomot tartalmaz (amelyhez nem kapcsolódik H/Cl/Br/I atom), kivéve azokat az anyagokat, amelyek csak a következő szerkezeti elemeket tartalmazzák: $\text{CF}_3\text{-X}$ vagy $\text{X-CF}_2\text{-X'}$, ahol $\text{X} = -\text{OR}$ vagy $-\text{NRR'}$, és $\text{X'} = \text{metil-} (-\text{CH}_3)$, metilén- ($-\text{CH}_2$ -), aromás csoport, karbonil csoport ($-\text{C(O)-}$), $-\text{OR''}$, $-\text{SR''}$ vagy $-\text{NR''R''''}$; és ahol $\text{R/R'/R''/R''''} = \text{hidrogén} (-\text{H})$, metil ($-\text{CH}_3$), metilén ($-\text{CH}_2$ -), aromás csoport vagy karbonil csoport ($-\text{C(O)-}$);

A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 5 évvel és 6 hónappal]-ig értékelést végez, hogy felmérje, szükséges-e módosítani vagy hatályon kívül helyezni e bekezdést annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek az átfedések a PFA-anyagok használatára vonatkozó, az 1935/2004/EK, az 1907/2006/EK vagy az (EU) 2019/1021 rendelettel összhangban meghatározott korlátozásokkal vagy tilalmakkal.

- (6) Az e cikk (4) és (5) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelést a VII. melléklettel összhangban elkészített műszaki dokumentációban kell igazolni.
- (7) A tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottság a 64. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el e rendelet annak érdekében történő módosítása céljából, hogy csökkentse a csomagolásban vagy a csomagolás-összetevőkben jelen lévő anyagokból származó ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm koncentrációinak az e cikk (4) bekezdésében említett összegét.

- (8) A tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottság a 64. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el e rendelet annak érdekében történő kiegészítése céljából, hogy meghatározza azon feltételeket, amelyek mellett az e cikk (4) bekezdésében említett koncentrációk összege nem alkalmazandó az újrafeldolgozott anyagokra, vagy azon termékfolyamatokra, amelyek zárt és ellenőrzött láncot alkotnak, valamint hogy – az e rendelet II. mellékletének 1. táblázatában felsorolt csomagoláskategóriák alapján – meghatározza azon csomagolástípusokat vagy csomagolási formákat, amelyek mentesülnek az említett bekezdésben foglalt követelmények alól. Az ilyen, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat eseti elemzésen alapuló indokolással kell alátámasztani, és azoknak időben korlátozottnak kell lenniük, megfelelő jelölési és tájékoztatási követelményekről kell rendelkezniük, valamint a mentesség rendszeres felülvizsgálatának biztosítása érdekében követelményeket kell tartalmazniuk a rendszeres jelentéstételre vonatkozóan. Az e bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására kizárólag a 2001/171/EK és a 2009/292/EK határozatban megállapított eltérések módosítása céljából kerülhet sor.
- (9) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 8 évvel és 6 hónappal]-ig értékelést végez, hogy felmérje, e cikk és az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó, a 6. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott kritériumok kellő mértékben hozzájárultak-e az aggodalomra okot adó anyagok – mint csomagolóanyag-alkotóelemek – jelenlétének és koncentrációjának minimálisra csökkentéséhez.

6. cikk

Újrafeldolgozható csomagolás

- (1) Minden forgalomba hozott csomagolásnak újrafeldolgozhatónak kell lennie.

- (2) A csomagolás akkor minősül újrafeldolgozhatónak, ha teljesíti a következő feltételeket:
- a) tervezése az anyagában történő újrafeldolgozást szolgálja, ami – a (4) bekezdéssel összhangban – lehetővé teszi a belőle keletkező, az eredeti anyaghoz képest kielégítő minőségű, elsődleges nyersanyagokat elsődleges nyersanyagok helyettesítésére használnak fel; és
 - b) hulladékká válásakor a 48. cikk (1) és (5) bekezdésével összhangban elkülönítetten gyűjthető, valamint egyes hulladékáramok szerint válogatható, anélkül, hogy ez befolyásolná más hulladékáramok újrafeldolgozhatóságát, továbbá – az e cikk (5) bekezdésével összhangban meghatározott módszertan alapján – a nagy léptékben újrafeldolgozott jelleget.

A (4) bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelő csomagolást úgy kell tekinteni, hogy az megfelel az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában meghatározott feltételnek.

A (4) bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak és az (5) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusoknak megfelelő csomagolást úgy kell tekinteni, hogy az megfelel az e bekezdés első albekezdésében meghatározott feltételeknek.

E bekezdés első albekezdésének a) pontja 2030. január 1-jétől vagy a (4) bekezdés első albekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal alkalmazandó, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

E bekezdés első albekezdésének b) pontja 2035. január 1-jétől, vagy a nagy léptékben újrafeldolgozott jellegre vonatkozó követelmény tekintetében 2035. január 1-jétől vagy az (5) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított öt évvel alkalmazandó, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

- (3) Az előállítónak az e cikk a (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és az e cikk (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok alapján értékelnie kell a csomagolás újrafeldolgozhatóságát. A csomagolás újrafeldolgozhatóságát a II. melléklet 3. táblázatában ismertetett A., B. vagy C. újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozatban kell kifejezni.

A (10) bekezdés sérelme nélkül, 2030. január 1-jétől vagy az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal – attól függően, hogy melyik a későbbi időpont – a csomagolás csak akkor hozható forgalomba, ha az az újrafeldolgozhatóságát tekintve a II. melléklet 3. táblázatában ismertetett A., B. vagy C. fokozatba tartozik.

E cikk (10) bekezdésének sérelme nélkül, 2038. január 1-jétől csomagolás csak akkor hozható forgalomba, ha az az újrafeldolgozhatóságát tekintve a II. melléklet 3. táblázatában ismertetett A. vagy B. fokozatba tartozik.

(4) A Bizottság 2028. január 1-jéig – az európai szabványügyi szervezetek által kidolgozott szabványok figyelembevételével – a 64. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából azáltal, hogy megállapítja a következőket:

- a) a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt csomagoláskategóriák tekintetében az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok és az újrafeldolgozhatósági teljesítményszintek a II. melléklet 3. táblázata és a II. melléklet 4. táblázatában felsorolt paraméterek alapján; az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumokat és az újrafeldolgozhatósági teljesítményszinteket a legnagyobb mennyiségben jelen lévő anyag alapján kell kialakítani, és ennek során:
 - i. figyelembe kell venni, hogy a csomagolási hulladék alkalmas-e a különböző újrafeldolgozási célú anyagáramok szerinti elkülönítésre, a válogatásra és az újrafeldolgozásra, hogy ily módon a keletkező másodlagos nyersanyagok az eredeti anyaghoz képest kielégítő minőséget képviseljenek, és – amennyiben megvalósítható – felhasználhatók legyenek a csomagolás elsődleges nyersanyagainak helyettesítésére vagy egyéb olyan alkalmazások céljára, ahol az újrafeldolgozott anyag minősége fennmarad;
 - ii. mérlegelni kell a bevett, működési környezetben bevált gyűjtési és válogatási eljárások alkalmazását, és az említett kritériumoknak és szinteknek valamennyi csomagolás-összetevőre ki kell terjedniük;
 - iii. figyelembe kell venni a rendelkezésre álló újrafeldolgozási technológiákat, azok gazdasági és környezeti teljesítményét, beleértve a kimenet minőségét, a hulladék rendelkezésre állását, a szükséges energiát, valamint az üvegházhatású gázok kibocsátást;

- iv. adott esetben azonosítani kell azon aggodalomra okot adó anyagokat, amelyek kedvezőtlenül befolyásolják az anyagok újrahasználatát és újrafeldolgozását azon csomagolásban, amelyben jelen vannak;
 - v. adott esetben olyan okok miatt kell korlátozásokat bevezetni az aggodalomra okot adó anyagoknak vagy az ilyen anyagok csoportjainak a csomagolásban vagy a csomagolás-összetevőkben való jelenlétére vonatkozóan, amelyek elsősorban nem a kémiai biztonsághoz kapcsolódnak; az ilyen korlátozások az emberi egészségre vagy a környezetre nézve jelentett elfogadhatatlan kockázatok csökkentésére is szolgálhatnak, az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében a vegyi anyagokra vonatkozóan meghatározott korlátozások, vagy adott esetben az 1935/2004/EK rendeletben az élelmiszerrel érintkező anyagokra és tárgyakra vonatkozóan meghatározott korlátozások és külön intézkedések sérelme nélkül;
- b) miként kell elvégezni az újrafeldolgozhatósági teljesítményre vonatkozó értékelést, és csomagolási egységenként megadott, súlyra vonatkoztatott újrafeldolgozhatósági teljesítményfokokozatokban kifejezni annak eredményét – az anyagspecifikus kritériumokat és válogatási hatékonyságot is beleértve –, hogy ezáltal meg lehessen állapítani, hogy a csomagolás a (2) bekezdés értelmében újrafeldolgozhatónak tekinthető-e;
 - c) a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt csomagoláskategóriák mindegyike tekintetében az adott újrafeldolgozhatósági teljesítményfokokozataiknak való megfelelés feltételeinek leírása;
 - d) a gyártók által a kiterjesztett gyártói felelősségi, a 45. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeik teljesítése érdekében fizetendő pénzügyi hozzájárulásoknak a csomagolás újrafeldolgozhatósági teljesítményfokokozatai alapján történő differenciálására vonatkozó keret.

Az e bekezdés első albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi az 5. cikk (2) bekezdése alapján elvégzett értékelés eredményeit, ha vannak ilyenek.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 64. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. melléklet 1. táblázatának módosítása céljából annak érdekében, hogy azt hozzáigazítsa az anyag- és terméktervezés, valamint a gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási infrastruktúra terén végbement tudományos és műszaki fejlődéshez. A Bizottság – az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban – megállapíthat az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumokat további csomagoláskategóriák tekintetében, vagy alkategóriákat hozhat létre a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt kategóriákon belül.

A gazdasági szereplőknek – a releváns, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított 3 éven belül – meg kell felelniük az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó, új vagy aktualizált kritériumoknak.

- (5) A Bizottság 2030. január 1-jéig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a következőket:
- a) a nagy léptékben újrafeldolgozott jelleg értékelésére szolgáló módszertan a II. melléklet 2. táblázatában felsorolt csomagoláskategóriáinként, kiegészítve a II. melléklet 3. táblázatát a nagy léptékben újrafeldolgozott jelleg értékelésére vonatkozó küszöbértékekkel, valamint szükség esetén naprakésszé téve a II. melléklet 3. táblázatában ismertetett átfogó újrafeldolgozhatósági teljesítményszinteket; az említett módszertannak legalább a következő elemeken kell alapulnia:
 - i. az egész Unióban és az egyes tagállamokban forgalomba hozott csomagolás mennyisége a II. melléklet 2. táblázatában felsorolt csomagoláskategóriák szerinti bontásban;

- ii. az újrafeldolgozott csomagolási hulladéknak az 56. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktussal összhangban a számítási ponton kiszámított mennyisége a II. melléklet 2. táblázatában felsorolt csomagoláskategóriák szerinti bontásban, az Unió egészében és az egyes tagállamokban;
- b) a csomagolás nagy léptékben újrafeldolgozott jellegét biztosító felügyeletilánc-mechanizmus.

A b) pontban említett felügyeletilánc-mechanizmusnak legalább a következő elemeken kell alapulnia:

- i. műszaki dokumentáció, amely tartalmazza a válogató és újrafeldolgozó létesítményekbe küldött összegyűjtött csomagolási hulladék mennyiségét;
- ii. ellenőrzési folyamat, amely lehetővé teszi az előállítók számára, hogy megszerezzék a downstream gazdasági szereplőktől azokat a szükséges adatokat, amelyek igazolják, hogy a csomagolás nagy léptékben újrafeldolgozott jellegét.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az e bekezdés első albekezdésében említett adatoknak elérhetőnek és a nyilvánosság által könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük.

- (6) A Bizottság értékeli a nagy léptékben újrafeldolgozott jelleg értékelésére szolgáló módszertan vonatkozásában jelentendő adatok részletességét. Szükség esetén a Bizottság a 64. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a II. melléklet 2. táblázatának és a XII. melléklet 3. táblázatának módosítása céljából, hogy a műszaki és tudományos fejlődéshez igazítsa azokat.

- (7) A Bizottság 2035-ig – a válogatási és újrafeldolgozási technológiák terén bekövetkező fejlemények alapján – felülvizsgálhatja a csomagolás nagy léptékben újrafeldolgozott jellegűnek minősüléséhez szükséges minimumküszöbértékeket, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszthet elő a küszöbértékek felülvizsgálata céljából.
- (8) Az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és az e cikk (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal a csomagolás újrafeldolgozhatósági szintjének növelése érdekében – az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és az e cikk (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban részletesen meghatározottak szerint – az újrafeldolgozhatósági teljesítményszinteknek megfelelően differenciálni kell a gyártók által a kiterjesztett gyártói felelősségi, a 45. cikkben meghatározott kötelezettségeik teljesítése érdekében fizetett pénzügyi hozzájárulásokat.

Az e cikk (11) bekezdésének g) pontjában említett csomagolás tekintetében a 45. cikkben meghatározott kiterjesztett gyártói felelősséggel kapcsolatos kötelezettségeknek való megfelelés érdekében a gyártók által fizetett pénzügyi hozzájárulásokat illetően a tagállamok figyelembe veszik az említett csomagolás újrafeldolgozásának műszaki megvalósíthatóságát és gazdasági életképességét.

- (9) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében megállapított követelményeknek való megfelelést a csomagolásra vonatkozó, a VII. mellékletben meghatározott műszaki dokumentációban kell igazolni.

Amennyiben egy csomagolási egység integrált összetevőket tartalmaz, az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumoknak és a nagy léptékben újrafeldolgozott jelleg követelményeinek való megfelelés értékelésének valamennyi integrált összetevőre ki kell terjednie. Külön értékelést kell végezni az olyan integrált összetevők esetében, amelyek a szállítás vagy a válogatás során mechanikai igénybevétel eredményeként különválhatnak egymástól.

Amennyiben egy csomagolási egység különálló összetevőket tartalmaz, az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumoknak és a nagy léptékben újrafeldolgozott jelleg követelményeinek való megfelelés értékelését minden egyes különálló összetevőre külön el kell végezni.

A csomagolási egység valamennyi összetevőjének összeegyeztethetőnek kell lennie a bevett, és működési környezetben bevált gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási eljárásokkal, és nem akadályozhatja a csomagolási egység fő részének újrafeldolgozhatóságát.

- (10) A (2) és a (3) bekezdéstől eltérve, 2030. január 1-jétől az olyan innovatív csomagolás, amely nem felel meg a (2) bekezdés szerinti követelményeknek, a forgalomba hozatala szerinti naptári év végétől számított legfeljebb öt évig forgalmazható.

Ezen eltérés alkalmazása esetén a gazdasági szereplőnek az innovatív csomagolás forgalomba hozatala előtt értesítenie kell az illetékes hatóságot, és az értesítésnek valamennyi műszaki részletet tartalmaznia kell, ami azt bizonyítja, hogy a csomagolás innovatív csomagolás. Az említett értesítésnek tartalmaznia kell a nagy léptékben újrafeldolgozott jellegre vonatkozó – az innovatív csomagolás gyűjtését és újrafeldolgozását érintő – követelmények elérésének ütemtervét. Az információt a Bizottság és a piacfelügyeletet ellátó nemzeti hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.

Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a csomagolás nem innovatív csomagolás, akkor a gazdasági szereplőnek az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó meglévő kritériumoknak kell megfelelnie.

Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a csomagolás innovatív csomagolás, ennek megfelelően értesíti a Bizottságot.

A Bizottság értékeli az illetékes hatóságoknak a csomagolás innovatív jellegével kapcsolatos kérelmeit, és – adott esetben – e cikk (4) bekezdése alapján aktualizálja a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, vagy újakat fogad el.

A Bizottság figyelemmel kíséri az első albekezdésben említett eltérésnek a forgalomba hozott csomagolás mennyiségére gyakorolt hatását. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az említett albekezdés módosítása céljából.

A tagállamok folyamatosan törekednek arra, hogy javítsák a várhatóan környezeti előnyökkel járó innovatív csomagolások gyűjtési és válogatási infrastruktúráit.

(11) Ez a cikk nem alkalmazandó a következőkre:

- a) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 23. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 25. pontjában meghatározott közvetlen csomagolás;
- b) az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó orvostechnikai eszközök kontaktszenzitív csomagolása;
- c) az (EU) 2017/746 rendelet hatálya alá tartozó in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközök kontaktszenzitív csomagolása;
- d) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 24. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 26. pontjában meghatározottak szerinti külső csomagolás, amennyiben az ilyen csomagolásnak meg kell felelnie bizonyos követelményeknek a gyógyszer minőségének megőrzése érdekében;

- e) a 609/2013/EU rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek, feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébiételek, valamint speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek kontaktszenzitív csomagolása;
 - f) a veszélyes áruk szállításához használt csomagolás a 2008/68/EK irányelvnek megfelelően;
 - g) a könnyű fából, parafából, textilből, gumiból, kerámiából, porcelánból vagy viaszból készült fogyasztói csomagolás; azonban a (8) bekezdés alkalmazandó az ilyen csomagolásra.
- (12) A Bizottság 2035. január 1-jéig – legalább a válogatási és újrafeldolgozási technológiák fejlődésére, valamint a gazdasági szereplők és a tagállamok által szerzett gyakorlati tapasztalatokra figyelemmel – felülvizsgálja a (11) bekezdés szerinti kivételeket. A Bizottság ennek alapján értékeli az említett kivételek folytatódásának helyénvalóságát, valamint – adott esetben – jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

7. cikk

A műanyag csomagolás minimális újrafeldolgozott tartalma

- (1) 2030. január 1-jéig vagy az e cikk (8) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napját 3 évvel követő időpontig – attól függően, hogy melyik a későbbi időpont – a forgalomba hozott csomagolás bármely műanyag részének fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalommal kell rendelkeznie a II. melléklet 1. táblázatában említett csomagolástípusonként és csomagolási formánként, a következő százalékos minimumarányban, előállító üzemenkénti és évenkénti átlagként számítva:
- a) 30 % fő összetevőként a polietilén-tereftalátból (PET) készült kontaktszenzitív csomagolás esetében, az egyszer használatos műanyag italpalackok kivételével;

- b) 10 % a PET-től eltérő műanyagból készült kontaktszenzitív csomagolás esetében, az egyszer használatos műanyag italpalackok kivételével;
 - c) 30 % az egyszer használatos műanyag italpalackok esetében;
 - d) 35 % az e bekezdés a), b) és c) pontjában említettektől eltérő műanyag csomagolás esetében.
- (2) 2040. január 1-jétől a forgalomba hozott csomagolás valamennyi műanyag részének fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalommal kell rendelkeznie a II. melléklet 1. táblázatában említett csomagolástípusonként és csomagolási formánként, legalább a következő százalékos minimumarányban, előállító üzemenkénti és előállítási évenkénti átlagként kiszámítva azt:
- a) 50 % a fő összetevőként PET-ből készült kontaktszenzitív csomagolás esetében, az egyszer használatos műanyag italpalackok kivételével;
 - b) 25 % a PET-től eltérő műanyagból készült kontaktszenzitív csomagolás esetében, az egyszer használatos műanyag italpalackok kivételével;
 - c) 65 % az egyszer használatos műanyag italpalackok esetében;
 - d) 65 % az e bekezdés a), b) és c) pontjában említettektől eltérő műanyag csomagolás esetében.

- (3) E cikk alkalmazásában az újrafeldolgozott tartalmat olyan, fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból kell hasznosítani, amelyet:
- a) az Unión belül gyűjtöttek be e rendelet vagy adott esetben a 2008/98/EK és az (EU) 2019/904 irányelvet átültető nemzeti szabályok alapján, vagy amelyet valamely harmadik országban gyűjtöttek be az elkülönített gyűjtésre vonatkozó, a magas színvonalú újrafeldolgozás előmozdítását célzó olyan előírásokkal összhangban, amelyek egyenértékűek az e rendeletben és adott esetben a 2008/98/EK és az (EU) 2019/904 irányelvben említett vonatkozó előírásokkal; és
 - b) adott esetben az Unióban található olyan létesítményben dolgoztak fel újra, amelyre a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶² alkalmazandó, vagy amelyet egy harmadik országban található olyan létesítményben dolgoztak fel újra, amelyre a levegőbe, a vízbe és a talajba történő – az újrafeldolgozási műveletekkel összefüggő – kibocsátások megelőzésére és csökkentésére vonatkozó szabályok alkalmazandók, és az említett szabályok egyenértékűek a kibocsátási határértékekre és a környezeti teljesítményszintekre vonatkozóan a 2010/75/EU irányelvvel összhangban meghatározott azon szabályokkal, amelyek egy, az Unióban található, azonos tevékenységet folytató létesítményre alkalmazandók; az említett feltétel csak abban az esetben alkalmazandó, amennyiben az említett határértékek és teljesítményszintek egy, az Unióban található és a harmadik országban található hasonló létesítménnyel azonos tevékenységet folytató létesítményre volnának alkalmazandók.

⁶² Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

- (4) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó a következőkre:
- a) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 23. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 25. pontjában meghatározott közvetlen csomagolás;
 - b) az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó orvostechnikai eszközök, kizárólag kutatási célú felhasználásra szánt eszközök és klinikai vizsgálatra szánt eszközök kontaktszenzitív műanyag csomagolása;
 - c) az (EU) 2017/746 rendelet hatálya alá tartozó in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközök kontaktszenzitív műanyag csomagolása;
 - d) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 24. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 26. pontjában meghatározottak szerinti külső csomagolás, amennyiben az ilyen csomagolásnak meg kell felelnie bizonyos követelményeknek a gyógyszer minőségének megőrzése érdekében;
 - e) komposztálható műanyag csomagolás;
 - f) a veszélyes áruk szállításához használt csomagolás a 2008/68/EK irányelvnek megfelelően;
 - g) a 609/2013/EU rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említettek szerint a kizárólag csecsemők és kisgyermekek számára szánt élelmiszerek és speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek kontaktszenzitív műanyag csomagolása, valamint a jellemzően kisgyermekek számára készült italok és élelmiszerek csomagolása;

- h) a 2001/83/EK irányelv hatálya alá tartozó gyógyszerek és az (EU) 2019/6 rendelet hatálya alá tartozó állatgyógyászati készítmények előállításához használt készletek, összetevők és közvetlencsomagolás-összetevők csomagolása, amennyiben ilyen csomagolásra a gyógyszerre vonatkozó minőségi előírások teljesítése érdekében van szükség.
- (5) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó:
- a) az élelmiszerrel érintkezésbe kerülő műanyag csomagolásra, amennyiben az újrafeldolgozott tartalom mennyisége veszélyt jelent az emberi egészségre, és a csomagolt termékeknek az 1935/2004/EK rendeletnek való meg nem feleléséhez vezet;
 - b) semmilyen olyan műanyag részre, amely a teljes csomagolási egység össztömegének kevesebb, mint 5 %-át teszi ki.
- (6) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelést az előállítóknak vagy az importőröknek a VII. mellékletben említett, a csomagolásra vonatkozó műszaki dokumentációban kell igazolniuk.
- (7) A gyártók által a kiterjesztett gyártói felelősségi, a 45. cikkben meghatározott kötelezettségeik teljesítése érdekében fizetett pénzügyi hozzájárulások differenciálhatók a csomagolásban felhasznált újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya alapján. Minden ilyen differenciálás során figyelembe kell venni az újrafeldolgozási technológiák fenntarthatósági kritériumait és az újrafeldolgozott tartalomhoz kapcsolódó környezeti költségeket.

- (8) A Bizottság 2026. december 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az Unióban az e cikk (3) bekezdésében foglalt feltételekkel összhangban újrafeldolgozott és begyűjtött, fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalom százalékos arányának a kiszámítására és ellenőrzésére szolgáló módszertant, valamint a VII. mellékletben említett műszaki dokumentáció formátumát. E célból a Bizottság figyelembe veszi az abból keletkező, az eredeti anyaghoz képest kielégítő minőségű, elsődleges nyersanyagok helyettesítésére felhasználható, keletkező másodlagos nyersanyagok felhasználását. Az ellenőrzési módszertan magában foglalhatja azon kötelezettséget, hogy az e cikk (3) bekezdésében és az e cikk (9) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott feltételek teljesülésének biztosítása érdekében független harmadik fél általi ellenőrzéseket kell végezni az uniós újrafeldolgozott tartalom és a más termékektől elkülönülő értékesítési egységként forgalomba hozott műanyag csomagolás előállítóira vonatkozóan.

tervezése az anyagában történő újrafeldolgozást szolgálja, ami – a (4) bekezdéssel összhangban – lehetővé teszi a belőle keletkező, az eredeti anyaghoz képest kielégítő minőségű, elsődleges nyersanyagokat elsődleges nyersanyagok helyettesítésére használnak fel; és

A végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság értékeli a rendelkezésre álló újrafeldolgozási technológiákat, figyelembe véve azok gazdasági és környezeti teljesítményét, beleértve a kimenet minőségét, a hulladék rendelkezésre állását, a szükséges energiát, valamint az üvegházhatású gázok kibocsátását és más releváns környezeti hatásokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (9) A Bizottság 2026. december 31-ig – a (8) bekezdés második albekezdésében említett értékelés alapján – a 64. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek a műanyag-újrafeldolgozási technológiákra vonatkozó fenntarthatósági kritériumokkal való kiegészítése céljából.

E cikk alkalmazásában az újrafeldolgozott tartalmat olyan, fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból kell hasznosítani, amelyet a következők valamelyikében dolgoztak fel újra:

- a) az e bekezdés alapján meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak megfelelő újrafeldolgozási technológiákat alkalmazó, az Unióban található létesítmények; vagy
- b) a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alapján kidolgozott fenntarthatósági kritériumokkal egyenértékű szabványoknak megfelelő újrafeldolgozási technológiákat alkalmazó, harmadik országban található létesítmények.

- (10) A Bizottság 2026. december 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az azon esetekben alkalmazott szabályok egyenértékűségének – többek között harmadik fél általi ellenőrzés útján történő – értékelésére, ellenőrzésére és tanúsítására szolgáló módszertant, amikor a fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalmat valamely harmadik országban dolgozzák fel újra vagy gyűjtik be. Az értékelés során figyelembe kell venni a környezet és az emberi egészség védelmére vonatkozó előírásokat – az újrafeldolgozás környezetvédelmi szempontból megfelelő módon történő végrehajtását biztosító előírásokat is beleértve –, és a magas színvonalú újrafeldolgozásra, így például az erőforrás-hatékonyságra vonatkozó előírásokat, valamint az újrafeldolgozási ágazatokra vonatkozó minőségi előírásokat. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (11) 2029. január 1-jéig vagy a (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napját 24 hónappal követő időpontig – attól függően, hogy melyik a későbbi időpont – a csomagolásban található újrafeldolgozott tartalom (1) bekezdés szerinti százalékos aránya kiszámításának és ellenőrzésének meg kell felelnie a (8) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban megállapított szabályoknak.

- (12) A Bizottság 2028. január 1-jéig értékeli, hogy szükség van-e az (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott újrafeldolgozott tartalom százalékos minimumarányaitól való eltérésekre konkrét műanyag csomagolások esetében, vagy a (4) bekezdésben foglalt kivételek jegyzékének felülvizsgálatára konkrét műanyag csomagolások tekintetében.

Az e cikk első albekezdésében említett értékelés alapján, amennyiben a releváns uniós szabályok nem engedélyezik a műanyag csomagolás újrafeldolgozására megfelelő újrafeldolgozási technológiákat, vagy a gyakorlatban nem állnak kellő mértékben rendelkezésre, és figyelembe véve valamennyi biztonsággal kapcsolatos – különösen a kontaktszenzitív műanyag csomagolásra, többek között az élelmiszerek csomagolására vonatkozó – követelményt, a Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 64. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítása céljából a következők érdekében:

- a) az e cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott százalékos minimumarány hatályától, időbeli ütemezésétől vagy szintjétől való eltérések lehetővé tétele konkrét műanyag csomagolások esetében; és
- b) adott esetben az e cikk (4) bekezdésében foglalt kivételek jegyzékének módosítása.

- (13) Amennyiben bizonyos újrafeldolgozott műanyagok rendelkezésre állásának hiánya vagy túlzottan magas ára túlzott mértékben megnehezíti az újrafeldolgozott tartalom e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott százalékos minimumarányainak való megfelelést, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 64. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, hogy a százalékos minimumarányok ennek megfelelően történő kiigazításával módosítsa az említett bekezdéseket. Az ilyen kiigazítás indokoltságának értékelése során a Bizottság értékeli a természetes vagy jogi személyek kérelmeit, amelyekhez csatolni kell a fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladék piaci helyzetére vonatkozó releváns információkat és adatokat, valamint a rendelkezésre álló legmegfelelőbb bizonyítékokat azon kapcsolódó kockázatokra vonatkozóan, amelyek az emberek vagy az állatok egészségét, az élelmiszer-ellátás biztonságát vagy a környezetet veszélyeztetik. A Bizottság kizárólag olyan kivételes esetekben fogadhat el ilyen, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, ha egyébként súlyos káros hatások állnának fenn az emberek vagy az állatok egészségére, az élelmiszer-ellátás biztonságára vagy a környezetre nézve.
- (14) A Bizottság ...[az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 7 évvel]-ig – figyelemmel a legújabb technológiai fejleményekre, valamint a gazdasági szereplők és a tagállamok által szerzett gyakorlati tapasztalatokra – jelentést nyújt be, amelyben felülvizsgálja az újrafeldolgozott tartalom (1) bekezdésben meghatározott, 2030-ra vonatkozó százalékos minimumarányainak a végrehajtását, és értékeli, hogy ezek a százalékos arányok milyen mértékben vezetnek hatékony és könnyen végrehajtható, fenntartható csomagolást előmozdító megoldásokhoz, valamint a 2030-ra vonatkozó százalékos minimumarányok elérése terén szerzett tapasztalatokra és a változó körülményekre figyelemmel értékeli, mennyire megvalósítható a 2040-re vonatkozó százalékos minimumarányok elérése, továbbá értékeli, hogy releváns-e fenntartani az e cikkben meghatározott kivételeket és eltéréseket, illetve szükséges vagy célszerű-e az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozóan új százalékos minimumarányokat megállapítani. Az említett jelentést adott esetben az e cikket – és különösen az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozóan 2040-re megállapított százalékos minimumarányokat – módosító jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

- (15) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 7 évvel]-ig felülvizsgálja az újrafeldolgozott csomagolóanyagok műanyagtól eltérő csomagolásban való felhasználásának helyzetét, és ennek alapján értékeli, hogy helyénvaló-e intézkedéseket vagy célértékeket megállapítani az újrafeldolgozott tartalom felhasználásának növelésére az ilyen egyéb csomagolásokban, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

8. cikk

Bioalapú alapanyagok a műanyag csomagolásban

- (1) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 3 évvel]-ig – az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶³ 29. cikkében meghatározott fenntarthatósági kritériumokat figyelembe véve – felülvizsgálja a bioalapú műanyag csomagolás technológiai fejlettségének és környezeti teljesítményének a helyzetét.
- (2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat alapján a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő a következők érdekében:
- a) fenntarthatósági követelmények megállapítása a műanyag csomagolásban jelen lévő bioalapú alapanyagokra vonatkozóan;
 - b) célértékek megállapítása a bioalapú alapanyagok műanyag csomagolásban való felhasználásának növelésére;
 - c) azon lehetőség bevezetése, hogy az e rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott célértékeket a fogyasztói felhasználás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalom helyett bioalapú műanyag alapanyagok felhasználásával is el lehessen érni abban az esetben, ha nem állnak rendelkezésre az élelmiszerrel érintkező csomagolásra vonatkozó olyan megfelelő újrafeldolgozási technológiák, amelyek megfelelnek az (EU) 2022/1616 rendeletben megállapított követelményeknek;

⁶³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

- d) adott esetben a bioalapú műanyagnak a 3. cikk (1) bekezdésének 53. pontjában foglalt fogalommeghatározásának módosítása.

9. cikk

Komposztálható csomagolás

- (1) A 6. cikk (1) bekezdésétől eltérve, ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig, amennyiben a 3. cikk (1) bekezdése 1. pontjának f) alpontjában említett csomagolást, valamint a gyümölcsökre és a zöldségekre rögzített tapadós címkéket hoznak forgalomba, az említett csomagolásnak és tapadós címkéknek összhangban kell lenniük a biohulladék-kezelő létesítményekben iparilag szabályozott körülmények között végzett komposztálásra vonatkozó szabvánnyal, továbbá – ahol a tagállamok ezt előírják – összhangban kell lenniük az e cikk (6) bekezdésében említett házikomposztálási szabványokkal.
- (2) A 6. cikk (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben a tagállamok a 2008/98/EK irányelv 22. cikkének (1) bekezdése értelmében engedik, hogy a biohulladékéhoz hasonló biológiai lebomlási és a komposztálhatósági tulajdonságokkal rendelkező hulladékot a biohulladékkal együtt gyűjtsék, valamint rendelkezésre állnak megfelelő hulladékgyűjtési rendszerek és hulladékkezelési infrastruktúra annak biztosítására, hogy a komposztálható csomagolás a biohulladék-gazdálkodási áramba, a tagállamok előírhatják, hogy a következő csomagolást csak akkor lehet a területükön első alkalommal forgalmazni, ha a csomagolás komposztálható:
- a) a 3. cikk (1) bekezdése 1. pontjának g) alpontjában említett, fémtől eltérő anyagból álló csomagolás, a nagyon könnyű műanyag hordtasakok és a könnyű műanyag hordtasakok;

- b) az e bekezdés a) pontjában említettektől eltérő olyan csomagolás, amelynek esetében a tagállam már előírta, hogy annak már e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt komposztálhatónak kell lennie.
- (3) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig az (1) és a (2) bekezdésben említettektől eltérő csomagolást – beleértve a biológiailag lebomló műanyag polimerekből és más biológiailag lebomló anyagokból készült csomagolásokat is – az anyagukban történő újrafeldolgozásra kell tervezni a 6. cikknek megfelelően, anélkül, hogy az érintené más hulladékáramok újrafeldolgozhatóságát.
- (4) Az e cikk (1), a (2) és a (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelést a VII. mellékletben említett, a csomagolásra vonatkozó műszaki dokumentációban kell igazolni.
- (5) A Bizottság elemezheti, hogy – a III. mellékletben megállapított feltételek mellett – más csomagolásokat is fel kell-e venni e cikk (1) bekezdésébe vagy (2) bekezdésének a) pontjába, ha a komposztálható csomagolások lebomlását érintő technológiai és szabályozási fejlemények miatt ez indokolt és helyénvaló, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

- (6) A Bizottság ...[az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig felkéri az európai szabványügyi szervezeteket, hogy dolgozzanak ki vagy tegyenek naprakésszé olyan harmonizált szabványokat, amelyek meghatározzák a komposztálható csomagolásra vonatkozó követelmények részletes műszaki előírásait. A Bizottság előírja, hogy ennek során – a legújabb tudományos és technológiai fejleményekkel összhangban – figyelembe kell venni olyan paramétereket, mint a retenciós idő, a hőmérséklet és a keverés, amelyek tükrözik a házi komposztálókön és a biohulladék-kezelő létesítményeken belüli tényleges körülményeket, beleértve az anaerob bomlási folyamatokat is. A Bizottság előírja, hogy az említett szabványoknak tartalmazniuk kell annak ellenőrzését, hogy a komposztálható csomagolás a meghatározott paraméterek szerinti biológiai bomlás eredményeként végül szén-dioxiddá – vagy oxigén hiányában metánná –, valamint ásványi sókká, biomasszává és vízzé alakul át.

A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig arra is felkéri az európai szabványügyi szervezeteket, hogy dolgozzanak ki olyan harmonizált szabványokat, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett csomagolások házi komposztálhatóságára vonatkozó követelmények részletes műszaki előírásait.

10. cikk

A csomagolás minimálisra csökkentése

- (1) 2030. január 1-jéig az előállítónak vagy az importőrnek biztosítani kell, hogy a forgalomba hozott csomagolás – az alakjára és anyagára is figyelemmel – úgy kerüljön kialakításra, hogy a tömege és a térfogata a funkcionalitásának biztosításához szükséges minimális mértékre csökkenjen.

- (2) Az előállítónak vagy az importőrnek biztosítani kell, hogy az e rendelet IV. mellékletében meghatározott teljesítménykritériumoknak meg nem felelő csomagolást, valamint az olyan csomagolást, amelynek jellemzői kizárólag a termék érzékelt térfogatának növelését célozzák, beleértve a kettős falakat, az álaljzatokat és a felesleges rétegeket, ne hozzák forgalomba, kivéve, ha:
- a) a csomagolás kialakítása a 6/2002/EK tanácsi rendelet⁶⁴ szerinti közösségi formatervezési minta oltalma vagy a 98/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶⁵ hatálya alá tartozó formatervezési minták oltalma alatt áll, ideértve a tagállamok egyikében hatályos nemzetközi megállapodásokat is, vagy a formája az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶⁶ vagy az (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶⁷ hatálya alá tartozó védjegy, ideértve a tagállamok egyikében hatályos nemzetközi megállapodások alapján lajstromozott védjegyeket is, a formatervezési minták és védjegyek ... [e rendelet hatálybalépésének napja] előtt oltalomban részesültek; és az e cikk szerinti követelmények alkalmazása a csomagolás kialakítását oly módon érintené, hogy az megváltoztatná annak újdonságát vagy egyedi jellegét, vagy a védjegyet oly módon érintené, hogy a védjegy már nem alkalmas arra, hogy a megjelölt árut más vállalkozások áruitól megkülönböztesse; vagy

⁶⁴ A Tanács 6/2002/EK rendelete (2001. december 12.) a közösségi formatervezési mintáról (HL L 3., 2002.1.5., 1. o.).

⁶⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 98/71/EK irányelve (1998. október 13.) a formatervezési minták oltalmáról (HL L 289., 1998.10.28., 28. o.).

⁶⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1001 rendelete (2017. június 14.) az európai uniós védjegyről (HL L 154., 2017.6.16., 1. o.).

⁶⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2436 irányelve (2015. december 16.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 336., 2015.12.23., 1. o.).

- b) a csomagolt termék vagy ital az uniós jog – így például a bor esetében az 1308/2013/EU rendelet, a szeszes italok esetében az (EU) 2019/787 rendelet vagy a kézműves és ipari termékek esetében az (EU) 2023/2411 rendelet – alapján oltalom alatt álló földrajzi eredetmegjelölés hatálya alá tartozik, vagy valamely, az (EU) 2024/1143 rendeletben említett minőségrendszer hatálya alá tartozik.
- (3) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig felkéri az európai szabványügyi szervezeteket, hogy – az esettől függően – dolgozzanak ki vagy tegyenek naprakésszé olyan harmonizált szabványokat, amelyek meghatározzák a csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó, e rendelet szerinti követelményeknek való megfelelés kiszámítására és mérésére szolgáló módszertant. A leggyakoribb csomagolástípusok és csomagolási formák esetében az ilyen szabványoknak meg kell határozniuk a maximális megfelelő tömegre és térfogatra vonatkozó határértékeket, valamint – adott esetben – a falvastagságot és a maximális üres teret.
- (4) Az e cikk (1) és a (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelést a VII. mellékletben említett, a csomagolásra vonatkozó műszaki dokumentációban kell igazolni, amelynek a következő elemeket kell tartalmaznia:
- a) a csomagolás IV. mellékletben meghatározott teljesítménykritériumok és módszertan alapján történő értékelése során használt műszaki előírások, szabványok és feltételek ismertetése;
- b) az említett teljesítménykritériumok mindegyike tekintetében azon tervezési követelmények meghatározása, amelyek megakadályozzák a csomagolás tömegének vagy térfogatának további csökkentését;
- c) a csomagolás legkisebb szükséges térfogatának vagy tömegének megállapításához használt vizsgálati eredmények, tanulmányok vagy egyéb releváns források, így például modellezés és szimulációk.

Újrahasználható csomagolás esetén az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelés értékelése során figyelembe kell venni az újrahasználható csomagolás jellemzőit, valamint elsősorban a 11. cikkben foglalt követelményeket.

11. cikk

Újrahasználható csomagolás

- (1) ... [az e rendelet hatálybalépésének napja]-tól/-től forgalomba hozott csomagolás akkor tekintendő újrahasználhatónak, ha megfelel a következő követelmények mindegyikének:
- a) azzal a céllal tervezték, alakították ki és hozták forgalomba, hogy több alkalommal újra lehessen használni;
 - b) úgy tervezték meg és alakították ki, hogy a lehető legtöbb forgási ciklust tegye a felhasználás normál esetben előre látható feltételei mellett;
 - c) megfelel a fogyasztók egészségére, biztonságára és higiéniájára vonatkozó alkalmazandó követelményeknek;
 - d) olyan fajta károsítás nélkül kiüríthető vagy kirakodható, amely megakadályozná további működését és újrahasználatát;
 - e) kiüríthető, kirakodható, újratölthető és újrarakodható a csomagolt termék minőségének és biztonságosságának megőrzése, valamint az alkalmazandó biztonsági és higiéniai követelményeknek való megfelelés biztosítása mellett, az étel- és italbiztonsági követelményeket is beleértve;
 - f) helyreállítható a VI. melléklet B. részével összhangban, miközben megőrzi a rendeltetésének ellátására való képességét;

- g) lehetővé teszi címkék elhelyezését, valamint az említett termék tulajdonságaira és magára a csomagolásra vonatkozó információk nyújtását, beleértve a termék biztonságosságát, megfelelő használatát és nyomon követhetőségét biztosító, valamint a felhasználhatósági időtartamára vonatkozó, bármely releváns utasítást és információt;
 - h) kiüríthető, kirakodható, újratölthető és újrarakodható az ilyen tevékenységért felelős személyek egészségének és biztonságának veszélyeztetése nélkül; valamint
 - i) megfelel az újrafeldolgozható csomagolásra vonatkozó, a 6. cikkben meghatározott követelményeknek, hogy hulladékká válásakor újrafeldolgozható legyen.
- (2) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig – a 64. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e rendelet kiegészítése céljából azáltal, hogy megállapítja – e cikk (1) bekezdésének b) pontjának alkalmazásában – az újrahasználatos csomagolás forgási ciklusainak minimális számát az újrahasználat során leggyakrabban használt csomagolási formákra vonatkozóan, figyelembe véve a higiéniai és egyéb követelményeket, így például a logisztikát.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelést a VII. mellékletben említett, a csomagolásra vonatkozó műszaki dokumentációban kell igazolni.

III. fejezet

Címkézési, jelölési és tájékoztatási követelmények

12. cikk

A csomagolás címkézése

- (1) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 42 hónappal]-tól/-től, vagy az e cikk (6) vagy (7) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal követő időponttól – attól függően, hogy melyik a későbbi időpont – a forgalomba hozott csomagolást az anyagösszetételére vonatkozó információkat tartalmazó harmonizált címkével kell ellátni a fogyasztók általi válogatás megkönnyítése érdekében. A címkének piktogramokon kell alapulnia és könnyen érthetőnek kell lennie, többek között a fogyatékkal élő személyek számára is. A 9. cikk (1) bekezdésében – és adott esetben a 9. cikk (2) bekezdésében – említett csomagolás esetében a címkén fel kell tüntetni, hogy az anyag komposztálható, hogy nem alkalmas házi komposztálásra, és hogy a komposztálható csomagolást nem szabad eldobni a természetben. Az e-kereskedelmi csomagolás kivételével e kötelezettség nem alkalmazandó a szállítási csomagolásra vagy a visszaváltási díjas rendszerbe tartozó csomagolásra.

Az aggodalomra okot adó anyagokat tartalmazó, forgalomba hozott csomagolást meg kell jelölni szabványosított, nyílt, digitális jelölési technológiák segítségével a (7) bekezdés második albekezdésében említett módszertannak megfelelően.

A gazdasági szereplők az e bekezdésben említett harmonizált címkén túl olyan QR-kódot vagy más típusú szabványosított, nyílt, digitális adathordozót helyezhetnek el a csomagoláson, amely a fogyasztók általi válogatás megkönnyítése érdekében arra vonatkozóan tartalmaz információkat, hogy hol kell elhelyezni a csomagolás különálló összetevőit.

A visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó, az 50. cikk (1) bekezdésében említett csomagolást világos és egyértelmű címkével kell ellátni. A csomagolás a nemzeti címkén túl az e cikk (6) bekezdése alapján elfogadott releváns végrehajtási jogi aktusban meghatározott harmonizált színes címkével is ellátható. A tagállamok előírhatják, hogy a visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó csomagolást az említett harmonizált színes címkével kell ellátni, feltéve, hogy ez nem vezet a belső piacon torzulásokhoz vagy a más tagállamokból származó termékekre vonatkozó kereskedelmi akadályokhoz.

- (2) A(z) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 48 hónappal]-tól/-től, vagy a (6) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálybalépését 30 hónappal követő időponttól – attól függően, hogy melyik a későbbi időpont – forgalomba hozott újrahasználatos csomagolást olyan címkével kell ellátni, amely tájékoztatja a felhasználókat arról, hogy a csomagolás újrahasználatos. Az újrahasználatoságra – többek között a helyi, nemzeti vagy uniós szintű újrahasználati rendszer rendelkezésre állására – vonatkozó további információkat és a gyűjtőhelyekre vonatkozó információkat egy olyan QR-kód vagy más típusú szabványosított, nyílt, digitális adathordozó révén kell rendelkezésre bocsátani, amely megkönnyíti a csomagolás nyomon követését, valamint az utak és a forgási ciklusok kiszámítását, vagy – ha az említett számítás nem kivitelezhető –, az átlagos becslést. Ezenkívül az újrahasználatos fogyasztói csomagolást egyértelműen jelezni kell és meg kell különböztetni az egyszer használatos csomagolástól az értékesítés helyén.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésétől eltérve, a címke és a QR-kód vagy más típusú szabványosított, nyílt, digitális adathordozó elhelyezésére vonatkozó követelmény nem alkalmazandó az olyan nyitott láncú rendszerekre, amelyek nem rendelkeznek a VI. melléklet szerinti rendszerüzemeltetővel.
- (4) Amennyiben a 7. cikk hatálya alá tartozó csomagolást ...[az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 42 hónappal]-tól/-től, vagy az e cikk (6) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálybalépését 24 hónappal követő időponttól – attól függően, hogy melyik a későbbi időpont – hoznak forgalomba, és azt ellátták az újrafeldolgozott tartalom arányára vonatkozó információkat tartalmazó címkével, ennek a címkének – és adott esetben a QR-kódnak vagy más típusú szabványosított, nyílt, digitális adathordozónak – meg kell felelnie az e cikk (6) bekezdése alapján elfogadott releváns végrehajtási jogi aktusban meghatározott előírásoknak, és a 7. cikk (8) bekezdése alapján meghatározott módszertanon kell alapulnia. Amennyiben a csomagolást a bioalapúműanyag-tartalom arányára vonatkozó információkat tartalmazó címkével látják el, ennek a címkének meg kell felelnie az e cikk (6) bekezdése alapján elfogadott releváns végrehajtási jogi aktusban meghatározott előírásoknak.

- (5) Az (1), a (2) és a (4) bekezdésben említett címkéket, valamint a (2) bekezdésben említett QR-kódot vagy más típusú szabványosított, nyílt, digitális adathordozót láthatóan, olvashatóan és megfelelően rögzítve kell elhelyezni, rányomtatni vagy gravírozni a csomagolásra, úgy, hogy azokat ne lehessen könnyen eltávolítani. Az azokban foglalt információknak elérhetőnek kell lenniük a végfelhasználók számára a termék online értékesítés útján történő megvásárlását megelőzően is. Amennyiben az ilyen rögzítés, rányomtatás vagy gravírozás a csomagolás jellegéből vagy méretéből adódóan nem lehetséges vagy nem indokolt, a címkét, a QR-kódot vagy más szabványosított, nyílt, digitális adathordozót a gyűjtőcsomagoláson kell elhelyezni. Amennyiben a csomagolás jellegéből vagy méretéből adódóan még ez sem lehetséges vagy nem indokolt, vagy amennyiben kiszolgáltatott helyzetű csoportok – különösen látássérült személyek – számára fontos biztosítani az információkhoz való, megkülönböztetéstől mentes hozzáférést, az információkat egyetlen elektronikusan olvasható kód vagy más típusú adathordozó útján kell rendelkezésre bocsátani.

Az (1), (2) és (4) bekezdésben említett címkéken és a QR-kódban vagy más típusú szabványosított, nyílt, digitális adathordozón szereplő információkat egy vagy több, a végfelhasználók által könnyen érthető nyelven kell rendelkezésre bocsátani, a csomagolás forgalmazásának helye szerinti tagállam által meghatározottak szerint.

Amennyiben az információkat az (1), a (2) és a (4) bekezdéssel összhangban elektronikus úton nyújtják, a következő követelmények alkalmazandók:

- a) tiszteletben tartva az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶⁸ 5. cikkének (1) bekezdését, megfelelő és releváns személyes adatokat kizárólag azon korlátozott célból lehet gyűjteni, hogy a felhasználó hozzáférést kapjon az e cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdésében említett, releváns megfelelési információkhoz;

⁶⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

- b) az információk nem tüntethetők fel egyéb, értékesítési vagy marketingcélokra szánt információkkal együtt.

Amennyiben az uniós jog előírja, hogy a csomagolt termékre vonatkozó információkat adathordozó útján kell megadni, egyetlen adathordozót kell használni a csomagolt termék és a csomagolás tekintetében előírt információk megadására, és mindkettőnek könnyen megkülönböztethetőnek kell lennie.

- (6) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy harmonizált címkét hozzon létre és megállapítsa a címkézési követelményekre, valamint a csomagolás e cikk (1), (2) és (4) bekezdése szerinti címkézésének – a digitális eszközök útján biztosított címkézést is beleértve – formátumára vonatkozó előírásokat. Az említett végrehajtási jogi aktusok kidolgozása során a Bizottság figyelembe veszi a kompozit csomagolás sajátosságait. Az 50. cikk (2) bekezdésében említett visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó csomagolás harmonizált címkéjének kidolgozása során a Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által felszámított visszaváltási díj tekintetében meglévő esetleges eltéréseket. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (7) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, hogy meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett csomagolás – beleértve a kompozit csomagolást és a csomagolás integrált vagy különálló összetevőit – anyagösszetételének szabványosított, nyílt, digitális jelölési technológiák segítségével történő azonosítására szolgáló módszertant.

2030. január 1-jéig a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, hogy megállapítsa az aggodalomra okot adó anyagok szabványosított, nyílt, digitális jelölési technológiák révén történő azonosítására szolgáló módszertant is. Az említett módszertannak biztosítania kell, hogy a jelölés tartalmazza legalább a csomagolási egység mindegyik anyagában jelen lévő, aggodalomra okot adó anyag nevét és koncentrációját.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (8) Más harmonizált uniós címkékre vonatkozó követelmények sérelme nélkül a gazdasági szereplők nem bocsáthatnak rendelkezésre és nem jeleníthetnek meg olyan címkéket, jelöléseket, szimbólumokat vagy feliratokat, amelyek félrevezethetik vagy megtéveszthetik a fogyasztókat vagy más végfelhasználókat a csomagolásra vonatkozó fenntarthatósági követelmények, egyéb csomagolási jellemzők vagy csomagolásihulladék-gazdálkodási lehetőségek tekintetében, amelyekre vonatkozóan e rendelet harmonizált címkézést határozott meg. A Bizottság adott esetben iránymutatásokat fogad el annak érdekében, hogy pontosítsa azokat a szempontokat, amelyek félrevezethetik vagy megtéveszthetik a fogyasztókat vagy más végfelhasználókat.
- (9) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 2 évvel]-ig a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerbe tartozó csomagolások az említett rendszert alkalmazó tagállamok egész területén azonosíthatók. Az ilyen azonosítás kizárólag egy QR-kódban vagy más szabványosított, nyílt, digitális jelölési technológiával biztosított megfelelő szimbólum segítségével valósítható meg annak jelzése érdekében, hogy a gyártó teljesíti a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeit. Az említett szimbólumnak világosnak és egyértelműnek kell lennie, és nem vezetheti félre a fogyasztókat vagy más végfelhasználókat a csomagolás újrafeldolgozhatóságát és újrahasználatosságát illetően.

- (10) Az 50. cikk (1) bekezdésében említettől eltérő visszaváltási díjas rendszerbe tartozó csomagolás a nemzeti jog alapján megfelelő szimbólummal azonosítható e rendszer alkalmazásának teljes területén. Az említett szimbólumnak világosnak és egyértelműnek kell lennie, és nem vezetheti félre a fogyasztókat vagy más végfelhasználókat a csomagolás újrafeldolgozhatóságát és újrahasználishatóságát illetően a visszavitel helye szerinti tagállamban. A tagállamok nem tilthatják meg a más tagállamokban működő visszaváltási díjas rendszerekhez kapcsolódó címkék elhelyezését.
- (11) E cikk nem alkalmazandó az (EU) 2017/745, az (EU) 2017/746 és az (EU) 2019/6 rendeletben, valamint a 2001/83/EK irányelvben meghatározottak szerinti közvetlen csomagolásra és külső csomagolásra, ha az említett uniós jogalkotási aktusokban meghatározott egyéb címkézési követelmények miatt nincs hely a csomagoláson, vagy ha a csomagolás címkézése veszélyeztetheti az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek vagy az állatgyógyászati készítmények biztonságos használatát.
- (12) Az (1), a (2) és a (4) bekezdésben említett olyan csomagolás, amelyet az e bekezdésekben említett határidők előtt állítottak elő az Unióban vagy importáltak, és amely nem felel meg az említett bekezdésekben meghatározott kritériumoknak, az említett bekezdésekben meghatározott címkézési követelmények hatálybalépésének napjától számított 3 évig forgalmazható.

13. cikk

A csomagolási hulladék gyűjtésére szolgáló hulladéktárolók címkézése

- (1) A tagállamok legkésőbb ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 42 hónappal]-ig vagy a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadását 30 hónappal követő időpontig – attól függően, hogy melyik a későbbi időpont – biztosítják, hogy a csomagolási hulladék gyűjtésére szolgáló valamennyi hulladéktárolóra láthatóan, olvashatóan és eltávolíthatatlan módon elhelyezzenek, nyomtassanak vagy gravírozzanak olyan harmonizált címkéket, amelyek lehetővé teszi a csomagolási hulladék minden egyes olyan anyagspecifikus frakciójának elkülönített gyűjtését, amelyeket külön edényekben kell elhelyezni. Egy csomagolási hulladék gyűjtésére szolgáló edényt egynél több címkével is el lehet látni. E kötelezettség nem alkalmazandó a visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó edényekre.
- (2) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy harmonizált címkéket hozzon létre és megállapítsa a címkézési követelményekre, valamint az e cikk (1) bekezdésében említett edények címkézésének formátumára vonatkozó előírásokat. Az említett végrehajtási jogi aktusok kidolgozása során a Bizottság figyelembe veszi a tagállamokban létrehozott gyűjtőrendszerek, valamint a kompozit csomagolás sajátosságait. Az edények címkézésének összhangban kell állnia a 12. cikk (6) bekezdésében említett csomagolás címkézésével, kivéve a visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó csomagolás címkézését. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

14. cikk

A környezetbarát jellegre vonatkozó állítások

Olyan csomagolási tulajdonságokat illetően, amelyek tekintetében e rendelet jogi követelményeket állapít meg, a 2005/29/EK irányelv 2. cikkének o) pontjában meghatározott, a környezetbarát jellegre vonatkozó állítások csak akkor tehetők a forgalomba hozott csomagolással kapcsolatban, ha megfelelnek a következő követelményeknek:

- a) az állítások kizárólag az e rendeletben megállapított alkalmazandó minimumkövetelményeken túlmutató csomagolási tulajdonságokhoz kapcsolódnak, és megtételükre az e rendeletben megállapított kritériumokkal, módszertanokkal és számítási szabályokkal összhangban kerül sor; és
- b) az állítások megjelölik, hogy a csomagolási egységre, a csomagolási egység egy részére vagy a gazdasági szereplő által forgalomba hozott valamennyi csomagolásra vonatkoznak-e.

Az e cikkben megállapított követelményeknek való megfelelést a csomagolásra vonatkozó, az e rendelet VII. mellékletében meghatározott műszaki dokumentációban kell igazolni.

IV. fejezet

Általános kötelezettségek

15. cikk

Az előállítók kötelezettségei

- (1) Az előállítók kizárólag az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek megfelelő csomagolást hozhatnak forgalomba.

- (2) A csomagolás forgalomba hozatala előtt az előállítóknak el kell végezniük vagy a nevükben el kell végeztetniük a 38. cikkben említett megfelelőségértékelési eljárást, és el kell készíteniük a VII. mellékletben említett műszaki dokumentációt.

Amennyiben a 38. cikkben említett megfelelőségértékelési eljárás keretében beigazolódik, hogy a csomagolás megfelel az alkalmazandó követelményeknek, az előállítóknak el kell készíteniük az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a 39. cikkel összhangban.

- (3) Az előállítóknak a VII. mellékletben említett műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a következők szerint kell megőrizniük:

- a) egyszer használatos csomagolás esetén: a csomagolás forgalomba hozatalának napjától számított 5 évig;
- b) újrahasználatos csomagolás esetén: a csomagolás forgalomba hozatalának napjától számított 10 évig.

- (4) Az előállítóknak gondoskodniuk kell olyan eljárások alkalmazásáról, amelyek továbbra is biztosítják a csomagolás sorozatgyártásának e rendelet szerinti megfelelőségét. Az előállítóknak kellőképpen figyelembe kell venniük a csomagolás kialakításának és jellemzőinek változásait, valamint azon harmonizált szabványok, közös műszaki előírások vagy egyéb műszaki előírások módosulásait, amelyek alapján a megfelelőséget megállapították, vagy amelyek alkalmazásával a megfelelőséget ellenőrzik. Amennyiben az előállítók úgy találják, hogy a csomagolás megfelelősége sérülhet, a 38. cikkben említett megfelelőségértékelési eljárással összhangban újraértékelést kell végezniük, vagy azt a nevükben el kell végeztetniük.

- (5) Az előállítóknak biztosítaniuk kell, hogy a csomagoláson típus-, tétel- vagy sorozatszámot, vagy más, az azonosítását lehetővé tevő elemet helyezzenek el, illetve ha a csomagolás mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé, a szükséges információk a csomagolt terméket kísérő dokumentumban szerepeljenek.
- (6) Az előállítóknak a csomagoláson vagy egy QR-kódon vagy más adathordozón fel kell tüntetniük a nevüket, bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket és a postai címüket, illetve – amennyiben van ilyen – azon elektronikus kommunikációs eszközt, amelyen, illetve amellyel kapcsolatba lehet lépni velük. Amennyiben ez nem lehetséges, a kért információkat a 12. cikk (1), (2), (4) vagy (5) bekezdésében említett QR-kódon vagy más típusú szabványosított, nyílt, digitális adathordozón vagy a csomagolt terméket kísérő dokumentumban megadott információk között kell rendelkezésre bocsátani. Postai címként egyetlen kapcsolattartási címet kell megadni, amelyen az előállító elérhető.
- (7) Az előállítóknak gondoskodniuk kell arról, hogy az (5) és a (6) bekezdés szerint megadott információk egyértelműek, érthetőek és olvashatóak legyenek, valamint hogy azok ne helyettesítsék, vagy ne takarják el a csomagolt termék címkézésére vonatkozó más uniós jogszabályok által előírt információkat, se nem legyenek azokkal összetéveszthetők.
- (8) Azon előállítóknak, akik úgy vélik vagy okkal feltételezik, hogy az általuk e rendelet hatálybalépésének napjával forgalomba hozott csomagolás nem felel meg az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott egy vagy több alkalmazandó követelménynek, haladéktalanul meg kell hozniuk a szükséges korrekciós intézkedéseket az említett csomagolás – adott esetben – megfeleltetésének biztosítása, forgalomból történő kivonása vagy visszahívása érdekében. Az előállítóknak a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatniuk kell azon tagállam piacfelügyeleti hatóságát, amelyben a terméket hozzáférhetővé tették.

- (9) Az e cikk (8) bekezdésétől eltérve, az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek vélhetően nem megfelelő csomagolás megfelelőségének biztosítására, forgalomból történő kivonására vagy visszahívására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó a(z) ... [e rendelet hatálybalépésének időpontja] előtt forgalomba hozott újrahasználatos csomagolásra.
- (10) Valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére az előállítóknak az említett hatóság által könnyen érthető egy vagy több nyelven biztosítaniuk kell valamennyi olyan információt és dokumentációt, a műszaki dokumentációt is ideértve, amely a csomagolásnak az 5-12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek való megfelelősége igazolásához szükséges. Az említett információkat és dokumentációt elektronikus formában és kérésre papír alapon kell rendelkezésre bocsátani. A releváns dokumentumokat a nemzeti hatóság megkeresésének kézhezvételétől számított 10 napon belül rendelkezésre kell bocsátani. Az előállítóknak együtt kell működniük a nemzeti hatósággal az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslása érdekében hozott intézkedések terén.
- (11) A (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó az ipari és egészségügyi környezetben használható, konfigurálható orvostechikai eszközök és rendszerek egyedi tervezésű szállítási csomagolására.
- (12) Amennyiben a csomagolást a saját neve vagy védjegye alatt terveztető vagy gyártató természetes vagy jogi személy a mikrovállalkozásnak a 2003/361/EK ajánlás ... [e rendelet hatálybalépésének napján]-án/-én alkalmazandó változatában foglalt fogalom meghatározása alá tartozik, és azon természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a csomagolást a saját neve vagy védjegye alatt terveztető vagy gyártató természetes vagy jogi személy számára leszállítja, az Unióban található, a csomagolást leszállító természetes vagy jogi személyt kell az előállítónak tekinteni e cikk alkalmazásában.

16. cikk

A csomagolás vagy csomagolóanyagok beszállítóinak tájékoztatási kötelezettségei

- (1) A beszállítóknak az előállító rendelkezésére kell bocsátania – az előállító által könnyen érthető egy vagy több nyelven – minden olyan információt és dokumentációt, amely az előállító számára annak igazolásához szükséges, hogy a csomagolás és a csomagolóanyagok megfelelnek ennek a rendeletnek, ideértve a VII. mellékletben említett és az 5–11. cikkben vagy az 5–11. cikk alapján előírt műszaki dokumentációt is. Az említett információkat és dokumentációt vagy papír alapon, vagy elektronikus formában kell rendelkezésre bocsátani.
- (2) Adott esetben a kontaktszenzitív csomagolásra alkalmazandó uniós jogi aktusokban előírt dokumentációnak és információknak az (1) bekezdés értelmében az előállító rendelkezésére bocsátandó információk és dokumentáció részét kell képezniük.

17. cikk

Meghatalmazott képviselők

- (1) Az előállító írásbeli megbízással meghatalmazott képviselőt nevezhet ki.
- (2) A meghatalmazott képviselőnek az előállítótól kapott megbízásban meghatározott feladatokat kell ellátnia. A megbízásnak lehetővé kell tennie a meghatalmazott képviselő számára legalább a következők elvégzését:
 - a) az EU-megfelelőségi nyilatkozatnak és a műszaki dokumentációnak a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok számára elérhetővé tétele a következőképpen:
 - i. egyszer használatos csomagolás tekintetében: a csomagolás forgalomba hozatalának napjától számított 5 évig; és

- ii. újrahasználható csomagolás tekintetében: a csomagolás forgalomba hozatalának napjától számított 10 évig;
- b) kérésükre együttműködés az illetékes nemzeti hatóságokkal a meghatalmazott képviselő megbízásának körébe tartozó csomagolás meg nem felelésének esetei tekintetében hozott bármely intézkedés terén;
- c) valamely illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére az említett hatóság részére a csomagolás megfelelésének igazolásához szükséges minden információ és műszaki dokumentáció megadása az említett hatóság által könnyen érthető egy vagy több nyelven;
- d) valamely illetékes nemzeti hatóság kérésére a kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül a releváns dokumentumok rendelkezésre bocsátása;
- e) a megbízás megszüntetése, ha az előállító az e rendelet szerinti kötelezettségeivel ellentétesen jár el.

A 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek, valamint a VII. mellékletben említett és az 5–11. cikkben vagy az 5–11. cikk alapján előírt, a műszaki dokumentáció elkészítésére vonatkozó kötelezettség nem képezi a meghatalmazott képviselő megbízásának részét.

18. cikk

Az importőrök kötelezettségei

- (1) Az importőrök csak az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek megfelelő csomagolást hozhatnak forgalomba.
- (2) A csomagolás forgalomba hozatala előtt az importőröknek biztosítaniuk kell a következőket:
 - a) az előállító elvégezte a 38. cikkben említett megfelelőségértékelési eljárást, és az előállító elkészítette a VII. mellékletben említett és az 5–11. cikkben vagy az 5–11. cikk alapján előírt műszaki dokumentációt;
 - b) a csomagolást a 12. cikknek megfelelően címkével látták el;
 - c) a csomagolást az előírt dokumentumok kísérik; és
 - d) az előállító megfelelt a 15. cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

Amennyiben egy importőr úgy ítéli meg vagy okkal feltételezi, hogy a csomagolás nem felel meg az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott alkalmazandó követelményeknek, nem hozhatja forgalomba a csomagolást addig, amíg nem biztosították annak megfelelőségét.

- (3) Az importőröknek fel kell tüntetniük a csomagoláson a nevüket és bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket, valamint azon postai címüket, illetve – amennyiben van ilyen – azon elektronikus kommunikációs eszközt, amelyen, illetve amellyel kapcsolatba lehet velük lépni. Amennyiben az említett információkat nem lehetséges feltüntetni a csomagoláson, azokat a 12. cikkben említett szabványosított, nyílt, digitális adathordozó útján vagy a csomagolt terméket kísérő dokumentumban kell megadni.
- (4) Az importőröknek biztosítaniuk kell, hogy a (3) bekezdéssel összhangban megadott információk egyértelműek, érthetőek és olvashatóak legyen, valamint hogy ne helyettesítsék, vagy ne takarják el a csomagolt termék címkézésén feltüntetett, más uniós jogi aktusok által előírt információkat, se nem legyen azokkal összetéveszthetők.
- (5) Az importőröknek biztosítaniuk kell, hogy amíg a csomagolás – akár üresen, akár termékkel együtt – a felelősségi körükbe tartozik, a tárolási vagy szállítási feltételek ne veszélyeztessék a csomagolás megfelelését az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott alkalmazandó követelményeknek.
- (6) Azon importőröknek, akik úgy vélik vagy okkal feltételezik, hogy az általuk forgalomba hozott csomagolás nem felel meg az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott alkalmazandó követelményeknek, haladéktalanul meg kell hozniuk – adott esetben – a csomagolás megfelelésének biztosításához, forgalomból történő kivonásához vagy visszahívásához szükséges korrekciós intézkedéseket. Az importőröknek a feltételezett meg nem felelésről és a meghozott korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatniuk kell azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a csomagolást forgalmazták.

- (7) Az importőrök a piacfelügyeleti hatóságok számára elérhetővé teszik az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát, és biztosítják, hogy a VII. mellékletben említett és az 5–11. cikkben vagy az 5–11. cikk alapján előírt műszaki dokumentáció kérésre az említett hatóságok rendelkezésére bocsátható legyen a következők szerint:
- a) egyszer használatos csomagolás tekintetében: a csomagolás forgalomba hozatalának napjától számított 5 évig; és
 - b) újrahasználatos csomagolás tekintetében: a csomagolás forgalomba hozatalának napjától számított 10 évig.
- (8) Az importőröknek valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére biztosítaniuk kell az említett hatóság számára minden olyan információt és dokumentációt, beleértve a műszaki dokumentációt is, amely annak igazolásához szükséges, hogy a csomagolás megfelel az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott alkalmazandó követelményeknek. Az említett információkat és dokumentációt elektronikus formában és kérésre papír alapon kell rendelkezésre bocsátani. A releváns dokumentumokat a nemzeti hatóság megkeresésének kézhezvételétől számított 10 napon belül rendelkezésére kell bocsátani.
- (9) Az importőröknek együtt kell működniük az illetékes nemzeti hatósággal az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslása érdekében hozott bármely intézkedés során.

19. cikk

A forgalmazók kötelezettségei

- (1) A csomagolás forgalmazása során a forgalmazóknak kellő gondossággal kell eljárniuk az e rendeletben foglalt követelményekkel kapcsolatban.
- (2) A csomagolás forgalmazása előtt a forgalmazóknak ellenőrizniük kell a következőket:
 - a) a csomagolással kapcsolatos kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek hatálya alá tartozó gyártót bejegyezték a 44. cikkben említett gyártói nyilvántartásba;
 - b) a csomagolást a 12. cikknek megfelelően címkével látták el; és
 - c) az előállító és az importőr megfelelt a 15. cikk (5) és (6) bekezdésében, illetve a 18. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.
- (3) Amennyiben a forgalmazó a csomagolás forgalmazását megelőzően úgy ítéli meg vagy okkal feltételezi, hogy a csomagolás nem felel meg az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek, vagy hogy az előállító vagy az importőr nem felel meg a 15. cikk (5) és (6) bekezdésében, illetve a 18. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a forgalmazó addig nem forgalmazhatja a csomagolást, amíg annak megfelelőségét nem biztosították, vagy amíg az előállító vagy az importőr nem felel meg a követelményeknek.

A forgalmazóknak biztosítaniuk kell, hogy amíg a csomagolás – akár üresen, akár termékkel együtt – a felelősségi körükbe tartozik, a tárolási vagy szállítási feltételek ne veszélyeztessék a csomagolás megfelelését az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek.

- (4) A gyártó által hozzáférhetővé tett információkat a forgalmazó kizárólag az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott alkalmazandó követelményeknek való megfelelés ellenőrzésére használhatja fel. Így különösen az ilyen információk forgalmazók általi, kereskedelmi célú felhasználása tilos.
- (5) Azon forgalmazóknak, akik úgy vélik vagy okkal feltételezik, hogy az általuk a csomagolt termékkel együtt forgalmazott csomagolás nem felel meg az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott alkalmazandó követelményeknek, biztosítaniuk kell, hogy sor kerüljön adott esetben az említett csomagolás megfelelésének biztosításához, forgalomból történő kivonásához vagy visszahívásához szükséges korrekciós intézkedések megtételére.

A forgalmazóknak a feltételezett meg nem felelésről és a meghozott korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatniuk kell azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a csomagolást forgalmazták.

- (6) A forgalmazóknak valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére biztosítaniuk kell az említett hatóság számára minden olyan, számukra hozzáférhető információt és dokumentációt – az említett hatóság által könnyen érthető egy vagy több nyelven –, amely releváns annak igazolása szempontjából, hogy a csomagolás megfelel az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott alkalmazandó követelményeknek. Az említett információkat és dokumentációt elektronikus formában és kérésre papír alapon kell rendelkezésre bocsátani.

A forgalmazóknak együtt kell működniük a nemzeti hatósággal az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslása érdekében hozott bármely intézkedés terén.

20. cikk

A logisztikai szolgáltatók kötelezettségei

A logisztikai szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az általuk kezelt csomagolás – akár üresen, akár termékkel együtt – vonatkozásában a raktározás, a kezelés és a csomagolás, a címezés vagy a feladás során fennálló feltételek ne veszélyeztessék a csomagolás megfelelését az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján megállapított követelményeknek.

21. cikk

Azon esetek, amelyekben előállítói kötelezettségek alkalmazandók az importőrökre és a forgalmazókra

Amennyiben a saját nevében vagy védjegye alatt hoz forgalomba csomagolást, vagy oly módon módosít egy már forgalomba hozott csomagolást, amely befolyásolhatja az e rendelet releváns követelményeinek való megfelelést, az említett importőrt vagy a forgalmazót e rendelet alkalmazásában előállítónak kell tekinteni, és az előállító 15. cikk szerinti kötelezettségei terhelik.

Amennyiben az első albekezdésben említett importőr vagy forgalmazó a mikrovállalkozásnak a 2003/361/EK ajánlás ... [e rendelet hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó változatában foglalt fogalommeghatározása alá tartozik, és a csomagolást az importőr vagy a forgalmazó számára leszállító természetes vagy jogi személy az Unióban található, a csomagolást leszállító természetes vagy jogi személyt kell tekinteni az előállítónak a 15. cikk alkalmazásában.

22. cikk

A gazdasági szereplők azonosítása

- (1) A gazdasági szereplőknek kérésre tájékoztatniuk kell a piacfelügyeleti hatóságokat a következőkről:
 - a) bármely olyan gazdasági szereplő azonosító adatai, amely csomagolást vagy csomagolt termékeket szolgáltatott a részükre;
 - b) bármely olyan gazdasági szereplő azonosító adatai, amelynek számára ők csomagolást vagy csomagolt termékeket szolgáltatottak.
- (2) A gazdasági szereplőknek a következők szerint kell tudniuk rendelkezésre bocsátani az (1) bekezdés a) pontjában említett információkat:
 - a) egyszer használatos csomagolás tekintetében: azon naptól számított 5 évig, amelyen ők leszállították vagy számukra leszállították a csomagolást;
 - b) újrahasználatos csomagolás tekintetében: azon naptól számított 10 évig, amelyen ők leszállították vagy számukra leszállították az újrahasználatos csomagolást.

23. cikk

A csomagolásihulladék-gazdálkodással foglalkozó szereplők tájékoztatási kötelezettségei

A csomagolásihulladék-gazdálkodással foglalkozó szereplőknek a 2008/98/EK irányelv 35. cikkének (1) bekezdésének megfelelően, elektronikus nyilvántartás vagy nyilvántartások útján évente az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk a csomagolási hulladéokra vonatkozó, az e rendelet XII. mellékletének 3. táblázatában foglalt információkat, kivéve a tagállam területén első alkalommal rendelkezésre bocsátott csomagolásra vonatkozó információkat.

A csomagolásihulladék-gazdálkodással foglalkozó szereplőknek évente a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek egyéni teljesítése esetén a gyártó, vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén az említett kötelezettségek teljesítésével megbízott gyártói felelősségi szervezet rendelkezésére kell bocsátaniuk a 44. cikk (10) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettségeknek való megfeleléshez szükséges minden információt.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben hatóságok felelősek a csomagolásihulladék-gazdálkodás megszervezéséért, a csomagolásihulladék-gazdálkodással foglalkozó szereplőknek évente e hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk a 44. cikk (10) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettségeknek való megfeleléshez szükséges minden információt vagy egyéb eszközöket az elektronikus nyilvántartás vagy nyilvántartások kiegészítése céljából, összhangban a 2008/98/EK irányelv 35. cikkének (1) bekezdésével.

V. fejezet

A gazdasági szereplőknek a csomagolás és a csomagolási hulladék csökkentésére vonatkozó kötelezettségei

24. cikk

A túlzott csomagolással kapcsolatos kötelezettség

- (1) A gyűjtőcsomagolást, szállítási csomagolást vagy e-kereskedelmi csomagolást megtöltő gazdasági szereplőknek 2030. január 1-jéig vagy a (2) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatálybalépését 3 évvel követő időpontig – attól függően, hogy melyik a későbbi időpont – biztosítaniuk kell, hogy a százalékban kifejezett maximális ürestér-arány 50 % legyen.
- (2) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 3 évvel]-ig a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett ürestér-arány kiszámítására szolgáló módszertan megállapítása céljából. Az említett módszertannak figyelembe kell vennie azon csomagolás sajátos jellemzőit, amelyet az alkalmazandó jogi követelményeknek való megfelelés vagy a termék védelme érdekében megfelelő nagyságú üres térben kell elhelyezni – különös tekintettel többek között a szabálytalan alakú csomagolt termékekre, az egynél több fogyasztói csomagolást vagy terméket tartalmazó csomagolásokra, a folyékony termékeket tartalmazó csomagolásokra, az olyan csomagolt termékekre, amelyek tartalma könnyen megsérülhet, valamint az olyan csomagolt termékekre, amelyekben a kis méretük miatt a nagyobb termékek kárt okozhatnak –, továbbá a szállítási csomagoláson a szállítási címkék rögzítését lehetővé tevő minimális helyet.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (3) Az (1) bekezdésben említett arány kiszámítása céljából:
- a) üres tér: a gyűjtőcsomagolás, a szállítási csomagolás vagy az e-kereskedelmi csomagolás össztérfogata és az abban található fogyasztói csomagolás térfogata közötti különbség;
 - b) az üres tér aránya: az a) pontban meghatározott üres térnek és a gyűjtőcsomagolás, szállítási csomagolás vagy e-kereskedelmi csomagolás össztérfogatának a hányadosa.

A töltőanyagokkal - így például vágott papírral, légpárnákkal, buborékfóliával, szivacs töltőanyaggal, hab töltőanyaggal, fagyapottal, polisztirollal vagy polisztirol habforgáccsal – kitöltött teret üres térnek kell tekinteni.

- (4) A fogyasztói csomagolást megtöltő gazdasági szereplőknek ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig biztosítaniuk kell, hogy az üres tér mérete a csomagolási funkcionalitás – a termékvédelmet is beleértve – biztosításához szükséges minimumra csökkenjen. A fogyasztói csomagolás esetében az üres tér aránya a fogyasztói csomagolás teljes belső térfogata és a csomagolt termék térfogata közötti különbség.

Az e bekezdésnek való megfelelés értékelése céljából üres térnek kell tekinteni a töltőanyagokkal – mint például vágott papírral, légpárnákkal, buborékfóliával, szivacs töltőanyaggal, hab töltőanyaggal, fagyapottal, polisztirollal vagy polisztirol habforgáccsal – kitöltött helyet.

Az olyan termékek fogyasztói csomagolása esetében, amelyek mérete a szállítás során áll be, vagy amelyek fölött az élelmiszeripari termék védelme érdekében üres helyre van szükség, vagy más olyan termékek fogyasztói csomagolása esetében, amelyek e jellemzőkkel rendelkeznek:

- a) az e bekezdésnek való megfelelést a töltés idején érvényes csomagolási töltöttségi szint alapján kell értékelni;
- b) a csomagolt élelmiszerek között vagy belsejében lévő levegő vagy a védőgázok nem tekinthetők üres térnek.

- (5) A fogyasztói csomagolást e-kereskedelmi csomagolásként használó vagy a valamely újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolást használó gazdasági szereplők mentesülnek az e cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség alól. Biztosítaniuk kell mindazonáltal, hogy az ilyen fogyasztói csomagolás megfeleljen a 10. cikkben meghatározott követelményeknek.
- (6) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 7 évvel]-ig felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett ürestér-arányt és az (5) bekezdésben foglalt mentességeket, valamint megvizsgálja az ürestér-arányok meghatározásának lehetőségét fogyasztói csomagolás esetében, különösen játékok, kozmetikumok, barkácskészletek és elektronikai termékek tekintetében.

25. cikk

Bizonyos csomagolási formák felhasználására vonatkozó korlátozások

- (1) 2030. január 1-jétől a gazdasági szereplők nem hozhatnak forgalomba csomagolást az V. mellékletben felsorolt formákban és felhasználási célokra.

- (2) A 4. cikk (2) bekezdésétől eltérve, a tagállamok fenntarthatják az V. mellékletben nem felsorolt anyagokból készített csomagolásnak az V. mellékletben felsorolt formákban és felhasználási célokra történő forgalomba hozatalára vonatkozóan 2025. január 1-je előtt elfogadott korlátozásokat.
- (3) E cikk (1) bekezdése nem sérti a 9. cikk (2) bekezdésének b) pontját.
- (4) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik a 2003/361/EK ajánlás ... [e rendelet hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó változatában foglalt fogalommeghatározás szerinti mikrovállalkozások számára, hogy csomagolást hozzanak forgalomba az e rendelet V. mellékletének 3. pontjában felsorolt formákban és használatok céljából, amennyiben bizonyított, hogy technikailag nem kivitelezhető az ilyen csomagolás használatának mellőzése vagy az újrahaználati rendszer működéséhez szükséges infrastruktúrához való hozzáférés megszerzése.
- (5) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 7 évvel]-ig értékeli a korlátozások kedvező környezeti hatását, valamint az e korlátozásoktól való eltéréseket és az e korlátozások alóli mentességeket, továbbá figyelembe veszi a kontaktszenzitív csomagolásra alkalmazandó biztonsági és higiéniai követelményeket teljesítő alternatív csomagolási megoldások rendelkezésre állását. A Bizottság az említett értékelés alapján – a csomagolási hulladék csökkentése céljából – felülvizsgálja e cikket és az V. mellékletet, hogy hozzáigazítsa azokat a műszaki és tudományos fejlődéshez. Az említett felülvizsgálat alapján a Bizottság értékeli, hogy helyénvaló-e új korlátozásokat megállapítani meghatározott csomagolási formák alkalmazására vonatkozóan, és releváns-e fenntartani az e cikkben meghatározott eltéréseket és mentességeket, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

- (6) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig – a tagállamokkal és az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal konzultálva – iránymutatásokat tesz közzé, amelyek részletesebb magyarázattal szolgálnak az V. mellékletet illetően, ideértve a hatálya alá tartozó csomagolási formákra vonatkozó példákat és a korlátozások alóli esetleges mentességeket is, valamint megadják az V. melléklet 2. pontjának hatálya alól kizárt gyümölcsök és zöldségek nem teljes körű jegyzékét.

26. cikk

Az újrahasználató csomagolással kapcsolatos kötelezettségek

- (1) Az újrahasználató csomagolást valamely tagállam területén első alkalommal forgalmazó gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell azt, hogy az említett tagállamban működjön olyan, az említett csomagolás újrahasználatára irányuló rendszer, amely magában foglal az említett csomagolás gyűjtését biztosító ösztönzőket is, és amely megfelel a 27. cikkben és a VI. mellékletben meghatározott követelményeknek. Az említett gazdasági szereplőket úgy kell tekinteni, hogy megfelelnek e bekezdésnek amennyiben a tagállamokban már működő meglévő újrahasználati rendszereket vesznek igénybe.
- (2) A rendszer e cikk (1) bekezdése szerinti követelményeknek való megfelelésének leírását az újrahasználató csomagolásra vonatkozó, a 11. cikk (3) bekezdése szerint benyújtandó műszaki dokumentáció részeként kell elkészíteni. E célból az előállítónak be kell szereznie a releváns írásbeli megerősítéseket a VI. mellékletben meghatározott, a rendszer résztvevőitől.

27. cikk

Az újrahasználati rendszerekkel kapcsolatos kötelezettség

- (1) Az újrahasználható csomagolást használó gazdasági szereplőknek részt kell venniük egy vagy több újrahasználati rendszerben, és biztosítaniuk kell, hogy azon újrahasználati rendszerek, amelyekben az újrahasználható csomagolást újra lehet használni, megfeleljenek a VI. melléklet A. részében meghatározott követelményeknek.
- (2) Az újrahasználható csomagolást használó gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy a VI. melléklet B. részével összhangban sor kerüljön az ilyen csomagolás helyreállítására, mielőtt azt ismét felkínálják a végfelhasználók általi használatra.
- (3) Az újrahasználható csomagolást használó gazdasági szereplők kijelölhetnek egy harmadik felet, hogy felelős legyen egy vagy több kölcsönös újrahasználati rendszerért.

Amennyiben a gazdasági szereplők az e bekezdés első albekezdésében említettek szerint kijelöltek egy harmadik felet, az e cikkben meghatározott kötelezettségeket az említett harmadik félnek kell teljesítenie a nevükben.

- (4) A meghatározott zárt láncú rendszerekben újrahasználható csomagolásokat – a VI. mellékletben foglalt követelményekkel összhangban – használó gazdasági szereplők számára elő kell írni, hogy a csomagolásokat vigyék vissza a rendszer résztvevői által meghatározott és a rendszerüzemeltető által jóváhagyott egy vagy több gyűjtőhelyre.

28. cikk

Az újratöltéssel kapcsolatos kötelezettségek

- (1) A termékek újratöltés útján történő megvásárlására lehetőséget kínáló gazdasági szereplőknek tájékoztatniuk kell a végfelhasználókat a következőkről (a továbbiakban: az újratöltés szabályai):
 - a) az újratöltés útján kínált termékek megvásárlására használható tárolóedények típusai;
 - b) az újratöltésre vonatkozó higiéniai előírások;
 - c) a végfelhasználó felelőssége az a) pontban említett tárolóedények használatára vonatkozó egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatban.

Az újratöltés szabályait rendszeresen frissíteni kell, és azokat egyértelműen fel kell tüntetni a helyszínen, vagy más módon kell a végfelhasználók rendelkezésére bocsátani.

- (2) A termékek újratöltés útján történő megvásárlására lehetőséget kínáló gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy az újratöltő állomások megfeleljenek a VI. melléklet C. részében meghatározott követelményeknek, valamint a termékek újratöltés útján történő értékesítésére vonatkozó, egyéb uniós jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.
- (3) A termékek újratöltés útján történő megvásárlására lehetőséget kínáló gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy ha csomagolást vagy tárolóedényeket kínálnak a végfelhasználóknak az újratöltő állomásokon, az említett csomagolást és az említett tárolóedényeket ne ingyenesen adják, ha azok nem felelnek meg a VI. mellékletben meghatározott követelményeknek, vagy visszaváltási díjas rendszer keretében bocsássák rendelkezésre.

- (4) A gazdasági szereplők megtagadhatják a végfelhasználó által biztosított tárolóedény újratöltését, ha a végfelhasználó nem tartja be a gazdasági szereplő által az (1) bekezdés szerint közölt, az újratöltésre vonatkozó szabályokat, különösen, ha a tárolóedényt a gazdasági szereplők nem tartják higiénikusnak, vagy az élelmiszer vagy ital értékesítéséhez megfelelőnek. A gazdasági szereplőket nem terheli felelősség olyan higiéniai vagy élelmiszer-biztonsági problémákkal kapcsolatban, amelyek a végfelhasználó által biztosított tárolóedények használatából fakadnak.
- (5) 2030. január 1-jétől a 400 m²-nél nagyobb eladótérrel rendelkező végső forgalmazóknak törekedniük kell arra, hogy az említett eladótér 10 %-át mind élelmiszertermékek, mind nem élelmiszer-jellegű termékek számára újratöltő állomások kialakítására szánják.

29. cikk

Újrahasználati célértékek

- (1) 2030. január 1-jétől azon gazdasági szereplőknek, amelyek szállítási csomagolást vagy szállítás céljára szolgáló fogyasztói csomagolást használnak arra, hogy termékeket, így többek között e-kereskedelem útján forgalmazott termékeket szállítsanak az Unió területén – raklapok, összehajtható műanyag dobozok, dobozok, tálcák, műanyag rekeszek, köztes ömlesztettáru-tartályok, vödrök, hordók és kannák formájában, függetlenül azok méretétől és anyagától, beleértve a rugalmas formákat és a raklapokra helyezett termékek szállítás során történő rögzítésére és megóvására szolgáló raklapfóliát vagy rögzítőpántokat is – biztosítaniuk kell, hogy az összes ilyen csomagolás legalább 40 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen.

Az említett gazdasági szereplőknek 2040. január 1-jétől törekedniük kell arra, hogy az első albekezdésben említett csomagolás legalább 70 %-át újrahasználható formában használják újrahasználati rendszer keretében.

- (2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, 2030. január 1-jétől azon gazdasági szereplőknek, amelyek az e cikk (1) bekezdésében felsorolt formákba tartozó szállítási csomagolást, illetve szállítás céljára szolgáló, az e cikk (1) bekezdésében felsorolt formákba tartozó fogyasztói csomagolást használnak arra, hogy az Unió területén termékeket szállítsanak azon különböző telephelyek között, ahol a gazdasági szereplő a tevékenységét végzi – vagy egyrészt a gazdasági szereplő tevékenységének helyszínéül szolgáló bármely telephely, másrészt bármely más, a 2003/361/EK ajánlás – annak ... [e rendelet hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó változata – mellékletének 3. cikkében foglalt fogalommeghatározás szerinti kapcsolt vállalkozás vagy partnervállalkozás telephelye között –, biztosítaniuk kell, hogy az ilyen csomagolás újrahasználati rendszer keretében újrahasználható legyen.
- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2030. január 1-jétől azon gazdasági szereplőknek, amelyek az (1) bekezdésben felsorolt formákba tartozó szállítási csomagolást, illetve szállítás céljára szolgáló, az (1) bekezdésben felsorolt formákba tartozó fogyasztói csomagolást használnak arra, hogy termékeket, így többek között e-kereskedelem útján forgalmazott termékeket szállítsanak ugyanazon tagállamon belül egy másik gazdasági szereplő részére, biztosítaniuk kell, hogy az ilyen csomagolás újrahasználati rendszer keretében újrahasználható legyen.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségek nem alkalmazandók a következők szerinti szállítási csomagolásra vagy fogyasztói csomagolásra:
- a) veszélyes áruk szállításához használt csomagolás a 2008/68/EK irányelvnek megfelelően;
 - b) a nagy méretű gépek, valamint olyan berendezések és áruk szállításához használt és a megrendelő gazdasági szereplő egyedi igényeire szabott kialakítású csomagolás;

- c) rugalmas formátumú csomagolás, amelyet szállításra használnak, és amely közvetlenül érintkezik a 178/2002/EK rendelet 2. cikkében és 3. cikkének 4. pontjában meghatározott élelmiszerrel és takarmánnyal, vagy az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶⁹ 2. cikke (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott élelmiszer-összetevőkkel;
 - d) kartondoboz formáját öltő csomagolás.
- (5) 2030. január 1-jétől azon gazdasági szereplőknek, amelyek a fogyasztói csomagoláson kívüli gyűjtőcsomagolást használnak dobozok formájában – kivéve a kartondobozt – arra, hogy bizonyos számú terméket egy készlet-nyilvántartási vagy forgalmazási egységbe foglaljanak, biztosítaniuk kell, hogy az ilyen csomagolás legalább 10 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen. A gazdasági szereplőknek 2040. január 1-jétől törekedniük kell arra, hogy az első albekezdésben említett csomagolás céljára legalább 25 %-ban újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolást használjanak.
- (6) 2030. január 1-jétől a valamely tagállam területén a fogyasztók számára alkoholtartalmú és alkoholmentes italokat fogyasztói csomagolásban forgalmazó végső forgalmazóknak biztosítaniuk kell, hogy az említett termékek legalább 10 %-át újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolásban forgalmazzák.
2040. január 1-jétől a gazdasági szereplőknek törekedniük kell arra, hogy az első albekezdésben említett termékek legalább 40 %-át újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolásban forgalmazzák.

⁶⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).

A végső forgalmazóknak biztosítaniuk kell, hogy a saját márkanevük alatt gyártott csomagolt termékek méltányos és arányos alapon hozzájáruljanak az e bekezdésben meghatározott célértékek eléréséhez.

- (7) A (6) bekezdésben meghatározott célértékek nem alkalmazandók a következőkre:
- a) olyan italok, amelyek az 1169/2011/EU rendelet 24. cikke értelmében gyorsan romlandóak, továbbá az 1308/2013/EU rendelet I. mellékletének XVI. részében felsorolt tej és tejtermékek, valamint azoknak a 2658/87/EGK tanácsi rendelet⁷⁰ I. mellékletében foglalt, a Kombinált Nomenklátúra (KN) szerinti 22 02 99 11 és 2202 99 15 kód alá tartozó tejtermék-alternatívái;
 - b) a szőlőből készült termékeknek az 1308/2013/EU rendelet VII. melléklete II. részének 1., 3–9., 11., 12., 15., 16. és 17. pontjában felsorolt kategóriái;
 - c) a 251/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁷¹ meghatározott ízesített borászati termékek;
 - d) a borászati termékekhez és az ízesített borászati termékekhez hasonló, a szőlőtől eltérő gyümölcsből és zöldségből előállított termékek, valamint a 2206 00 KN-kód alá tartozó más erjesztett italok;
 - e) a 2208 vámtarifaszám szerinti, alkoholból készült szeszes italok.

⁷⁰ A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

⁷¹ Az Európai Parlament és a Tanács 251/2014/EU rendelete (2014. február 26.) az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról és az 1601/91/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 84., 2014.3.20., 14. o.).

- (8) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig a tagállamokkal folytatott konzultációt követően iránymutatásokat tesz közzé a (6) és a (7) bekezdés hatálya alá tartozó termékek típusairól.
- (9) A (6) bekezdésben említett végső forgalmazóknak az értékesítés helyén lévő konkrét újrahasználati rendszer keretében, térítésmentesen vissza kell venniük minden olyan újrahasználatos csomagolást, amely ugyanolyan típusú, formájú és méretű, mint az általuk forgalmazott csomagolás, biztosítva az ilyen csomagolás hasznosítását és visszaváltását a teljes értékesítési láncon keresztül. A végső forgalmazóknak biztosítaniuk kell, hogy a végfelhasználók a csomagolás tényleges átadásának helyén vagy annak közvetlen közelében visszaválthassák az ilyen csomagolást. A végső forgalmazónak hiánytalanul vissza kell fizetnie a kapcsolódó visszaváltási díjakat, vagy be kell jelentenie a csomagolás visszaváltását a konkrét újrahasználati rendszer irányítási szabályai szerint, annak érdekében, hogy adott esetben a kapcsolódó visszaváltási díjak visszafizetésre kerüljenek.
- (10) Ha valamely végső forgalmazó egy adott naptári évben legfeljebb 100 m² eladótérrel rendelkezik, akkor az adott végső forgalmazót az adott naptári év tekintetében mentesíteni kell a (6) bekezdésben meghatározott célértékek teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól. A végső forgalmazásra és egyes feldolgozóipari ágazatokra – akár nemzeti szinten is – vonatkozó különös feltételek alapján a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 64. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az eladótérre vonatkozó küszöbérték módosítása céljából.
- (11) A tagállamok mentesíthetik a végső forgalmazókat a (6) bekezdésben meghatározott célértékek teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, ha eladóterük 2000 főnél kevesebb lakosú szigeten található.

A tagállamok akkor is mentesíthetik a végső forgalmazókat a (6) bekezdésben meghatározott célértékek teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, ha eladóterük 54 fő/km²-nél kisebb népsűrűségű településen található; a (6) bekezdésben meghatározott célértékek azonban alkalmazandók azon végső forgalmazókra, amelyek eladótere 5000 főnél több lakossal rendelkező lakossági központokban található.

Ha az első vagy a második albekezdés alapján mentesített végső forgalmazó újrahasználható csomagolásban értékesít a (6) bekezdésben említett termékeket, a (9) bekezdéssel összhangban köteles gondoskodni az ilyen csomagolás visszavételéről. Ha a végső forgalmazó, amelyet az első vagy a második albekezdés alapján mentesítettek, több mint egy eladótérrel rendelkezik, és az említett terek közül csak egy vagy csak néhány található ilyen szigeten vagy ilyen településen, a valamely tagállam területén ilyen eladótereken forgalmazott releváns italok nem számítandók be a (6) bekezdésben meghatározott célértékek teljesítése céljából.

- (12) A tagállamok engedhetik a végső forgalmazók számára, hogy csoportosulásokat hozzanak létre a (6) bekezdésben meghatározott kötelezettségeik teljesítése céljából, feltéve, hogy az egyes csoportosulások:
- a) piaci részesedése a releváns italkategória tekintetében legfeljebb 40 %;
 - b) legfeljebb öt végső forgalmazóból állnak; és
 - c) csak olyan italkategóriákra terjednek ki, amelyeket a csoportosulás valamennyi tagja forgalmaz egy tagállam területén.

A b) pont szerinti feltétel nem alkalmazandó, ha a végső forgalmazók ugyanazon márkanév alatt működnek.

Amennyiben egy tagállam lehetővé teszi a végső forgalmazók számára, hogy az első albekezdés alapján csoportosulásokat hozzanak létre, az egyes csoportosulásoknak a tagállam illetékes hatóságának rendelkezésére kell bocsátaniuk legalább a következő információkat:

- a) a csoportosulásban részt vevő végső forgalmazók; és
- b) a csoportosulás vezetőjeként és kapcsolattartójaként kijelölt végső forgalmazó.

A tagállamok előírhatják olyan további tájékoztatás nyújtását, amelyre az e bekezdéssel összefüggésben értelmezett (6) bekezdés szerinti kötelezettségek érvényesítéséhez van szükség.

A végső forgalmazóknak biztosítaniuk kell, hogy a csoportosulási megállapodásaik megfeleljenek az EUMSZ 101. és 102. cikkének. Az uniós versenyszabályok ilyen csoportosulásokra való általános alkalmazhatóságának sérelme nélkül a csoportosulás valamennyi tagjának biztosítania kell különösen azt, hogy a csoportosulási megállapodásaik keretében sem adatmegosztásra, sem információcserére ne kerüljön sor, többek között a várható értékesítési adatokkal kapcsolatban sem, kivéve az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett információk tekintetében.

2028. január 1-jéig a Bizottság – a 64. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletet kiegészítése céljából azáltal, hogy megállapítja és pontos meghatározza az e bekezdésben említett csoportosulási megállapodásokra alkalmazandó részletes feltételeket és jelentéstételi követelményeket, figyelembe véve az egyes végső forgalmazók által naptári évenként forgalomba hozott csomagolás típusát és mennyiségét, valamint a végső forgalmazók helyét.

(13) A gazdasági szereplők egy naptári évre kiterjedően mentesülnek az e cikkben meghatározott célértékek teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, ha az adott naptári év során:

- a) legfeljebb 1000 kg csomagolást forgalmaztak valamely tagállam területén; és
- b) a mikrovállalkozásnak a 2003/361/EK ajánlás ... [e rendelet hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó változatában foglalt fogalommeghatározása alá tartoznak.

A végső forgalmazásra és egyes feldolgozóipari ágazatokra – nemzeti szinten is – vonatkozó különös feltételek alapján a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 64. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e bekezdés a) pontjában meghatározott küszöbérték módosítása céljából.

(14) A tagállamok a következő feltételek mellett 5 éves időszakra mentesíthetik a gazdasági szereplőket az e cikk szerinti kötelezettségek alól:

- a) a mentességet adó tagállam öt százalékponttal túlteljesíti az anyagonkénti csomagolási hulladék újrafeldolgozására vonatkozó, 2025-ig elérendő célértékeket, és várhatóan öt százalékponttal túl fogja teljesíteni a 2030-as célértéket a Bizottság által 3 évvel az említett időpont előtt közzétett jelentés szerint;
- b) a mentességet adó tagállam jó úton halad a 43. cikkben meghatározott releváns hulladékmegelőzési célértékek elérése felé, és bizonyítani tudja, hogy 2028-ra legalább 3 %-kal csökkenti a keletkezett csomagolási hulladék egy főre jutó mennyiségét a 2018-ban keletkezett csomagolási hulladék egy főre jutó mennyiségéhez képest; és

- c) a gazdasági szereplők vállalati hulladékmegelőzési és -újrafeldolgozási tervet fogadtak el, amely hozzájárul a 43., illetve az 52. cikkben meghatározott hulladékmegelőzési, illetve -újrafeldolgozási célkitűzések eléréséhez.

A tagállam megújíthatja az említett 5 éves időszakot, feltéve, hogy valamennyi feltétel teljesül.

- (15) Az 51. cikkben meghatározott feltételekre is figyelemmel, a tagállamok a gazdasági szereplők számára meghatározhatnak az e cikk (1), (2), (3), (5) és (6) bekezdésében meghatározott minimális célértékeken túlmutató célértékeket, amennyiben ilyen magasabb célértékekre van szükség ahhoz, hogy a tagállam elérje a 43. cikkben meghatározott egy vagy több célértéket.
- (16) Az 51. cikkben meghatározott feltételekre is figyelemmel, a tagállamok a gazdasági szereplők számára olyan fogyasztói csomagolásban forgalmazott italokra vonatkozóan is meghatározhatnak célértékeket, amely nem tartozik e cikk (6) bekezdésének hatálya alá, ha az említett további célértékekre van szükség ahhoz, hogy a tagállam elérje a 43. cikkben meghatározott egy vagy több célértéket.
- (17) Az e cikkben vagy az e cikk alapján megállapított célértékeket egy naptári évre kell kiszámítani.
- (18) A legfrissebb tudományos és gazdasági adatok, illetve fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 64. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából azáltal, hogy meghatározza a következőket:
 - a) a gazdasági szereplőkre vonatkozó, az e cikkben meghatározottakon kívüli mentességek az e cikk (1), (2), (3), (5) és (6) bekezdésében meghatározott célértékeknek való megfeleléssel kapcsolatban egy adott ágazatban tapasztalt különös gazdasági nehézségek miatt;

- b) az e cikk (1), (2), (3), (5) és (6) bekezdésében meghatározott célértékek hatálya alá tartozó konkrét csomagolási formákra vonatkozó mentességek, amennyiben az említett célértékek elérését higiéniai és élelmiszer-biztonsági problémák akadályozzák;
 - c) az e cikk (1), (2), (3), (5) és (6) bekezdésében meghatározott célértékek hatálya alá tartozó konkrét csomagolási formákra vonatkozó mentességek, amennyiben az említett célértékek elérését környezetvédelmi problémák akadályozzák.
- (19) 2034. január 1-jéig a Bizottság – figyelemmel a legújabb technológiai fejleményekre, valamint a gazdasági szereplők és a tagállamok által szerzett gyakorlati tapasztalatokra – jelentést nyújt be, amelyben felülvizsgálja az e cikkben meghatározott 2030-as célértékek végrehajtását. Az említett jelentésben – többek között az egyszer használatos és az újrahasználatos csomagolások életciklus-értékelése szempontjából – a Bizottság értékeli a következőket:
- a) a 2030-as célértékek milyen mértékben vezettek hatékony és könnyen végrehajtható, a fenntartható csomagolást előmozdító megoldásokhoz;
 - b) a 2030-as célértékek elérése terén szerzett tapasztalatok és a változó körülmények alapján megvalósítható-e a 2040-es célértékek elérése;
 - c) releváns-e fenntartani az e cikkben meghatározott mentességeket és eltéréseket; és
 - d) szükséges-e vagy célszerű-e más csomagoláskategóriák újrahasználatára és újratöltésére vonatkozó, új célértékeket megállapítani.

A Bizottság jelentésének foglalkoztatási hatásvizsgálatot kell tartalmaznia. A jelentést adott esetben az e cikket – különösen a 2040-es célértékeket – módosító jogalkotási javaslatnak kell kísérnie. A tagállamok 2032 decemberéig adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak az újrahasználati célértékeknek a nemzeti területükön történő végrehajtásával kapcsolatos foglalkoztatási hatásvizsgálatról. Az adatoknak a Bizottsághoz történő benyújtása előtt a tagállamok tájékoztatják a csomagolás-újrahasználati célértékek hatálya alá tartozó ágazatokban a munkavállalókat és a munkáltatókat képviselő nemzeti szociális partnereket, és konzultálnak velük.

30. cikk

Az újrahasználati célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

- (1) A 29. cikk (1) és (5) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének igazolása céljából a csomagolást használó gazdasági szereplőnek minden egyes célérték tekintetében külön ki kell számítania a következőket:
- a) újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolásnak minősülő, az esettől függően a 29. cikk (1) vagy (5) bekezdésében felsorolt csomagolási formák bármelyikének az adott naptári évben általa használt egyenértékű egységeinek száma;
 - b) az e bekezdés a) pontjában említettektől eltérő, az esettől függően a 29. cikk (1) vagy (5) bekezdésében felsorolt csomagolási formák bármelyikének az adott naptári évben általa használt egyenértékű egységeinek száma.

- (2) A 29. cikk (6) bekezdésében és a 33. cikkben meghatározott célértékek elérésének igazolása céljából az ilyen termékeket a fogyasztók számára valamely tagállam területén forgalmazó végső forgalmazó minden egyes célérték tekintetében külön kiszámítja a következőket:
- a) a valamely tagállam területén adott naptári évben újrahasználható csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében forgalmazott italok értékesítési egységeinek összes száma vagy az italok össztérfogata;
 - b) a valamely tagállam területén adott naptári évben az a) pontban említett csomagolástól eltérő csomagolásban forgalmazott italok értékesítési egységeinek összes száma vagy az italok össztérfogata.
- (3) A Bizottság 2027. június 30-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a 29. cikkben meghatározott újrahasználati célértékek kiszámítására szolgáló módszertant.
- Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (4) A 29. cikkben meghatározott újrahasználati célértékek elérésének igazolására vonatkozó kötelezettség 2030. január 1-jétől vagy az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napját 18 hónappal követő időponttól alkalmazandó, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

31. cikk

Jelentéstétel az illetékes hatóságoknak az újrahasználati célértékekről

- (1) A 29. cikk (1)–(8) bekezdésében említett gazdasági szereplőknek a 29. cikkben meghatározott újrahasználati célértékek elérésére vonatkozó adatokat tartalmazó jelentést kell benyújtaniuk minden egyes naptári évre vonatkozóan a 40. cikkben említett illetékes hatóság felé.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentést azon jelentéstételi év végétől számított 6 hónapon belül kell benyújtani, amelyre vonatkozóan az adatokat gyűjtik.
- (3) Az első jelentéstételi év a 2030-as naptári évre vonatkozik.
- (4) Az illetékes hatóságoknak elektronikus rendszereket kell létrehozniuk, amelyeken keresztül kell szolgáltatni az adatokat a számukra, és meg kell határozniuk az alkalmazandó formátumokat.
- (5) Az illetékes hatóságok bekérhetnek a gazdasági szereplőktől minden olyan kiegészítő információt, amely szükséges ahhoz, hogy megbizonyosodjanak a jelentett adatok megbízhatóságáról.
- (6) A tagállamok nyilvánosságra hozzák az (1) bekezdésben említett jelentést.
- (7) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig létrehozza az újrahasználat foglalkozó európai megfigyelőközpontot.
A megfigyelőközpont felelős az e rendeletben meghatározott intézkedések végrehajtásának nyomon követéséért, az újrahasználati gyakorlatokra vonatkozó adatok gyűjtéséért, valamint hozzájárul az újrahasználat területére vonatkozó legjobb gyakorlatok kidolgozásához.

32. cikk

Az elvitelre értékesítés ágazatára vonatkozó újratöltési kötelezettség

- (1) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig:
- a) azoknak a szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazatban üzleti tevékenységet folytató végső forgalmazóknak, amelyek valamely tagállam területén elviteles csomagolásban forró vagy hideg italokat forgalmaznak, rendszert kell biztosítaniuk a fogyasztók számára arra, hogy azok saját tárolóedényüket hozhassák magukkal megtöltés céljából;
 - b) azoknak a szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazatban üzleti tevékenységet folytató végső forgalmazóknak, amelyek valamely tagállam területén elviteles csomagolásban fogyasztásra kész ételeket forgalmaznak, rendszert kell biztosítaniuk a fogyasztók számára arra, hogy azok saját tárolóedényüket hozhassák magukkal megtöltés céljából.
- (2) Amennyiben a fogyasztók saját tárolóedényüket hozzák magukkal megtöltés céljából, az (1) bekezdésben említett végső forgalmazók nem kínálhatják nekik a termékeket magasabb áron és kevésbé kedvező feltételek mellett, mint az ugyanazon termékből és egyszer használatos csomagolásból álló értékesítési egység értékesítésekor.
- A végső forgalmazóknak az értékesítés helyén jól látható és olvasható tájékoztató táblák vagy jelzések útján tájékoztatniuk kell a fogyasztókat azon lehetőségről, hogy a termékeket a fogyasztó által biztosított újratölthető tárolóedényben kapják meg.

33. cikk

Újrahasználati ajánlattal kapcsolatos kötelezettség az elvitelre értékesítés ágazatában

- (1) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig azon szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazatban üzleti tevékenységet folytató végső forgalmazóknak, amelyek valamely tagállam területén elviteles csomagolásban forró vagy hideg italokat, vagy fogyasztásra kész ételeket forgalmaznak, lehetőséget kell biztosítaniuk a fogyasztók számára arra, hogy a termékeket újrahasználatos csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében kapják meg.
- (2) A végső forgalmazóknak az értékesítés helyén jól látható és olvasható tájékoztató táblák vagy jelzések útján kell tájékoztatniuk a fogyasztókat arról a lehetőségről, hogy a termékeket újrahasználatos csomagolásban kapják meg.
- (3) A végső forgalmazók az újrahasználatos csomagolásba töltött termékeket nem kínálhatják magasabb áron és kevésbé kedvező feltételek mellett, mint egy ugyanazon termékből és egyszer használatos csomagolásból álló értékesítési egységet.
- (4) A végső forgalmazók mentesülnek e cikk alkalmazása alól, ha a mikrovállalkozásnak a 2003/361/EK ajánlás ... [e rendelet hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó változatában foglalt fogalommeghatározása alá tartoznak.
- (5) A végső forgalmazóknak 2030-tól törekedniük kell arra, hogy a termékek 10 %-át újrahasználatos csomagolási formában kínálják eladásra.

- (6) Az 51. cikkben meghatározott feltételek mellett a tagállamok a gazdasági szereplők számára meghatározhatnak az e cikk (5) bekezdésében meghatározott minimális célértéken túlmutató célértékeket, amennyiben magasabb célértékekre van szükség ahhoz, hogy a tagállam teljesítse a 43. cikkben meghatározott egy vagy több célértéket.

VI. fejezet

Műanyag hordtasakok

34. cikk

Műanyag hordtasakok

- (1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a könnyű műanyag hordtasakoknak a területükön történő felhasználásában tartós csökkenést érjenek el.

Tartós csökkenésnek az minősül, ha 2025. december 31-ig, majd azt követően minden év december 31-ig az egy főre jutó éves felhasználás nem haladja meg a 40 könnyű műanyag hordtasakot, vagy az azzal egyenértékű, tömegben kifejezett célértéket.

- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott célérték teljesítése érdekében a tagállamok által meghozandó intézkedéseknek figyelembe kell venniük a könnyű műanyag hordtasakok környezeti hatását az előállításuk, újrafeldolgozásuk vagy ártalmatlanításuk során, valamint komposztálási tulajdonságaikat, tartósságukat vagy konkrét rendeltetésüket. Az ilyen intézkedések – a 4. cikktől eltérve – magukban foglalhatnak piaci korlátozásokat is, feltéve, hogy azok arányosak és megkülönböztetéstől mentesek.

- (3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt intézkedéseken túlmenően a tagállamok az EUMSZ-ből eredő kötelezettségekkel összhangban bármilyen fajta műanyag hordtasakra vonatkozóan – függetlenül azok falvastagságától – intézkedéseket hozhatnak, így például gazdasági eszközöket és nemzeti csökkentési célértékeket határozhatnak meg.
- (4) A tagállamok kizárhatják az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek alól azon nagyon könnyű műanyag hordtasakokat, amelyekre higiéniai célokból van szükség, vagy amelyeket ömlesztett élelmiszerek fogyasztói csomagolásaként biztosítanak az élelmiszer-pazarlás megelőzése érdekében.
- (5) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 7 évvel]-ig jelentést készít az (1) és (2) bekezdésben említettektől eltérő, olyan csomagolóanyagokról, amelyek valószínűleg károsabb hatást gyakorolnak a környezetre, mint a könnyű műanyag hordtasakok, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő, amely csökkentési célértékeket és az említett célértékek elérését célzó intézkedéseket határoz meg.

VII. fejezet

A csomagolás megfelelősége

35. cikk

Vizsgálati, mérési és számítási módszerek

A csomagolásnak az 5–12., a 24. és a 26. cikkben vagy az e cikkek alapján megállapított követelményeknek való megfelelése és a megfelelés ellenőrzése céljából vizsgálatokat, méréseket és számításokat kell végezni olyan megbízható, pontos és megismételhető módszerek alkalmazásával, amelyek figyelembe veszik az általánosan elismert legkorszerűbb módszereket, és amelyek eredményei kis bizonytalanságúnak minősülnek.

36. cikk

A megfelelés vélelme

- (1) A 35. cikkben említett azon vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekről, amelyek megfelelnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az említett cikkben meghatározott azon követelményeknek, amelyekre az említett szabványok vagy azok részei kiterjednek.
- (2) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett vizsgálati, mérési vagy számítási módszereket megfelelésértékelő szervezetek alkalmazzák a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁷² megfelelő akkreditálás keretében, vélelmezni kell, hogy azok megfelelnek az e cikk (1) bekezdése szerinti követelményeknek.
- (3) Azon csomagolásról, amely megfelel az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelel az 5–12., a 24. és a 26. cikkben vagy az e cikkek alapján meghatározott, az említett szabványok vagy azok részei hatálya alá tartozó követelményeknek.

⁷² Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

37. cikk

Közös előírások

- (1) Azon csomagolásról, amely megfelel az e cikk (2) bekezdésében említett közös előírásoknak vagy azok részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelel az 5–12., a 24. és a 26. cikkben vagy az e cikkek alapján meghatározott követelményeknek, amennyiben az említett követelmények az említett közös előírások vagy azok részei hatálya alá tartoznak.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján közös előírásokat állapíthat meg az 5–12., a 24. és a 26. cikkben vagy az e cikkek alapján meghatározott követelmények tekintetében, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
 - a) vagy
 - i. az 1025/2012/EU rendelettel összhangban az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* nem tettek közzé hivatkozást az e rendelet 5–12., 24. és 26. cikkében vagy az e cikkek alapján meghatározott releváns követelményeket szabályozó harmonizált szabványokra vonatkozóan, és ilyen hivatkozás közzétételére észszerű időn belül várhatóan nem kerül sor; vagy
 - ii. a meglévő szabvány nem felel meg azon követelményeknek, amelyek lefedésére aérés irányul; és

- b) a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése alapján felkért egy vagy több európai szabványügyi szervezetet arra, hogy dolgozzon ki vagy vizsgáljon felül valamely harmonizált szabványt az e rendelet 5–12., 24. és 26. cikkében vagy az e cikkek alapján meghatározott követelmények tekintetében, és a következő feltételek valamelyike teljesül:
- i. a felkérést azon európai szabványügyi szervezetek egyike sem fogadta el, amelyekhez a felkérést intézték; vagy
 - ii. a felkérést legalább egy olyan európai szabványügyi szervezet elfogadta, amelyhez a felkérést intézték, de a kért harmonizált szabványok:
 - nem kerülnek elfogadásra a felkérésben meghatározott határidőn belül,
 - nem felelnek meg a felkérésnek, vagy
 - nincsenek teljes mértékben összhangban az általuk lefedni kívánt követelményekkel.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus tervezetének kidolgozása előtt a Bizottság tájékoztatja az 1025/2012/EU rendelet 22. cikkében említett bizottságot arról, hogy megítélése szerint teljesültek az e cikk (2) bekezdésben foglalt feltételek.

- (4) Amennyiben valamely európai szabványügyi szervezet harmonizált szabványt fogad el, és javasolja a Bizottságnak, hogy a harmonizált szabványra vonatkozó hivatkozást hirdesse ki az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelettel összhangban értékeli a harmonizált szabványt. Amikor egy harmonizált szabványra való ilyen hivatkozást közzétesznek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a Bizottság hatályon kívül helyezi az e cikk (2) bekezdésében említett azon végrehajtási jogi aktusokat vagy azok azon részeit, amelyek az 5–12., a 24. és a 26. cikkben vagy az e cikkek alapján meghatározott ugyanazon követelményekre vonatkoznak.
- (5) Amennyiben egy tagállam vagy az Európai Parlament úgy ítéli meg, hogy egy közös előírás nem felel meg teljes mértékben az 5–12., a 24. és a 26. cikkben vagy az e cikkek alapján meghatározott követelményeknek, erről részletes magyarázat benyújtásával tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság értékeli az említett részletes magyarázatot, és adott esetben módosíthatja a szóban forgó közös előírást megállapító végrehajtási jogi aktust.

38. cikk

Megfelelőségértékelési eljárás

A csomagolásnak az 5–12. cikkben vagy az e cikkek alapján meghatározott követelmények tekintetében való megfelelőségértékelését a VII. mellékletben meghatározott eljárással összhangban kell elvégezni.

39. cikk

EU-megfelelőségi nyilatkozat

- (1) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat kimondja, hogy az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelmények teljesítésének igazolására sor került.
- (2) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat felépítésének a VIII. mellékletben meghatározott mintát kell követnie, tartalmaznia kell a VII. mellékletben foglalt modulban meghatározott elemeket, és azt folyamatosan naprakésszé kell tenni. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatot az azon tagállam által előírt egy vagy több nyelven kell elkészíteni, vagy arra, illetve azokra lefordítani, amelyben a csomagolást forgalomba hozzák vagy forgalmazzák.
- (3) Amennyiben a csomagolásra vagy a csomagolt termékre több olyan uniós jogi aktus alkalmazandó, amely EU-megfelelőségi nyilatkozatot ír elő, valamennyi ilyen uniós jogi aktus tekintetében – adott esetben – egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell kidolgozni. Az említett nyilatkozat feltünteti az érintett uniós jogi aktusokat és a közzétételi hivatkozásait. A nyilatkozat a releváns egyedi EU-megfelelőségi nyilatkozatokból készült dokumentáció is lehet.
- (4) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat elkészítésével az előállító felelősséget vállal azért, hogy a csomagolás megfelel az e rendeletben meghatározott követelményeknek.
- (5) Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy kockázatalapú megközelítést követve évente ellenőrizzék a megfelelőségi nyilatkozatok legalább egy részének a pontosságát, és meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket – mint például a nem megfelelő termékek forgalomból történő kivonását – a meg nem felelés kezelésére.

VIII. fejezet

A csomagolással és a csomagolási hulladékkal való gazdálkodás

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

40. cikk

Illetékes hatóság

- (1) A tagállamok kijelölnek egy vagy több olyan illetékes hatóságot, amely felelős az e fejezetben, továbbá a 6. cikk (10) bekezdésében, a 29. cikk (1)–(7) és (9) bekezdésében, valamint a 30–34. cikkben meghatározott kötelezettségek végrehajtásáért és érvényesítéséért.
- (2) A tagállamok meghatározzák az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok szervezetének és működésének részleteit, beleértve a következőkre vonatkozó adminisztratív és eljárási szabályokat is:
 - a) a gyártók nyilvántartásba vétele a 44. cikk szerint;
 - b) a 44. cikk (7) és (8) bekezdése szerinti jelentéstételi követelmények megszervezése és nyomon követése;
 - c) a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek végrehajtásának felügyelete a 45. cikk szerint;

- d) a kiterjesztett gyártói felelősség teljesítésének engedélyezése a 47. cikk szerint;
 - e) információk szolgáltatása az 56. cikk szerint.
- (3) A tagállamok ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 5 hónappal]-ig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok nevééről és címéről. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot az illetékes hatóságok nevében vagy címében bekövetkező bármely változásról.

41. cikk

Korai előrejelző jelentés

- (1) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködésben jelentéseket készít a 43. és az 52. cikkben meghatározott célértékek elérése terén tett előrehaladásról legkésőbb 3 évvel az említett cikkekben megállapított határidők mindegyikének lejártát megelőzően.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentéseknek a következőket kell tartalmazniuk:
- a) a célértékeknek az egyes tagállamok általi elérésére vonatkozó becslés;
 - b) azon tagállamok jegyzéke, amelyek esetében fennáll annak a kockázata, hogy nem érik el a célértékeket a vonatkozó határidőkön belül, megfelelő ajánlások kíséretében az érintett tagállamok számára;
 - c) példák a legjobb gyakorlatokra Uniós-szerte, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez.

42. cikk

Hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok

- (1) A tagállamok a 2008/98/EK irányelv 28. cikke szerint előírt hulladékgazdálkodási tervekbe külön fejezetet iktatnak be a csomagolással és a csomagolási hulladékkal való gazdálkodásról, beleértve az e rendelet 48., 50. és 52. cikke értelmében meghozott intézkedéseket is.
- (2) A tagállamok a 2008/98/EK irányelv 29. cikke értelmében előírt hulladékmegelőzési programokba külön fejezetet iktatnak be a csomagolás, a csomagolási hulladék és az elhagyott hulladékká vált csomagolás megelőzéséről, beleértve az e rendelet 43. és 51. cikke alapján meghozott intézkedéseket is.

2. SZAKASZ

HULLADÉKMEGELŐZÉS

43. cikk

A csomagolási hulladék megelőzése

- (1) Minden tagállam legalább a következő mértékben csökkenti a keletkezett csomagolási hulladék egy főre jutó mennyiségét a Bizottságnak a 2005/270/EK határozattal összhangban jelentett, 2018-ban keletkezett csomagolási hulladék egy főre jutó mennyiségéhez képest:
 - a) 2030-ig 5 %-kal;

- b) 2035-ig 10 %-kal;
 - c) 2040-ig 15 %-kal.
- (2) A tagállamok abban való támogatása érdekében, hogy ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig elérjék az e cikk (1) bekezdésében meghatározott csomagolásihulladék-megelőzési célértékeket, a Bizottság – az 56. cikk (7) bekezdésének c) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok útján – korrekciós tényezőt állapít meg a turizmusban a 2018-as bázisévhez képest bekövetkezett növekedés vagy csökkenés figyelembevétele céljából. Az említett korrekciós tényezőnek a turistánkénti csomagolásihulladék-képződés arányán és a turisták számának a 2018-as bázisévhez viszonyított eltérésén kell alapulnia, és figyelembe kell vennie a turizmus területén a csomagolásihulladék-csökkentési potenciált.
- (3) Az (1) és a (4) bekezdés sérelme nélkül azon tagállamok, amelyek már létrehoztak külön rendszereket egyrészt a háztartási, másrészt az ipari és kereskedelmi csomagolási hulladékokkal való gazdálkodásra, megőrizhetik az említett rendszereket.
- (4) Az (1) bekezdésben meghatározott célértékek teljesítése érdekében minden tagállam törekszik a keletkezett műanyag csomagolási hulladék mennyiségének csökkentésére.

- (5) Az e rendeletben előírt intézkedéseken túlmenően a tagállamok – az Unió hulladékpolitikájának általános célkitűzéseivel összhangban és az e cikkben meghatározott célértékek elérése érdekében – olyan intézkedéseket hajtanak végre, amelyek célja a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése és a csomagolás környezeti hatásának minimalizálása. Az ilyen intézkedések közé tartozhat gazdasági eszközök felhasználása és egyéb intézkedések a hulladékhierarchia alkalmazásának ösztönzésére, így például a 2008/98/EK irányelv IV. és IVa. mellékletében említett intézkedések vagy más megfelelő eszközök és intézkedések, beleértve a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereken keresztül nyújtott ösztönzőket, valamint a gyártókra vagy a gyártói felelősségi szervezetekre háruló, hulladékmegelőzési tervek elfogadására irányuló kötelezettségeket. Az intézkedéseknek arányosnak és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük, és azokat úgy kell tervezni, hogy elkerüljék a kereskedelmet gátló akadályokat és a verseny torzulását. Az ilyen intézkedések nem vezethetnek a csomagolási hulladék-csökkentés céljának teljesítése érdekében a könnyebb csomagolóanyagok használatára való áttéréshez.
- (6) E cikk (5) bekezdésének alkalmazásában és az (EU) 2020/2184 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷³ 16. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok ösztönzik az éttermeket, az étkezdéket, a bárokat, a kávézókat és az étkeztetési szolgáltatásokat, hogy amennyiben rendelkezésre áll, csapvizet szolgáljanak fel a vevőiknek díjmentesen vagy alacsony szolgáltatási díj ellenében, újrahasználatos vagy újratölthető formában.
- (5) Az (5) bekezdés alkalmazásában a tagállamok – e rendelettel összhangban eljárva – bevezethetnek olyan csomagolási hulladék-megelőzési intézkedéseket, amelyek meghaladják az (1) bekezdésben meghatározott minimális célértékeket.

⁷³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2184 irányelve (2020. december 16.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 435., 2020.12.23., 1. o.).

- (8) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok 2025. december 31-ig kérhetik a Bizottságtól, hogy az (1) bekezdésben meghatározott célértékek kiszámítása céljából a 2018-as évtől eltérő bázisét alkalmazzanak. Ha egy tagállam ilyen kérést terjeszt elő, a Bizottság – az (5) és a (7) bekezdés sérelme nélkül – engedélyezheti a tagállamnak, hogy az (1) bekezdésben meghatározott célértékek kiszámításához ilyen eltérő bázisét alkalmazzon, feltéve, hogy a tagállam megalapozott bizonyítékot nyújt a következőkre vonatkozóan:
- a) az (1) bekezdésben meghatározott célértékek kiszámításához kérésére bázisévként alkalmazandó év során a csomagolási hulladék jelentős növekedése;
 - b) a csomagolási hulladéknak az a) pont szerint kimutatott jelentős növekedése csak a jelentéstételi eljárásokban bekövetkezett változásoknak tudható be;
 - c) a csomagolási hulladéknak az a) pont szerint kimutatott jelentős növekedése nem a megnövekedett fogyasztásnak tudható be; és
 - d) az adatok tagállamok közötti jobb összehasonlíthatósága.
- (9) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 7 évvel]-ig felülvizsgálja az (1) bekezdésben meghatározott célértékeket, és értékeli, hogy bizonyos csomagolóanyagok esetében szükség van-e konkrét célértékek előírására. E célból a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet – ha a Bizottság indokoltnak látja – jogalkotási javaslat kísér.

3. SZAKASZ

A GYÁRTÓI NYILVÁNTARTÁS ÉS A KITERJESZTETT GYÁRTÓI FELELŐSSÉG

44. cikk

Gyártói nyilvántartás

- (1) Minden egyes tagállam – a (14) bekezdés alapján elfogadott első végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított 18 hónapon belül – nemzeti nyilvántartást hoz létre, amely annak nyomon követésére szolgál, hogy a gyártók megfelelnek-e az e fejezetben meghatározott követelményeknek.

Az egyes nemzeti nyilvántartásoknak a más nemzeti gyártói nyilvántartások honlapjaira mutató linkeket is tartalmazniuk kell annak érdekében, hogy valamennyi tagállamban megkönnyítsék a gyártók vagy a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselők nyilvántartásba vételét.

- (2) A gyártóknak nyilvántartásba kell vetetniük magukat az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásban minden egyes olyan tagállamban, ahol a tagállam területén első alkalommal forgalmaznak csomagolást vagy csomagolt termékeket, vagy ahol nem végfelhasználóként kicsomagolnak csomagolt termékeket, oly módon, hogy minden ilyen tagállam nyilvántartásért felelős illetékes hatóságához nyilvántartásba vétel iránti kérelmet nyújtanak be. Amennyiben a gyártó a 46. cikk (1) bekezdése alapján gyártói felelősségi szervezetet bízott meg azzal, hogy a nevében teljesítse a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket, az említett szervezetnek kell teljesítenie az e cikkben meghatározott kötelezettségeket, kivéve, ha azon tagállam, amelyben a nyilvántartást létrehozták, másként rendelkezik.

- (3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e cikkben meghatározott kötelezettségeket a gyártók nevében – írásbeli megbízás alapján – a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselő teljesítheti.
- (4) A gyártók nem forgalmazhatnak első alkalommal valamely tagállam területén csomagolást vagy csomagolt termékeket, vagy nem végfelhasználóként nem csomagolhatnak ki csomagolt termékeket, ha ők, vagy adott esetben – a 45. cikkkel összhangban – a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőik az említett tagállamban nincsenek nyilvántartásba véve.
- (5) A nyilvántartásba vétel iránti kérelemnek tartalmaznia kell a IX. melléklet A. részével összhangban nyújtandó információkat. Egy tagállam kérheti a gyártóktól további információk vagy dokumentumok szolgáltatását, ha az ilyen információkra vagy dokumentumokra szükség van az e rendeletnek és az említett tagállam által a 40. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott szabályoknak való megfelelés nyomon követése és biztosítása érdekében.
- (6) Amennyiben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselő egynél több gyártót képvisel, az (5) bekezdés értelmében benyújtandó információkon kívül, külön-külön meg kell adnia minden egyes általa képviselt gyártó nevét és elérhetőségét is.
- (7) A gyártónak, vagy adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőjének vagy a gyártói felelősségi szervezetnek – a nemzeti jog által e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban előírtak szerint – június 1-jéig minden teljes előző naptári évre vonatkozóan be kell nyújtania a nyilvántartásért felelős illetékes hatósághoz a IX. melléklet B. részének 1. pontjában meghatározott információkat.

A tagállamok előírhatják, hogy az e bekezdés alapján nyújtott információkat – nemzeti standardok alapján, ha van ilyen – független könyvvizsgálók ellenőrizzék és tanúsítsák a 40. cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságok felügyelete mellett.

- (8) Amennyiben egy gyártó a tagállam területén egy naptári év folyamán 10 tonnánál kisebb mennyiségű csomagolást – ideértve a csomagolt termékek csomagolását is – forgalmazott első alkalommal, vagy a 3. cikk (1) bekezdése 15. pontjának e) alpontjában meghatározott gyártó egy naptári év folyamán 10 tonnánál kisebb mennyiségű csomagolást csomagol ki, a gyártónak vagy adott esetben a gyártó kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőjének vagy a gyártói felelősségi szervezetnek – a nemzeti jog által e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban előírtak szerint – június 1-jéig minden teljes előző naptári évre vonatkozóan be kell nyújtania a nyilvántartásért felelős illetékes hatósághoz a IX. melléklet B. részének 2. pontjában meghatározott információkat.

Az első albekezdéstől eltérve, a tagállam egy konkrét naptári évre vonatkozóan meghatározhat az első albekezdésben említettnél alacsonyabb küszöbértéket, ha a tagállam egyébként nem rendelkezne elegendő pontos adattal ahhoz, hogy:

- a) az említett naptári évben megfeleljen az 56. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti jelentéstételi kötelezettségeknek; és
- b) biztosítsa, hogy az 57. cikk szerinti adatbázis teljes legyen, és megadja az 56. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti adatokat.

- (9) Ha költségvetési okokból szükséges, egy tagállam előírhatja a gyártó számára, hogy negyedévente benyújtsa a IX. melléklet B. részének 1. és 2. pontjában meghatározott információkat a nyilvántartásért felelős illetékes hatósághoz.
- (10) A kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek egyéni teljesítése esetén a gyártóknak, a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén az említett kötelezettségek teljesítésével megbízott gyártói felelősségi szervezetnek, vagy – abban az esetben, ha újrahasználati rendszerek teljesítik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket – az újrahasználati rendszerek üzemeltetőinek minden egyes előző naptári év vonatkozásában évente be kell nyújtaniuk az illetékes hatósághoz a IX. melléklet B. részének 3. pontjában meghatározott információkat.

Amennyiben – a nemzeti jog szerint – hatóságok a felelősek a csomagolásihulladék-gazdálkodás megszervezéséért, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az említett hatóságok nyújtsák be a IX. melléklet B. részének 3. pontjában meghatározott információkat.

- (11) A nyilvántartásért felelős illetékes hatóság:
- a) a (2) bekezdésben említett, nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket elektronikus adatkezelő rendszeren keresztül kapja meg, amelynek részletes leírását elérhetővé kell tenni az illetékes hatóság honlapján;
 - b) nyilvántartásba vételeket biztosít, és nyilvántartási számot ad az (5) és a (6) bekezdés alapján előírt valamennyi információ megadásának időpontjától számított legfeljebb tizenkét héten belül;

- c) szabályokat állapíthat meg a nyilvántartásba vételi követelmények és eljárás tekintetében, anélkül, hogy az (5) és a (6) bekezdésben meghatározottakon felül további érdemi követelményeket írna elő;
 - d) költségalapú és arányos díjakat számíthat fel a gyártóknak a (2) bekezdésben említett nyilvántartásba vétel iránti kérelmek feldolgozásáért;
 - e) fogadja és figyelemmel kíséri a (7) és a (8) bekezdés alapján benyújtott információkat.
- (12) A gyártónak, vagy adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőjének vagy a gyártói felelősségi szervezetnek indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell az illetékes hatóságot a nyilvántartásban szereplő információkban bekövetkező bármely változásról és a nyilvántartásban említett csomagolásnak vagy csomagolt terméknek a tagállam területén első alkalommal történő forgalmazása végleges beszüntetéséről. Ha gyártói jogállása megszűnt, a gyártót annak a naptári évnek a végétől számított 3 év elteltével, amelyben a gyártó nyilvántartásba vételi időszaka véget ér, törölni kell a nyilvántartásból.
- (13) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvántartásba vett gyártók jegyzéke könnyen hozzáférhető és nyilvánosan elérhető legyen térítésmentesen, a releváns uniós és nemzeti joggal összhangban a bizalmas üzleti adatok titkossága megőrzésének sérelme nélkül. A nyilvántartásba vett gyártók jegyzékének géppel olvashatónak, rendezhetőnek és kereshetőnek kell lennie, és tiszteletben kell tartania a harmadik fél általi felhasználást lehetővé tevő nyílt szabványokat.

- (14) A Bizottság – ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig – végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a nyilvántartásba vétel és a nyilvántartásba történő bejelentés formátumát, továbbá meghatározza a megadandó adatok részletességét, valamint a benyújtott információ tárgyát képező csomagolástípusokat és anyagkategóriákat.

Az e cikk szerinti információ benyújtása formátumának interoperábilisnak kell lennie, nyílt szabványokon és géppel olvasható adatokon kell alapulnia, és interoperábilis adatsere-hálózaton keresztül, terjesztőtől való függés nélkül továbbíthatónak kell lennie.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

45. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

- (1) A gyártóknak kiterjesztett gyártói felelősséggel kell rendelkezniük a 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikkével, valamint az e szakasszal összhangban létrehozott rendszerek keretében azon csomagolások – ideértve a csomagolt termékek csomagolását is – tekintetében, amelyeket első alkalommal forgalmaznak valamely tagállam területén, vagy amelyeket nem végfelhasználóként kicsomagolnak.
- (2) A 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (4) bekezdésének a) pontjában említett költségeken túlmenően a gyártó által fizetett pénzügyi hozzájárulásoknak a következő költségeket kell fedezniük:
- a) a csomagolási hulladék gyűjtésére szolgáló hulladéktárolók e rendelet 13. cikkében említett címkézésének költségei; és

- b) az összegyűjtött vegyes települési hulladék összetételére vonatkozó felméréseknek az (EU) 2023/595 bizottsági végrehajtási rendelet⁷⁴ és az e rendelet 56. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján elfogadandó végrehajtási jogi aktusok szerinti elvégzésének költségei, amennyiben az említett végrehajtási jogi aktusok ilyen felmérések elvégzésére vonatkozó kötelezettséget írnak elő.

A fedezendő költségeket átlátható, arányos, megkülönböztetéstől mentes és hatékony módon kell megállapítani.

- (3) A 3. cikk (1) bekezdése 15. pontjának c) és d) alpontjában említett gyártónak írásbeli megbízással ki kell neveznie a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőt minden olyan – a gyártó letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő – tagállamban, ahol a gyártó a csomagolást vagy a csomagolt termékeket első alkalommal forgalmazza. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a harmadik országokban letelepedett gyártóknak írásbeli megbízással ki kell nevezniük a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselőt, amikor a területükön első alkalommal forgalmaznak csomagolást vagy csomagolt termékeket.

⁷⁴ A Bizottság (EU) 2023/595 végrehajtási rendelete (2023. március 16.) a nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forrásra vonatkozó kimutatás formátumának az (EU, Euratom) 2021/770 tanácsi rendelet szerinti meghatározásáról (HL L 79., 2023.3.17., 151. o.).

- (4) Az (EU) 2022/2065 rendelet 30. cikke (1) bekezdése d) és e) pontjának való megfelelés céljából az online platformokat üzemeltető szolgáltatóknak, amelyek az említett rendelet III. fejezete 4. szakaszának hatálya alá tartoznak, és amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek a gyártókkal, a következő információkat kell beszerezniük az Unióban található fogyasztók számára csomagolást vagy csomagolt termékeket kínáló gyártóktól azt megelőzően, hogy engedélyeznék az említett gyártók számára a szolgáltatásaik igénybevételét:
- a) a gyártók e rendelet 44. cikkében említett nyilvántartásba vételére vonatkozó információk a fogyasztó tartózkodási helye szerinti tagállamban, valamint a gyártó nyilvántartási száma(i) az adott nyilvántartásban;
 - b) a gyártó öntanúsítása, amelyben megerősíti, hogy csak olyan csomagolást kínál, amelynek tekintetében a fogyasztó tartózkodási helye szerinti tagállamban teljesülnek az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett, kiterjesztett gyártói felelősségi követelmények.

Amennyiben a gyártó a termékeit online piactéren értékesíti, az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket a gyártó nevében – írásbeli megbízás alapján – az online platformot üzemeltető szolgáltató teljesítheti.

- (5) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben az említett tagállamban a nemzeti nyilvántartással történő automatizált adategyeztetést írnak elő, az legyen alkalmazandó a (4) bekezdés a) és b) pontjában említett információk ellenőrzésére.
- (6) A (4) bekezdésben említett információk kézhezvételét követően és azt megelőzően, hogy engedélyezné a gyártók számára a szolgáltatásainak igénybevételét, az online platformot üzemeltető szolgáltatónak a legjobb tudása szerint törekednie kell annak értékelésére, hogy a kapott információk hiánytalanok és megbízhatók-e.

- (7) Az Unióban található fogyasztók számára csomagolást vagy csomagolt termékeket kínáló gyártóknak a logisztikai szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátaniuk az e cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjában említett információkat a logisztikai szolgáltató és a gyártó közötti, az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 11. pontjában említett szolgáltatások bármelyikére vonatkozó szerződés megkötésének időpontjában.
- (8) Az e cikk (7) bekezdésében említett információk kézhezvételét követően, valamint a logisztikai szolgáltató és a gyártó közötti, az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 11. pontjában említett szolgáltatások bármelyikére vonatkozó szerződés megkötésének időpontjában a logisztikai szolgáltatónak – a tagállam vagy az Unió által rendelkezésre bocsátott, szabadon elérhető hivatalos online adatbázisnak vagy online interfésznek, vagy a nyilvántartásba vett gyártóknak a 44. cikk (13) bekezdése szerinti, nyilvánosan elérhető listája útján, vagy a gyártóktól megbízható forrásból származó alátámasztó okmányok bekérésével – a legjobb tudása szerint törekednie kell annak értékelésére, hogy a (7) bekezdésben említett információk megbízhatók és hiánytalanok-e. E rendelet alkalmazásában a gyártókat felelősség terheli a szolgáltatott információk pontosságáért.

Amennyiben a logisztikai szolgáltató elegendő arra utaló információt szerez, vagy okkal feltételezi, hogy a (7) bekezdésben említett, az érintett gyártótól kapott valamely információ pontatlan, hiányos vagy már nem aktuális, az említett logisztikai szolgáltatónak kérnie kell, hogy a gyártó – adott esetben – haladéktalanul vagy az uniós vagy a nemzeti jog által meghatározott időszakon belül orvosolja a helyzetet.

Amennyiben a gyártó nem helyesbíti vagy nem egészíti ki az ilyen információt, a logisztikai szolgáltató köteles haladéktalanul felfüggeszteni a szolgáltatásnyújtását az említett gyártó felé a csomagolásnak vagy csomagolt termékeknek az Unióban található fogyasztók számára történő kínálása tekintetében mindaddig, amíg az maradéktalanul eleget nem tesz a felszólításnak. A logisztikai szolgáltatónak tájékoztatnia kell a gyártót a felfüggesztés okairól.

- (9) Az (EU) 2019/1150 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷⁵ 4. cikkének sérelme nélkül, ha a logisztikai szolgáltató e cikk (8) bekezdése alapján felfüggeszti a szolgáltatásainak nyújtását, az érintett gyártónak joga van arra, hogy a logisztikai szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam bírósága előtt megtámadja a logisztikai szolgáltató határozatát.

46. cikk

Gyártói felelősségi szervezet

- (1) A gyártóknak lehetőségük van arra, hogy a 47. cikk szerint engedélyezett gyártói felelősségi szervezeteket bízzanak meg azzal, hogy a nevükben teljesítsék a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket. A tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el annak érdekében, hogy kötelező legyen valamely gyártói felelősségi szervezetet megbízni a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével.

⁷⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1150 rendelete (2019. június 20.) az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról (HL L 186., 2019.7.11., 57. o.).

- (2) Amennyiben valamely tagállam területén egy vagy több gyártói felelősségi szervezet is felhatalmazást kap arra, hogy a gyártók nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítsen, a tagállam biztosítja, hogy a gyártói felelősségi szervezet vagy szervezetek, valamint azok a gyártók, amelyek a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével nem bíztak meg gyártói felelősségi szervezetet, a 47. cikk (3) bekezdésének, valamint a 48. és az 50. cikknek megfelelő tevékenységek tekintetében együttesen lefedjék a tagállam teljes területét. A tagállamok kijelölnék egy független harmadik felet arra, hogy felügyelje, a gyártói felelősségi szervezetek összehangolt módon teljesítik-e a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket, vagy az illetékes hatóságot bízzák meg ennek felügyeletével.
- (3) A gyártói felelősségi szervezeteknek biztosítaniuk kell a birtokukban lévő adatok bizalmas kezelését a védett információk, vagy az egyéni gyártókhoz vagy azok meghatalmazott képviselőihez közvetlenül visszavezethető információk tekintetében.
- (4) A 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (3) bekezdésének e) pontjában említett információkon túlmenően a gyártói felelősségi szervezeteknek évente legalább egyszer információkat kell közzétenniük a honlapjukon a tagállam területén első alkalommal forgalmazott vagy a gyártó által nem végfelhasználóként kicsomagolt csomagolás – ideértve a csomagolt termékek csomagolását is – mennyiségéről, valamint a hasznosított és újrafeldolgozott anyagok szintjéről azon csomagolás mennyiségéhez viszonyítva, amelynek tekintetében gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítettek.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a csomagolásihulladék-gazdálkodás megszervezéséért felelős hatóságoknak a honlapjukon legalább évente egyszer közzé kell tenniük a hasznosított és újrafeldolgozott anyagoknak a területükön keletkezett csomagolási hulladék mennyiségéhez viszonyított szintjére vonatkozó információkat.

- (5) A gyártói felelősségi szervezeteknek a gyártók számára – származásuktól és méretüktől függetlenül – egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk, anélkül, hogy aránytalan terhet rónának a csomagolást – ideértve a csomagolt termékek csomagolását is – kis mennyiségben gyártókra, ideértve a kis- és középvállalkozásokat is.

47. cikk

A kiterjesztett gyártói felelősség teljesítésének engedélyezése

- (1) A kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek egyéni teljesítése esetén a gyártónak, vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén az említett kötelezettségek teljesítésével megbízott gyártói felelősségi szervezetnek kérelmeznie kell az illetékes hatóságtól a kiterjesztett gyártói felelősség teljesítésének engedélyezését.

- (2) A tagállamok – a 40. cikk (2) bekezdésében említett adminisztratív és eljárási szabályokat megállapító intézkedések elfogadásakor – megállapítják az engedélyezési eljárás követelményeit és részleteit. Az említett követelmények és részletek eltérőek lehetnek a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek egyéni és kollektív teljesítése tekintetében. A tagállamok megállapítják továbbá a megfelelés ellenőrzésének módozatait, beleértve a gyártók vagy a gyártói felelősségi szervezetek által e célból szolgáltatandó információkat is. Az engedélyezési eljárás tartalmazza az e cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében bevezetett intézkedések ellenőrzésére vonatkozó követelményeket, valamint az említett ellenőrzésre rendelkezésre álló időkeretet, amely nem haladhatja meg a teljes kérelmezési dokumentáció benyújtásától számított 18 hetet. Az említett ellenőrzést egy illetékes hatóság vagy egy független szakértő végzi el, amelynek, illetve akinek ellenőrzési jelentést kell készítenie annak eredményéről. A független szakértőnek függetlennek kell lennie az illetékes hatóságtól és a gyártói felelősségi szervezetektől, illetve az egyéni teljesítésre engedéllyel rendelkező gyártóktól.
- (3) A tagállamok által a (2) bekezdéssel összhangban megállapítandó intézkedések között lenniük kell olyanoknak, amelyek biztosítják, hogy:
- a) teljesüljenek a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (3) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott követelmények;

- b) a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet által bevezetett vagy fizetett intézkedések elegendőek legyenek ahhoz, hogy lehetővé tegyék valamennyi csomagolási hulladéknak a 48. cikk (1) és (5) bekezdésével és az 50. cikkel összhangban történő, a végfelhasználók számára ingyenes, a csomagolási hulladék tekintetében lefedett területtel és térfogattal arányos gyakorisággal történő visszaváltását és az azzal való gazdálkodást, tekintettel az azon gyártó vagy gyártók, amely vagy amelyek nevében gyártói felelősségi szervezet jár el, által a tagállam területén első alkalommal forgalmazott csomagolás – ideértve a csomagolt termékek csomagolását is – vagy az ilyen gyártó vagy gyártók által nem végfelhasználóként kicsomagolt csomagolás mennyiségére és típusaira;
 - c) létrejőjenek a forgalmazókkal, a hatóságokkal vagy a nevükben hulladékgazdálkodást végző harmadik felekkel e célból szükséges megállapodások, köztük előzetes megállapodások;
 - d) rendelkezésre álljon a szükséges válogatási és újrafeldolgozási kapacitás annak biztosításához, hogy az összegyűjtött csomagolási hulladékot azután előzetes kezelésnek és magas színvonalú újrafeldolgozásnak vessék alá;
 - e) teljesüljön az e cikk (6) bekezdésében meghatározott követelmény.
- (4) A gyártónak vagy a gyártói felelősségi szervezetnek indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell az illetékes hatóságot az engedélyezés iránti kérelemben foglalt információk bármely változásáról, az engedélyezés feltételeit érintő bármely változásról vagy a működés végleges beszüntetéséről. Néhány vagy valamennyi ilyen bejelentett változás alapján az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy módosítja az engedélyt.

- (5) Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy visszavonja az engedélyt, különösen akkor, ha a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet már nem felel meg a csomagolási hulladék kezelésének megszervezésére vonatkozó követelményeknek, vagy nem teljesíti a 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikkével, vagy az e szakasszal összhangban létrehozott rendszerek szerinti egyéb, kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket, így például az illetékes hatóságnak történő jelentéstételre vonatkozó kötelezettségeket, vagy az értesítési kötelezettségeket az engedélyezés feltételeit érintő bármely változás esetén, vagy ha a gyártó tartósan beszüntette működését.
- (6) A kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek egyéni teljesítése esetén a gyártónak, vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén az említett kötelezettségek teljesítésével megbízott gyártói felelősségi szervezetnek megfelelő garanciát kell nyújtania a hulladékgazdálkodási műveletekkel kapcsolatban a gyártó vagy a gyártói felelősségi szervezet által – a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén, többek között a működés végleges beszüntetése vagy fizetéseképtelenség esetén – fizetendő költségek fedezésére. A tagállamok további követelményeket is meghatározhatnak a garanciára vonatkozóan. A garancia olyan állami alap formáját is öltheti, amelyet a gyártók által fizetett díjakból finanszíroznak, és amelyért valamely tagállam egyetemlegesen felel.

4. SZAKASZ

VISSZAVÁLTÁSI, GYŰJTÉSI ÉS VISSZAVÁLTÁSI DÍJAS RENDSZEREK

48. cikk

Visszaváltási és gyűjtési rendszerek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy olyan rendszerek és infrastruktúrák kerüljenek létrehozásra, amelyek biztosítják valamennyi csomagolási hulladék visszaváltását és a végfelhasználóktól való elkülönített gyűjtését annak érdekében, hogy azt a 2008/98/EK irányelv 4., 10. és 13. cikkével összhangban kezeljék, továbbá hogy megkönnyítsék az újrahasználatra való előkészítést és a magas színvonalú újrafeldolgozását. Azon csomagolást, amely megfelel az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozóan az e rendelet 6. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott kritériumoknak, újrafeldolgozás céljára kell gyűjteni. Az ilyen csomagolás égetése és hulladéklerakóban való elhelyezése tilos, kivéve az elkülönítetten gyűjtött csomagolási hulladék későbbi kezelési műveleteiből származó olyan hulladékot, amelynek esetében az újrafeldolgozás nem megvalósítható, vagy nem a legjobb környezeti eredményt biztosítja.
- (2) A magas színvonalú újrafeldolgozás elősegítése céljából a tagállamok biztosítják, hogy átfogó gyűjtési és válogatási rendszerek és infrastruktúrák álljanak rendelkezésre az újrafeldolgozás megkönnyítése és az újrafeldolgozásra szánt műanyag alapanyagok hozzáférhetőségének biztosítása érdekében. Az ilyen rendszerek és infrastruktúrák elsőbbségi hozzáférést biztosíthatnak az újrafeldolgozott anyagokhoz olyan alkalmazásokban történő felhasználás céljából, ahol az újrafeldolgozott anyag megkülönböztetett minősége megmarad vagy visszanyerhető oly módon, hogy lehetséges a további újrafeldolgozása és felhasználása – minimális mennyiségi, minőségi vagy funkcionális veszteség mellett – azonos módon és egy hasonló alkalmazásban.

- (3) A tagállamok a hulladék bizonyos formáit illetően eltérhetnek a visszaváltásra és elkülönített gyűjtésre vonatkozó, e cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségtől, feltéve, hogy a csomagolási hulladék frakcióinak gyűjtése, vagy a csomagolási hulladék vagy az ilyen csomagolási hulladék frakcióinak gyűjtése együtt más hulladékkal nem befolyásolja az ilyen csomagolásnak vagy a csomagolási hulladék frakcióinak képességét arra, hogy a 2008/98/EK irányelv 4. és 13. cikkének megfelelően újrahasználatra való előkészítésnek, újrafeldolgozásnak vagy egyéb újrahasznosítási műveleteknek vessék alá, és az említett műveletekből olyan outputot generál, amely az elkülönített gyűjtés révén elért minőséggel összevethető minőségű.
- (4) A tagállamok biztosíthatják, hogy a nem elkülönítetten gyűjtött csomagolási hulladékot az ártalmatlanítási vagy energetikai hasznosítási műveletek előtt válogassák az újrafeldolgozásra tervezett csomagolás eltávolítása érdekében.
- (5) Az (1) bekezdésben említett rendszereknek és infrastruktúráknak:
- a) nyitva kell állniuk az érintett ágazatok gazdasági szereplőiei, az illetékes hatóságok és a nevükben hulladékgazdálkodást végző harmadik felek részvétele előtt;
 - b) le kell fedniük a tagállam teljes területét, valamint a csomagolások és tevékenységek valamennyi típusából származó valamennyi csomagolási hulladékot, és figyelembe kell venniük a népesség méretét, a csomagolási hulladék várható térfogatát és összetételét, valamint a hozzáférhetőséget és közelséget a végfelhasználók számára; ki kell terjedniük a közterületeken, az üzlethelyiségekben és a lakóövezetekben történő elkülönített gyűjtésre, és elegendő kapacitással kell rendelkezniük;

- c) megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett – különösen ami a hozzáférésre vonatkozóan előírt részletes rendelkezéseket és bármely díjat illeti – nyitva kell állniuk az importált termékek előtt, és úgy kell azokat tervezni, hogy elkerüljék a kereskedelmet gátló akadályokat és a verseny torzulását.
- (6) A tagállamok rendelkezhetnek az állami hulladékgazdálkodási rendszereknek az (1) bekezdésben említett rendszerek megszervezésében való részvételéről.
- (7) A tagállamok intézkedéseket hoznak a csomagolási hulladék oly módon történő újrafeldolgozásának ösztönzésére, amely megfelel a releváns ágazatokban az újrafeldolgozott anyagok felhasználására vonatkozó minőségi előírásoknak.

49. cikk

Kötelező gyűjtés

A tagállamok 2029. január 1-jéig kötelező gyűjtési célkitűzéseket határoznak meg, és meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az 52. cikkben felsorolt anyagok gyűjtése összhangban legyen az említett cikkben meghatározott újrafeldolgozási célértékekkel és a 7. cikkben meghatározott, az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó kötelező célértékekkel.

50. cikk

Visszaváltási díjas rendszerek

- (1) A tagállamok 2029. január 1-jéig meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az adott tagállamban egy adott naptári évben első alkalommal forgalmazott következő csomagolási formák évi legalább 90 tömegszázalékát elkülönítetten gyűjtsék:
 - a) legfeljebb három liter űrtartalmú, egyszer használatos műanyag italpalackok; és

- b) legfeljebb három liter űrtartalmú, egyszer használatos fém italtárolók.

A tagállamok használhatják a forgalomba hozott csomagolásból származó csomagolási hulladék mennyiségét ahhoz, hogy az 56. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal összhangban kiszámítsák az e bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott célértékeket.

- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott célértékek elérése érdekében a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett releváns csomagolási formák tekintetében visszaváltási díjas rendszereket hozzanak létre, és hogy az értékesítés helyén visszaváltási díj kerüljön felszámításra.
- (3) Az első albekezdéstől eltérve, a tagállamok mentesíthetik a szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazatbeli gazdasági szereplőket a visszaváltási díj felszámítása alól, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:
 - a) a visszaváltási díjas csomagolást a helyszínen nyitják fel;
 - b) a terméket a helyszínen fogyasztják el; és
 - c) az üres visszaváltási díjas csomagolást a helyszínen visszaveszik.
- (4) A (2) bekezdés nem alkalmazandó a következő termékek csomagolására:
 - a) a szőlőből készült termékeknek az 1308/2013/EU rendelet VII. melléklete II. részének 1., 3., 8., 9., 11., 12., 15., 16. és 17. pontjában felsorolt kategóriái, és a 251/2014/EU rendeletben meghatározott ízesített borászati termékek;

- b) a borászati termékekhez és az ízesített borászati termékekhez hasonló, a szőlőtől eltérő gyümölcsből és zöldségekből előállított termékek, valamint a 2206 00 KN-kód alá tartozó, más erjesztett italok;
- c) a 2208 vámtarifaszám szerinti, alkoholból készült szeszes italok; és
- d) az 1308/2013/EU rendelet I. mellékletének XVI. részében felsorolt tej és tejtermékek.

A (2) bekezdéstől eltérve, a tagállamok a 0,1 liternél kisebb űrtartalmú, egyszer használatos műanyag italpalackok és egyszer használatos fém italtárolók tekintetében mentességet adhatnak a visszaváltási díjas rendszerekben való részvétel alól, amennyiben ez a részvétel műszakilag nem megvalósítható.

(5) A tagállamok a következő feltételek mellett mentesülhetnek a (2) bekezdés szerinti kötelezettség alól:

- a) a releváns csomagolási forma esetében a 48. cikk alapján előírt és a Bizottságnak az 56. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján benyújtott elkülönített gyűjtési arány legalább 80 tömegszázalék az említett tagállam területén első alkalommal a 2026-os naptári évben forgalmazott ilyen csomagolásra vonatkozóan; és
- b) a tagállam 2028. január 1-jéig értesíti a Bizottságot a mentesség iránti kérelmről, és végrehajtási tervet nyújt be, amelyben konkrét intézkedéseket tartalmazó, azok ütemtervére is kiterjedő stratégiát mutat be, amely biztosítja a csomagolás tömeg szerinti mennyiségét tekintve a 90 %-os elkülönített gyűjtési arány elérését.

Az a) pont alkalmazásában – amennyiben még nem nyújtották be a Bizottsághoz a releváns csomagolási forma elkülönített gyűjtési arányára vonatkozó információt – a tagállam indoklással ellátott magyarázatot ad arra vonatkozóan, az e bekezdésben meghatározott mentességre vonatkozó feltételek egyébként miként teljesülnek. Az indoklással ellátott magyarázatnak hitelesített nemzeti adatokon kell alapulnia és tartalmaznia a végrehajtott intézkedések leírását.

- (6) A Bizottság az (5) bekezdés b) pontja alapján benyújtott végrehajtási terv kézhezvételétől számított 3 hónapon belül felkérheti a tagállamot a terv felülvizsgálatára, ha úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg az (5) bekezdés b) pontjában meghatározott követelményeknek. A tagállam a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított 3 hónapon belül felülvizsgált végrehajtási tervet nyújt be.
- (7) Ha valamely tagállamban a csomagolásnak az (1) bekezdésben említett elkülönített gyűjtési aránya valamely forgalomba hozott csomagolási forma tekintetében három egymást követő naptári évben csökken, és a csomagolás tömeg szerinti mennyiségének 90 %-a alatt marad, a Bizottság értesíti az említett tagállamot arról, hogy a mentesség a továbbiakban már nem alkalmazandó. A visszaváltási díjas rendszert az azon évet követő második naptári év január 1-jéig kell létrehozni, amelyben a Bizottság értesítette az érintett tagállamot arról, hogy a mentesség a továbbiakban már nem alkalmazandó.
- (8) A tagállamok törekednek arra, hogy visszaváltási díjas rendszereket hozzanak létre és tartsanak fenn, különösen az egyszer használatos üveg italpalackok és az italos kartondobozok számára. A tagállamok törekednek arra, hogy az egyszer használatos csomagolási formák, különösen az egyszer használatos üveg italpalackok visszaváltási díjas rendszerei ugyanúgy elérhetőek legyenek az újrahasználatos csomagolások tekintetében is, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható.

- (9) Egy tagállam – az EUMSZ-ben megállapított általános szabályok betartása mellett és e rendelettel összhangban eljárva – elfogadhat az e cikkben meghatározott minimumkövetelményeken túlmutató rendelkezéseket, így például annak lehetőségét, hogy a visszaváltási díjas rendszerbe bevegyék a (4) bekezdésben felsorolt csomagolásokat, valamint a más termékekhez vagy más anyagokból készült csomagolást.
- (10) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározottakhoz hasonló rendeltetésű és formájú újrahasználató csomagolás tekintetében rendelkezésre álló visszaváltó helyek és lehetőségek ugyanolyan kényelmesek legyenek a végfelhasználók számára, mint az egyszer használatos csomagolás visszaváltási díjas rendszerben való visszaváltására rendelkezésre álló visszaváltó helyek és lehetőségek.
- (11) A tagállamok 2029. január 1-jéig biztosítják, hogy legalább az e cikk (2) bekezdése alapján e rendelet hatálybalépését követően létrehozott visszaváltási díjas rendszerek megfeleljenek a X. mellékletben felsorolt minimumkövetelményeknek.

A X. mellékletben felsorolt minimumkövetelmények nem alkalmazandók azokra az e rendelet hatálybalépése előtt létrehozott visszaváltási díjas rendszerekre, amelyek 2029. január 1-jéig elérik az e cikk (1) bekezdésében meghatározott 90 %-os célértéket. A tagállamok törekednek annak biztosítására, hogy a meglévő egyszer használatos visszaváltási díjas rendszerek az első felülvizsgálatukkor megfeleljenek a X. mellékletben foglalt minimumkövetelményeknek. Amennyiben 2029. január 1-jéig nem érik el a 90 %-os célértéket, a meglévő egyszer használatos visszaváltási díjas rendszereknek legkésőbb 2035. január 1-jéig meg kell felelniük a X. mellékletben foglalt minimumkövetelményeknek.

A Bizottság 2038. január 1-jéig a tagállamokkal együttműködve értékeli e cikk végrehajtását, és azonosítja, hogy miként lehet maximalizálni a visszaváltási díjas rendszerek interoperabilitását.

- (12) Az e rendelet X. mellékletében felsorolt minimumkövetelmények nem alkalmazandók az EUMSZ 349. cikkének harmadik bekezdésében elismert legkülső régiókban, figyelemmel azok helyi sajátosságaira.

5. SZAKASZ

ÚJRAHASZNÁLAT ÉS ÚJRATÖLTÉS

51. cikk

Újrahasználat és újratöltés

- (1) A tagállamok intézkedéseket hoznak, hogy ösztönözzék a visszaváltáshoz elégséges ösztönzőket biztosító csomagolás-újrahasználati rendszerek létrehozását és az újratöltési rendszerek környezetvédelmi szempontból megfelelő módon történő létrehozását. Az említett rendszereknek meg kell felelniük a 27. és 28. cikkben, valamint a VI. mellékletben meghatározott követelményeknek, és nem veszélyeztethetik az élelmiszer-higiéniát vagy a fogyasztók biztonságát.
- (2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések a következőket foglalhatják magukban:
- a) a X. mellékletben foglalt minimumkövetelményeknek megfelelő visszaváltási díjas rendszerek használata az újrahasználatos csomagolás és az 50. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő csomagolási formák tekintetében;
 - b) gazdasági ösztönzők alkalmazása, beleértve a végső forgalmazók kötelezettségeit arra, hogy díjat számítsanak fel az egyszer használatos csomagolás használatáért, valamint arra, hogy az értékesítés helyén tájékoztassák a fogyasztókat az ilyen csomagolás költségeiről;

- c) az előállítók vagy a végső forgalmazók azon kötelezettségei, hogy újrahasználati rendszer keretében vagy újratöltés révén újrahasználható csomagolásban forgalmazzák a 29. cikkben meghatározott újrahasználati célértékek hatálya alá tartozó termékektől eltérő termékek bizonyos százalékát, azzal a feltétellel, hogy ez nem vezet a belső piac torzulásához vagy a más tagállamokból származó termékek kereskedelmét gátló akadályokhoz.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek és a visszaváltási díjas rendszerek a költségvetésüknek egy minimális részarányát a csökkentést és a megelőzést célzó intézkedések finanszírozására különítsék el.

6. SZAKASZ

ÚJRAFELDOLGOZÁSI CÉLÉRTÉKEK ÉS AZ ÚJRAFELDOLGOZÁS ELŐMOZDÍTÁSA

52. cikk

Újrafeldolgozási célértékek és az újrafeldolgozás előmozdítása

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket, hogy az egész területükre kiterjedően elérjék a következő újrafeldolgozási célértékeket:
- a) 2025. december 31-re valamennyi keletkezett csomagolási hulladék legalább 65 tömegszázaléka;
 - b) 2025. december 31-re a keletkezett csomagolási hulladékban található következő konkrét anyagok tekintetében a következő tömegszázalékos minimumarány:
 - i. 50 % a műanyagok esetében;

- ii. 25 % a fa esetében;
 - iii. 70 % a vaskémetek esetében;
 - iv. 50 % az alumínium esetében;
 - v. 70 % az üveg esetében;
 - vi. 75 % a papír és kartonpapír esetében;
- c) 2030. december 31-re valamennyi keletkezett csomagolási hulladék tömeg szerinti mennyiségének legalább 70 %-a;
- d) 2030. december 31-re a keletkezett csomagolási hulladékban található következő konkrét anyagok tekintetében a következő tömegszázalékos minimumarány:
- i. 55 % a műanyagok esetében;
 - ii. 30 % a fa esetében;
 - iii. 80 % a vaskémetek esetében;
 - iv. 60 % az alumínium esetében;
 - v. 75 % az üveg esetében;
 - vi. 85 % a papír és karton esetében.

- (2) Az (1) bekezdés a) és c) pontjának sérelme nélkül a tagállam legfeljebb 5 évvel elhalaszthatja az (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott határidőket a következő feltételek mellett:
- a) a célértékektől való eltérés a halasztás időtartama alatt legfeljebb 15 százalékpont lehet egyetlen célértéktől vagy két célérték között megosztva;
 - b) a halasztás időtartama alatt a célértékektől való eltérés eredményeként az egyetlen célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 30 % alá;
 - c) a halasztás időtartama alatt a célértékektől való eltérés eredményeként az (1) bekezdés b) pontjának v. és vi. alpontjában meghatározott, egyetlen célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 60 % alá, valamint az (1) bekezdés d) pontjának v. és vi. alpontjában meghatározott, egyetlen célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 70 % alá; és
 - d) a tagállam legkésőbb 24 hónappal az e cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott vonatkozó határidő előtt értesíti a Bizottságot a határidő elhalasztására irányuló szándékáról, és e rendelet XI. mellékletével összhangban végrehajtási tervet nyújt be a Bizottságnak, amely összevonható a 2008/98/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerint benyújtott végrehajtási tervvel.

- (3) Amennyiben egy tagállam kéri az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott határidő elhalasztását, a Bizottság – az e cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján benyújtott végrehajtási terv kézhezvételétől számított 3 hónapon belül – felkérheti a tagállamot a terv felülvizsgálatára, ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a XI. mellékletben meghatározott követelményeknek. A tagállam a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított 3 hónapon belül felülvizsgált végrehajtási tervet nyújt be. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a felülvizsgált végrehajtási terv nem felel meg a XI. mellékletben meghatározott követelményeknek, és hogy valószínűtlen, hogy a tagállam az e cikk (2) bekezdése szerinti halasztás időtartamán belül képes lesz teljesíteni a célértékeket, a Bizottság elutasítja a végrehajtási tervet, és a tagállam köteles az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott határidőkön belül teljesíteni a célértékeket.
- (4) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 7 évvel]-ig felülvizsgálja az (1) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott célértékeket azok megemlése vagy további célértékek meghatározása céljából. A Bizottság e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet – ha a Bizottság helyénvalónak tartja – jogalkotási javaslat kísér.
- (5) A tagállamok adott esetben ösztönzik az újrafeldolgozott csomagolási hulladékból nyert anyagok használatát a csomagolás és egyéb termékek előállításánál azáltal, hogy:
- a) javítják az ilyen termékek piaci feltételeit;
 - b) felülvizsgálják az ilyen anyagok használatát megakadályozó meglévő szabályokat.

- (6) Egy tagállam – az EUMSZ-ben megállapított általános szabályok betartása mellett és e rendelettel összhangban eljárva – elfogadhat olyan rendelkezéseket, amelyek túlmutatnak az e cikkben meghatározott minimális célértékeken.

53. cikk

Az újrafeldolgozási célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

- (1) A számítást annak megállapítására, hogy az 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott célértékeket elérték-e, az e cikkben megállapított szabályokkal összhangban kell elvégezni.
- (2) A tagállamok kiszámítják az adott naptári évben keletkezett csomagolási hulladék tömegét. Az adott tagállamban keletkezett csomagolási hulladék kiszámításának kimerítőnek kell lennie.

A keletkezett csomagolási hulladék kiszámítására szolgáló módszertannak a következő megközelítéseken kell alapulnia:

- a) a valamely tagállam területén forgalmazott vagy a gyártó által nem végfelhasználóként kicsomagolt csomagolás mennyisége az adott konkrét évben; vagy
- b) az említett tagállamban ugyanazon évben keletkezett csomagolási hulladék mennyisége.

Az e bekezdés alapján végzett számításokat ki kell igazítani az eredmények összehasonlíthatóságának, megbízhatóságának és kimerítő jellegének biztosítása érdekében, összhangban az 56. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktussal megállapítandó követelményekkel és ellenőrzésekkel.

- (3) A tagállamok kiszámítják az adott naptári évben újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét. Az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét azon hulladékká vált csomagolás tömegeként kell kiszámítani, amely – miután átesett valamennyi szükséges ellenőrzési, válogatási és egyéb előzetes, későbbi átalakításra nem szánt hulladékanyagok eltávolítására és minőségi újrafeldolgozás biztosítására szolgáló műveleteken – bekerül az újrafeldolgozási műveletbe, amelynek során a hulladékanyagokat ténylegesen termékekké vagy anyagokká alakítják át.
- (4) A kompozit csomagolást és az egynél több anyagból álló egyéb csomagolást a csomagolásban megtalálható egyes anyagokként kell számítani és jelenteni. A csomagolási egységben jelentéktelen mennyiségben előforduló, vagyis a csomagolási egység össztömegének legfeljebb 5 %-át kitevő anyagok esetében a tagállamok eltérhetnek ettől a követelménytől.
- (5) A (3) bekezdés alkalmazásában az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét a hulladék újrafeldolgozási műveletbe való bekerülésekor kell megmérni.
- E bekezdés első albekezdésétől eltérve, az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét bármely válogatási művelet kimeneti oldalánál meg lehet mérni, feltéve, hogy:
- a) az ilyen output hulladék ezt követően újrafeldolgozásra kerül;
 - b) azon anyagok tömege, amelyeket az újrafeldolgozási műveletet megelőzően további műveletekkel eltávolítanak, és ezt követően nem kerülnek újrafeldolgozásra, nem számít bele az újrafeldolgozottként jelentett hulladék tömegébe.

- (6) A tagállamok hatékony minőség-ellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a csomagolási hulladék vonatkozásában az e cikk (2)–(5) bekezdésében foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. Az említett rendszer a 2008/98/EK irányelv 35. cikkének (4) bekezdése alapján létrehozott elektronikus nyilvántartásokból vagy a válogatott hulladékkal kapcsolatos minőségi követelményekre vonatkozó műszaki előírásokból állhat. Magában foglalhatja a válogatott hulladék átlagos veszteségrátáját is a különböző hulladéktípusok és hulladékgazdálkodási gyakorlatok tekintetében, feltéve, hogy más módon nem szerezhetők megbízható adatok. Az átlagos veszteségrátákat a 2008/98/EK irányelv 11a. cikkének (10) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott számítási szabályok alapján kell kiszámítani.
- (7) Újrafeldolgozottként számítható be az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő, biológiailag lebomló csomagolási hulladék mennyisége, amennyiben a kezelés eredményeképpen komposzt, fermentátum vagy egyéb anyag jön létre, amely az alapanyaghoz viszonyítva hasonló mennyiségben rendelkezik újrafeldolgozott tartalommal, és amely újrafeldolgozott termékként vagy anyagként használandó fel. Amennyiben a létrejött anyagot talajon használják, azt a tagállamok beszámíthatják újrafeldolgozottként feltéve, hogy e felhasználás mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból számára előnyös.
- (8) Azon csomagolási hulladékanyagok mennyisége, amelyek a feldolgozást megelőző előkészítő művelet eredményeként megszűntek hulladék lenni, újrafeldolgozottként számítható be, amennyiben az ilyen anyagokat ezt követően akár az eredeti, akár más célokra termékekké vagy anyagokká történő feldolgozásra szánják. Azonban az olyan, tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására használandó, vagy elégetésre, feltöltésre vagy lerakóban való elhelyezésre kerülő anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, nem számíthatók be újrafeldolgozottként.

- (9) A tagállamok figyelembe vehetik a hulladék égetése után elkülönített fémek újrafeldolgozását az elégetett csomagolási hulladék arányában, feltéve, hogy az újrafeldolgozott fémek megfelelnek az (EU) 2019/1004 határozatban meghatározott minőségi kritériumoknak.
- (10) Amennyiben csomagolási hulladékot küldenek egy másik tagállamba az említett másik tagállamban történő újrafeldolgozás céljából, csak azon tagállam számíthatja be azt újrafeldolgozottként, amelyben az említett csomagolási hulladékot gyűjtötték.
- (11) Az Unióból kivitt csomagolási hulladékot a gyűjtés helye szerinti tagállam csak akkor számíthatja be újrafeldolgozottként, ha teljesülnek a (3) bekezdésben foglalt követelmények, és ha az exportőr – az esettől függően az 1013/2006/EK rendelettel vagy az (EU) 2024/1157 rendelettel összhangban – bizonyító dokumentumokat nyújt be arra vonatkozóan, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, és hogy a csomagolási hulladék harmadik országban történő kezelésére a releváns uniós környezetvédelmi jogszabályokban előírt követelményekkel egyenértékű feltételek mellett került sor.

54. cikk

*Az újráfeldolgozási célértékek elérésének az újrahasználat figyelembevételével történő
kiszámítására vonatkozó szabályok*

- (1) A tagállamok határozhatnak arról, hogy az 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott célértékek kiigazított szintjét egy adott évben úgy érik el, hogy figyelembe veszik az első alkalommal forgalomba hozott és egy újrahasználati rendszerben újrahasznált újrahasználható fogyasztói csomagolások előző 3 évi átlagos arányát.

A kiigazított szintet úgy kell kiszámítani, hogy levonják:

- a) az 52. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott célértékekből az újrahasználható fogyasztói csomagolásnak a valamennyi forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, e bekezdés első albekezdésében említett arányát; és
- b) az 52. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott célértékekből a vonatkozó csomagolóanyagból álló, újrahasználható fogyasztói csomagolásnak az említett anyagból álló, valamennyi forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, az e bekezdés első albekezdésében említett arányát.

Az újrahasználható fogyasztói csomagolás átlagos arányának legfeljebb öt százalékpontja vehető figyelembe a kiigazított célértékszint kiszámítása során.

- (2) Az 52. cikk (1) bekezdése a) pontjában, b) pontjának ii. alpontjában, c) pontjában és d) pontjának ii. alpontjában megállapított célértékek kiszámításánál a tagállamok figyelembe vehetik az újrahasználat céljából megjavított facsomagolás mennyiségét.

7. SZAKASZ

TÁJÉKOZTATÁS ÉS JELENTÉSTÉTEL

55. cikk

A csomagolásihulladék-megelőzésre és -gazdálkodásra vonatkozó tájékoztatás

- (1) A gyártóknak vagy a gyártói felelősségi szervezeteknek – amennyiben a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésére e rendelet 46. cikkének (1) bekezdésével összhangban megbízást kaptak –, vagy a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok által kijelölt hatóságoknak a 2008/98/EK irányelv 8a. cikkének (2) bekezdésében és az e rendelet 12. cikkében említett információkon túlmenően a végfelhasználók – különösen a fogyasztók – rendelkezésére kell bocsátaniuk a gyártók által a tagállam területén biztosított csomagolás tekintetében a csomagolásihulladék-megelőzésre és -gazdálkodásra vonatkozó következő információkat:
- a) a végfelhasználók szerepe a hulladékmegelőzéshez való hozzájárulásban, beleértve a legjobb gyakorlatokat is;
 - b) a csomagolás újrahasználatára vonatkozó meglévő rendelkezések;
 - c) a végfelhasználók szerepe a csomagolásihulladék-anyagok elkülönített gyűjtéséhez való hozzájárulásban, beleértve a veszélyes termékeket vagy hulladékot tartalmazó csomagolások kezelését is;
 - d) az e rendelet 12. cikkével összhangban a csomagoláson elhelyezett, arra rányomtatott vagy gravírozott, vagy a csomagolt terméket kísérő dokumentációban szereplő címkék és szimbólumok jelentése;

- e) a csomagolási hulladéktól való nem megfelelő megváltásnak – például elhagyott hulladékként vagy vegyes települési hulladékként – a környezetre és az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára gyakorolt hatása, valamint az egyszer használatos csomagolások, különösen a műanyag hordtasakok káros környezeti hatása;
- f) a komposztálási tulajdonságok, valamint a komposztálható csomagolásra vonatkozó megfelelő hulladékgazdálkodási lehetőségek az e rendelet 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban; a fogyasztókat tájékoztatni kell arról, hogy a komposztálható csomagolás nem alkalmas házi komposztálásra, valamint arról, hogy a komposztálható csomagolást nem szabad eldobni a természetben.

Az e bekezdés első albekezdésének d) pontja szerinti kötelezettségeket ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 42 hónappal]-tól/-től vagy a 12. cikk releváns rendelkezése alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.

- (2) Az (1) bekezdésben említett információkat naprakészen kell tartani, és a következők útján rendelkezésre kell bocsátani:
 - a) weboldal vagy más elektronikus kommunikációs eszköz;
 - b) nyilvános tájékoztatás;
 - c) oktatási programok és kampányok;
 - d) útmutatás egy vagy több, a végfelhasználók és a fogyasztók által könnyen érthető nyelven.
- (3) Nyilvános tájékoztatás esetén a bizalmas üzleti adatok titkosságát meg kell őrizni a releváns uniós és nemzeti joggal összhangban.

56. cikk

Jelentéstétel a Bizottságnak

- (1) A tagállamok minden egyes naptári évre vonatkozóan benyújtják a Bizottságnak a következő adatokat:
- a) az 52. cikk (1) bekezdése a)–d) pontjának végrehajtására, valamint a XII. melléklet 2. táblázata szerinti, az újrahasználatos csomagolásra vonatkozó adatok;
 - b) a nagyon könnyű műanyag hordtasakok, a könnyű műanyag hordtasakok, a vastag műanyag hordtasakok és a nagyon vastag műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználása, külön-külön a XII. melléklet 4. táblázatában felsorolt minden egyes kategória tekintetében;
 - c) az 50. cikk (2) bekezdésében meghatározott, visszaváltási díjas rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség hatálya alá tartozó csomagolás elkülönített gyűjtésének aránya, a XII. melléklet 5. táblázatában felsoroltak szerint.

A tagállamok adatokat szolgáltathatnak az egyéb anyagokból készült hordtasakok éves felhasználásáról is.

- (2) A tagállamok minden naptári évre vonatkozóan benyújtják a Bizottságnak a következő adatokat:
- a) az említett tagállam területén első alkalommal forgalmazott vagy a gyártó által nem végfelhasználóként kicsomagolt csomagolás mennyisége a XII. melléklet 3. táblázatában felsorolt minden egyes csomagoláskategória vonatkozásában;
 - b) a gyűjtött csomagolási hulladék mennyisége az 52. cikkben említett minden egyes csomagolóanyag vonatkozásában;

- c) az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyisége és az újrafeldolgozási arányok a XII. melléklet 3. táblázatában felsorolt minden egyes csomagoláskategória vonatkozásában.

(3) Az első jelentéstételi év a következő:

- a) az (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségek tekintetében az azon végrehajtási jogi aktus hatálybalépésétől számított második teljes naptári év, amely meghatározza a Bizottságnak történő jelentéstétel formátumát a (7) bekezdéssel összhangban;
- b) az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kötelezettség tekintetében a 2028-as naptári év.

(4) A tagállamok elektronikus úton nyújtják be az (1) és (2) bekezdésben említett adatokat az azon jelentéstételi év végétől számított 19 hónapon belül, amelyre vonatkozóan az adatokat – a Bizottság által a (7) bekezdéssel összhangban meghatározott formátumban – gyűjtik.

(5) A tagállamok által e cikkel összhangban benyújtott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell csatolni. Az említett minőség-ellenőrzési jelentést a Bizottság által a (7) bekezdéssel összhangban meghatározott formátumban kell benyújtani.

(6) A tagállamok által e cikkel összhangban benyújtott adatokhoz az 53. cikk (7) és (11) bekezdésének alkalmazásáról szóló jelentést kell csatolni, és az adatoknak – adott esetben – részletes információkat kell tartalmazniuk az átlagos veszteségrátákról.

- (7) A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja:
- a) az (1) bekezdés a) és c) pontja, valamint a (2) bekezdés szerinti adatok kiszámítására, ellenőrzésére és benyújtására vonatkozó szabályokat, beleértve a keletkezett csomagolási hulladék mennyisége meghatározásának módszertanát és az említett adatok benyújtásának formátumát is;
 - b) az (1) bekezdés b) pontjában említett könnyű műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználásának kiszámítására szolgáló módszertant és az említett adatok benyújtásának formátumát;
 - c) a turizmus bázisévhez viszonyított növekedésének vagy csökkenésének figyelembevételét célzó, a 43. cikk (2) bekezdésében említett korrekciós tényezőt.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (8) A tagállamok előírják, hogy az újrahasználati rendszerek rendszerüzemeltetői és a tagállamokban csomagolást forgalmazó valamennyi gazdasági szereplő olyan pontos és megbízható adatokat bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára az e cikk szerinti jelentéstételi kötelezettségeik teljesítését, adott esetben figyelembe véve a kis- és középvállalkozásoknak a részletes adatszolgáltatás tekintetében felmerülő sajátos problémáit.

57. cikk

Csomagolási adatbázisok

- (1) Az 56. cikk (7) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok elfogadásának napjától számított 12 hónap elteltéig a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy – az 56. cikkben meghatározott jelentéstételi kötelezettségeik teljesítése céljából – harmonizált alapon a csomagolással és a csomagolási hulladékkal kapcsolatos adatbázisokat hozzanak létre, amennyiben még nincsenek ilyenek.
- (2) Az (1) bekezdésben említett adatbázisoknak a következőket kell tartalmazniuk:
 - a) a csomagolás- és csomagolásihulladék-áramok nagyságrendjére, jellemzőire és alakulására vonatkozó információk az egyes tagállamok szintjén;
 - b) a XII. mellékletben felsorolt adatok.
- (3) A csomagolási adatbázisoknak hozzáférhetőnek kell lenniük a szélesebb nyilvánosság számára olyan géppel olvasható formátumban, amely lehetővé teszi a jelentéstételre és a csomagolásihulladék-gazdálkodás költségeire vonatkozó naprakész adatokhoz való hozzáférést, és amely biztosítja az adatok interoperabilitását és további felhasználását. Az adatbázisokat az érintett tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein a következők útján kell biztosítani:
 - a) weboldal vagy más elektronikus kommunikációs eszköz; vagy
 - b) nyilvános jelentések.

Az első albekezdésben említett követelmények nem érintik a bizalmas üzleti adatokra vagy az adatvédelemre vonatkozó jogszabályokat.

IX. fejezet

Védintézkedési eljárások

58. cikk

A nemzeti szinten kockázatot jelentő csomagolással foglalkozó eljárás

- (1) Az (EU) 2019/1020 rendelet 19. cikkének sérelme nélkül, amennyiben valamely tagállam piacfelügyeleti hatóságainak elegendő okuk van azt feltételezni, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó valamely csomagolás kockázatot jelent a környezetre vagy az emberi egészségre, indokolatlan késedelem nélkül el kell végezniük az érintett csomagolás értékelését, amelynek ki kell terjednie az e rendeletben meghatározott, az említett kockázat szempontjából releváns valamennyi követelményre. A releváns gazdasági szereplőknek szükség szerint együtt kell működniük a piacfelügyeleti hatóságokkal.

Az első albekezdés alkalmazásában az e rendelet végrehajtásáért felelős hatóságoknak nyomon kell követniük a csomagolás e rendeletnek való állítólagos meg nem felelésével kapcsolatos panaszokat vagy bejelentéseket, és ellenőrizniük kell, hogy sor került-e a megfelelő korrekciós intézkedés megtételére.

Amennyiben az első albekezdés szerint elvégzett értékelés során a piacfelügyeleti hatóságok megállapítják, hogy a csomagolás nem felel meg az e rendeletben foglalt követelményeknek, haladéktalanul fel kell szólítaniuk a releváns gazdasági szereplőt, hogy a piacfelügyeleti hatóságok által előírt olyan határidőn belül, amely észszerű és arányban áll a meg nem felelés jellegével és adott esetben mértékével, hozzon megfelelő és arányos korrekciós intézkedéseket annak érdekében, hogy a csomagolás megfeleljen az említett követelményeknek.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben valamely, az emberi egészség védelmét célzó egyedi jogszabály hatálya alá tartozó kontaktszenzitív csomagolással kapcsolatban az emberi egészséget érintő kockázat merül fel, és az említett kockázat átkerül a csomagolóanyag csomagolt tartalmába, a piacfelügyeleti hatóságoknak nem kell elvégezniük a csomagolóanyagból származó, az emberek vagy állatok egészségét érintő kockázattal kapcsolatos értékelést. Ehelyett figyelmeztetniük kell az ilyen kockázatok értékelésére illetékes hatóságokat, nevezetesen az (EU) 2017/625, az (EU) 2017/745, az (EU) 2017/746 vagy az (EU) 2019/6 rendeletben, vagy a 2001/83/EK irányelvben említett illetékes hatóságokat.
- (3) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságok úgy ítélik meg, hogy a meg nem felelés nem korlátozódik a területükre, tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot az értékelés eredményeiről és azon intézkedésekről, amelyek meghozatalát előírták a gazdasági szereplő számára.
- (4) A gazdasági szereplőnek biztosítani kell, hogy minden megfelelő korrekciós intézkedés meghozatalra kerüljön az Unióban általa forgalmazott valamennyi nem megfelelő csomagolás tekintetében.
- (5) Amennyiben a gazdasági szereplő nem hoz megfelelő korrekciós intézkedéseket az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett határidőn belül, vagy ha a meg nem felelés továbbra is fennáll, a piacfelügyeleti hatóságoknak meg kell hozniuk valamennyi megfelelő ideiglenes intézkedést a csomagolás területükön történő forgalmazásának megtiltása, annak forgalomból kivonása vagy visszahívása érdekében.

A piacfelügyeleti hatóságoknak az említett intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot.

- (6) A Bizottságnak és a többi tagállamnak e cikk (5) bekezdése alapján küldendő tájékoztatást az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszeren keresztül kell közölni, és annak tartalmaznia kell valamennyi rendelkezésre álló adatot, különösen a nem megfelelő csomagolás azonosításához szükséges adatokat, a csomagolás származási helyét, az állítólagos meg nem felelés és a felmerülő kockázat jellegét, a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát, a gazdasági szereplő által felhozott érveket, valamint adott esetben az e rendelet 61. cikkének (1) bekezdésében említett információkat. A piacfelügyeleti hatóságoknak azt is jelezniük kell, hogy a meg nem felelés a következők valamelyike miatt következett-e be:
- a) a csomagolás nem felel meg az e rendeletben vagy az e rendelet alapján meghatározott fenntarthatósági követelményeknek;
 - b) az e rendelet 36. és 37. cikkében említett harmonizált szabványok, illetve közös előírások hiányosságai.
- (7) Az (5) bekezdés szerinti intézkedéseket meghozó tagállamtól eltérő tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot bármely elfogadott intézkedésről és az érintett csomagolás meg nem felelésével kapcsolatban rendelkezésükre álló, bármely kiegészítő információról, valamint – abban az esetben, ha a tagállamok kifogásolják az (5) bekezdés alapján hozott intézkedéseket – a kifogásaikról.
- (8) Amennyiben az (5) vagy a (7) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételétől számított 3 hónapon belül egyik tagállam és a Bizottság sem emelt kifogást egy tagállam által hozott ideiglenes intézkedésekkel szemben, az említett intézkedéseket indokoltnak kell tekinteni.

A tagállamok az ideiglenes intézkedések alkalmazására 3 hónapnál hosszabb vagy rövidebb időszakot is előírhatnak az érintett követelmények sajátosságainak figyelembevétele érdekében.

- (9) A tagállamok biztosítják, hogy a csomagolást a piacukon kivonják a forgalomból, vagy hogy haladéktalanul más megfelelő korlátozó intézkedéseket hozzanak az érintett csomagolás vagy előállító tekintetében.

59. cikk

Unió védintézkedési eljárás

- (1) Amennyiben az 58. cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott eljárás befejezését követően kifogást emelnek egy tagállam által az 58. cikk alapján hozott valamely intézkedéssel szemben, vagy amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedés ellentétes az uniós joggal, a Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és a releváns gazdasági szereplővel, és értékeli a nemzeti intézkedést. Az említett értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amely megállapítja, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktust valamennyi tagállamhoz címezi, és haladéktalanul közli azokkal és a releváns gazdasági szereplővel.

Ha a nemzeti intézkedés indokoltnak minősül, valamennyi tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a nem megfelelő csomagolást a piacán kivonja a forgalomból, és ennek megfelelően tájékoztatja a Bizottságot.

Ha a nemzeti intézkedés indokolatlannak minősül, az érintett tagállam visszavonja az említett intézkedést.

- (3) Amennyiben megállapítást nyer, hogy a nemzeti intézkedés indokolt, és a csomagolás meg nem felelése az e rendelet 36. cikkében említett harmonizált szabványok hiányosságainak a következménye, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkében előírt eljárást alkalmazza.
- (4) Amennyiben megállapítást nyer, hogy a nemzeti intézkedés indokolt, és a csomagolás meg nem felelése a 37. cikkben említett közös műszaki előírások hiányosságainak a következménye, a Bizottság haladéktalanul módosítja vagy hatályon kívül helyezi az érintett közös műszaki előírásokat.

60. cikk

A követelményeknek megfelelő, de kockázatot jelentő csomagolás

- (1) Amennyiben egy tagállam – az 58. cikk szerinti értékelés elvégzését követően – megállapítja, hogy bár a csomagolás megfelel az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott alkalmazandó követelményeknek, mégis kockázatot jelent a környezetre vagy az emberi egészségre, haladéktalanul felszólítja a releváns gazdasági szereplőt arra, hogy:
- a) a piacfelügyeleti hatóságok által előírt észszerű, továbbá a kockázat jellegével és adott esetben mértékével arányos határidőn belül hozzon meg minden megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az érintett csomagolás a forgalomba hozatalkor többé ne jelentsen kockázatot;
 - b) biztosítsa a csomagolás megfelelőségét;
 - c) vonja ki a csomagolást a forgalomból; vagy
 - d) hívja vissza a csomagolást.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben valamely, az emberi egészség védelmét célzó egyedi jogszabály hatálya alá tartozó kontaktszenzitív csomagolással kapcsolatban az emberi egészséget érintő kockázat áll fenn, és az említett kockázat átkerül a csomagolóanyag csomagolt tartalmába, a felügyeleti hatóságoknak nem kell elvégezniük a csomagolóanyagból eredő, az emberek vagy az állatok egészségét érintő kockázattal kapcsolatos értékelést. Ehelyett figyelmeztetniük kell az ilyen kockázatok ellenőrzésére illetékes hatóságokat, nevezetesen az (EU) 2017/625, az (EU) 2017/745, az (EU) 2017/746 vagy az (EU) 2019/6 rendeletben, vagy a 2001/83/EK irányelvben említett illetékes hatóságokat.

- (3) A gazdasági szereplőnek biztosítani kell, hogy korrekciós intézkedéseket hozzanak valamennyi olyan, nem megfelelő csomagolás tekintetében, amelyeket a gazdasági szereplő uniószerre forgalomba hozott.
- (4) A tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot a megállapításairól és az (1) bekezdés alapján a továbbiakban sorra kerülő intézkedésekről. Az említett tájékoztatásnak tartalmaznia kell valamennyi rendelkezésre álló részletet, különösen a nem megfelelő csomagolás azonosításához szükséges adatokat, a csomagolás származási helyét és szállítói láncát, a felmerülő kockázat jellegét, valamint a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát.
- (5) A Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállammal és a releváns gazdasági szereplővel, és értékeli a meghozott nemzeti intézkedéseket. Az említett értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben megállapítja, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e, és szükség esetén javaslatot tesz megfelelő intézkedésekre.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 65. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A környezet vagy az emberi egészség védelmével kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben a Bizottság azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktust fogad el a 65. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében.

A Bizottság az e bekezdésben említett végrehajtási jogi aktust valamennyi tagállamhoz címezi, és haladéktalanul közli azokkal és a releváns gazdasági szereplővel.

61. cikk

Az uniós piacra belépő csomagolás ellenőrzése

- (1) A piacfelügyeleti hatóságoknak haladéktalanul közölniük kell az (EU) 2019/1020 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése szerint kijelölt hatóságokkal az e rendelet 58. cikkének (5) bekezdésében említett intézkedéseket, amennyiben a meg nem felelés nem korlátozódik a területükre. Az említett közlésnek tartalmaznia kell minden releváns információt, különösen azon részleteket, amelyek azon nem megfelelő csomagolásnak – és csomagolt termék esetében magának a terméknek – az azonosításához szükségesek, amelyekre az intézkedések alkalmazandók.
- (2) Az (EU) 2019/1020 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt hatóságoknak az e cikk (1) bekezdése alapján közölt információkat fel kell használniuk az (EU) 2019/1020 rendelet 25. cikkének (3) bekezdése szerinti kockázatelemzésük elvégzéséhez.
- (3) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatást az információknak a releváns vámügyi kockázatkezelési környezetbe való bevitelével kell megtenni.
- (4) Az e cikk (1) bekezdése szerinti tájékoztatás automatizálása érdekében a Bizottság összeköttetést hoz létre az 58. cikk (6) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszer és az e cikk (3) bekezdésében említett környezet között. Az említett összeköttetésnek legkésőbb az e cikk (5) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus elfogadásától számított 24 hónapon belül működésbe kell lépnie.

- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a (4) bekezdés vonatkozásában az eljárási szabályokat és a végrehajtási rendelkezések részleteit, beleértve a funkciókat, az adatelemeket és az adatkezelést, valamint a (4) bekezdésben említett összeköttetés vonatkozásában a személyes adatok kezelésére, a titoktartásra és az adatkezelői szerepre vonatkozó szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 65. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

62. cikk

Az előírások formai megsértése

- (1) Amennyiben egy tagállam tudomására jut a következő körülmények bármelyike, előírja a releváns gazdasági szereplő számára, hogy szüntesse meg az érintett meg nem felelést:
- a) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot nem készítették el;
 - b) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot helytelenül készítették el;
 - c) a 12. cikkben említett QR-kód vagy adathordozó nem biztosít hozzáférést az említett cikkel összhangban előírt információkhoz;
 - d) a VII. mellékletben említett műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésre, hiányos vagy hibákat tartalmaz;
 - e) a 15. cikk (6) bekezdésében vagy a 18. cikk (3) bekezdésében említett információkat nem, hamisan vagy hiányosan tüntették fel;

- f) a 15. cikkben vagy a 18. cikkben meghatározott bármely egyéb adminisztratív követelményt nem teljesítik;
 - g) a 24. és a 25. cikkben meghatározott, a túlzott csomagolásra vagy bizonyos csomagolási formák alkalmazására vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatos követelményeknek nem felelnek meg;
 - h) az újrahasználatos csomagolás tekintetében nem teljesítik az újrahasználati rendszer létrehozására, működtetésére vagy az abban való részvételre vonatkozó, a 27. cikkben említett követelményeket;
 - i) az újratöltés tekintetében nem teljesítik a 28. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatási követelményeket;
 - j) a 28. cikk (3) bekezdésében meghatározott, az újratöltő állomásokra vonatkozó követelményeket nem teljesítik;
 - k) a 29. cikkben meghatározott újrahasználati célértékeket nem érik el;
 - l) a 32. cikkben foglalt újratöltési kötelezettségeket és a 33. cikkben foglalt, az újrahasználati ajánlattal kapcsolatos kötelezettséget nem teljesítik;
 - m) a 6. cikkben meghatározott, az újrafeldolgozható csomagolásra vonatkozó követelményeket nem teljesítik;
 - n) a 7. cikkben meghatározott, a műanyag csomagolásban található minimális újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó követelményeket nem teljesítik.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdés a)–f) pontjában említett meg nem felelés továbbra is fennáll, az érintett tagállam minden megfelelő intézkedést meghoz a csomagolás forgalmazásának megtiltására, vagy annak biztosítására, hogy a csomagolást visszahívják vagy kivonják a forgalomból.

- (3) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének g)–n) pontjában említett meg nem felelés továbbra is fennáll, a tagállamok az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó, a tagállamok által a 68. cikkel összhangban megállapított szabályokat alkalmazzák.

X. fejezet

Zöld közbeszerzés

63. cikk

Zöld közbeszerzés

- (1) A környezeti szempontból fenntartható csomagolás kínálatának és keresletének ösztönzése érdekében a Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 60 hónappal]-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben kötelező minimumkövetelményeket határoz meg azon közbeszerzési szerződésekre vonatkozóan, amelyek a 2014/24/EU irányelv hatálya alá tartoznak – a csomagolás, a csomagolt termékek vagy a csomagolást vagy csomagolt termékeket használó szolgáltatások tekintetében – vagy a 2014/25/EU irányelv hatálya alá tartoznak, és amelyeket a 2014/24/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/25/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott ajánlatkérő szervek vagy a 2014/25/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott közszolgáltató ajánlatkérők ítéltek oda, és amelyekben a csomagolás vagy a csomagolt termékek a szerződés becsült értékének vagy a szerződés tárgyát képező szolgáltatások által használt termékek értékének több mint 30 %-át teszik ki. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 65. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (2) Az (1) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott követelmények alkalmazandók az említett bekezdésben említett közbeszerzési szerződések azon odaítélési eljárásaira, amelyeket az érintett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal vagy később kezdeményeztek.
- (3) A zöld közbeszerzésre vonatkozó kötelező minimumkövetelményeknek az 5–11. cikkben vagy az 5–11. cikk alapján meghatározott követelményeken és a következő elemeken kell alapulniuk:
- a) a csomagolásra vagy a csomagolt termékekre, vagy a csomagolás vagy csomagolt termékek felhasználásával végzett szolgáltatásokra vagy építési beruházásokra odaítélt közbeszerzési szerződések értéke és volumene;
 - b) az ajánlatkérő szervek vagy a közszolgáltató ajánlatkérők számára a környezeti szempontból fenntarthatóbb csomagolás vagy csomagolt termékek beszerzésének gazdasági megvalósíthatósága, anélkül, hogy ez aránytalan költségekkel járna;
 - c) a releváns csomagolás vagy csomagolt termékek uniós szintű piaci helyzete;
 - d) a követelmények versenyre gyakorolt hatásai;
 - e) csomagolásihulladék-gazdálkodási kötelezettségek.
- (4) A zöld közbeszerzésre vonatkozó kötelező minimumkövetelmények a következő formákat ölthetik:
- a) a 2014/24/EU irányelv 42. cikke és a 2014/25/EU irányelv 60. cikke értelmében vett műszaki előírások;
 - b) a 2014/24/EU irányelv 58. cikke és a 2014/25/EU irányelv 80. cikke értelmében vett kiválasztási szempontok; vagy

- c) a 2014/24/EU irányelv 70. cikke és a 2014/25/EU irányelv 87. cikke értelmében vett szerződésteljesítési feltételek.

A zöld közbeszerzésre vonatkozó, említett kötelező minimumkövetelményeket a 2014/24/EU irányelvben és a 2014/25/EU irányelvben foglalt elvekkel összhangban kell kidolgozni, elősegítendő e rendelet célkitűzéseinek az elérését.

- (5) Az (1) bekezdésben említett ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők kellően indokolt esetekben, közbiztonsági és közegészségügyi okokból eltérhetnek az (1) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott követelményektől. Az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők kellően indokolt esetekben olyankor is eltérhetnek az említett követelményektől, ha azok megoldhatatlan műszaki nehézségekhez vezetnének.

XI. fejezet

Felhatalmazás és bizottsági eljárás

64. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

- (2) A Bizottságnak az 5. cikk (7) és (8) bekezdésében, a 6. cikk (4) bekezdésének első és harmadik albekezdésében, a 6. cikk (6) bekezdésében, a 7. cikk (9) bekezdésében, a 7. cikk (12) bekezdésének második albekezdésében, a 7. cikk (13) bekezdésében, a 11. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (10) bekezdésében, a 29. cikk (12) bekezdésének hatodik albekezdésében, a 29. cikk (13) bekezdésének második albekezdésében és a 29. cikk (18) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása 10 éves időtartamra szól ... [az e rendelet hatálybalépésének napja]-tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb 9 hónappal a tízéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb 3 hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (7) és (8) bekezdésében, a 6. cikk (4) bekezdésének első és harmadik albekezdésében, a 6. cikk (6) bekezdésében, a 7. cikk (9) bekezdésében, a 7. cikk (12) bekezdésének második albekezdésében, a 7. cikk (13) bekezdésében, a 11. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (10) bekezdésében, a 29. cikk (12) bekezdésének hatodik albekezdésében, a 29. cikk (13) bekezdésének második albekezdésében és a 29. cikk (18) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (6) Az 5. cikk (7) vagy (8) bekezdése, a 6. cikk (4) bekezdésének első vagy harmadik albekezdése, a 6. cikk (6) bekezdése, a 7. cikk (9) bekezdése, a 7. cikk (12) bekezdésének második albekezdése, a 7. cikk (13) bekezdése, a 11. cikk (2) bekezdése, a 29. cikk (10) bekezdése, a 29. cikk (12) bekezdésének hatodik albekezdése, a 29. cikk (13) bekezdésének második albekezdése és a 29. cikk (18) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő 2 hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

65.cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkében említett bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

XII. fejezet

Módosítások

66. cikk

Az (EU) 2019/1020 rendelet módosításai

Az (EU) 2019/1020 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következő pontokkal egészül ki:

„XX⁺. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/904 irányelve (2019. június 5.) egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről (HL L 155., 2019.6.12., 1. o.);

XX⁺. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/... rendelete (...) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L ..., ELI: ...)“⁺⁺.

2. A II. melléklet 8. pontját el kell hagyni.

⁺ HL: Kérjük, illesszék be a szövegbe az (EU) 2019/1020 rendelet I. mellékletében foglalt lista soron következő számát.

⁺⁺ HL: Kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)] dokumentumban található ezen rendelet számát, elfogadásának dátumát és kihirdetésének adatait.

67. cikk

Az (EU) 2019/904 irányelv módosításai

Az (EU) 2019/904 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben ezen irányelvnek valamely rendelkezése ütközik a 94/62/EK vagy a 2008/98/EK irányelvvel, ezen irányelv az irányadó, kivéve, ha az (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi rendelet másként rendelkezik* +.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/... rendelete (...) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L ..., ELI: ...).”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben ezen irányelv 4. cikke ütközik az (EU) 2024/... rendelet⁺⁺ 25. cikkének (1) és (6) bekezdésével az említett rendelet V. mellékletének 3. pontjában felsorolt egyszer használatos műanyag csomagolás tekintetében, az említett rendelet 25. cikkének (1) és (6) bekezdése az irányadó.”

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)] dokumentumban található ezen rendelet számát, és egészítsék ki a kapcsolódó lábjegyzetet.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)] dokumentumban található ezen rendelet számát.

2. A 6. cikk (5) bekezdésének a) és b) pontját 2030. január 1-jétől vagy az (EU) 2024/... rendelet⁺ 7. cikkének (8) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított 3 év elteltével el kell hagyni, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.
3. A 13. cikk (1) bekezdésének e) pontját 2030. január 1-jétől vagy az (EU) 2024/... rendelet⁺ 7. cikkének (8) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított 3 év elteltével el kell hagyni, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.
4. A 13. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság megvizsgálja az e cikknek megfelelően jelentett adatokat és információkat, és jelentést tesz közzé vizsgálatának eredményeiről. A jelentésben értékelni kell az adat- és információgyűjtés szervezését, az adatok és információk forrásait és a tagállamokban használt módszertant, valamint az említett adatok és információk hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és következetességét. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést az adatoknak és információknak a tagállamok általi első jelentését követően, és ezt követően négyévente kell elkészíteni.”

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)] dokumentumban található ezen rendelet számát, és egészítsék ki a kapcsolódó lábjegyzetet.

5. A melléklet B. része a következőképpen módosul:

a) a 7., a 8. és a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. Expandált (EPS) vagy extrudált (XPS) polisztirolból készült, olyan étel tárolására használt ételtároló edények, azaz ételtartók – így például dobozok tetővel vagy anélkül –, amely(et):

- a) azonnali fogyasztásra szánnak helyben vagy elvitelre;
- b) általában az ételtartóból fogyasztanak; és
- c) készételként fogyasztható bármely további elkészítés – így például főzés, forralás vagy melegítés – nélkül,

ideértve a gyorsételekhez vagy egyéb, azonnali fogyasztásra kész ételekhez használt ételtároló edényeket, kivéve az italtárolókat, tányérokat és tasakokat, valamint az ételt tartalmazó csomagolóanyagokat;

8. Expandált (EPS) vagy extrudált (XPS) polisztirolból készült italtárolók, beleértve azok kupakját és fedelét is;

9. Expandált (EPS) vagy extrudált (XPS) polisztirolból készült italtartó poharak, beleértve azok tetejét és fedelét is;”

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„10. A repülőtereken vagy vasútállomásokon a poggyászok szállítás közbeni védelmére használt zsugorfólia;

11. Polisztirolforgács és más műanyag forgácsok, amelyeket a csomagolt áruk szállítás és kezelés közbeni védelmére használnak;
12. Az (EU) 2024/... rendelet⁺ 3. cikke (1) bekezdésének 6. pontjában meghatározott gyűjtőcsomagolásként használt, több csomagot összefogó műanyag gyűrűk.”

XIII. fejezet

Záró rendelkezések

68. cikk

Szankciók

- (1) A tagállamok ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (2) A 24–29. cikknek való meg nem felelés esetén a szankciók közigazgatási bírságokat is magukban foglalhatnak. Amennyiben a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási bírságokról, e bekezdés oly módon alkalmazható, hogy a bírságot az illetékes nemzeti bíróságok szabják ki, biztosítva ugyanakkor az említett jogorvoslatok hatékonyságát és az e bekezdésben említett közigazgatási bírságokéval egyenértékű hatását. A kiszabott bírságoknak is minden esetben hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)] dokumentumban található ezen rendelet számát.

- (3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben említett szabályokról és intézkedésekről ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 2 évvel]-ig tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.

69. cikk

Értékelés

A Bizottság ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 9 évvel és 6 hónappal]-ig elvégzi e rendelet értékelését, amely kiterjed annak a belső piac működéséhez és a csomagolás környezeti fenntarthatóságának javításához való hozzájárulására is. Az értékelésnek tartalmaznia kell egy olyan részt, amely többek között e rendeletnek az agrár-élelmiszeripari rendszerre és az élelmiszer-hulladéokra gyakorolt hatásával foglalkozik. A Bizottság az értékelés főbb megállapításairól szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának. A tagállamok megküldik az e jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.

70. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

- (1) A 94/62/EK irányelv ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ával/-ével hatályát veszti, a következők kivételével:
- a) a 94/62/EK irányelv 8. cikkének (2) bekezdése, amely az e rendelet 12. cikkének (6) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított 30 hónapig továbbra is alkalmazandó;

- b) a 94/62/EK irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdése, amelyek az említett irányelv II. melléklete 1. pontjának első franciabekezdése szerinti alapvető követelmények tekintetében 2029. december 31-ig továbbra is alkalmazandók;
 - c) a 94/62/EK irányelv 5. cikkének (2) és (3) bekezdése, 6. cikke (1) bekezdésének d) és e) pontja, valamint 6a. cikke, amelyek ... [az e rendelet hatálybalépésének napját 36 hónappal követő naptári év utolsó napja]-ig továbbra is alkalmazandók;
 - d) a 94/62/EK irányelv 12. cikkének (3a), (3b), (3c) és (4) bekezdése, amelyek ... [az e rendelet hatálybalépésének napját 36 hónappal követő naptári év utolsó napja]-ig továbbra is alkalmazandók, kivéve az adatoknak a Bizottságnak történő továbbítása tekintetében, amelyre vonatkozóan az említett irányelv ... [az e rendelet hatálybalépésének napját 54 hónappal követő naptári év utolsó napja]-ig továbbra is alkalmazandó.
- (2) A 97/129/EK határozat ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 42 hónappal]-val/-vel hatályát veszti.
 - (3) A 2001/171/EK és a 2009/292/EK határozat mindaddig hatályban marad és továbbra is alkalmazandó, amíg azokat a Bizottság által e rendelet 5. cikkének (8) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal hatályon kívül nem helyezik.
 - (4) A tagállamok 2030. január 1-jéig fenntarthatnak a csomagolásnak az V. melléklet 2. és 3. pontjában felsorolt formákban és felhasználásokra történő forgalomba hozatalát korlátozó nemzeti rendelkezéseket. Az említett nemzeti intézkedésekkel kapcsolatban a 4. cikk (3) bekezdése 2030. január 1-jéig nem alkalmazandó.

- (5) A hatályon kívül helyezett 94/62/EK irányelvre történő hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és az e rendelet XIII. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

71. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-tól/-től kell alkalmazni.

A 67. cikk (5) bekezdését azonban ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított 48 hónappal]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A csomagolásnak a 3. cikk (1) bekezdésének 1. pontjában foglalt fogalommeghatározása körébe tartozó cikkek tájékoztató jellegű listája

A. A 3. cikk (1) bekezdése 1. pontjának a) alpontja

1. Csomagolásnak minősülő cikkek:

Édességet tartalmazó dobozok

CD-tokot borító fóliaburkolat

Katalógusok és magazinok postázáshoz használt borítékjai (magazinnal együtt)

Süteménnyel együtt árult süteményalátétek

Rudak, csövek és hengerek, amelyekre valamilyen hajlékony anyag (pl. műanyag fólia, alumínium vagy papír) van feltekerve, kivéve azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyeket egy gyártóberendezés részeként kívánnak használni, és nem valamely termék értékesítési egységként való bemutatására

Virág- és növénycserepek, beleértve a palántázótálcákat is, amelyeket csak árusítást és szállítást szolgáló használatra szánnak

Injekciós oldatok üvegcséi

CD-k csomagolására használt (a CD-kkel együtt értékesített, tárolásra nem szolgáló) hengerek

Vállfák (ruhával együtt értékesítve)

Gyufásdobozok

Steril csomagolóanyagok (zacskók, tálcák és a termék sterilitását őrző egyéb anyagok)

Különböző gázok tárolására szolgáló újratölthető acélpalackok, kivéve a tűzoltó készülékeket

Fóliatasakok teákhoz és kávékhoz

Fogkrémtubusokhoz használt dobozok

2. Csomagolásnak nem minősülő cikkek:

Virág- és növénycserepek, beleértve a palántázótálcákat is, amelyeket a különböző termesztési szakaszokban a vállalkozások közötti kapcsolatokban használnak vagy a növényvel együtt történő értékesítésre szánnak

Szerszámosládák

Sajtot bevonó viaszréteg

Kolbász, illetve szalámbél

Vállfák (külön értékesítve)

Nyomtatópatronok

CD-, DVD- és videókazetta-tokok (a CD-vel, DVD-vel vagy videókazettával együtt értékesítve)

CD-hengerek (tároláshoz, üresen értékesítve)

Mosószeres vízben oldódó csomagolása

Kegyeleti célra használt gyertyatartók

Mechanikus darálók (újrátölthető tartályba építve, pl. újrátölthető borsdaráló)

B. A 3. cikk (1) bekezdése 1. pontjának b) és c) alpontja

1. Csomagolásnak minősülő cikkek:

Közvetlenül a termékre akasztott vagy rögzített címkék, beleértve a gyümölcsökre és a zöldségfélékre ragasztott tapadós címkéket is

Szempillaecset, amely a tárolóeszköz záróelemének része

Tapadós címkék, amelyeket más csomagolási tételekre ragasztottak

Tűzőkapcsok

Műanyag övcímke

Adagok mérésére szolgáló eszköz, amely a mosó- és tisztítószeres flakonját záró elem része

Mechanikus darálók (újra nem tölthető, termékkel töltött tartályba építve, pl. borssal teli borsdaráló)

2. Csomagolásnak nem minősülő cikkek:

Rádiófrekvenciás azonosító (RFID) címkék

Gumiabronscímkék matricák formájában az (EU) 2020/740 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ megfelelően

C. A 3. cikk (1) bekezdése 1. pontjának d) és e) alpontja

1. Csomagolásnak minősülő cikkek, ha az értékesítés helyén való feltöltésre tervezték és szánták:

Papír vagy műanyag hordtasakok

Eldobható tányérok és poharak

Frissentartó fólia

Uzsonnástasakok

Alufólia

Ruhatisztítókban a tiszta ruha csomagolására használt műanyag fólia

2. Csomagolásnak nem minősülő cikkek:

Keverőpálcák

Eldobható evőeszközök

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/740 rendelete (2020. május 25.) a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más paraméterek tekintetében történő címkézéséről, az (EU) 2017/1369 rendelet módosításáról és az 1222/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 177., 2020.6.5., 1. o.).

Csomagolópapír (a fogyasztóknak és a vállalkozásoknak külön értékesítve)

Papírból készült sütőformák (üresen értékesítve)

Sütemény nélkül árult süteményalátétek

Olyan eldobható táányérok és poharak, amelyeket nem az értékesítés helyén való feltöltésre szántak

II. MELLÉKLET

Kategóriák és paraméterek a csomagolás újrafeldolgozhatóságának értékeléséhez

1. táblázat

A 6. cikkben említett csomagolóanyagok,
csomagolástípusok és -kategóriák tájékoztató jellegű listája

Kategória száma	Elsődleges csomagolóanyag	Csomagolás-típus	Forma (szemléltető jellegű, nem kimerítő felsorolás)	Szín / Fényáteresztés
1.	Üveg	Üveg, valamint nagyrészt üvegből készült kompozit csomagolás	Üvegből (nátronmész-szilikátból) készült palackok, befőttes üvegek, flakonok, kozmetikai téglék, tálak, ampullák, fiolák stb., aeroszolos dobozok	–
2.	Papír/karton	Papír-/kartoncsomagolás	Dobozok, tálcák, gyűjtőcsomagolás, rugalmas papírcsomagolás (pl. fóliák, lapok, tasakok, fedelek, kúpok, csomagolópapírok)	–
3.	Papír/karton	Kompozit csomagolás, amely nagyrészt papírból/kartonból készült	Folyadékok csomagolásához használt karton- és papírpoharak (pl. poliolefinnel és alumíniummal vagy anélkül laminált), tálcák, tányérok és poharak, fémezett vagy műanyaggal laminált papír/karton, papír/karton műanyag béléssel/ablakkal	–
4.	Fém	Acél és nagyrészt acélból készült kompozit csomagolás	Acélból – beleértve az ónozott lemezt, valamint a rozsdamentes acélt is – készült merev formák (aeroszolos dobozok, konzervdobozok, festékdobozok, dobozok, tálcák, hordók, tömlők)	–

Kategória száma	Elsődleges csomagolóanyag	Csomagolás-típus	Forma (szemléltető jellegű, nem kimerítő felsorolás)	Szín / Fényáteresztés
5.	Fém	Alumínium és nagyrészt alumíniumból készült kompozit csomagolás – merev	Alumíniumból készült merev formák (élelmiszer- és italos dobozok, palackok, aeroszolok, hordók, tubusok, konzervdobozok, dobozok, tálcák)	–
6.	Fém	Alumínium és nagyrészt alumíniumból készült kompozit csomagolás – félmerev és rugalmas	Alumíniumból készült félmerev és rugalmas formák (tartályok és tálcák, tubusok, fóliák, rugalmas fóliák)	–
7.	Műanyag	PET – merev	Palackok és flakonok	Víztiszta / színes, átlátszatlan
8.	Műanyag	PET – merev	Merev formák a palackok és flakonok kivételével (többek között téglék, talak, edények, poharak, egy- és többretegű tálcák és tárolók, aeroszolos dobozok)	Víztiszta / színes, átlátszatlan
9.	Műanyag	PET – rugalmas	Fóliák	Natúr / színes
10.	Műanyag	PE – merev	Tárolók, palackok, tálcák, téglék és tömlők	Natúr / színes
11.	Műanyag	PE – rugalmas	Fóliák, beleértve a többretegű és kombinált anyagokból készült csomagolást	Natúr / színes
12.	Műanyag	PP – merev	Tárolók, palackok, tálcák, téglék és tömlők	Natúr / színes

Kategória száma	Elsődleges csomagolóanyag	Csomagolás-típus	Forma (szemléltető jellegű, nem kimerítő felsorolás)	Szín / Fényáteresztés
13.	Műanyag	PP – rugalmas	Fóliák, beleértve a többrétegű és kombinált anyagokból készült csomagolást	Natúr / színes
14.	Műanyag	HDPE és PP – merev	Rekeszek és raklapok, hullámosított műanyaglemez	Natúr / színes
15.	Műanyag	PS és XPS – merev	Merev formák (beleértve a tejtermék-csomagolásokat, tálcákat, poharakat és más ételtároló edényeket)	Natúr / színes
16.	Műanyag	EPS – merev	Merev formák (beleértve a halrekeszeket / fehérárukat és tálcákat)	Natúr / színes
17.	Műanyag	Egyéb merev műanyagok (pl. PVC, PC), beleértve a kombinált anyagokat – merev	Merev formák, beleértve a köztes ömlesztettáru-tartályokat, hordókat	–
18.	Műanyag	Más rugalmas műanyagok, beleértve a kombinált anyagokat – rugalmas	Tasakok, buborékfóliák, hőformázott csomagolás, vákuumcsomagolás, módosított atmoszférájú / módosított nedvességtartalmú csomagolás, beleértve a rugalmas köztes ömlesztettáru-tartályokat, a zacskókat, a sztreccsfóliákat	–
19.	Műanyag	Biológiailag lebomló műanyagok[1] – merev (pl. PLA, PHB) és rugalmas (pl. PLA)	Merev és rugalmas formák	–

Kategória száma	Elsődleges csomagolóanyag	Csomagolás-típus	Forma (szemléltető jellegű, nem kimerítő felsorolás)	Szín / Fényáteresztés
20.	Fa, parafa	Fából készült csomagolás, beleértve a parafát	Raklapok, dobozok, rekeszek	–
21.	Textil	Természetes és szintetikus textilszálak	Zsákok	–
22.	Kerámia vagy porcelán kőedények	Agyag, kő	Tégelyek, tárolók, palackok, edények	–

^[1] Ajánlott figyelembe venni, hogy ez a kategória olyan műanyagokat tartalmaz, amelyek biológiailag könnyen lebomlók (azaz bizonyítottan képesek az eredeti anyag >90 %-át 6 hónapon belül biológiai folyamatok révén szén-dioxiddá, vízzé és ásványi anyagokká alakítani), függetlenül a gyártásukhoz használt alapanyagtól. A biológiailag nem könnyen lebomló, bioalapú polimerek az egyéb releváns műanyagkategóriákba tartoznak.

2. táblázat

A 6. cikkben említett csomagolóanyagok és csomagoláskategóriák tájékoztató jellegű listája

Anyagok	Kategóriák	Hivatkozás a II. melléklet 1. táblázatára
Műanyag	PET – merev	7., 8. kategória
	PE – merev, PP – merev, HDPE és PP – merev	10., 12., 14. kategória
	Fóliák/rugalmas	9., 11., 13., 18. kategória
	PS, XPS, EPS	15., 16. kategória
	Egyéb merev műanyag	17. kategória
	Biológiailag lebomló (merev és rugalmas)	19. kategória
Papír/karton	Papír/karton (a folyadék csomagolására alkalmas karton kivételével)	2., 3. kategória
	Folyadék csomagolására alkalmas karton	3. kategória
Fém	Alumínium	5., 6. kategória
	Acél	4. kategória
Üveg	Üveg	1. kategória
Fa	Fa, parafa	20. kategória
Egyéb	Textil, kerámia/porcelán és egyéb	21., 22. kategória

3. táblázat

Újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozatok

A csomagolás újrafeldolgozhatóságát az A., B. vagy C. teljesítményfokozatban kell kifejezni.

2030-tól az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumokon alapuló újrafeldolgozhatósági teljesítmény alkalmazandó. Az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumoknak biztosítaniuk kell az elsődleges nyersanyagok helyettesítéséhez megfelelő minőségben keletkező másodlagos nyersanyagok körforgásosságát.

Az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumokon alapuló értékelést az 1. táblázatban felsorolt minden egyes csomagoláskategória tekintetében el kell végezni, figyelembe véve a 6. cikk (4) bekezdése alapján meghatározott módszertant és a kapcsolódó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, valamint a 4. táblázatban meghatározott paramétereket. Az egyes csomagolási egységekre vonatkozó kritériumok súlyozása után a csomagolási egységet A., B. vagy C. kategóriába kell majd sorolni. Amennyiben egy csomagolási egység tekintetében az újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozat nem éri el a 70 %-ot, úgy tekintendő, hogy a csomagolás nem felel meg az újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozatoknak, és ezért műszakilag nem újrafeldolgozhatónak minősül, és a forgalomba hozatalát korlátozni kell.

2035-től a csomagolás újrafeldolgozhatóságának értékelését ki kell egészíteni egy új tényezővel: a nagy léptékben újrafeldolgozott jelleg értékelésével. Következésképpen, új értékelést kell végezni az egyes csomagoláskategóriáinként ténylegesen újrafeldolgozott anyag mennyisége (tömeg) alapján, a 6. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott módszertannal összhangban. A nagy léptékben újrafeldolgozott jelleg értékelése tekintetében való megfeleléshez az újrafeldolgozott csomagolóanyagok éves mennyiségére vonatkozó küszöbértékeket a 3. cikk (1) bekezdésének 39. pontjában meghatározott célértékek figyelembevételével kell meghatározni.

2030		2035			2038		
Újrafeldolgoz- hatósági teljesítmény- fokozat	Újrafeldol- gozásra tervezés Az újrafeldolgoz- hatóság értékelése egységenként, súlyozás szerint	Újrafeldol- gozhatósági teljesítmény- fokozat (az újrafeldol- gozásra tervezés céljából)	Újrafeldol- gozásra tervezés Az újrafeldolgoz- hatóság értékelése egységenként, súlyozás szerint	Újrafeldolgoz- hatósági teljesítményfokoz at (a nagy léptékben újrafeldolgozott (NLÚ) jelleg értékeléséhez)	Újrafeldolgoz- hatósági teljesítmény- fokozat	Újrafeldolgo- zásra tervezés Az újrafeldolgoz- hatóság értékelése egységenként, súlyozás szerint	Újrafeldolgoz- hatósági teljesítményfokozat (a nagy léptékben újrafeldolgozott (NLÚ) jelleg értékeléséhez)
A. fokozat	legalább 95 %	A. fokozat	legalább 95 %	A. fokozatú NLÚ	A. fokozat	legalább 95 %	A. fokozatú NLÚ
B. fokozat	legalább 80 %	B. fokozat	legalább 80 %	B. fokozatú NLÚ	B. fokozat	legalább 80 %	B. fokozatú NLÚ
C. fokozat	legalább 70 %	C. fokozat	legalább 70 %	C. fokozatú NLÚ	C. fokozat NEM HOZHATÓ FORGALOMBA	legalább 70 %	C. fokozatú NLÚ
MŰSZAKILAG NEM ÚJRAFELDOL- GOZHATÓ	70 % alatt	MŰSZA- KILAG NEM ÚJRAFEL- DOLGOZ- HATÓ	70 % alatt	NAGY LÉPTÉKBEN NEM ÚJRAFELDOL- GOZHATÓ (a 3. cikk (1) bekezdésének 39. pontjában foglalt küszöbértékek alatt)	MŰSZAKILAG NEM ÚJRAFELDOL- GOZHATÓ	70 % alatt	NAGY LÉPTÉKBEN NEM ÚJRAFELDOL- GOZHATÓ (a 3. cikk (1) bekezdésének 39. pontjában foglalt küszöbértékek alatt)

4. táblázat

A 6. cikk szerinti, az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok meghatározásához szükséges paraméterek nem teljes körű felsorolása

Az e táblázatban foglalt listát kell alapul felhasználni a 6. cikk (4) bekezdésében meghatározott, az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok meghatározásakor. Az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumokat kell ezután felhasználni a 3. táblázatban felsorolt teljesítményfokozatokhoz vezető számítások elvégzéséhez. Emellett az említett listában meghatározott paraméterek értékelésekor figyelembe kell venni a következőket:

- a csomagolás bármely összetevőjének – akár a végfelhasználók által, kézi erővel, akár a feldolgozóüzemekben történő – elkülöníthetősége,
- a válogatási és újrafeldolgozási folyamatok hatékonysága, például a kihozatal;
- a válogatási és újrafeldolgozási technológiák fejlődése (azon szempont figyelembevétele érdekében, hogy ha a csomagolás ma még nem válogatható, de lehet, hogy két év múlva már válogatható), és
- a másodlagos nyersanyagok azon funkcionalitásának megőrzése, amely lehetővé teszi az elsődleges nyersanyagok helyettesítését.

A csomagolási funkcionalitást, amelyet a következő paraméterek biztosítanak a csomagolás számára, számításba kell venni az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok meghatározásakor.

Az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok paraméterei	A paraméter relevanciája
Adalékanyagok	Adalékanyagok alatt gyakran olyan összetevők értendők, amelyeket azzal a céllal kevernek hozzá anyagokhoz, hogy azoknak különleges tulajdonságokat kölcsönözzenek. A csomagolási tárolóedényekben jelen lévő adalékanyagok a válogatási folyamat során a csomagolóanyagok helytelen válogatását eredményezhetik, és szennyezhetik a kinyert másodlagos nyersanyagokat.
Címkék	A címkék által lefedett terület aránya befolyásolhatja a válogatási folyamat hatékonyságát. A címke anyaga és a ragasztó vagy ragasztóanyag típusa szintén befolyásolja a másodlagos nyersanyag minőségét.

Az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok paraméterei	A paraméter relevanciája
Övcímkék	A csomagolás fő részére helyezett övcímke által lefedett terület aránya befolyásolja a válogatás lehetőségeit. Ezenkívül az övcímkék használata befolyásolhatja a csomagolás fő részétől való elkülönítés képességét. Az övcímke anyaga befolyásolhatja a csomagolás válogathatóságát és újrafeldolgozhatóságát is.
Záróelemek és egyéb kis méretű csomagolás-összetevők	A záróelemek a csomagolás zárására, illetve lezárására használt összetevőket jelentik. A záróelemek különböző típusúak lehetnek: léteznek merev, illetve rugalmas záróelemek, így például a megbontást láthatóvá tévő zsugorfólia, bélelések, kupakok, fedelek, pecsétek, szelepek stb. A záróelemek anyaga befolyásolhatja a csomagolás válogathatóságát és újrafeldolgozhatóságát is. Azon záróelemek, amelyek nincsenek szilárdan a csomagoláshoz rögzítve, növelhetik az elhagyott hulladék mennyiségét. A csomagolás fő részéhez rögzített apró csomagolás-összetevők befolyásolhatják a csomagolás választhatóságát és újrafeldolgozhatóságát. Ezenkívül az összetevők elveszhetnek a válogatási és az újrafeldolgozási folyamat során.
Ragasztóanyagok	A ragasztóanyagok úgy használhatók, hogy az újrafeldolgozási folyamat során vagy a végfelhasználó által könnyen elkülöníthetők legyenek, illetve úgy, hogy ne befolyásolják a válogatási és az újrafeldolgozási folyamatok hatékonyságát. A csomagoláson maradó ragasztóanyag-maradványok ronthatják a másodlagos nyersanyagok minőségét (tisztaságát). A lemosható ragasztóanyagok segítségével biztosítani lehet a csomagolás fő részétől való elkülönítést, valamint azt, hogy a másodlagos nyersanyagban ne maradjon ragasztóanyag-maradvány.
Színezékek	A színezékek olyan anyagok, amelyek színt kölcsönöznek a csomagolóanyagoknak. A papírban vagy műanyagban lévő erősen festett anyagok problémákat okozhatnak a válogatás során, és ronthatják a másodlagos nyersanyagok minőségét.
Anyagösszetétel	A csak egy anyagot tartalmazó csomagolást vagy olyan anyagkombinációk használatát kell előnyben részesíteni, amelyek lehetővé teszik a könnyű elkülönítést, és biztosítják a másodlagos nyersanyagok magas kihozatalát.

Az újrafeldolgozásra tervezésre vonatkozó kritériumok paraméterei	A paraméter relevanciája
Zárórétegek/ bevonatok	A záróképeség kialakítása (záróréteg) céljából hozzáadott anyag vagy a felületre más tulajdonságok kialakítása (bevonat) céljából felvitt különféle anyagok. A csomagoláson lévő zárórétegek vagy bevonatok megnehezíthetik az újrafeldolgozást. Azokat az anyagkombinációkat kell előnyben részesíteni, amelyek biztosítják a másodlagos nyersanyagok magas kihozatalát.
Festékek és lakkok/nyomtatás/kódok és jelzések felvitele	A tinták és lakkok színezőanyagokból és egyéb anyagokból álló keverékek, amelyeket nyomtatási vagy bevonási eljárás révén visznek fel az anyagra (tinta), vagy – illékony oldószerben oldott – gyantából vagy cellulózészterből, vagy mindkettőből készült védőbevonatot képeznek (lakk). A kódok és jelzések felvitele a tételkód és egyéb információk, valamint márkajelzés megjelenítése céljából közvetlenül a fogyasztói csomagoláson alkalmazott nyomtatást jelent. Az aggodalomra okot adó anyagokat tartalmazó tinták használata akadályozza az újrafeldolgozást, mivel ezek a csomagolási egységek nem újrafeldolgozhatók. A kioldódó nyomdafestékek a mosóvízzel szennyezhetik az újrafeldolgozható anyagáramot. A nem kioldódó nyomdafestékek is ronthatják az újrafeldolgozható anyagáram átláthatóságát.
Termékmaradványok/könnnyű kiüríthetőség	A csomagolás tartalmának maradványai befolyásolhatják a csomagolás válogathatóságát és újrafeldolgozhatóságát. A csomagolást úgy kell tervezni, hogy tartalma könnyen kiüríthető legyen, és a csomagolásnak az attól való megváláskor teljesen kiürített állapotban kell lennie.
Könnnyű szétszerelhetőség	Az egymáshoz szilárdan rögzített összetevők befolyásolhatják a csomagolás válogathatóságát és újrafeldolgozhatóságát. A csomagolás kialakítása megkönnyítheti a különböző összetevők különböző anyagáramokba történő elkülönítésének lehetőségét.

III. MELLÉKLET

Komposztálható csomagolás

A komposztálható csomagolási forma használatának előírása vagy bevezetése során figyelembe veendő feltételek:

- a) nem lehetett újrahasználható csomagolásként kialakítani, vagy a termékeket nem lehetett csomagolás nélkül forgalomba hozni;
 - b) kialakítása lehetővé teszi, hogy élelciklusa végén bekerüljön a szerves hulladékáramba;
 - c) biológiailag oly módon lebomló jellegű, amely lehetővé teszi a csomagolás fizikai vagy biológiai bomlását, beleértve az anaerob bomlást, amely végül szén-dioxiddá és vízzé, új mikrobiális biomasszává, ásványi sókká, valamint oxigén hiányában metánná alakul át;
 - d) használata jelentősen növeli a szerves hulladék gyűjtését a nem komposztálható csomagolóanyagok használatához képest;
 - e) használata jelentősen csökkenti a komposzt nem komposztálható csomagolással való szennyeződését, valamint nem okoz problémát a biohulladék feldolgozásában;
 - f) használata nem növeli a nem komposztálható csomagolási hulladékáramok szennyeződését.
-

IV. MELLÉKLET

A csomagolás minimálisra csökkentésének értékelésére szolgáló módszertan

A. rész

Teljesítménykritériumok

1. Termékvédelem: a csomagolást úgy kell tervezni, hogy biztosítsa a termék védelmét – a csomagolás vagy a töltés helyétől a végfelhasználásáig – a termék jelentős károsodásának, elvesztésének, romlásának vagy pazarlásának megelőzése érdekében. A követelmények magukban foglalhatják a mechanikai vagy kémiai károsodás, rezgés, összenyomódás, nedvesség, nedvességtartalom-veszteség, oxidáció, fény, oxigén, mikrobiológiai fertőzés, kártevők, az érzékszervi tulajdonságok romlása stb. elleni védelmet, és tartalmazhatnak a termékminőségre vonatkozó követelményeket meghatározó egyedi uniós jogszabályokra való hivatkozásokat.
2. Csomagoláselőállítási folyamatok: a csomagolás kialakításának összeegyeztethetőnek kell lennie a csomagoláselőállítási és -töltési folyamatokkal. A csomagoláselőállítási folyamatok meghatározhatják a csomagolás kialakításának elemeit, így például a tárolóedény alakját, a vastagságtűrést, a méretet, a megmunkálhatóságot vagy az előállítás során keletkező hulladék minimálisra csökkentésére vonatkozó előírásokat. A termékek előállítója által működtetett folyamatok szintén meghatározhatják a csomagolás kialakításának bizonyos elemeit, mint például az ütés- és feszültségállóságot, a mechanikai szilárdságot, a csomagolósor sebességét és hatékonyságát, a szállítás stabilitását, a hőállóságot, a hatékony záróképességet, a minimális fejteret vagy a higiéniát.

3. Logisztika: a csomagolást úgy kell tervezni, hogy biztosítsa a csomagolt termék megfelelő és biztonságos elosztását, szállítását, kezelését és raktározását. A követelmények kiterjedhetnek a méretek optimális helykihasználást célzó összehangolására, a raklapozó és a raklapról lerakódó rendszerekkel, illetve a kezelési és raktározási rendszerrel való kompatibilitásra, valamint a csomagolási rendszernek a szállítás és a kezelés során mutatott integritására.
4. Csomagolási funkcionalitás: a csomagolás kialakításának biztosítania kell annak funkcionalitását, figyelembe véve a termék rendeltetését és az értékesítésére okot adó alkalom sajátosságait, például ajándékozási célú értékesítés vagy szezonális események alkalmával történő értékesítés.
5. Tájékoztatási követelmények: a csomagolást úgy kell tervezni, hogy magával a csomagolt termékkel, annak használatával, tárolásával és gondozásával kapcsolatos minden szükséges információt – beleértve a biztonsági utasításokat is – a végfelhasználók rendelkezésére lehessen bocsátani. A követelmények kiterjedhetnek a termékinformációk, a tárolásra, alkalmazásra és használatra vonatkozó utasítások, vonalkódok, valamint a minőségmegőrzési idő feltüntetésére.
6. Higiénia és biztonság: a csomagolást úgy kell kialakítani, hogy biztosítsa a felhasználók és a fogyasztók biztonságát, valamint a termékbiztonságot és a higiéniát a csomagolt termék forgalmazása, végfelhasználása és az attól való megvásárlás során. A követelmények magukban foglalhatnak a biztonságos kezelést megkönnyítő kialakításra, a gyermekbiztonságra, a manipulálás elleni védelemre, a lopás- és hamisításgátlásra, a veszélyre figyelmeztető jelzésekre, a tartalom egyértelmű azonosítására, a biztonságos nyitószerkezetre vagy a nyomáskiengedő záróelemre vonatkozó követelményeket.
7. Jogi követelmények: a csomagolást úgy kell tervezni, hogy a csomagolás és a csomagolt termék megfeleljen az alkalmazandó jogszabályoknak.

8. Újrafeldolgozott tartalom, újrafeldolgozhatóság és újrahasználat: a csomagolást úgy kell tervezni, hogy biztosítsa az újrahasználatosságot, az újrafeldolgozhatóságot és az újrafeldolgozott tartalom beépítését az e rendeletben előírtak szerint. Ha a csomagolást újrahasználatra szánják, meg kell felelnie a 11. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Ez azt jelenti, hogy a csomagolási tömeget vagy térfogatot esetleg meg kell növelni túl azon, ami egyébként az egyéb teljesítménytényezők alapján lehetséges volna, például az utak vagy a forgási ciklusok számának növelése, az újrafeldolgozott tartalom integrálásának megkönnyítése vagy az újrafeldolgozhatóság javítása lehetővé tétele érdekében (például az egyféle anyagból álló csomagolásra vagy a fogyasztói felhasználás után újrafeldolgozott tartalomra történő átállás esetén).

B. rész

A minimális csomagolási térfogat és tömeg értékelési módszertana és meghatározása

A 3. cikk (1) bekezdésének 1. pontjában leírt csomagolási funkcionalitás biztosításához szükséges minimális csomagolási térfogat és tömeg értékelését ki kell fejteni a műszaki dokumentációban, és annak legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) az értékelés eredményének leírása, beleértve a csomagolás minimálisan szükséges tömege és térfogata kiszámításának részleteit; az ugyanazon csomagolás gyártási tételei közötti lehetséges eltéréseket figyelembe kell venni és dokumentálni kell;

- b) az A. részben felsorolt minden egyes teljesítménykritériumra vonatkozóan leírás, amely kifejti azon tervezési követelményt, amely megakadályozza a csomagolás tömegének vagy térfogatának további csökkentését, anélkül, hogy ez veszélyeztetné a csomagolás funkcionalitását – beleértve a biztonságot és a higiéniát is – a csomagolt termék, a csomagolás és a felhasználó számára; le kell írni az ezen kialakítási követelmények meghatározására használt módszert, és meg kell magyarázni azon okokat, amelyek megakadályozzák a csomagolás tömegének vagy térfogatának további csökkentését; az adott csomagolóanyag tekintetében meg kell vizsgálni minden csökkentési lehetőséget, így például minden olyan felesleges réteg csökkentését, amely nem tölt be csomagolási funkciót; az egyik csomagolóanyag egy másikkal való helyettesítése nem tekinthető kielégítőnek;
- c) az a) és b) pont szerint elvégzett értékeléshez felhasznált vizsgálati eredmények, piackutatások vagy tanulmányok.
-

V. MELLÉKLET

Csomagolási formák felhasználására vonatkozó korlátozások

	Csomagolási forma	Korlátozott alkalmazás	Szemléltető példa
1.	Egyszer használatos műanyag gyűjtőcsomagolás	Egyszer használatos műanyag csomagolás, amelyet az értékesítés helyén használnak palackokban, konzervdobozokban, dobozokban, téglékben, tálakban és csomagokban értékesített áruk egybecsomagolására, kényelmi csomagolásként kialakítva, hogy ezzel lehetővé tegyék a fogyasztók számára egynél több termék megvásárlását, vagy hogy erre ösztönözzék őket. Ez nem foglalja magában a kezelés megkönnyítéséhez szükséges gyűjtőcsomagolást.	Gyűjtőfólia, zsugorfólia
2.	Egyszer használatos műanyag csomagolás feldolgozatlan friss gyümölcshöz és zöldséghez	Egyszer használatos műanyag csomagolás 1,5 kg-ot el nem érő mennyiségű előrecsomagolt friss gyümölcshöz és zöldséghez. A tagállamok mentességeket állapíthatnak meg e korlátozás tekintetében, ha bizonyíthatóan szükség van a vízvesztesség vagy a feshesség elvesztése, a mikrobiológiai veszélyek vagy a fizikai behatások, az oxidáció elkerülésére, vagy ha – aránytalan gazdasági és adminisztratív költségek nélkül – nincs más lehetőség az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ¹ foglalt, a tanúsításra vagy jelölésre vonatkozó követelményeknek megfelelően az ökológiai gyümölcsök és zöldségek nem ökológiai gyümölcsökkel és zöldségekkel való keveredésének elkerülésére.	Hálók, zacskók, tálcák, tárolóedények

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/848 rendelete (2018. május 30.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2018.6.14., 1. o.).

	Csomagolási forma	Korlátozott alkalmazás	Szemléltető példa
3.	Egyszer használatos műanyag csomagolás	A szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazat létesítményeiben megtöltött és elfogyasztott élelmiszerek és italok egyszer használatos műanyag csomagolása; ez magában foglalja az üzletviteli helyen belül és kívül található, étkezésre szolgáló területeket asztalokkal, székekkel, állóhelyekkel együtt, valamint az olyan, étkezésre szolgáló területeket, amelyeket több gazdasági szereplő vagy egy harmadik fél közösen kínál a végfelhasználóknak élelmiszer- és italfogyasztás céljából. A szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazat ivóvíz-hozzáféréssel nem rendelkező létesítményei mentességet élveznek.	Tálcák, eldobható tányérok és poharak, zacskók, dobozok
4.	Egyszer használatos műanyag csomagolás fűszerekhez, tartósított élelmiszerekhez, szószekhoz, kávékrémesítőkhez, cukorhoz és ételízesítőkhez a szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazatban	A szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazatban az egyadagos kiszerelésben kínált fűszerekhez, tartósított élelmiszerekhez, szószekhoz, kávékrémesítőkhez, cukorhoz és ételízesítőkhez használt egyszer használatos műanyag csomagolás, kivéve a következő eseteket: a) az ilyen csomagolást elvitelre kész, azonnali fogyasztásra szánt, további előkészítést nem igénylő élelmiszerekkel együtt biztosítják; b) az ilyen csomagolás a biztonság és a higiénia biztosítása érdekében szükséges olyan létesítményekben – így például kórházakban, klinikákon vagy ápolási intézményekben –, ahol orvosi szempontból szükség van a személyre szabott ellátásra.	Tasakok, tálak, tálcák, dobozok

	Csomagolási forma	Korlátozott alkalmazás	Szemléltető példa
5.	A szálláshely-szolgáltatási ágazatban történő felhasználásra szánt egyszer használatos csomagolás egyedi foglалásokhoz	A NACE Rev. 2. – A gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozási rendszerében meghatározott szálláshely-szolgáltatási ágazatban használt kozmetikai, higiéniai és piperecikkek egyszer használatos, kizárólag egyedi foglалásokhoz készített csomagolása, amelytől a következő vendég érkezése előtt meg kell válni.	Samponos-flakonok, kéz- és testápoló krémek tartalmazó palackok, szappanok tasakjai
6.	Nagyon könnyű műanyag hordtasakok	Nagyon könnyű műanyag hordtasakok, az olyan nagyon könnyű műanyag hordtasakok kivételével, amelyek higiéniai okokból szükségesek, vagy az ömlesztve értékesített élelmiszerek fogyasztói csomagolásaként szolgálnak, ha ez az élelmiszer-pazarlás megelőzését segíti elő.	Ömlesztve értékesített élelmiszerekhez biztosított egészen vékony tasakok

VI. MELLÉKLET

Az újrahasználati rendszerekre és az újratöltő állomásokra vonatkozó különös követelmények

E melléklet alkalmazásában:

- a) „az irányításra vonatkozó iránymutatások”: az újrahasználati rendszer irányítási struktúrája, amely meghatározza a rendszer résztvevőinek szerepét, a csomagolás tulajdonjogát és a csomagolás tulajdonjogának bármely tervezett átruházását, valamint az újrahasználati rendszer irányításával kapcsolatos egyéb releváns elemeket, az e mellékletben meghatározottak szerint;
- b) „zárt láncú rendszer”: olyan újrahasználati rendszer, amelyben az újrahasználható csomagolást a rendszerüzemeltető vagy a rendszer résztvevőinek együttműködő csoportja forgatja, miközben a csomagolás tulajdonosa nem változik;
- c) „nyitott láncú rendszer”: olyan újrahasználati rendszer, amelyben az újrahasználható csomagolás a rendszer nem meghatározott számú résztvevőjének körében forog, és a csomagolás tulajdonosa az újrahasználati folyamat egy vagy több pontján megváltozik;
- d) „rendszerüzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a rendszer résztvevője, és az újrahasználati rendszert kezeli;
- e) „a rendszer résztvevője”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely részt vesz az újrahasználati rendszerben, és a következő tevékenységek közül legalább egyet végez: begyűjti a csomagolást a végfelhasználóktól vagy a rendszer más résztvevőitől, helyreállítja azt, szétosztja a rendszer résztvevői között, szállítja, termékekkel tölti fel, csomagolja vagy végfelhasználóknak kínálja; egy újrahasználati rendszer a rendszer egy vagy több résztvevőjéből is állhat.

A. rész

Az újrahasználati rendszerekre vonatkozó követelmények

1. Az újrahasználati rendszerekre vonatkozó általános követelmények

Valamennyi újrahasználati rendszer: :

- a) az irányításra vonatkozó iránymutatásokban leírtak szerint egyértelműen meghatározott irányítási struktúrával rendelkezik;
- b) olyan irányítási struktúrával rendelkezik, amely:
 - i. biztosítja, hogy a rendszernek az irányításra vonatkozó iránymutatásokban foglalt célkitűzései, valamint adott esetben az újrahasználati célértékek és a rendszer egyéb célkitűzései teljesíthetők;
 - ii. egyenlő hozzáférést és tisztességes feltételeket biztosít valamennyi gazdasági szereplő számára, aki részt kíván venni a rendszerben;
 - iii. egyenlő hozzáférést és tisztességes feltételeket biztosít valamennyi végfelhasználó számára;
- c) a kialakítása révén biztosítja, hogy az azokban forgó újrahasználható csomagolások legalább a 11. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott, minimális tervezett számú forgási ciklust teljesítik;
- d) rendelkezik a működését meghatározó szabályokkal – beleértve a csomagolás használatára vonatkozó követelményeket is –, amelyeket a rendszer valamennyi résztvevője elfogad, és amelyek:
 - i. meghatározzák azon csomagolástípusokat és -kialakításokat, amelyek forgása a rendszerben megengedett;
 - ii. leírják a rendszeren keresztül történő felhasználásra, megtöltésre vagy szállításra szánt termékeket;

- iii. meghatározzák a megfelelő kezelésre és csomagoláshasználatra vonatkozó feltételeket;
 - iv. meghatározzák a csomagolás újrakondicionálására vonatkozó részletes követelményeket;
 - v. meghatározzák a csomagolás gyűjtésére vonatkozó követelményeket;
 - vi. meghatározzák a csomagolás tárolására vonatkozó követelményeket;
 - vii. meghatározzák a csomagolás megtöltésére vagy berakodására vonatkozó követelményeket;
 - viii. meghatározzák az újrahasználatos csomagolás hatékony és eredményes begyűjtését biztosító szabályokat, többek között a végfelhasználókat arra sarkalló ösztönzőkről rendelkezve, hogy a csomagolást vigyék vissza a gyűjtőhelyekre vagy a csoportosított gyűjtési rendszerbe;
 - ix. meghatározzák az újrahasználati rendszerhez való egyenlő és méltányos hozzáférést – többek között a kiszolgáltatók helyzetben lévő fogyasztók számára is – biztosító szabályokat;
- e) rendelkezik rendszerüzemeltetővel, amely ellenőrzi a rendszer megfelelő működését, és megvizsgálja, hogy az újrahasználat megfelelően megvalósítható-e;
- f) jelentéstételi szabályokkal kell rendelkeznie, lehetővé téve a hozzáférést a következőkre vonatkozó adatokhoz: a töltések vagy újrahasználatok (azaz kategóriánkénti forgási ciklusok) száma és az elutasítások száma, a gyűjtési arány (azaz a visszaváltási arányok), az értékesítési egységek vagy az egyenértékű egységek száma – beleértve az anyagot is és kategóriánként –, vagy ha a számítás nem kivitelezhető, egy becsült átlag, a rendszerbe bevitt újrahasználatos vagy újratölthető csomagolási egységek száma, és az életciklus végére vonatkozó terv szerinti csomagolási egységek száma;
- g) biztosítja, hogy a csomagolás kialakítása kölcsönösen elfogadott előírásokkal vagy szabványokkal összhangban kerül meghatározásra;

- h) biztosítja a költségek és a haszon méltányos elosztását a rendszer valamennyi résztvevője számára;
- i) biztosítja a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek végrehajtását a rendszerben használt és hulladékká vált újrahasználató csomagolások tekintetében.

A rendszerüzemeltetővel nem rendelkező nyitott láncú rendszerek mentesülnek a b) pont i. alpontja, az e), f) és h) pont alól.

Az e rendelet hatálybalépése előtt létrehozott nyitott láncú rendszerek mentesülnek az a) pont, a b) pont i. és ii. alpontja, az e), f) és h) pont szerinti követelmények alól.

2. A zárt láncú rendszerekre vonatkozó követelmények

Az újrahasználati rendszerekre vonatkozó, az 1. pontban felsorolt általános követelményeken túlmenően a zárt láncú rendszereknek a következő követelményeket kell teljesíteniük:

- a) a rendszer visszutas logisztikával rendelkezik, ami megkönnyíti a csomagolás eljuttatását a végfelhasználóktól a rendszer résztvevőikhez;
- b) a rendszer biztosítja a csomagolás begyűjtését, újrakondicionálását és újraelosztását;
- c) a rendszer résztvevői kötelesek a gyűjtőhelytől visszavenni a csomagolást, ha azt a rendszer szabályainak megfelelően használták, gyűjtötték és tárolták.

3. Nyitott láncú rendszerekre vonatkozó követelmények

A nyitott láncú rendszereknek az újrahasználati rendszerekre vonatkozó, az 1. pontban felsorolt általános követelményeken túlmenően a következő követelményeket kell teljesíteniük:

- a) a csomagolás használata után a rendszer résztvevője eldönti, hogy újrahasználja-e a csomagolást, vagy pedig újrahasználat céljából átadja azt a rendszer valamely másik résztvevőjének;
- b) a rendszer biztosítja a csomagolások gyűjtésének, újrakondicionálásának és újraelosztásának rendelkezésre állását és általános elérhetőségét;
- c) a B. rész szerinti követelményeknek megfelelő újrakondicionálás a rendszer részét képezi.

B. rész

Újrakondicionálás

- 1. Az újrakondicionálási folyamat nem jelenthet kockázatot a csomagolás újrakondicionálásának elvégzéséért felelős személyek egészségére és biztonságára nézve, és annak során törekedni kell a folyamat környezetre gyakorolt hatásának minimálisra csökkentésére. A helyreállítást a kontaktszenzitív anyagokra, hulladékokra és ipari kibocsátásokra vonatkozó jogszabályokkal összhangban kell végezni.
- 2. Az újrakondicionálásnak az újrahasználható csomagolási formához és annak rendeltetésszerű felhasználásához igazodó, következő műveletekre kell kiterjednie:
 - a) a csomagolás állapotának értékelése;
 - b) a csomagolás sérült vagy nem újrahasználható összetevőinek eltávolítása;
 - c) a csomagolás eltávolított összetevőinek egy megfelelő hasznosítási folyamatba való átvitele;

- d) a csomagolás tisztítása és mosása az előírt higiéniai feltételek szerint;
 - e) a csomagolás megjavítása;
 - f) a csomagolás adott célra való alkalmasságának vizsgálata és értékelése.
3. Szükség esetén tisztítási és mosási eljárásokat kell végezni az újrakondicionálás különböző szakaszaiban, és azokat meg kell ismételni.
4. A helyreállított terméknek meg kell felelnie a rá vonatkozó egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek.

C. rész

Az újratöltésre vonatkozó követelmények

Az újratöltő állomásoknak a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) az újratöltő állomás egyértelmű és pontos információkat tüntet fel a következőkről:
 - i. azon higiéniai előírások, amelyeknek a végfelhasználó tárolóedényének meg kell felelnie ahhoz, hogy az újratöltő állomáson termékek vásárlására lehessen használni;
 - ii. a termékek újratöltés útján történő megvásárlásához használható tárolóedények típusai és jellemzői;
 - iii. a végső forgalmazó elérhetősége az alkalmazandó jogszabályok szerinti higiéniai előírásoknak való megfelelés biztosítása érdekében;

- b) az újratöltő állomás mérőeszközt tartalmaz, vagy alternatív eszközöket nyújt annak biztosítására, hogy a végfelhasználó a választása szerinti meghatározott mennyiségű terméket vásárolhasson;
 - c) a végfelhasználók által fizetett ár nem foglalja magában a tárolóedény tömegét.
-

VII. MELLÉKLET

Megfelelőségértékelési eljárás

A. modul

Belső gyártásellenőrzés

1. A belső gyártásellenőrzés az a megfelelőségértékelési eljárás, amellyel a gyártó eleget tesz a 2., 3. és 4. pontban megállapított kötelezettségeknek, továbbá biztosítja azt, és saját kizárólagos felelőssége mellett nyilatkozik arról, hogy az érintett csomagolás megfelel az e rendelet 5–12. cikkében foglalt, a csomagolásra alkalmazandó követelményeknek.

2. Műszaki dokumentáció

A műszaki dokumentációt az előállító állítja össze. A dokumentációnak lehetővé kell tennie annak értékelését, hogy a csomagolás megfelel-e az alkalmazandó követelményeknek, valamint tartalmaznia kell a meg nem felelés kockázatainak megfelelő elemzését és értékelését.

A műszaki dokumentációban fel kell tüntetni az alkalmazandó követelményeket, és – az értékelés szempontjából releváns mértékben – ismertetni kell a csomagolás kialakítását, előállítását és működését. A műszaki dokumentációnak – adott esetben – legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) a csomagolásnak és rendeltetésszerű használatának általános leírása;
- b) koncepcionális tervezési és előállítási rajzok, illetve az összetevők anyagai;

- c) a b) pont alapján biztosított rajzok megértéséhez szükséges leírások és magyarázatok, valamint a csomagolás vázlatai és működése;
- d) a következők jegyzéke:
 - i. a 36. cikkben említett, teljes mértékben vagy részben alkalmazott harmonizált szabványok;
 - ii. a 37. cikkben említett, teljes mértékben vagy részben alkalmazott közös előírások;
 - iii. mérési és számítási célokra használt, egyéb releváns műszaki előírások;
 - iv. a részben alkalmazott harmonizált szabványok vagy közös előírások esetén annak feltüntetése, hogy mely részeket alkalmazták;
 - v. amennyiben nem kerül sor harmonizált szabványok vagy közös előírások alkalmazására, az 1. pontban említett követelmények teljesítése érdekében elfogadott megoldásoknak a leírása;
- e) annak minőségi szempontú leírása, hogy miként végezték el a 6., a 10. és a 11. cikkben előírt értékeléseket; és
- f) vizsgálati jelentések.

3. Előállítás

Az előállítónak minden szükséges intézkedést meg kell hoznia annak érdekében, hogy az előállítási eljárás és annak ellenőrzése biztosítsa, hogy az előállított csomagolás megfeleljen a 2. pontban említett műszaki dokumentációnak és az 1. pontban említett követelményeknek.

4. Megfelelőségi nyilatkozat

Az előállítónak mindegyik csomagolástípusra vonatkozóan írásos megfelelőségi nyilatkozatot kell készítenie, és azt a műszaki dokumentációval együtt elérhetővé kell tennie a nemzeti hatóságok számára az egyszer használatos csomagolás forgalomba hozatala után 5 évig, és az újrahasználatos csomagolás forgalomba hozatala után 10 évig. A megfelelőségi nyilatkozatban meg kell nevezni azon csomagolást, amelyre vonatkozóan a nyilatkozatot elkészítették.

A megfelelőségi nyilatkozat egy példányát – kérésre – a releváns hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.

5. Meghatalmazott képviselő

Az előállítónak a műszaki dokumentáció megőrzésére vonatkozó, a 4. pontban meghatározott kötelezettségei az előállító nevében és felelősségére eljáró meghatalmazott képviselője révén is teljesíthetők, feltéve, hogy az említett kötelezettségeket feltüntetik a megbízásban.

VIII. MELLÉKLET

... sz.* EU-megfelelőségi nyilatkozat

1. sz. (a csomagolás egyedi azonosítója):
2. Az előállító és adott esetben meghatalmazott képviselőjének neve és címe:
3. Ez a megfelelési nyilatkozat az előállító kizárólagos felelőssége mellett került kiállításra.
4. A nyilatkozat tárgya (a csomagolás nyomonkövethetőséget lehetővé tevő azonosítása): a csomagolás leírása:
5. A nyilatkozat 4. pontban említett tárgya megfelel a releváns uniós harmonizációs jogszabályoknak: ... (hivatkozás a többi alkalmazott uniós jogi aktusra).
6. A releváns harmonizált szabványokra vagy közös előírásokra, vagy azon egyéb műszaki előírásokra való hivatkozások, amelyekkel kapcsolatban a megfelelési nyilatkozatot kiállították:
7. Adott esetben a bejelentett szervezet, ... (név, cím, szám) elvégezte a(z) ... (a beavatkozás megnevezése), és a következő tanúsítvány(oka)t állította ki: ... (adatok, köztük a tanúsítvány(ok) dátuma, valamint – adott esetben – az érvényesség időtartamára és feltételeire vonatkozó információk).

8. További információk:

A nyilatkozat a következő nevében és megbízásából kerül aláírásra:

(a kiállítás helye és dátuma):

(név, beosztás) (aláírás):

* (a nyilatkozat azonosító száma)

IX. MELLÉKLET

A 44. cikkben említett nyilvántartásba vételhez és a nyilvántartásba történő jelentéstételhez szükséges információk

A. rész

A nyilvántartásba vételkor benyújtandó információk

1. A gyártó vagy meghatalmazott képviselője által a kiterjesztett gyártói felelősséggel kapcsolatban benyújtandó információknak a következőket kell tartalmazniuk:
 - a) azon név és márkanevek (ha van), amely(ek) alatt a gyártó a tagállam területén a csomagolását – ideértve a csomagolt termékek csomagolását is – forgalmazza, valamint a gyártó címe – többek között irányítószám, település, utca, házszám, ország –, telefonszáma, ha van, webcíme és e-mail-címe, megjelölve egyetlen kapcsolattartó pontot;
 - b) amennyiben a gyártó a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek a nevében történő teljesítésére meghatalmazott képviselőt hatalmazott fel, az a) pontban említett információkon kívül: a meghatalmazott képviselő neve és címe – többek között irányítószám, település, utca, házszám, ország –, telefonszáma és e-mail-címe;
 - c) a gyártó nemzeti azonosító kódja, beleértve a cégnyilvántartási számát vagy azzal egyenértékű hivatalos nyilvántartási számát, valamint az európai vagy nemzeti adóazonosító számát;

- d) nyilatkozat arról, hogy a gyártó hogyan teljesíti a 45. cikk szerinti kötelezettségeit, beleértve a gyártói felelősségi szervezet által azokban az esetekben kiállított tanúsítványt is, amikor a 46. cikk (1) bekezdése alkalmazandó.

2. Amennyiben egy gyártói felelősségi szervezetet bíznak meg a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével, a gyártó által benyújtandó információknak tartalmazniuk kell a nevet és az elérhetőséget – ideértve az irányítószámot és települést, utcát és házszámot, országot, telefonszámot, webcímet, e-mail-címet –, valamint a gyártói felelősségi szervezet nemzeti azonosító kódját – ideértve a gyártói felelősségi szervezet cégnyilvántartási számát vagy azzal egyenértékű hivatalos nyilvántartási számát és az európai vagy nemzeti adóazonosító számát –, a képviselt gyártó általi megbízást, továbbá a gyártó vagy adott esetben gyártónak a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében meghatalmazott képviselője vagy a gyártói felelősségi szervezet nyilatkozatát arról, hogy a megadott információk valósak.
3. Amennyiben a gyártó által a 46. cikk (1) bekezdésében említettek szerint egy, a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével megbízott gyártói felelősségi szervezet teljesíti a 44. cikkben meghatározott nyilvántartásba vételi kötelezettséget, az e rész 1. pontja alapján előírt információkon túlmenően, be kell nyújtania a következőket:
- a) az általa képviselt gyártók neve és elérhetősége, ideértve az irányítószámot és települést, utcát és házszámot, országot, telefonszámot, webcímet és e-mail-címet;
- b) adott esetben az egyes képviselt gyártók általi megbízás;

- c) amennyiben a gyártói felelősségi szervezet több gyártót képvisel, külön-külön leírás arról, hogy az egyes képviselt gyártók miként teljesítik a 45. cikkben meghatározott kötelezettségeket.

B. rész

Jelentéstételhez benyújtandó információk

1. A 44. cikk (7) bekezdésének megfelelő jelentéstételhez benyújtandó információk:
 - a) a gyártó nemzeti azonosító kódja;
 - b) jelentéstételi időszak;
 - c) a gyártó által a tagállam területén első alkalommal forgalmazott vagy a gyártó által nem végfelhasználóként kicsomagolt, a II. melléklet 1. táblázatában meghatározott csomagoláskategóriák tömeg szerinti mennyiségei;
 - d) a tagállam területén első alkalommal forgalomba hozott csomagolással, vagy az olyan csomagolással kapcsolatos gyártói felelősséget biztosító intézkedések, amelyből egy nem végfelhasználó gyártó csomagolt termékeket kicsomagol.
2. A 44. cikk (8) bekezdésének megfelelő jelentéstételhez benyújtandó információk:
 - a) a gyártó nemzeti azonosító kódja;
 - b) jelentéstételi időszak;
 - c) az e pont 1. táblázatában meghatározott csomagolástípusokra vonatkozó információk;

- d) a tagállam területén első alkalommal forgalomba hozott csomagolással, vagy az olyan csomagolással kapcsolatos gyártói felelősséget biztosító intézkedések, amelyből egy nem végfelhasználó gyártó csomagolt termékeket kicsomagol.

1. táblázat

	A tagállam területén forgalmazott vagy kicsomagolt, tömeg szerinti mennyiségek
Üveg	
Műanyag	
Papír/karton	
Vasfém	
Alumínium	
Fa	
Egyéb	
Összesen	

3. A 44. cikk (10) bekezdésének megfelelő jelentéstételhez benyújtandó információk:
- a) a tagállamban gyűjtött és válogatásra küldött csomagolási hulladék tömeg szerinti mennyisége a II. melléklet 2. táblázatában meghatározott kategóriánként;
 - b) a tagállamon belül újrafeldolgozott, hasznosított és ártalmatlanított, vagy az Unión belül vagy harmadik országba elszállított csomagolási hulladék tömeg szerinti mennyisége kategóriánként, a XII. melléklet 3. táblázatában meghatározottak szerint;
 - c) az elkülönítetten gyűjtött, legfeljebb három liter űrtartalmú egyszer használatos műanyag italpalackok és a legfeljebb három liter űrtartalmú egyszer használatos fém italtárolók tömeg szerinti mennyisége, a XII. melléklet 5. táblázatában meghatározottak szerint.
-

X. MELLÉKLET

A visszaváltási díjas rendszerekre vonatkozó minimumkövetelmények

E melléklet alkalmazásában:

„rendszerüzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, akit vagy amelyet azzal a feladattal bíztak meg, hogy visszaváltási díjas rendszert hozzon létre vagy működtessen egy tagállamban.

A visszaváltási díjas rendszerekre vonatkozó általános minimumkövetelmények

A tagállamok biztosítják, hogy a területükön létrehozott visszaváltási díjas rendszerek megfeleljenek a következő minimumkövetelményeknek:

- a) egyetlen rendszerüzemeltetőt hoztak létre, illetve engedélyeztek; vagy ha egynél több rendszerüzemeltető van, a tagállam intézkedéseket fogad el a különböző rendszerüzemeltetők közötti koordináció biztosítása érdekében;
- b) a rendszer irányítása és a rendszer kapcsolódó működési szabályzata egyenlő hozzáférést és tisztességes feltételeket biztosít valamennyi gazdasági szereplő számára, aki részt kíván venni a rendszerben, feltéve, hogy a rendszerben szereplő csomagolástípusba vagy -kategóriába tartozó csomagolást forgalmaz;
- c) olyan ellenőrzési eljárásokat és jelentéstételi rendszereket hoznak létre, amelyek lehetővé teszik a rendszerüzemeltető számára, hogy adatokat szerezzen a visszaváltási díjas rendszerbe tartozó csomagolások gyűjtéséről;
- d) megállapítják a visszaváltási díjnak egy legkisebb szintjét, amely elegendő az előírt gyűjtési arányok eléréséhez;

- e) a rendszerüzemeltető pénzügyi teljesítőképességére vonatkozóan olyan minimumkövetelményeket állapítanak meg, amelyek lehetővé teszik a rendszerüzemeltető számára feladatainak ellátását;
- f) a rendszerüzemeltető nonprofit és független jogalany;
- g) a rendszerüzemeltető kizárólag az e rendelet szabályaiból eredő feladatokat, valamint a tagállamok által létrehozott visszaváltási díjas rendszer koordinálásával és működtetésével kapcsolatos további feladatokat lát el;
- h) a rendszerüzemeltető koordinálja a visszaváltási díjas rendszer működését;
- i) a rendszerüzemeltető írásos formában tartja a következőket:
 - i. a rendszer belső szervezetét létrehozó alapszabály;
 - ii. a rendszer finanszírozási rendszerére vonatkozó adatok;
 - iii. nyilatkozat arról, hogy a rendszer megfelel az e rendeletben meghatározott követelményeknek, valamint a rendszerüzemeltető működési helye szerinti tagállamban megállapított bármely további követelménynek;
- j) a rendszerüzemeltető éves forgalmából elegendő összeg kerül felhasználásra a csomagolási hulladék kezelésével kapcsolatos tájékoztató kampányokra;
- k) a rendszerüzemeltető megad minden, a rendszer működési helye szerinti tagállam illetékes hatóságai által az e mellékletben foglalt követelményeknek való megfelelés nyomon követése céljából kért információt;

- l) a tagállamok biztosítják, hogy a végső forgalmazók kötelesek átvenni az általuk forgalmazott csomagolóanyaghoz és csomagolási formához tartozó visszaváltási díjas csomagolást, és a visszaváltási díjas csomagolás visszaváltásakor visszafizetik a végfelhasználóknak a visszajáró visszaváltási díjat, kivéve, ha a végfelhasználóknak a visszaváltási díjas csomagolás felhasználását követően is ugyanúgy hozzáférhető módjuk van a visszaváltási díj visszaszerzésére az olyan gyűjtési csatornák egyikén keresztül, amelyek az élelmiszer-csomagolás esetében élelmiszer tárolására alkalmas minőséget eredményező újrafeldolgozást biztosítanak, és amelyeket a nemzeti hatóságok e célra engedélyeznek.

E kötelezettség nem alkalmazandó, amennyiben az eladótér alapterülete nem teszi lehetővé, hogy a végfelhasználók a visszaváltási díjas csomagolást visszaváltsák. A végső forgalmazóknak azonban mindig el kell fogadniuk az általuk értékesített termékek üres csomagolásának visszaadását;

- m) a végfelhasználó a visszaváltási díjas csomagolást visszaválthatja anélkül, hogy bármely árut meg kellene vásárolnia; a visszaváltási díjat vissza kell fizetni a végfelhasználónak;
- n) minden, visszaváltási díjas rendszer keretében gyűjtendő visszaváltási díjas csomagolás egyértelmű címkével van ellátva, hogy a végfelhasználók könnyen megállapíthassák, hogy az ilyen csomagolást vissza kell váltani;
- o) a díjak átláthatók.

A minimumkövetelményeken túlmenően a tagállamok adott esetben további követelményeket is meghatározhatnak, hogy biztosítsák e rendelet célkitűzéseinek teljesítését, különösen a gyűjtött csomagolási hulladék tisztaságának növelése, az elhagyott hulladék mennyiségének csökkentése vagy a körforgásos gazdaság egyéb célkitűzéseinek előmozdítása érdekében.

A jelentős mértékű, határokon átnyúló üzleti tevékenységet bonyolító régiókkal rendelkező tagállamok biztosítják, hogy a visszaváltási díjas rendszerek kijelölt gyűjtőpontokon lehetővé tegyék a más tagállamok visszaváltási díjas rendszereiből származó csomagolás gyűjtését, és törekednek arra, hogy lehetővé tegyék a csomagolás megvásárlásakor a végfelhasználóra kirótt visszaváltási díj visszatérítését.

XI. MELLÉKLET

Az 52. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján benyújtandó végrehajtási terv

Az 52. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján benyújtandó végrehajtási tervnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a csomagolási hulladék újrafeldolgozására, hulladéklerakóban való elhelyezésére és egyéb kezelésére vonatkozó korábbi, jelenlegi és várható arányok, valamint a csomagolási hulladékot alkotó hulladékarámok értékelése;
- b) az érvényben lévő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok végrehajtásának értékelése a 2008/98/EK irányelv 28. és 29. cikke értelmében;
- c) azon okok, amelyek miatt a tagállam úgy ítéli meg, hogy esetleg nem tudja elérni az 52. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontjában meghatározott releváns célértékeket az említett rendelkezésben meghatározott határidőn belül, valamint az e célértékek eléréséhez szükséges határidő-hosszabbítás értékelése;
- d) az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a tagállamok által alkalmazandó, e rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) vagy d) pontjában meghatározott célértékeket elérjék a határidő-hosszabbítás időtartama alatt, ideértve a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott, a hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző megfelelő gazdasági eszközöket és más intézkedéseket;
- e) a d) pontban meghatározott intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemterv, a végrehajtásukért felelős szerv meghatározása, valamint határidő-hosszabbítás esetén az alkalmazandó célértékek eléréséhez való egyéni hozzájárulásuk értékelése;

- f) a hulladékgazdálkodás finanszírozására vonatkozó információk a szennyező fizet elvvel összhangban;
 - g) adott esetben az adatminőség javítására irányuló intézkedések a hulladékgazdálkodási teljesítmény jobb tervezése és nyomon követése érdekében.
-

XII. MELLÉKLET

A tagállamok által a csomagolással és csomagolási hulladékkal kapcsolatos adatbázisaikban
feltüntetendő adatok
(az 1–4. táblázatnak megfelelően)

1. A fogyasztói, gyűjtő- és szállítási csomagolás tekintetében:
 - a) a tagállamon belül keletkezett csomagolás minden egyes csomagoláskategóriájára vonatkozó mennyiségek (gyártott, importált és tárolt tömeg mínusz exportált tömeg) (1. táblázat);
 - b) az újrahasználható csomagolás mennyiségei (2. táblázat).
2. A fogyasztói, gyűjtő- és szállítási csomagolás hulladéka tekintetében:
 - a) a csomagoláskategóriák mindegyike tekintetében (3. táblázat):
 - i. a tagállam területén első alkalommal forgalmazott csomagolás vagy olyan csomagolás mennyiségei, amelyből egy nem végfelhasználó gyártó termékeket kicsomagolt;
 - ii. a keletkezett csomagolási hulladék mennyiségei;
 - iii. az ártalmatlanított, hasznosított és újrafeldolgozott csomagolás mennyiségei;
 - b) a nagyon könnyű műanyag hordtasakok, a könnyű műanyag hordtasakok és a vastag műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználása, külön-külön minden egyes kategória vonatkozásában, az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint (4. táblázat);
 - c) a visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó csomagolási formák elkülönített gyűjtésének aránya az 50. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint (5. táblázat).

1. táblázat

A tagállam területén keletkezett (fogyasztói, gyűjtő- és szállítási) csomagolás mennyisége

	Gyártott tömeg	– Exportált tömeg	+ Importált tömeg	+ Tárolt tömeg	= Összesen
Üveg					
Műanyag					
Papír/karton					
Vasfém					
Alumínium					
Fa					
Egyéb					
Összesen					

2. táblázat

A tagállam területén első alkalommal forgalmazott összes újrahasználatos (fogyasztói, gyűjtő- és szállítási) csomagolás mennyisége

	A tagállam területén első alkalommal forgalmazott csomagolás tömege	Újrahasználatos csomagolás		Újrahasználatos fogyasztói csomagolás	
		Tömeg	Az összes újrahasználatos csomagolás százalékos aránya	Tömeg	Az összes újrahasználatos fogyasztói csomagolás százalékos aránya
Üveg					
Műanyag					
Papír/karton					
Vasfém (beleértve az ónozott lemezt)					
Alumínium					
Fa					
Egyéb					
Összesen					

3. táblázat

A következőknek a II. melléklet 2. táblázatában meghatározott csomagoláskategóriánkénti mennyisége: a tagállam területén első alkalommal forgalmazott csomagolás; olyan csomagolás, amelyből egy nem végfelhasználó gyártó termékeket kicsomagolt; a keletkezett csomagolási hulladék; és a tagállam területén ártalmatlanított, hasznosított és újrafeldolgozott, valamint az exportált csomagolási hulladék

Anyag	Kategória	A tagállam területén első alkalommal forgalmazott vagy kicsomagolt csomagolás (t)	Csomagolási hulladék-keletkezés (t)	Összes ártalmatlanított csomagolási hulladék (t)	Összes hasznosított csomagolási hulladék (t)	Összes újrafeldolgozott csomagolási hulladék (t)	Összes ártalmatlanított csomagolási hulladék (t)	Összes hasznosított csomagolási hulladék (t)	Összes újrafeldolgozott csomagolási hulladék (t)
				A tagállam területén			A tagállam területén kívül		
Műanyag	PET – merev								
	PE – merev, PP – merev, HDPE és PP – merev								
	Fóliák/rugalmas								
	PS, XPS, EPS								
	Egyéb merev műanyag								
	Biológiailag lebomló (merev és rugalmas)								

Anyag	Kategória	A tagállam területén első alkalommal forgalmazott vagy kicsomagolt csomagolás (t)	Csomagolási hulladék-keletkezés (t)	Összes ártalmatlanított csomagolási hulladék (t)	Összes hasznosított csomagolási hulladék (t)	Összes újrafeldolgozott csomagolási hulladék (t)	Összes ártalmatlanított csomagolási hulladék (t)	Összes hasznosított csomagolási hulladék (t)	Összes újrafeldolgozott csomagolási hulladék (t)
				A tagállam területén			A tagállam területén kívül		
Papír/ karton	Papír/karton (a folyadék csomagolására alkalmas karton kivételével)								
	Folyadék csomagolására alkalmas karton								
Fém	Alumínium								
	Acél								
Üveg	Üveg								
Fa	Fa, parafa								
Egyéb	Textil, kerámia/porcelán és egyéb								

4. táblázat

A tagállam területén felhasznált nagyon könnyű műanyag hordtasakok, könnyű műanyag hordtasakok, vastag műanyag hordtasakok és nagyon vastag műanyag hordtasakok egy főre jutó mennyisége

	A tagállam területén felhasznált műanyag hordtasakok	
	Darab/fő	Tonna/fő
Nagyon könnyű műanyag hordtasakok műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 15 mikronnál kevesebb		
Könnyű műanyag hordtasakok műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 50 mikronnál kevesebb		
Vastag műanyag hordtasakok műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 50 és 99 mikron között van		

5. táblázat

A visszaváltási díjas rendszerek hatálya alá tartozó csomagolási formák elkülönített gyűjtésének aránya az 50. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint

	A tagállam területén első alkalommal forgalmazott csomagolás (t)	A tagállam területén a visszaváltási díjas rendszerben elkülönítetten gyűjtött hulladék (t)
Legfeljebb 3 liter űrtartalmú, egyszer használatos műanyag italpalackok		
Legfeljebb 3 liter űrtartalmú, egyszer használatos fém italtárolók		

XIII. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 94/62/EK irányelv	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) és (2) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, 1. pont, első albekezdés	3. cikk, első albekezdés, 1. pont
3. cikk, 1. pont, második albekezdés, a) alpont	3. cikk, első albekezdés, 5. pont
3. cikk, 1. pont, második albekezdés, b) alpont	3. cikk, első albekezdés, 6. pont
3. cikk, 1. pont, második albekezdés, c) alpont	3. cikk, első albekezdés, 7. pont
3. cikk, 1. pont, harmadik albekezdés, i. alpont	3. cikk, első albekezdés, 1. pont, a) alpont
3. cikk, 1. pont, harmadik albekezdés, ii. alpont	3. cikk, első albekezdés, 1. pont, d) és e) alpont
3. cikk, 1. pont, harmadik albekezdés, iii. alpont	3. cikk, első albekezdés, 1. pont, b) és c) alpont
3. cikk, 1a. pont	3. cikk, első albekezdés, 52. pont
3. cikk, 1b. pont	3. cikk, első albekezdés, 55. pont
3. cikk, 1c. pont	3. cikk, első albekezdés, 56. pont
3. cikk, 1d. pont	3. cikk, első albekezdés, 57. pont
3. cikk, 1e. pont	–
3. cikk, 2. pont	3. cikk, első albekezdés, 25. pont
3. cikk, 2a. pont	11. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, 2b. pont	3. cikk, első albekezdés, 24. pont
3. cikk, 2c. pont	3. cikk, első albekezdés, 2. pont és 3. cikk, második albekezdés
3. cikk, 11. pont	3. cikk, első albekezdés, 12. pont

A 94/62/EK irányelv	Ez a rendelet
3. cikk, 12. pont	–
4. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	43. cikk, (5) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	43. cikk, (5) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	43. cikk, (5) bekezdés
4. cikk, (1a) bekezdés, első albekezdés	34. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
4. cikk, (1a) bekezdés, második albekezdés	34. cikk, (2) bekezdés, második mondat
4. cikk, (1a) bekezdés, harmadik albekezdés	34. cikk, (2) bekezdés, első mondat
4. cikk, (1a) bekezdés, negyedik albekezdés, a) pont	34. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
4. cikk, (1a) bekezdés, negyedik albekezdés, b) pont, első mondat	–
4. cikk, (1a) bekezdés, negyedik albekezdés, b) pont, második mondat	34. cikk, (4) bekezdés
4. cikk, (1a) bekezdés, ötödik albekezdés	56. cikk, (1) bekezdés, b) pont
4. cikk, (1a) bekezdés, hatodik albekezdés	56. cikk, (7) bekezdés, b) pont
4. cikk, (1b) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (1c) bekezdés	55. cikk, (1) bekezdés, e) pont
4. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés, első mondat	51. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés, a) pont	51. cikk, (2) bekezdés, a) pont
5. cikk, (1) bekezdés, b) pont	29. cikk, (15) és (16) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés, c) pont	51. cikk, (2) bekezdés, b) pont
5. cikk, (1) bekezdés, d) pont	51. cikk, (2) bekezdés, c) pont
5. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	54. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
5. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, a) pont	54. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont
5. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, b) pont	54. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont

A 94/62/EK irányelv	Ez a rendelet
5. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	54. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	54. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	56. cikk, (7) bekezdés, a) pont
5. cikk, (5) bekezdés	–
6. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész	52. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés, a) pont	–
6. cikk, (1) bekezdés, b) pont	–
6. cikk, (1) bekezdés, c) pont	–
6. cikk, (1) bekezdés, d) pont	–
6. cikk, (1) bekezdés, e) pont, i. alpont	–
6. cikk, (1) bekezdés, e) pont, ii. alpont	–
6. cikk, (1) bekezdés, e) pont, iii. alpont	–
6. cikk, (1) bekezdés, e) pont, iv. alpont	–
6. cikk, (1) bekezdés, e) pont, v. alpont	–
6. cikk, (1) bekezdés, f) pont	52. cikk, (1) bekezdés, a) pont
6. cikk, (1) bekezdés, g) pont, i. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, b) pont, i. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, g) pont, ii. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, b) pont, ii. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, g) pont, iii. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, b) pont, iii. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, g) pont, iv. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, b) pont, iv. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, g) pont, v. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, b) pont, v. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, g) pont, vi. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, b) pont, vi. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, h) pont	52. cikk, (1) bekezdés, c) pont
6. cikk, (1) bekezdés, i) pont, i. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, d) pont, i. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, i) pont, ii. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, d) pont, ii. alpont

A 94/62/EK irányelv	Ez a rendelet
6. cikk, (1) bekezdés, i) pont, iii. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, d) pont, iii. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, i) pont, iv. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, d) pont, iv. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, i) pont, v. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, d) pont, v. alpont
6. cikk, (1) bekezdés, i) pont, vi. alpont	52. cikk, (1) bekezdés, d) pont, vi. alpont
6. cikk, (1a) bekezdés, bevezető rész	52. cikk, (2) bekezdés, bevezető rész
6. cikk, (1a) bekezdés, a) pont	52. cikk, (2) bekezdés, a) pont
6. cikk, (1a) bekezdés, b) pont	52. cikk, (2) bekezdés, b) pont
6. cikk, (1a) bekezdés, c) pont	52. cikk, (2) bekezdés, c) pont
6. cikk, (1a) bekezdés, d) pont	52. cikk, (2) bekezdés, d) pont
6. cikk, (1b) bekezdés	52. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (1c) bekezdés	52. cikk, (4) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés, bevezető rész	52. cikk, (5) bekezdés, bevezető rész
6. cikk, (4) bekezdés, a) pont	52. cikk, (5) bekezdés, a) pont
6. cikk, (4) bekezdés, b) pont	52. cikk, (5) bekezdés, b) pont
6. cikk, (6) bekezdés	46. cikk, (4) bekezdés
6. cikk, (7) bekezdés	–
6. cikk, (10) bekezdés	52. cikk, (6) bekezdés
6. cikk, (11) bekezdés	–
6a. cikk, (1) bekezdés, bevezető rész	53. cikk, (1) bekezdés
6a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, első mondat	53. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
6a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, második mondat	53. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, a) és b) pont
6a. cikk, (1) bekezdés, b) pont	53. cikk, (3) bekezdés
6a. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	53. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés

A 94/62/EK irányelv	Ez a rendelet
6a. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	53. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
6a. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, a) pont	53. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés, a) pont
6a. cikk, (2) bekezdés, b) pont	53. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés, b) pont
6a. cikk, (3) bekezdés	53. cikk, (6) bekezdés
6a. cikk, (4) bekezdés	53. cikk, (7) bekezdés
6a. cikk, (5) bekezdés	53. cikk, (8) bekezdés
6a. cikk, (6) bekezdés	53. cikk, (9) bekezdés
6a. cikk, (7) bekezdés	53. cikk, (10) bekezdés
6a. cikk, (8) bekezdés	53. cikk, (11) bekezdés
6a. cikk, (9) bekezdés	56. cikk, (7) bekezdés, a) pont
6b. cikk	41. cikk
7. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	48. cikk, (1) és (4) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	48. cikk, (5) bekezdés, a), b) és c) pont, 48. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	44–47. cikk
7. cikk, (3) bekezdés	48. cikk, (5) bekezdés, b) pont és 48. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	48. cikk, (7) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	–
8. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (5) bekezdés
8a. cikk	12. cikk, (1) és (6) bekezdés, valamint 55. cikk, (1) bekezdés, f) pont
9. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés, valamint 5., 6., 7., 9., 10. és 11. cikk
9. cikk, (2) bekezdés, a) pont	36. cikk, (3) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, b) pont	–

A 94/62/EK irányelv	Ez a rendelet
9. cikk, (3) bekezdés	–
9. cikk, (4) bekezdés	37. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (5) bekezdés	–
10. cikk	6. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, 9. cikk, (6) bekezdés, 10. cikk, (3) bekezdés és 11. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	5. cikk, (4) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	–
11. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (7) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés	57. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	51. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
12. cikk, (3a) bekezdés, első albekezdés	56. cikk, (1) bekezdés, a) pont
12. cikk, (3a) bekezdés, második albekezdés	56. cikk, (4) bekezdés
12. cikk, (3b) bekezdés	56. cikk, (5) és (6) bekezdés
12. cikk, (3c) bekezdés	–
12. cikk, (3d) bekezdés	56. cikk, (7) bekezdés
12. cikk, (4) bekezdés	56. cikk, (8) bekezdés
12. cikk, (6) bekezdés	56. cikk, (8) bekezdés
13. cikk, első albekezdés	55. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, második albekezdés	–
14. cikk	42. cikk, (1) bekezdés
15. cikk	–
16. cikk, (1) bekezdés	–
16. cikk, (2) bekezdés	–

A 94/62/EK irányelv	Ez a rendelet
18. cikk	4. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés	–
19. cikk, (2) bekezdés	–
20. cikk	–
20a. cikk, (1) bekezdés	–
20a. cikk, (2) bekezdés	–
20a. cikk, (3) bekezdés	–
21. cikk, (1) bekezdés	65. cikk, (1) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	65. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	–
21a. cikk, (1) bekezdés	64. cikk, (1) bekezdés
21a. cikk, (2) bekezdés	64. cikk, (2) bekezdés
21a. cikk, (3) bekezdés	64. cikk, (3) bekezdés
21a. cikk, (4) bekezdés	64. cikk, (4) bekezdés
21a. cikk, (5) bekezdés	64. cikk, (5) bekezdés
21a. cikk, (6) bekezdés	64. cikk, (6) bekezdés
22. cikk, (1) bekezdés	–
22. cikk, (2) bekezdés	–
22. cikk, (3) bekezdés	–
22. cikk, (3a) bekezdés, első albekezdés	–
22. cikk, (3a) bekezdés, második albekezdés, a) pont	–
22. cikk, (3a) bekezdés, második albekezdés, b) pont	–
22. cikk, (3a) bekezdés, második albekezdés, c) pont	–
22. cikk, (3a) bekezdés, második albekezdés, d) pont	–

A 94/62/EK irányelv	Ez a rendelet
22. cikk, (3a) bekezdés, második albekezdés, e) pont	–
22. cikk, (3a) bekezdés, második albekezdés, f) pont	–
22. cikk, (4) bekezdés	–
22. cikk, (5) bekezdés	–
23. cikk	–
24. cikk	71. cikk, első albekezdés
25. cikk	71. cikk, negyedik albekezdés
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet, 1. pont, első franciabekezdés	10. cikk és IV. melléklet
II. melléklet, 1. pont, második franciabekezdés	5. és 6. cikk, 11. cikk, (1) bekezdés, h) pont és 48. cikk, (1) bekezdés
II. melléklet, 1. pont, harmadik franciabekezdés	5. cikk, (1) bekezdés
II. melléklet, 2. pont	11. cikk és IV. melléklet
II. melléklet, 3. pont, a) alpont	6. cikk és II. melléklet
II. melléklet, 3. pont, b) alpont	–
II. melléklet, 3. pont, c) alpont	3. cikk, 47. pont, 9. cikk és III. melléklet
II. melléklet, 3. pont, d) alpont	3. cikk, 41. pont, 9. cikk és II. melléklet
III. melléklet	XII. melléklet
IV. melléklet	XI. melléklet